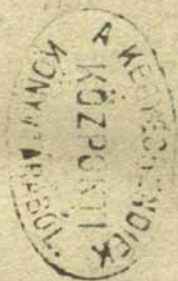

P16/6/14

B. V. 673.

MUZEV

A budapesti könyvtári örendi
1090 sz.
H. sz. könyvtára

SACRÆ & PIÆ
MEDITATIONES

IN
OMNES ANNI DOMINICAS,
ET
FESTA HUNGARIÆ CELEBRIORA,
POTISSIMUM
DE SS. PP. LECTÆ, ET EX EVANGELIORUM
SERIE DIRIBITÆ,
PER
P. LADISLAUM DEMÉNYI,

A S. NICOLAO, E SCHOLIS PIIS.

POSONII,

LITTERIS
JOANNIS MICHAELIS LANDERER,

1754

MEDITATIONES
OMNES SANCTI DOMINICI
HUMBERTI
CUM OMNIBUS
CUM OMNIS Religio, sine Ora-
tionis studio, ad relaxatio-
nem, & ruinam promptior sit,
curandum summopere est: ut
consuetudo mentaliter orandi
bis in die, videlicet mane &
vesperi nunquam intermitta-
tur. *Constit. Parte 1. Cap. 5.*

88.1.6
P188

ALMÆ
PROVINCIAE
HUNGARIÆ
CLERICORUM REGULARIUM
SCHOLARUM PIARUM

LADISLAUS DAMIANUS
à S. NICOLAO.

T temeritatis, & ostentationis notam jure incurrerem, si post tot, tanque numeris omnibus absolutas lucubrationes, quas Clarissimi Viri, de Sacris Evangeliorum commentariis magno nisu lectas, per Meditatio-

(2 num

num *Capita digesserunt* : tenuitatis meæ bene mihi conscius , ad novas meditando formulas , easdemque ex *SS. PP. Monumentis* potissimum depromendas , manum admo-
verem. Si enim alia omnia inficiari contingeret ; una illa *Præpositis* parendi necessitas , quam *Regulares Ordines* profitentur , me ab omni venditationis suspicione satis superque vindicaret. Quid ? quod plurimum referat , si conceptis *Doctorum Ecclesiæ* verbis , abditi *Sacrarum Litterarum* sensus , in clara veritatis luce proponantur. *Divinarum* quippe *Scripturarum* dogmata , ex privati ingenii exuberantia ultro citroque detorquere , admodum pronum est ; sed ad germanam *Ecclesiæ Romanæ* intelligentiam , inde a primis iisdemque *Sanctissimis Verbi DEI* interpretibus ,

bus, dilucide, graviter, sincera
que fide litteris consignata, in exi-
le opus contrahere; quemadmodum
nimisquam laboriosum, ita cum uti-
litate non modica conjunctum vide-
tur. Quotus quisque etiam No-
strum est, qui ignoratione magnæ
illius difficultatis teneatur, quam in
colligendis, ad Instituti Nostri pro-
positum, ex variis Authoribus Me-
ditandi normis, in dies pati cogeba-
mur? Quotquot enim hujus gene-
ris Opuscula pervolutare licuit, fe-
re omnia alia a præcipuo Ordinis
Nostri sine complectuntur; aut si
quidpiam de solerti juventutis tum
in pietate, tum in optimis artibus
informatione loquantur: id tenui-
ter tantummodo, & præter propo-
siti sui scopum pertractant. Videre
etenim alios est, qui, dum vitæ,
quam Contemplativam vocant, sa-

luberrimas præceptiones congerunt : de amicæ sibi solitudinis commodis, de asceticis pertinacis silentii bonis, de diversis Sacræ Psalmodiæ ritibus, de suavissimis rerum Cælestium considerantiis, a capite, ad calcem usque volumina compleverunt. Alii autem, vix cursim bene attactis salutis propriæ negotiis, totos se ad extranea misericordiæ opera effuderunt. Quod si aliqui sint, ut sunt bene multi, iidemque pientissimi, ac eruditissimi Scriptores, qui vitæ Activæ, & Contemplativæ conjunctionem, pro virili, elaborare conati sunt : pleraque tamen omnia, ad Status sui, quem profitentur rationem, atque adeo ab Instituto Nostro plurimum discrepantem posteritati consignarunt. Conatum itaque meum æqui bonique facite, qui lectissima

Pa-

*Patrum Orthodoxorum, aliorum-
que magni nominis Authorum mo-
nita studiose collegi: ut non so-
lum ea, quæ ad æternæ animarum
Nostrarum salutis negotium fa-
ciunt, ad manus habeamus; sed &
illa, quibus utilior juventutis insti-
tutio, circa Christiano dignas vir-
tutes, circaque bonas litteras con-
tinetur, uno sub intuitu, pau-
cis, dum e re fuit, exposita
teneamus.*

ADOL.

A D O L P H U S

à S. BENEDICTO,

*Clericorum Regularium Pauperum
Matris Dei Scholarum Piarum per Hun-
gariam Præpositus Provincialis.*

Cum Librum, cui titulus: Sacræ & Piæ Me-
ditationes in omnes Anni Dominicas,
& Festa Hungariæ celebriora &c. per Ladis-
laum Deményi à Sancto Nicolao Instituti nostri
Sacerdotem elucubratum, duo ex nostris, quibus
commissum fuit, recognoverint, atquè approbave-
rint: facta mihi ab Admodum Reverendo Patre
Paulino à Sancto Joseph Religionis Nostræ Præpo-
sito Generali potestate, ut typis mandari possit, fa-
cultatem in Domino concedo. Pestini die 23. Ja-
nuarii Anno 1754.

(L.S.) ADOLPHUS à S. BE-
NEDICTO, Schola-
rum Piarum Præpositus
Provincialis. mpr.

NORBERTUS à Passione Domini,
Secretarius de Mandato. mpr.

DOMINICA I. ADVENTUS.

*De Signis extremum diem Judicii
præventuris.*

Mane.

PUNCTUM. I.

ERunt signa in sole, & luna,
& stellis. *Luc. 21.* In so-
le *JEsu(m) (a) Christum*; in
luna *Ecclesiam*; in stellis
Clerum omnem cum secularem,
tum regularem intuere. Sol hic obscurabi-
tur: quia vultum misericordiæ occulet horro-
re Judicii, & inexorabilis sententiæ. Lu-
na non dabit lumen suum: quia transactis
meriti, & pœnitentiæ temporibus, nihil de
luce clementiæ mutuabitur à sole Justitiæ.
Stellæ cadent de cælo; sed non omnes. Ca-
dent vagæ, & erraticæ; permanebunt sta-
biles, & fixæ: quæ nempe ab ortu Con-

A

ver-

versionis sequuntur solem Justitiæ, ad occiduum usque dissolutionis. Ne in die iræ factis ignibus adnumerere; nunc dum tempus est veniæ, solerter provide: ne rectæ institutionis lumen (b) quod in te est, tenebræ sint. Sed, quomodo (c) eris lux mundi, si neque tibi ipsi luces? B. P. N.

PUNCTUM II. Arescentibus hominibus præ timore. *Ibidem. Sicut timor serus, qui ex aperta jam extremi Judicii scena horrifera, frustra concipitur, desperationem generat: ita si tempestivus sit, securitatem parit sempiternam. Quem (d) amor Dei tenere non potest; saltem teneat, & terreat timor Judicis, metus gehennæ, laquei mortis, vermis urens, ignis corrodens. Paveo (e) gehennam, paveo Judicis vultum ipsis quoque tremendum Angelicis Potestatibus. Contremisco ab ira Potentis, a facie furoris ejus, a fragore ruentis mundi, a voce Archangeli, a severitate Judicii. Quod sæpenumero deliqueris, certo scis; an veniam obtinueris? scire snequis. Præveni salubri metu timorem in-*
fru-

fructuosum. Time ad vocem Scripturæ; nam ad vocem horribilis tubæ sero nimis timebis.

PUNCTUM III. Nam virtutes cœlorum movebuntur. *Ibidem. Virtutes Cœlorum primo: sunt Potentiæ Motrices, quæ solitum Cœlorum cursum, & motum perniciosè confundent. Deinde: sunt planetæ cuncti, qui sinistris concursibus sublunaria omnia horrifice permiscebunt. Tertio: sunt ipsi polorum cardines, qui suis excussi sedibus Cœlorum orbem convellent, & in perniciem mundi pereuntis impellent. Hinc in aere monstrofi cometæ, portentosa fulgura, tonitrua, fulmina enascentur. Terra assiduis quatefacta motibus, graveolentia cadavera e sepulchris ejiciet; montes æquabit vallibus, Oppida, & Urbes integras immani hiatus absorbebit. Mare turbinibus, procellis, terræ motibus tumefactum late omnia inundabit. Ignis denique reliquum mundi ornatum decoquet: & quidquid fœdi, sordidi, gravedinosi in orbe terrarum repererit, secum ad inferos trahet.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et tunc videbunt Filium hominis. *Ibidem. In Majestate (f) visu-*

ri sunt, quem in humilitate videre noluerunt : ut tanto districtius virtutem sentiant, qui cervicem cordis ad ejus præsentiam non inclinant. In illo (g) die, nihil est, quod respondeamus ; ubi cælum, & terra, aer, & aqua, & totus mundus stabit adversus nos in testimonium peccatorum nostrorum : &, si omnia taceant, ipsæ cogitationes nostræ, & ipsa opera specialiter stabunt ante oculos nostros, nos ante Deum accusantes. Quod (b) in die judicii futurum est omnibus ; hoc die mortis in singulis impletur. In quo (i) statu quemque inveniet suus novissimus dies ; in hoc eum comprehendet mundi novissimus dies. Qualis in die isto moritur, talis in die illo judicatur. *Verumtamen* quomodo in Domino morietur Religiosus, qui in vita pro Domino non laboravit ? *B. P. N.*

PUNCTUM II. His autem fieri incipientibus. *Ibidem.* *Hæc, jam inde ab infelici illo temporis puncto, quo primum in peccatum lapsus es, incepisse reminiscere. Trudit dies diem,*

diem, mensis mensem, annus annum, & te ad reddendam justo Judici rationem vel invitum rapit. Dedit (k) Deus septem omnibus : corpus cum instrumentis, seu membris ; animam cum ornamentis, id est potentiis naturalibus ; fidem cum Sacramentis ; artes cum documentis ; mundum cum elementis ; tempus cum incrementis, & seipsum, quæ requiret, cum tormentis. *In quorum abusu, manifestum (l) perditionis indicium est, quum affectatis iniquitatibus subsequens favet effectus : & nulla contrarietas impedit, quod mens perversa concepit.* *Si sapias Divi Damasceni consilium statui tuo accommodatissimum sequere : Sic vive, quasi quotidie moriturus ; sic stude, quasi semper victurus.*

(a) Ex S. Aug. (b) Lucæ II. (c) Beat. Pater Noster Josephus Calasantius. (d) Hugo Lib. 3. de Anima. (e) S. Bernard. Serm. 16. in Cant. (f) S. Greg. (g) S. Chrysoft. super Matth. (h) S. Hieronym. (i) S. Aug. (k) Ulricus Gviseus Abbas Campi Liliorum in M. S. vetustiss. (l) S. Greg. in Moral.

DOMINICA II. ADVENTUS.

*De Legatione Joannis Baptistæ
ad Christum.*

Mane.

PUNCTUM. I.

CUM audisset Joannes in vinculis opera Christi. *Matth. 11. Ubi? in vinculis? Quis? amicus Sponsi. O Jesu suavissime! quorsum Præcursori tuo carcer? catenæ? vincula? Ecce! misericordiæ tuæ ubertate hodie præventi, cæci vident, claudi ambulant, furdi audiunt, mortui resurgunt; Joannes nihilominus in vinculis. Sed, (a) premit Deus suos in infimis: quia videt, quomodo remuneret in summis. Tu serio cogita: quid (b) illi passuri sunt, quos Deus reprobat; si hic sic cruciat, quos amat? timeat quem Deus corrigere non vult in seculo: quia eum supplicio destinavit post seculum. Singularis est ista Dei gratia, quod in hoc mundo nos puniat, ut parcat in altero. B. P. N.*

PUN-

PUNCTUM II. Mittens duos de discipulis suis, ait illi: tu es, qui venturus es, an alium expectamus? *Ibidem.* Non suo, sed discipulorum commodo interrogat: qui jam celebre illud oraculum ediderat: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccatum mundi. Bonus Magister omnem occasionem avide arripit, si qua ad discipulorum profectum facere videatur. Nulla (c) ars hoc artificio sublimior invenitur. Quid enim majus, quam animis moderari? quam adolescentulorum mores fingere? In cujus rei (d) diligenti exercitatione, Generalia Concilia, SS. PP. nec non Philosophi recte sentientes Reip. Christianæ reformationem consistere unanimi consensu affirmant. Quo in munere, odibilis (e) nihil est subtilitate; ubi est sola subtilitas. Quid prodest in illis expendere dies suos, quæ nec domi, nec militiæ, nec in foro, nec in claustro, nec in Curia, nec in Ecclesia, nec alicubi profunt, nisi duntaxat in scholis?

PUNCTUM III. Et respondens JESUS, ait illis: Euntes renunciate Joanni, quæ audistis, & vidistis. *Ibidem.* Non à Di-

vina eloquendi vi, sed à rebus gestis testimonium accipit: ut vel hinc discas ab ipsa etiam ostentationis umbra abhorrere. Stultum est, unde Cœleste regnum mereri potueras, inde vanæ laudis desiderio, aut tumidæ venditationis vitio, pœnas inferorum tibi ipsi comparare. Nec facile pravitatem inveneris, quæ tam fraudulenter in animum possit irrepere. Circa quod (f) animadvertendum est, non solum rerum corporearum nitore, atque pompa, sed etiam in sordibus lutosis esse posse jactantiam; & eo periculosiorem, quo sub specie servitutis Dei decipit. Occulta (g) quod agis, in quantum vales; quod si ex toto non vales, sit in animo occultandi voluntas; & non erit de ostentatione ulla temeritas.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Pauperes evangelizantur.

Ibidem. Pauperes (h) electi, superbi neglecti; nec fastus, nec alius circa Christi discipulatum aliquem obtinet locum. Christus pauper, discipulos divites aspernatur. Pauper Mater, pauper Filius,
in-

inops hospitium, his, qui in forma scholæ hujus in Ecclesia militant, præbent efficacis documentum. *En quam grata est Cælo pauperies! ne te tædeat aut in Pauperum Matris Dei numero censeri; aut pauperum erudiendorum curam suscipere. Quod B. Patriarcha tuus olim de Cælo audit, quot diebus tibi dici existima: Tibi derelictus est pauper, Orphano tu eris adjutor.*

PUNCTUM II. Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? *Ibidem.* Omnis homo (i) carnalis, vacuus in fide, levis in sensu, mollis in passionibus arundo est. *Arundo est, qui laude, præmio, pollicitatione capitur; qui minis, damnis, vituperiis a bene ceptis avocatur.* Arundines (k) sumus, nulla validioris naturæ radice firmati; & si levis aspiraverit prosperioris auræ successus, vago motu proximos verberamus. *Arundo est, qui nullum fructum boni operis parit. Arundo est, qui virtutum medulla destitutus vivit. Heu triste ventorum ludibrium! Veluti pila ludit dæmon Religioso vano. B. P. N.*

(a) S. Gregorius L. 3. Moral. (b) S. August. (c) S. Chrysoft. hom. 60. in Matth. (d) In Proëm. Const. (e) Petr. Raban. (f) S. Aug. (g) S. Isid. de Conflitu Vitor. (h) S. Cyprianus Tract. de Nativ. Chr. (i) Auth. Imperi. (k) S. Ambr.

DOMINICA III. ADVENTUS.

De Legatione Judæorum ad Baptistam.

Mane

PUNCTUM I.

Miserunt Judæi ad Joannem. *Joan. 1.*
Victus frugalitas, vestium asperitas, vitæ sanctitas hanc de Joanne opinionem excitarunt, ut promissus Patribus Messias crederetur. *Utinam ea sit religiosæ tuæ conversationis integritas, pietas, & honestas, ut nemo ex te mererito quærere possit: Tu quis es? Sunt (a) quidam Religionis imaginariæ nomine palliati, qui opinionem virtutis pro virtute suscipiunt. Jejunant, ut vultus sui pallorem perniciosis laudibus vendant. Ad reprehendendum alios prompti; sed non patiuntur a quibuslibet vel leviter reprehendi. Ad faciem publicam patientiam fingunt & in*
 ani-

animo iracundiæ virus abscondunt : ad nocendum parati, quum nocendi tempus invenerint. Attende (*b*) diligenter, quid diligas ? quid metuas ? an gaudeas, vel contristeris ? & sub habitu Religionis animum secularem ; & sub pennis conversionis invenies cor perversum.

PUNCTUM II. Ut interrogarent eum : Tu quis es ? *Ibidem.* Si ignoras te, o miserrime homuncio ! age, summa rerum capita percurramus. Tu quis es ? Si substantiam spectes, coalescis ex immortalis Dei vivi imagine, & ex fœculenta, imbecilla, morbis, doloribus, ærumnis mortique obnoxia luti compage. Si ad quantitatem attendas, es unus e tot millibus mortalium quatuor circiter cubitorum homulus. Si qualitatem consideres, es corpore miser, animo impius, appetitu sensitivo, & concupiscentia brutis fere pecudibus deterior. Ubi, & quando es ? es in terræ palmo, medius inter Cœlos, & inferos : heri natus, hodie vivens, cras moriturus. Hunc in modum percurre singula. Beatus eris, si te perfecte cognoveris.

PUNCTUM III. Tu quis es ? *Ibidem.* Tu
quis

quis es? *Miles Christi.* Delicatus miles es, si putas te sine pugna posse vincere, sine certamine triumphare. *S. Chrysoft.* Tu quis es? *Religiosus.* Ille est vere Religiosus, qui vere dicit: Deus meus, & omnia. *B. P. N.* Tu quis es? *Magister.* Multi sunt, qui vocari volunt Rabbi, & non esse: Nomen appetunt, & officium negligunt, *S. Chrysoft.* Tu quis es? *Confessarius, Concionator, Catechista.* Castiga corpus tuum, & in servitutum redige, ne cum aliis prædicaveris, ipse reprobus efficiaris 1. *ad Cor. 9.* Tu quis es? *Praelatus.* Pascite, qui in vobis est gregem Dei; providentes non coacte, sed spontanee; neque ut dominantes in Cleris, sed forma facti gregis ex animo. 1. *Petri 5. v. 2.*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Et confessus est, & non negavit, & confessus est. *Ibidem.* *Terna hæc Circumlocutio, triplicem veritatem designat.* Veritatem cordis, cui error, & falsitas; veritatem oris, cui mendacium; veri-

ritatem operis, cui peccatum adversatur. Has omnes magni aestima in Divo Joanne, & imitare. Qui impie vivit, nihil minus (c) quam veritatem affecutus est. Qui veritati studet (d) abjiciat inimicitias, & voluptates, quæ animum sibi vinciunt: præferat vera falsis; æterna brevibus; utilia jucundis. Nihil aspectu gratum sit, nisi quod juste, quod pie fieri videas; nihil auditu suave, nisi quod animam meliorem, teque reddat. Tantus (e) in te sit veritatis amor, ut, quidquid dixeris, juratum putes. S. Ambrosius.

PUNCTUM II. Non sum ego Christus. *Ibidem.* Admirare insignem Præcursoris Domini humilitatem, qua elegit solide (f) subsistere in se; quam humana opinione rapi inaniter supra se. Multi videntur (g) in conspectu hominum humiles esse, sed eorum humilitas a Deo non respicitur. Si veraciter humiles essent, ab hominibus non se laudari vellent. Sive (b) orationem, sive jejunium, sive misericordiam, sive pudicitiam, sive aliud quid bonorum absque humilitate congreges; statim cuncta diffluunt, cuncta depereunt.

Non

Non est humilis Religiosus, qui
dedignatur, & non optat sperni.
B. P. N.

(a) S. Prosp. (b) S. Ber. (c) ex S. August.
(d) Lactant. L. 5. (e) S. Ambr. ad Cel. (f) S.
Greg. (g) S. Aug. Serin. 2. de Assumpt. (h) S.
Chrysoft. homil. 15. in Matth.

NB. Si Renov. Vot. fieri debeat in Nativitate Domini, assumantur Meditationes novem dierum ante Pascha; & Vice Dominicæ Palmarum ponatur Dominica quarta Adventus; loco autem Dominicæ Resurrectionis, Festum Nativitatis Domini.

DOMINICA IV. ADVENTUS.
De Baptismo Pœnitentiæ.

Mane.

PUNCTUM I.

FActum est verbum Domini super Joannem Zachariæ Filium in deserto. *Luce 3.* Quis? qualisve sit spiritus? cujus verba (a) cordis aure excipis: ipsa suggestio declarabit. Spiritus carnalis semper mollia; Spiritus mundi semper vana; Spiritus malitiæ sem-

semper impia, illicita, peccaminosa insusurrat.
Per solam fugam, omnes nusquam viceris. In
mundi tumultu ex frequentia hominum peri-
clitaberis; in solitudine tentationum aculeis
cruciaberis. Donec (b) in carne est ani-
ma, inter spinas versatur, ut lilium. O
tener & delicate flos! o candens lilium!
hostes, & subverfores sunt tecum: vide,
quomodo caute ambules inter spinas.
Plenus est mundus spinis. In terra sunt,
in aere sunt, in aquis sunt, in carne tua
sunt. Coronari (c) non poteris, nisi
viceris; nec vincere, nisi certaveris;
nec certare, nisi tentatores habueris. S.
August.

PUNCTUM II. Et venit in omnem Re-
 gionem Jordanis prædicans baptismum
 pœnitentiæ. *Ibidem. Utinam (d) tam ci-*
to convertatur peccator ad pœnitentiam, quam
cito Dominus paratus est mutare præfinitam
sententiam! In te (e) est, ut evadas. Vult
rogari Deus, vult de se sperari, vult si-
bi supplicari. Homo es, & vis rogari,
ut ignoscas; & putas Deum non rogan-
ti tibi ignoscere; Sed nihil hic periculosius
est, quam in extremum diem promissa pœni-
ten-

tendi securitas. Quomodo (f) sub unius horæ articulo, revocari posse existimas omnia scelera: cujus prava desideria, verba, & opera per totum mundum late sparsa sunt? Vix (g) ex centum millibus hominum, quorum mala fuit vita, in morte divinam indulgentiam obtinebit unus. S. Hieron. apud Hadrian. Pontif.

PUNCTUM III. Parate viam Domino. Ibid. Si ab amicitia Christi per viam iniquitatis exerrasti, per viam pœnitentiæ, dum tempus est, revertere. Peccasti? (h) inveterasti mentem tuam? ne desperes, ne recidas; sed renova ipsam resipiscentiâ, lachrymis, & confessione. Melius est coram uno aliquantum ruboris tolerare, quam in die Judicii coram Deo, Angelis, & omnibus prorsus hominibus. Cur erubescis Sacerdoti, magno tuo commodo, nunc aperire, quod æterno tuo detrimento cognoscet ille in die novissimo? Elige (i) quod vis: si non confessus taces; inconfessus damnaberis. Absque (k) confessione, justus judicatur ingratus, & peccator mortuus reputatur.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Erunt prava in directâ.

Ibi.

Ibidem. Prava (l) directa fiunt, cum malorum corda per injustitiam detorta, ad justitiæ regulam diriguntur. Novam (m) vitam inchoare non potest, quem veteris non pœnitet. Est autem (n) pœnitere, antea acta deflere, & deflenda non committere. Apud (o) Deum non tam valet mensura temporis, quam doloris: non tam abstinentia ciborum, quam vitiorum. Pœnitentia (p) non tempore pensatur, sed profunditate luctus, & lachrymarum. Clerici (q) peccantes difficile pœnitentiam agunt. S. *Chrysof.*

PUNCTUM II. Et aspera in vias planas.

Ibidem. Peccata venialia viam religiosæ perfectionis exasperant, immo & impediunt. Nonnunquam (r) in parvis deterius, quam in majori peccatur. Major culpa, quo citius cognoscitur, eo celerius emendatur; minor vero, dum quasi nulla creditur, eo pejus, quo securius in usu retinetur. Quotidiana (s) sunt, quæ dico: sed tamen peccata sunt; & non sunt levia quia plura. Quia vero quotidiana, & plurima sunt, timenda est ruina

B mul-

multitudinis. Non vivit religiose,
qui venialia non curat. *B. P. N.*

(a) Ex S. Greg. (b) S. Bernard. (c) S. Aug.
super Pſal. 60. (d) Ex S. Hieronym. (e) S. Ambr.
L. 2. de Pœnit. (f) Ex S. Bernard. (g) S. Hieron.
(h) S. Chryſoſtom. homil. 20. in Epist. ad Roman.
(i) S. Auguſt. super Pſal. (k) S. Gregor. L. 8.
Moral. (l) S. Greg. (m) S. Auguſt. (n) Gloſſa.
(o) S. Hieronym. (p) S. Iſidor. (q) S. Chryſoſt.
super Matth. (r) S. Greg. homil. 52. (s) S. Aug.

XXIII. Dec.

DIE DECIMA,
ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.
De Beneficio Creationis.

Mane,

PUNCTUM I.

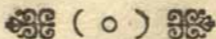
AD imaginem Dei factus est homo.
Gen. 9. Quid (a) majus tibi face-
re potuit, quam ut ad similitudinem suam
te conderet factor tuus? *Mira est Cœlo-
rum, & Syderum pulchritudo, decora orbis
terrarum species, inæſtimabile metallorum, &
gemmarum pretium, inexplicabilis animalium
omnis generis varietas: hæc tamen univer-*

ſa

sa nihil sunt, si cum anima tua conferantur. Vide (b) homo, dicit mundus, quomodo amavit te, qui propter te fecit me? servio tibi, quia factus sum propter te: ut servias illi, qui fecit & me, & te: Me propter te, & te propter se. Si sentis beneficium, redde officium: si accipis benignitatem, redde charitatem.

PUNCTUM II. Minuisti eum paulo minus ab Angelis. *Psal. 8.* Nobilem (c) hospitem habes, o caro! nobilem valde, & tota salus tua pendet de ipsius salute. Da honorem hospiti tanto. Patere, ut nunc anima pro te laboret, magis autem etiam collabora ei: quoniam si compateris, & correignabis. *Attende animæ tuæ excellentiam, & venerandæ Trinitatis imaginem inquinare perhorresce.* Sicut (d) Deus omnem creaturam, sic anima omnem creaturam naturæ dignitate præcellit. Omnis anima, aut Christi Sponsa, aut diaboli adultera est. *S. August.*

PUNCTUM III. Deus omnes homines vult salvos fieri. *1. ad Timoth. 2. v. 4.*

O quam dulcis, quam bonus est adversum me Creator meus! Fecit (e) me cum non eram, redemit, cum perieram. Non enim eram, & de nihilo me fecit non lapidem, non arborem, non aliud de animalibus, sed hominem voluit me esse: dedit mihi vivere, sentire, discernere. Reduxit me de exilio, redemit me de servitio. Quando (f) ignorabam, me instruxit: quando peccabam, me correxit: quando steti, me tenuit: quando cecidi, me erexit: quando ivi, me duxit. *Et quorsum hæc omnia? certe non alium ob finem, quam ut vitam æternam adipiscar.* O bonitas! o amor! o beneficentia Creatoris mei!

Die eadem Vesperis.

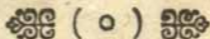
De Lapsu primi hominis.

PUNCTUM I.

HOMO cum in honore esset, non intellexit. *Psal. 48. In quo honore? (g) habitabat in Paradiso omni voluptate pleno: nihil molestiæ, nihil indigentiae sentiebat: rebus fere omnibus ac præprimis ani-*
man-

mantibus regia potestate imperabat : Angelorum consuetudine , & Dei amicitia fruebatur . Sed unico peccati actu omnem hanc gloriam in pejus commutavit . Heu tristis , & lachrymosa mutatio ! momento temporis , innocentiae (b) candorem , immortalitatis stolam , carnis incorruptibilitatem , animæ puritatem , contemplationis dulcedinem , Spiritus libertatem , Angelorum contubernium , amicitiam Dei perdidit , & insurgente carne adversus spiritum , comparatus est jumentis insipientibus , & similis factus est eis . Psal. 48 .

PUNCTUM II. Per unum hominem peccatum in mundum intravit , & per peccatum mors . *ad Rom. 5. v. 12.* O durus , (i) nec unquam fatis deplorandus casus ! Quid primus homo per peccatum perdidit , & quid invenit ? Perdidit beatitudinem , & invenit mortem . Venit a patria in exilium , ab immortalitate ad corruptionem ; a statu gratiæ ad pœnam gehennæ , factus ex Cive Cœli cohæres diaboli . *Indignaris prævaricationi primi hominis ? indignare tecum , tibi ipsi , qui sæpius , & ipso dæmone fortasse gra-*

vius deliquisti. Diabolus (k) nulla præcedente peccati vindicta peccavit, ego visa illius pœna ad peccatum properavi; ille in innocentia constitutus, ego vero innocentia restitutus; ille perstitit in malitia Deo reprobante, ego perstiti Deo revocante; ille obduratur ad punientem, ego ad blandientem; ille contra non requirentem se, ego contra morientem pro me. Ecce! cujus imaginem horrebam, in multis aspicio me horribiliorem. S. Ansel.

(a) S. Bern. (b) Hugo. (c) S. Bern. (d) S. Aug. (e) Idem. (f) S. Bern. (g) Ex eodem. (h) S. Laurent. Just. (i) Idem. (k) S. Ansel.

XXIV. Dec.

DIE NONA,

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

De Incarnatione Filii Dei.

Mane.

PUNCTUM I.

Verbum caro factum est. *Joann.* 1.
 Quanti (a) te fecit Deus, ex his, quæ pro te factus est agnosce: ut appareat

reat tibi benignitas ejus in humanitate. Quanto minorem se fecit in humilitate, tanto majorem se exhibuit in bonitate: & quanto pro me vilior, tanto mihi charior. Nulla (b) causa veniendi Christo Domino, nisi peccatores salvos facere. Tolle morbos. Tolle vulnera, & nulla causa est medicinæ. Venit ergo de Cælo magnus Medicus, quia per totum ubique jacebat ægrotus. Genus humanum totum perierat, ex quo peccavit unus, in quo totum erat. Ideo venit unus sine peccato, qui salvos faceret omnes a peccato. Ama amorem illius, qui amore tui descendit in uterum Virginis.

PUNCTUM II. Parvulus natus est nobis, & Filius datus est nobis. *Isaiæ 9. v. 6. Natus est nobis in tempore, qui sibi erat in æternitate.* Datus (c) ex Divinitate, natus ex Virgine. Natus, qui nesciret exordium; datus, qui sentiret occasum. Natus, qui moreretur; datus, ex quo vita nasceretur. Licet (d) Deus cunctos dies creaverit, singulariter tamen hunc diem fecisse dicitur, qui Christi Domini Nativitate sacratus est: in quo me-

rito exultare convenit, & lætari: quoniam in eo & diabolus jus perdidit, & salutem mundus accepit. Sed (e) non consolatur Christi infantia garrulos; non consolantur Christi lachrymæ cachinantes; non consolantur panni ejus ambulantes in stolis; non consolatur stabulum, & præsepe amantes primas Cathedras in Synagogis.

PUNCTUM III. In propria venit, & sui eum non receperunt. *Joan. I.* Litavit (f) Christus semetipsum pro inimicis: pro his, qui se oderant, pro averfis a se. Id quod neque pro amicis, neque pro filiis, neque pro fratribus faceret quispiam. Hoc fecit pro servis Dominus; pro mortalibus immortalis; pro temporalibus sempiternus; pro inimicis denique Filius Dei. Nos autem illum (g) indigentem cibo, & hospitio, miseri aspernamur; infirmum, & nudum nec visitare dignamur. O quanta hæc ira plectenda sunt, quibus cruciatibus obnoxia?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei

Dei fieri. *Ibidem.* Ecce ! qualem dilectionem dedit nobis Pater , ut filii Dei vocemur , & simus. Ad comparandam (b) filiorum Dei hæreditatem non satis est divino semel imbui Spiritu , nisi ejus ducatu perpetuo regaris. Qui sine intermissione Spiritu Dei aguntur , ii sunt filii Dei. Noli ergo (i) degeneri conversatione a dignitate filiorum Dei excidere. Cum caro sollicitat , dicto illi , filius Dei sum : ad majora natus sum , quam ut me carnis mancipium efficiam. Cum divitias , & abundantiam rerum omnium mundus ostentat , responde illi : filius Dei sum : indignum est , ut cælestibus æternisque divitiis terrenas fugacesque opes anteponam. Cum te dæmon honorum ambitu impugnat , responde : filius Dei sum : absit , ut ex filio Dei efficiam me filium diaboli.

PUNCTUM II. Qui ex Deo nati sunt. *Ibidem.* Qui (k) habent charitatem ex Deo nati sunt. Dilectio sola discernit inter filios Dei , & filios diaboli. Signent se omnes signo Crucis , respondeant omnes Amen ; baptizentur omnes , intrent Ecclesias , non discernuntur filii Dei a fi-

liis diaboli nisi charitate. Magnum indicium, magna discretio, quidquid vis habere, hoc solum nisi habeas, nihil tibi prodest; alia si non habeas, hoc habe, & impleti legem. Hæc (l) autem regula veræ dilectionis a Deo constituta est: diliges proximum tuum, sicut te ipsum, Deum vero ex toto corde, ex tota anima, & ex tota mente: ut omnes cogitationes, omnem vitam, omnem intellectum in eum conferas, a quo habes ea ipsa, quæ confers.

(a) S. Bern. (b) S. Aug. super Joan. (c) Euseb. Emis. (d) Cass. (e) S. Bern. in Serm. (f) S. Chrysost. homil. 7. (g) Idem alibi. (h) Ex eodem. (i) Idem. (k) S. Aug. tract. 5. in Ep. S. Joan. (l) Idem L. 1. de Doctr. Christ. C. 22.

XXV. Dec.

DIE OCTAVA,

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

In Nativitate Domini.

De Religiosa Paupertate.

Mane.

PUNCTUM I.

PEperit Filium suum primogenitum, & pannis eum involvit. *Luca 2.* *Quis*

(a)

(a) non miretur immensam Dei, erga ingrati-
 tissimum genus humanum charitatem? Ubi
 (b) aula regia? ubi thronus? ubi Curiaë
 regalis frequentia? nunquid aula est sta-
 bulum? thronus præsepium? & totius
 Curiaë frequentia Joseph, & Maria? Na-
 scitur (c) Verbum infans: & agnoscitur
 longitudo brevis; latitudo angusta; alti-
 tudo subdita; profunditas plana. Agno-
 scitur lux non lucens; aqua sitiens, pa-
 nis esuriens. *Agnoscitur humana carne ve-
 lata Divinitas; vilibus pannis circumligata
 Omnipotentis potestas. Vide, quam pauper,
 quam egenus pro te factus est, per quem facta
 sunt omnia? & quorsum hæc? ut omnis hic
 vere pauper effectus pro Christo, dives sit in
 Coelis cum Christo.*

PUNCTUM II. Et reclinavit eum in præ-
 sepio. *Ibidem.* Pauper (d) in cella, di-
 ves in conscientia, securius dormit in
 terra, quam auro dives in purpura. Sed,
 proh dolor! (e) multi de paupertatis so-
 lo nomine gratulantur. Sed quo pacto?
 ut nihil eis desit. Dicunt se amicos pau-
 pertatis; sed paupertatis sodales fugiunt:
 famem, sitim, lecti duritiem, cibi vilita-
 tem,

tem, vestium grossitiem, &c. Nemo igitur nostrum aliquid proprium habere audeat, sed etiam optet ut quæquæ erunt vilissima, ex iis, quæ domi sunt, ei tribuantur. *Const. P. 2. c. 5.*

PUNCTUM III. Quia non erat ei locus in diversorio. *Ibidem.* Vulpes (f) foveas habent, & volucres Cæli nidos: Filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet. *Quid hic dices delicate pœnitens, cui Religiosa domus quantumvis necessariis rebus bene instructa carcer est? cui cellæ solitudo tormentum est? tunc unus es, qui ignoras quod Religiosum (g) extra Cœnobium ducat Satan: ut sic per plateas vagantem libidine inficiat, curiositate fauciet, ambitione inflet, curis sæcularibus disturbet? Christus pauper, non in foro, non in palatio, non in diversorio, sed in præsepio, & in vili stabulo invenitur.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Natus est vobis hodie Salvator. *Ibidem.* O quam amica Christo est paupertas! Christus pauper, pauperibus annuntiatur pastoribus. Quam (h) multi nobiles secundum carnem, quam multi

potentes, multi sapientes, hora illa in stratis mollibus quiescebant? & nemo illorum dignus habitus est, novam videre lucem, scire magnum illud gaudium, Angelos audire cantantes. *Si sic honoravit coactam Pastorum egestatem, quanto magis honorabit voluntariam, veram, & Evangelicam paupertatem? quæ, ut perfecta sit, debet (i) omnia propter Deum sponte dimittere; nihil præter solam necessitatem possidere: Ipsa etiam necessitate quandoque propter Deum carere. Vide, quæ te in his habeas?*

PUNCTUM II. Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. *Ibidem. Vera pax (k) cordi, & exultatio animæ est: cum parvo contentus fueris; mundum habere sub pedibus, & omnem ejus potentiam, gloriam, delicias contemnere. Quid (l) tali paupertate melius? quid securius? quid jucundius? tristentur omnes, cuncti gemant, formident universi, hæc semper hilaris, semper eodem vultu, eodem animo perseverat. Et quia bonum cæleste præstolatur possidere in cælo, ideo nihil habet, quod amittere*
 pos-

possit in terra. Honesta (m) res est læta paupertas: illa vero paupertas non est, quæ læta non est.

(a) Ex S. Bern. super Cant. (b) Idem. (c) Idem. (d) V. Beda. (e) S. Vincent. (f) Matth. 8. (g) Thom. a Villa Nova Conc. 2. de Dom. 1. Quad. (h) S. Bern. (i) E. Albert. M. (k) Ex S. Hieron. L. 8. contra Jovin. (l) S. Laurent. Just. (m) Seneca.

XXVI. Dec.

DIE SEPTIMA,

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

In Festo Sancti Stephani Proto-Martyris.

De Obedientia.

Mane.

PUNCTUM I.

ECce ego mitto ad vos Prophetas, & Sapientes, & Scribas. *Matth. 23.* Si omnis potestas a Deo est, omnes Superiores a Deo mitti necesse est: quibus a Domino dicitur: Qui vos audit, me audit; qui vos spernit, me spernit. *Lucæ 10.* Prælati (a) omnes magna reverentia tractandi sunt: nec eorum mores, aut vita taxanda. Ipse Deus injuriam sibi irrogatam deputat, quam in Prælatos, qui Dei

lo.

locum tenent, factam considerat. Genus (b) ergo maximæ stultitiæ videbitur, si quis in Congregatione nostra voluntatem propriam facere præsumperit; sed omnes unanimi consensu sinceram obedientiam complectantur. Quæ sola (teste Divo Gregorio) virtutes ceteras menti inserit, atque insertas custodit.

PUNCTUM II. Et ex eis crucifigentis. *Ibidem.* Qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, & concupiscentiis suis. *ad Gal. 5.* *Quot sollemnibus votis te Deo obstrinxisti, tot trabalibus clavis te Cruci Christi affixisti.* Sicut ergo (c) qui crucifixus est, non jam pro animi sui motu, membra sua quoquam movendi, vel convertendi habet potestatem: ita & nos voluntates nostras, ac desideria nostra, non secundum id, quod nobis suave est, ac delectat ad præsens; sed secundum legem Domini, quo nos illa constrinxerit, applicare debemus. Eo habitu, ac figura, qua pro nobis in patibulo fuit iile suspensus, nos quoque necesse est in hac vita degere: ut universas voluntates, ac desideria habeamus morti-

tificationi ejus affixa, qui factus est obediens usque ad mortem. Nunquam (*d*) desperat de finali gratia, qui moritur in obedientia.

PUNCTUM III. Jerufalem, Jerufalem, quoties volui congregare filios tuos, & noluisti. *Ibidem.* *Quoties aut importunis precibus, aut ex fraude, & mendacio confutis rationibus, aut emendicato majorum patrocínio, aut alio quopiam malo dolo obedientiæ jugum excussisti; toties cum cervicosa Jerufalem Deo obtemperare remuisti. Nunc saltem disce (e) homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. Eru- besce superbe cinis: Deus se humiliat, & tu te exaltas, Deus se hominibus subdit, & tu dominari gestiens hominibus, tuo te proponis Authori? (f) Ipse te Præ- lato, propter Deum, & propter Regnum Cælorum tradidisti. Jam non es tuus, sed ejus; cui te vendidisti. Ille Dominus voluntatis tuæ est. Si hanc Præ- lato subtrahis, furtum facis: quoniam rem alienam tibi approprias, & usurpas.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Ecce relinquetur vobis do-

domus vestra deserta. *Ibidem.* *Et quid aliud manet domum animæ inobedientis, quam virtutum omnium, quam gratiarum Cœlestium, quam meritorum universalis quædam vastitas, & desolatio? Si (g) jejunaveris omnibus diebus vitæ tuæ, si diebus, ac noctibus orationem feceris, si in sacco fueris, & cinere, si quodcunque præceptum est in lege Dei, & Ecclesiæ, feceris; obediens (b) autem non fueris; omnes virtutes perdidisti. S. Aug. Excusso semel obedientiæ fræno, jam ab omni scelere, vix te gehennæ metus inbibet, vix pudor cobibet, vix frænat ratio, vix disciplina coercet. Nullo alio (i) vitio dæmon animæ Religiosæ ruinam facilius infert, quam astuta obedientiæ meritum declinandi calliditate. Non superiorem, sed se fallit, qui pro nolle, dicit se non posse. B. P. N.*

PUNCTUM II. Dico enim vobis, non me videbitis. *Ibidem.* *Heu pœnam pœnarum omnium acerbissimam, repelli a beata visione Jesu Christi! hanc tamen neglectum obedientiæ votum post se trahit. (k) Intolerabilis quidem res est gehenna, quis nesciat? ni-*

bil tamen tale dicturus es, si mille componas gebennas, quale est abjici a facie Jesu Christi. Considera (l) horridam, quam laturus est sententiam: Ego vos formavi, & adhæsistis alteri; ego terram, mare, & omnia propter vos creavi, & vos in mei contumeliam abusi estis; quæ (m) ergo ultro elegistis, ea nunc accipite. Contemfistis lucem, sint ergo vobis tenebræ. Amastis mortem, abite in perditionem. Secuti estis diabolum, ite cum eo in ignem æternum.

(a) Ex Epist. Nicolai I. P. ad Mich. Imperat. (b) Const. p. 2. c. 2. (c) Cassianus. (d) B. Cath. Bonon. (e) S. Bern. Serm. super Missus est. (f) Idem. (g) S. Aug. (h) Idem tract. II. de obed. & humil. (i) Ex Cassiano. (k) Ex S. Chrysol. (l) S. Hippolyt. M. (m) S. Eligius.

XXVII. Dec.

DIE SEXTA,

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

In Festo S. Joannis Apostoli.

De Castitate.

Mane.

PUNCTUM I.

CONversus Petrus vidit illum Discipulum quem diligebat JESUS. *Joan. 21.*

Joan-

Joannes (a) inde a puero, tantam curam puritatis habuit, ut ne turpem quidem cogitationem unquam in cor suum ascendere permiserit. *Hinc peculiaris ille amor, hinc singularis dilectio emanavit. Cum enim Castitatis cultores filii Dei nuncupentur; cum (b) magnum quid, præclarumque sit Castitas, quæ hominem Angelis simillimum efficit; non potest Virginis Filio, & Sponso Virginum non esse quam acceptissima. Differunt quidem (c) inter se homo pudicus, & Angelus; sed felicitate, non virtute. Et, si illius castitas felicior, hujus tamen fortior esse cognoscitur: quæ in hoc mortalitatis, & loco, & tempore, statum quemdam immortalis gloriæ repræsentat.*

PUNCTUM II. Qui recubuit in Cæna super pectus ejus. *Ibidem. O quam (d) bene quiescebat, qui super pectus Christi recumbebat! O Beate Apostole! utinam merear illius dulcissimos pedes disuaviari, & lachrymis rigare cum Magdalena, in cujus sacro pectore, pro intemeratæ Castitatis jure, tam suaviter quievisti! Statim, ut Filius Dei (e) ingressus est in terram, novam*

sibi Familiam instituit : ut qui ab Angelis adorabatur in Cælo, haberet Angelos in terris. Castitas (*f*) Angelum de homine facit. Etsi ergo (*g*) dum in carne mortali Religiosi permanent, præclarum sit castitatem, ad Angelorum imitationem aspectu, incessu, & totius corporis forma colere, scito tamen turpissimum esse hanc cœlestem virtutem aliquo modo maculare Const. p. 2.

PUNCTUM III. Sic eum volo manere. *Ibidem.* Jam continentiam professus es, jam te Domino, quantuscunque es, devovisti : sic igitur ille vult te manere, sicut ipse elegisti. Sic manebis, si jugiter curaveris : ut sit in corde sancta meditatio, (*h*) in animo devotio, in ore confessio, in oculis pia lectio, in opere carnis mortificatio, ubique devota conversatio. Ecce ! proponit (*i*) Agonotheta præmium, invitat ad cursum, tenet in manu virginitatis bravium : Ostendit purissimum vultus sui fontem, & clamat : Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Qui (*k*) nondum desiderat Dei faciem, timeat vei ignem. Supplicia terreant, quem

quem præmia non invitant. Utile tibi est, quod Deus pollicetur, contremisce quod minatur.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Quid ad te. *Ibidem.* *Cave alienæ vitæ curiosus inspector esse.* Quid ad te : *Utrum hujus, aut illius vita munda, integraque sit ? sæpe fit : ut qui fraternali verecundiam in suspicionem trahunt, & curiose examinant, justo Dei judicio, in ea ipsa crimina prolabantur.* *Suspiciosi, & curiosi homines (l) dum alienos errores volunt reprehendere, demonstrant suos.* Tam diu ignorat homo peccata sua, quæ debuerat flere, quam diu aliena vitia exquirat curiose. Sed cum homo ad se ipsum revertitur, & se se bene considerat, non exquirat, quod in aliis reprehendat : quia in semetipso multa deprehendit, quæ lugeat. *Tanto ergo (m) minus debes aliena corda reprehendere, quanto magis intelligis, non posse visu tuo alienæ cogitationis tenebras pervideri.* Religiosus, qui aliena curat, sibi deest. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Tu me sequere. *Ibidem.* Qui sequitur *Jesum vitæ munditia in hac mortalitate*; sequetur *Agnum immaculatum*, quocumque ierit, in *beata æternitate*. Quo putamus (n) hunc *Agnum* ire? in quos saltus, & prata? ubi credo sunt *gramina gaudia*: non *gaudiâ seculi hujus vana*, *infantiæ mendaces*: nec *gaudiâ*, qualia in ipso *regno Dei* ceteris non *Virginibus* erunt; sed a ceterorum non *Virginum gaudiis* distincta. *Gaudium Virginis Christi de Christo*, in *Christo*, cum *Christo*, per *Christum*, propter *Christum*. Nam sunt aliis alia, sed nullis talia. *Verum tamen nemo* (o) *viribus propriis custodit bonum virginalè*; nisi *Deus ipse juvet*, qui illud dedit. *Deus autem Caritas est*. *Custos ergo Virginitatis caritas*; locus autem hujus *custodis humilitas*. Ibi quippe *habitat*, qui dixit super *humilem*, & *quietum*, & *tremementem verba sua*, *requiescere spiritum suum*.

(a) Euthym. in C. 23. Joan. (b) Ex S. Basil. (c) S. Bern. (d) Ex Eodem. (e) S. Hieron. (f) S. Bern. (g) Const. p. 2. c. 3. (h) Ulricus Gviseus in MS. vetust. (i) S. Hier. L. I. contra

Jovin. (k) S. Aug. in pl. 49. (l) S. Bern. de modo bene viven. c. 54. (m) Ex S. Greg. (n) S. Aug. de Virgin. c. 27. (o) Idem alibi.

XXVIII. Dec.

DIE QUINTA

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

In Festo SS. Innocentium.

Fuga in Ægyptum.

Mane.

PUNCTUM I.

Angelus Domini apparuit in somnis Joseph. *Matth.* 2. Quantum (a) putatis, desiderant Cives cœlestes instaurari Civitatis suæ ruinas? quomodo discurrunt medii inter nos, & Deum, fidelissime portantes ad eum gemitus nostros; & ipsius nobis gratiam devotissime reportantes? festinemus, obsecro, festinemus: tota nos multitudo Curia cœlestis expectat. Exultare Angelos fecimus, quando conversi sumus ad pœnitentiam: proficiamus, & festinemus complere de nobis eorum lætitiā. *Væ* (b) nobis, si forte peccatis, & negligentis nostris provocati Sancti Angeli, indi-

gnos nos judicaverint præsentia sua, & visitatione. Cum (c) tamen fores obdu-
xeris, & tenebras feceris, non occur-
rat tibi dicere: Solus sum. Deus, &
Angelus intus est: quibus, quid opus
est lumine, ut videant?

PUNCTUM II. Fuge in Ægyptum. *Ibi-
dem.* Non (d) sit tibi verecundum fuge-
re, si integritatis palmam desideras obtine-
re. *Ista fuga via salutis est.* Fugite (d)
de medio Babylonis, & salvate animas
vestras. Convolute ad Urbes refugii:
ubi possitis & de præteritis agere pœni-
tentiam, & in præsentis obtinere gra-
tiam, & futuram gloriam fiducialiter
præstolari. Si sapias, si habes cor, si
tecum est lumen oculorum tuorum; de-
fine jam ea sequi, quæ & assequi mise-
rum est. An non ea satius cum hono-
re spernis, quam cum dolore perdis?
An non prudentius ea Christi cedis amo-
ri, quam morti?

PUNCTUM III. Et esto ibi, usquedum
dicam tibi. *Ibidem.* Habes hic palmare
exemplum, quo discas voluntatem tuam Di-
vinæ conformare voluntati. Sed quæris?
quæ

quæ sit voluntas Dei? paucis accipe. Voluntas (e) Dei est, quam Christus & docuit, & fecit: humilitas in conversatione, stabilitas in fide, verecundia in verbis, in factis justitia, in operibus misericordia, in moribus disciplina. Voluntas Dei est injuriam facere non nosse, & factam tolerare posse; cum fratribus pacem tenere, Deum toto corde diligere, Christo nihil præponere, Charitati ejus inseparabiliter adhærere. Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra. 1. ad Thess. 4.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Futurum est enim, ut Herodes quærat Puerum ad perdendum eum. *Ibidem.* Et in ipsum Filium Dei persecutionis procella irruit; tu tamen liber esse vis ab omni tribulatione? Filius Dei (f) passus est, ut nos filios Dei faceret; & filius hominis pati non vult, ut esse filius Dei perseveret? si odio seculi laboramus; odium seculi sustinuit prior Christus. Si contumelias in hoc mundo, si fugam, si tormenta toleramus; graviora expertus est mundi Factor,

ctor, & Dominus. Cur ergo se (g) membrum super verticem extollit? Recusas esse in corpore, si non vis odium mundi sustinere cum capite. Necessè est, ut mundus nos oderit, quos cernit nolle, quod diligit.

PUNCTUM II. Qui consurgens accepit Puerum, & Matrem ejus nocte. *Ibidem.* Sicut (b) natus est Christus, ut repararet hominem: sic, ut fugaces revocaret, aufugit. Et, si, ut revocet errantem ovem in montibus, ipse errat: quomodo ipse non fugiet, ut errantes populos reducat? Deus quando fugit hominem, Sacramenti est, non pavoris. Fugit, (i) ut fugas nostras in persecutionibus temperaret. *Forti, omnis terra, & nulla terra patria est.* Migremus (k) hinc, somnia projiciamus, umbras prætereamus. Alios occupatos teneant, jactent, ludificentur invidia, & tempus, & fortuna. Valeant opes, & splendores: vilis hæc, & despicibilis gloriola, ac magnæ hujus Scenæ ludicra, nugæque theatricæ. Nos præ omnibus Deum habere optemus.

(a) S. Bern. Serm. 2. in Vig. Nat. (b) Ex Eodem. (c) Epiſtet. (d) Ex S. Aug. (e) S. Cypr. tract. de orat. Dom. (f) Idem L. 4. Ep. 6. de Exhort. Martyrii. (g) S. Aug. (h) S. Chryſol. Serm. 150. (i) Idem Serm. 115. (k) Nazian. Ep. 57. alias 63.

XXIX. Dec.

DIE QUARTA,

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

S. Thomæ Episcopi. Vide Dominicam II. post Pascha.

NB. Si Nativitas Christi inciderit in diem Dominicum, sequens Meditatio ponatur feria infra Octavam non impedita.

XXX. Dec.

DIE TERTIA,

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

Dominica infra Octavam Nativitatis.

Prophetia Simeonis.

Mane.

PUNCTUM I.

ERat Joseph, & Maria Mater JESU mirantes super his, quæ dicebantur de illo. *Luc. 2. Non est, cur mirere Deiparam super his, quæ dicebantur de Christo, mirari potuisse. Servatorem Mundi*
po-

positum in ruinam multorum esse, *Matri misericordiae de tua salute sollicitae*, res mira admodum videbatur. Quis (a) misericordiae tuae, o Benedicta! longitudinem, profunditatem, sublimitatem, queat investigare? longitudo ejus usque ad novissimum diem, invocantibus eam subvenit universis. Latitudo ejus replet orbem terrarum: ut tua misericordia plena sit omnis terra. Sublimitas ejus, Civitatis supernae invenit restaurationem; & profundum ejus sedentibus in tenebris, & in umbra mortis obtinuit redemptionem. Mariae, nec facultas, nec voluntas dandi dona hominibus deesse potest.

PUNCTUM II. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. *Ibidem*. Nec (b) lingua poterit loqui, nec mens cogitare, quanto dolore afficiebantur pia viscera Mariae. Tunc solvisti Virgo cum usura, quod in partu non habuisti a natura. Dolorem, pariendo Filium non sensisti, quem millies replicatum Filio moriente passa fuisti. Tantus (c) fuit dolor iste Virginis, ut si in omnes creatu-

tu-

turas divideretur , omnes subito interirent. Quidquid (d) crudelitatis inflitum est corporibus Martyrum , leve fuit , aut potius nihil , comparatione tuæ Passionis , o Maria ! Stabat (e) ante crucem Mater , & fugientibus viris stabat intrepida. Inter tot (f) pressuras Filii sui constanter stabat. Non se laniabat in tanta amaritudine , non maledicebat , nec vindictam hostium a Deo petebat ; sed stabat patientissima , lachrymis plena , doloribus immersa.

PUNCTUM III. Ut revelentur ex multis cordibus cogitationes. *Ibidem.* *Verisimile est , (g) tenerrimo compassionis affectu meruisse Matrem Virginem : ut ex eo tempore , omnes secretas hominum cogitationes pervideret : ut clientibus suis veram cordis compunctionem impetraret.* Ecce (b) Domina ! Filius prodigus suspirat , clamat , & appellat Matrem ; non immemor , quoties eum protexeris , & excusaveris apud Patrem. Si pro illo innocente Filio tuo crucifixo , pertransivit gladius animam tuam ; quomodo super mortuis in peccato pupillis tuis , te conti-

tinere, quomodo Maternis fletibus, & lachrymis, o Domina! poteris temperare?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et, ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam. *Ibidem.* Non prius reversi, quam omnem apicem legis perfecerunt. Tota (i) vita Christiani sanctum est desiderium proficiendi. Considerare (k) pudet, quantus sit fervor in seculo: qua cura singula quæque studia hominum quotidie ad perfectionem nitantur. Divitiarum amor insatiabilis expleri non potest: celerem habituræ res finem, sine fine quæruntur. Nos cælestes divitias pigra quadam dissimulatione negligimus, spirituales opes aut ne attingimus quidem, aut si leviter degustaverimus, continuo nos putamus esse satiatos.

PUNCTUM II. Puer autem crescebat. *Ibidem.* Unumquemque nostrum virtutibus procedentibus crescere oportet, donec occurramus in virum perfectum, in mensuram ætatis, plenitudinis Christi. Nemo dicat: sa-
tis

tis est. Bonus & fervidus Religiosus, si semper (l) viveret, semper justior esse contenderet: semper de bono in melius proficere conaretur. Non enim ad annum, vel ad tempus, instar mercenarii, sed in æternum divino se mancipavit famulatui. Nisi (m) Religiosa persona conetur quotidie se intus purgare, motus, & impetus passionum frænare, & coram Deo digne proficere; efficitur multo incorrigibilior, durior, & pejor in claustris, quam erat in seculo. Religiosus semper deficit, qui in sua vocatione non semper proficit.
B. P. N.

(a) S. Bern. (b) Idem. (c) S. Bernardinus Senen. Tom. 2. Serm. 61. (d) S. Ansel. L. de excellent. Virg. c. 5. (e) S. Ambr. (f) S. Ansel. (g) Ex Eucherio. (h) S. Ansel. (i) S. Aug. (k) Anonym. apud Cornel. (l) S. Bern. Epist. 253. (m) Dionys. Carth. de profectu Spirit. art. 14.

XXXI. Dec.

PRIDIE RENOVATIONIS VOTORUM.

S. Silvestri Papæ. Vide Festum S. Ladislai die 27. Junii.

IN

IN RENOVATIONE VOTORUM.

Et Festo Circumcisionis Domini. Vide
1. Januarii.

DOMINICA I.

POST EPIPHANIAM.

Disputatio Christi in medio Do-
ctorum.

Mane

PUNCTUM I.

CUM factus esset JESUS annorum duo-
decim. *Luc. 2.* Multi (*a*) com-
putant annos conversionis, sed parvus
fructus emendationis. Senectus (*b*) ve-
nerabilis est, non diuturna, nec anno-
rum numero computata. Cani autem
sunt sensus hominis, & ætas senectutis
vita immaculata. Canities (*c*) tunc est
veneranda, quando ea gerit, quæ cani-
tiem decent. Senectus (*d*) eorum, qui
adolescenciam suam honestis artibus in-
struxerunt, & in lege Domini meditati
sunt die, ac nocte, ætate fit doctior,
usu certior, processu temporis sapientior,
& veterum studiorum fructus dulcissimos

me-

metit. Non refert, quam diu in Religione fueris; sed quam bene in ea vixeris. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Ascendentibus illis Hierosolymam. *Ibidem.* *O fortunatam in via virtutis ascendendi consuetudinem!* Duæ (e) quippe sunt viæ: una justorum, altera peccatorum; una æquitatis, altera iniquitatis. Justorum via angustior est, injustorum latior: illa sobrietatis angustior, hæc ebrietatis latior: ut possit capere fluctuantes. *Prior per breves tribulationum orbitas ducit ad præmia æterna; posterior per momentaneas voluptatum illecebras ad supplicia præcipitat sempiterna. Quid in tam ancipiti bivio faciam, ut periculum æternum effugiam? ascendam cum Jesu, & Maria. Sequar (f) te, Domine Jesu; sed ut sequar, accersi me: quia sine te nullus ascendit. Tu enim es via, veritas, & vita.*

PUNCTUM III. Remansit Puer Jesus in Jerusalem. *Ibidem.* *Quamvis probe sciret, quantum doloris dulcissimis Genitoribus adferet; ut tamen doceat humana Divinis*

posthabenda, remansit. *Cognatis, benefactoribus, Parentibus solatio, aut auxilio esse*, bonum (g) studium; sed majus plerumque Cœlestium impedimentum. Nam qui partitur studium, derivat affectum; qui dividit curam, differt profectum. *Hic serio* perpende, (b) quo supplicio digni sunt, qui nullo urgente, semper ab illis, quæ sunt JESU Christi, ideo recedunt, quia vilia nimium, & abjecta secularium rerum negotia, necessariis animæ anteponunt. Extra seculum nondum est Religiosus, quem Affinium nimia sollicitudo tenet. *B. P. N.*

Die eadem Vesperî.

PUNCTUM I. Et requirebant eum inter cognatos, & notos. *Ibidem. Frustra Jesum inter Cognatos, & notos quaerimus: ipse enim* venit (i) separare hominem adversus Patrem suum, & filiam adversus Matrem suam, & nurum adversus socrum suam. A propinquis, (k) amicis, Parentibus nos tam longe oportet esse disjunctos: quam longe eos, qui

qui jam sunt vita functi, a vivis videmus distare. *Si vis Jesum invenire, in Templo, & in medio Doctorum quaerendus est. Per Templum, Cœnobium; per Doctores, Sacros libros intellige. Orando, legendo, meditando invenies Jesum. Legesit Const. p. 1. c. 4.*

PUNCTUM II. Invenerunt eum in templo in medio Doctorum. *Ibidem. Infinita Patris æterni Sapientia, plus quam duorum lustrorum spatium, velut omnis doctrinæ expers, altum tacuit; & ego (D) parum aliquid scio, vel magis mihi scire videor, & jam filere non possum, impudenter me, & imprudenter ostentans, Promptus ad loquendum, velox ad docendum, tardus ad audiendum. Christus cum tanto tempore tacebat, numquid vanam gloriam metuebat? utique timebat, sed non sibi. Nobis timebat, nobis cavebat, nos instruebat. Esto ergo (m) per omnia citus ad audiendum, tardus autem ad loquendum; ne cadat in te illud, quod notatur a Salamone: Si videris virum velocem in verbis, scito, quia spem habet magis insipiens, quam ille.*

(a) Thom. a Kemp. (b) Sapient. 4. (c) S. Chrysoft. (d) S. Hieronym. (e) S. Ambr. (f) Idem L. de bono mortis c. 12. (g) Idem L. 7. in Lucae c. 9. (h) S. Chrysoft. (i) Matth. 10. v. 35. (k) S. Basil. c. 20. Const. Monast. (l) S. Bernar. (m) Cass. Collat. 14. c. 9.

DOMINICA II.

POST EPIPHANIAM.

Nuptiæ in Cana Galilææ.

Mane.

PUNCTUM I.

Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ. Joan. 2. Te Sponsum, Religionem Sponsam recognosce. Cum hac indissolubile Matrimonii vinculum contraxisti, dum solenni votorum nuncupatione fidem, amorem, auxilium, tua omnia, teque ipsum eidem spondidisti. Cave tam celebre pactum temere infringas, quod cælo teste iniivisti. Ananias (a) Deo pecunias voverat, quas, victus persuasione diaboli subtraxit; sed qua morte mulctatus est, scis. Si ille mortis periculo dignus fuit, qui eos, quos dederat nummos, Deo abstulit: considera, quanto periculo in Divino judicio dignus eris, qui non nummos, sed

sed te ipsum Deo omnipotenti, cui te devoveras, subtraxisti. Absque necessitate remissio voti, non dispensatio, sed prævaricatio est.

PUNCTUM II. Erat Mater JEsu ibi. *Ibidem.* Prævenisse videtur adventum Filii Mater Gratiarum: quæ (b) non solum supplicantes exaudit, sicut ex sua misericordia consuevit, sed etiam supplicare volentium preces prævenit. Scio (c) Domina, quia benignissima es, & amas nos amore invincibili, quos in te, & per te filius summa dilectione dilexit. Quis scit, quoties refrigeras iram Judicis, cum Justitiæ virtus a præsentia Deitatis egreditur: in manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, & sola electa es, cui tanta gratia conceditur. Nemo (d) salvatur, nisi per te, o Virgo Sanctissima! Quem (e) vis, salvus erit; & a quo avertis faciem tuam, ibit in interitum. Qui (f) digne te coluerit, justificabitur; & qui neglexerit te, morietur in peccatis suis. S. Bonav.

PUNCTUM III. Vocatus est autem & JEsus. *Ibidem.* Cui (g) in periculis pa-
 D 3 pi-

pitanti, & trepidanti invocatum ꝑ Esu no-
men, non statim fiduciam præstitit? cui ali-
quando stetit ante faciem salutaris ꝑ Esu no-
minis, cordis duritia? ignaviæ torpor?
rancor animi? languor acediæ? cui fons la-
chrymarum siccatus, invocato ꝑ Esu non
continuo erupit uberior? JESUS (b) factus
est nobis Sapiencia in prædicatione; ju-
stitia in peccatorum absolute; sancti-
ficatio in conversatione; redemptio in
passione. Quis (i) non post illum li-
benter, atque alacriter currat, qui & ab
errore liberat, & errata dissimulat? qui
deinde merita vivendo tradit, & præ-
mia moriendo conquirat?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Dicit Mater JESU ad eum,
vinum non habent. *Ibidem.* Compassia
(k) est Sponsorum verecundiæ, sicut
misericors, sicut benignissima. Quid de
fonte pietatis procederet, nisi pietas?
quid mirum, si pietatem exhibeant vi-
scera pietatis? nonnunquam vinum de-
ficit: gratia scilicet devotionis, & fer-
vor charitatis. Et ipsa si pie a nobis
pulsata fuerit, non deerit necessitati no-
stræ,

stræ: quoniam misericors est, & Mater misericordiæ. *Sed replendæ prius (l) hydriæ aqua timoris Domini, & replendæ ad summum. Primam impleat contritio, alteram confessio, tertiam eleemosyna corporea, vel spiritualis, quartam injuriarum condonatio, quintam corporis afflictio, sextam præceptorum, & regularum observatio. Ita fiet, ut aquæ mutantur in vinum: dum perfecta charitas foras mittet timorem.*

PUNCTUM II. Dicit eis JESUS: haurite nunc. *Ibidem. Qui omnes hydrias, seu sensus internos, & externos virtutum habitibus compleverunt, ad degustandum vinum Eucharisticum, vinum germinans Virgines invitantur: ut ita inebrientur ab ubertate domus Dei. O felix (m) ebrietas! quæ sobrios facit. Hæc ebrietas gratiæ, non temulentia est; lætitiâ generat, non titubantiam. Calix Dominicus (n) sic bibentes inebriat, ut sobrios faciat; ut mentes ad spiritualem sapientiam redigat; ut a sapore isto seculari ad intellectum Dei unusquisque resipiscat. Et quemadmodum vino isto communi mens solvitur, anima lætatur, tristitia omnis*

deponitur : ita epoto sanguine Domini, deponatur memoria veteris hominis, & fiat oblivio conversationis pristinae secularis.

(a) S. Greg. in Registro. (b) Ex Concil. Basil. (c) S. Petr. Dam. Serm. 1. de Nativ. B. V. (d) Gerin. Patri. Constan. Orat. de Deip. (e) S. Bonav. (f) Idem. (g) Ex S. Bernar. (h) Idem super Cant. Serm. 22. (i) Idem super ead. Cant. (k) Idem Serm. in hanc Domin. (l) Ex eodem. (m) S. Ambros. Lib. 1. de Cain & Abel c. 5. (n) S. Cyprian. Epist. 63.

DOMINICA III.

POST EPIPHANIAM.

Leprosus curatur.

Mane.

PUNCTUM I.

CUM descendisset JESUS de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ. *Matth. 8.* Qui vult (a) Christum vestigiis salutaribus sequi, per ejus exempla gradiatur. Ad Christi (b) similitudinem vitæ suæ cupiens instituta formare, accusatus tacet, læsus remittit, dissimulat laceffit. Noli (c) per aliam velle ire viam, quam per illam, qua Christus ivit. Dura vide-

de.

detur, sed ipsa est tuta via. Alia forte delicias habet, sed latronibus plena est. Per dura ambulavit Christus, sed magna promisit. Sequere. Noli tantum attendere, qua iturus es, sed & quo venturus sis. Tolerabis dura temporalia, sed ad lætitiā pervenies sempiternam. Qui (d) vere Christum sequi desiderat, calceet seculi voluptates, & ut figura quædam inter homines conversetur: ut ejus conversatio tota in cælis sit.

PUNCTUM II. Et ecce leprosus veniens adorabat eum. *Ibidem.* Lepra solum corpus; peccatum & corpus, & animam coinquinat. Disce ab hoc leproso, ut primum spiritualem medicum inveneris, lepram animæ per pœnitentiam expiare. Peccasti? (e) ne adjicias iterum; sed & de pristinis deprecare, ut tibi dimittantur. Promisit (f) tibi Deus, quoniam quo die conversus fueris, obliviscetur mala tua; sed nunquam vitam crastini diei promisit. Quare ergo pœnitentiam differ de die in diem, forte hodie habiturus ultimum diem? Multi (g) cum peccarent, subito periverunt. Time,

ne & tu hoc patiare. Sed, multis inquis, Deus dedit privilegium, ut in ultima senectute confiterentur. Quid igitur? Nunquid & tibi dabit? fortasse dabit, ais. Cur dicis fortasse? contigit aliquoties. Cogita, quod de anima deliberes. Quid autem, si non det?

PUNCTUM III. Extendens JESUS manum, tetigit eum dicens: volo, mundare. *Ibidem. Duo leprosus petierat. Alterum dum dixit: Domine si vis, seu obsecro, ut velis. Alterum dum ajit: potes me mundare. Utrique petitioni alacriter satisfecit JESUS. Illi, dum respondit: volo. Huic, dum imperavit: mundare. Et confestim mundata est lepra ejus. Humilis, & plena spei oratio, si in nullo deficiat, quidquid petierit, indubie exorat. Si primo (h) non exaudiris; ab oratione non deficias. Vult Deus rogari, vult cogi, vult quadam importunitate vinci. Esto ergo sedulus in oratione, esto in precibus importunus. Si dissimulat audire, esto violentus, ut vim etiam ipsis cœlis inferas. Bona violentia: qua Deus non offenditur, sed pla-*

catur ; proximus non læditur , sed juvatur ; peccatum minuitur , non multiplicatur. Quodsi (i) te ipsum destitueris deprecatione , perinde feceris , ac si piscem ex aquis extraxeris. Ut pisci vita est aqua , ita tibi oratio.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et ait illi JESUS : vide , nemini dixeris. *Ibidem. Expeditissima via ad gloriam , est fuga gloriæ. Fugientem sequitur ; sequentem fugit. Fuge (k) ostentationem : & velut umbra , comes boni operis gloria subsequetur te. Est autem ostentatio subtile malum , secretum virus , pestis occulta , doli artifex , mater hypocrisis , livoris parens , vitiorum origo , criminum fomes , tinea sanctitatis , excæcatrix cordium : ex remediis morbos creans , generans ex medicina languorem. Omnia (l) mala habent contraria bona , per quæ superentur , demta vana gloria. Quia omne malum ex malo nascitur , sola vana gloria de bono procedit : ideo non extinguitur per bonum , sed magis nutritur.*

PUNCTUM II. Vade , ostende te Sacer-

cerdoti, & offer munus. *Ibidem.* Si desideras a peccatorum sordibus perfecte emundari, præter rite, & contrite factam confessionem, munus seu supererogatoria opera offeras, est necesse. Facilius (m) inveni, qui innocentiam servaverint, quam qui congrue egerint pœnitentiam. An quisquam illam pœnitentiam putat, ubi acquirendæ ambitio dignitatis? ubi effusio vini? &c. Renunciandum seculo est; somno ipsi minus indulgendum, quam natura postulet. Interpellandus est gemitibus, interrumpendus suspiriis, sequestrandus orationibus. Vivendum ita, ut vitali huic moriamur usui. Seipsum homo abneget, & totus immutetur. Quid tibi prodest reliquisse mundum, nisi in Religione pœnitentiam egeris? *B. P. N.*

(a) Ex S. Cypr. (b) S. Ambr. in Psal. 37.
 (c) S. Aug. in Psal. 36. (d) Ex S. Basil. (e) S. Ambr. L. de Pœnit. (f) S. August. (g) S. Chrysoft. homil. 22. in Ep. 2. ad Cor. (h) S. Greg. in Pl. 6. Pœn. (i) S. Chrysoft. L. 1. de orando Deo. (k) S. Bern. (l) Auth. Imperf. (m) S. Ambros. L. 2. de Pœn. c. 10.

DOMINICA IV.

POST EPIPHANIAM.

Sedatur maris tempestas.

Mane.

PUNCTUM I.

ECce motus magnus factus est in mari. *Matth. 8. Mundus mare, navis Ecclesia, Discipuli Fidelium multitudo. Eadem cum Christo navi vehebantur Apostoli, & tamen periclitabantur. Locus, quem ea ipsa in navi mecum occupas, locus sanctus est; sed minime securus. Nusquam est securitas, (a) nec in cœlo, nec in paradiso, minus in mundo. In cœlo cecidit Angelus; Adam in paradiso; Judas in mundo, & quidem in schola Salvatoris. Non ergo locus homines, sed homines locum sanctificant. Ubique fueris, quocumque te verteris, sine tentatione esse non poteris: Quia (b) profectus noster, per tentationem nostram fit. Nec potest quis coronari, nisi vicerit, nec vincere, nisi inimicum, & tentationes habuerit.*

PUNCTUM II. Ipse vero dormiebat.

Ibi

Ibidem. Sopitæ sunt in te passiones ? ne crede eis. Mortificari possunt, mori dum vivis, non possunt. Dum minime opinaberis, tanto impetu insurgent; ut nisi continenter excubes, subito opprimaris. *Jesus* in media tempestate secure dormiebat: quoniam in eo, sensus (c) corporei vigeant sine lege peccati: & veritas affectionum, sub moderamine Deitatis, & mentis. Sed alia est rerum tuarum ratio, in quo concupiscit caro adversus spiritum, & spiritus adversus carnem. Quod certamen, cum in Christo locum habere non potuerit, erat (d) ipse in puppi super cervical dormiens. O bone *Jesus* ! utinam cervical istud mihi obtingat: quod consarcinavit pura conscientia, replevit in Deum fiducia, substravit in manus Domini resignatio: In pace in idipsum dormiam, & requiescam. ps. 4. v. 9.

PUNCTUM III. Et suscitaverunt eum. *Ibidem.* Nata est (e) tentatio ? ventus est. Turbatus es ? fluctus est. Excita ergo Christum. Audisti convitium ? ventus est. Iratus es ? fluctus est. Vento flante, fluctu surgente periclitatur navis,

vis, periclitatur cor tuum. Et quare hoc? quia dormit in te Christus. Quid est, dormit in te Christus? oblitus es Christum. Excidit tibi, quia ipse dum crucifigeretur, dixit: Pater ignosce illis. Qui dormiebat in corde tuo, noluit vindicari. Excita illum, recale illum. Quod autem dixi ad iracundiam, hoc tene de omni tentatione. *Et dic: ergo compescam me ab iracundia mea, & redibo ad quietem cordis mei.* En jam imperavit Christus mari, & facta est tranquillitas magna.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Domine salva nos, perimus. *Ibidem. In periculis, in tentationibus, in ærumnis ultimum, juxtaque certissimum remedium est fervens oratio.* Ad (f) tentationem vadit, qui ad orationem non vadit. *S. Petr. Chrysol.* Sed (g) nihil caducum, nihil vile, nihil temporale æternitatis conditor vult a se implorari. Quisquis sempiternis prætermis, aliquid caducum maluerit ab eo postulare; offensam potius, quam propitiationem vilitate orationis incurret.

Equi-

Equidem cum (b) hæc defunt, ab omnipotenti Deo petenda sunt. Sed meminisse debemus, quod ex mandato ejusdem nostri Redemptoris accipimus: Quærite primum Regnum Dei. Male (i) petit a Deo: primo, qui jussa Domini contemnens beneficia superna desiderat: secundo, qui amisso amore supernorum, infima tantum quærit bona recipere: tertio: & hæc, non ad sustentationem humanæ fragilitatis, sed ad redundantiam liberæ voluptatis.

PUNCTUM II. Tunc surgens imperavit ventis, & mari. *Ibidem.* *Sentiunt omnes creaturæ, heu! te uno excepto, Creatorem suum.* *Saltem amodo imitare (k) ventos, & mare: obtempera Creatori, sub jussione Christi.* Mare audit, & tu surdus es? Mare audit, & ventus cessat, & tu sufflas? Quid? dico, facio, fingo. Quid hoc est aliud, nisi sufflare, & sub verbo Christi nolle cessare? Ecce (l) in januis est, qui fecit cælum, & terram Creator tuus. Tu servus, ille Dominus; ille figulus, tu figmentum. Totum quod es, illi debes, a quo totum

tum habes. Huic totis viribus, totis medullis serviendum: ne forte indignationis oculo te respiciat, & despiciat, & conterat in æternum.

(a) S. Bern. (b) S. Aug. in pf. 60. (c) S. Leo Ep 11. (d) Marci 4. (e) S. August. homil. 3. inter 17. ad calcem Tom. 10. (f) S. Petr. Chrysol. Serm. 44. (g) Cass. Collat. 9. c. 23. (h) S. Gregor. homil 27. in Evang. (i) V. Beda. (k) S. August. (l) S. Bernard. Serm. de quadruplici debito.

DOMINICA V.

POST EPIPHANIAM.

Bonum Semen, & Zizania.

Mane.

PUNCTUM I.

Simile factum est Regnum Cœlorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. *Matth. 13.* Semen (a) est gratia Dei, ex qua fertilissima virtutum, bonorum operum, & meritorum seges pululat in hac vita: & gloria cœlestis in Patria. Vis scire: an hoc semen in agro cordis tui fructum adferat? sincero (b) examine, sagaciter quære: qua humilitate resistas superbiam? qua benevolentia ob-

lucteris invidiæ ? quam non capiaris adulantium linguis ? quam bonis delecteris alienis ? & , si dilectionem Dei , & proximi ita repereris , ut etiam inimicis tuis eadem velis tribui , quæ tibi ipsi optas impendi : *habes bonum semen seminatum in agro tuo.*

PUNCTUM II. Cum autem dormirent homines , venit inimicus ejus. *Ibidem. Apposite per Salamonem dicitur : Pigredo immittit soporem. Prov. 19. Piger enim (c) recte sentiendo , quasi vigilat ; quamvis nihil operando torpescat. Sed pigredo soporem immittere dicitur : quia pedetentim recte sentiendi vigilantia amittitur , cum a bene operandi studio cessatur. Pigris itaque intimandum est : quod sæpe dum opportune agere , quæ possumus , nolumus ; paulo post , cum volumus , non valemus. Noli ergo (d) diligere somnum peccati , & inertiae , de quo Apostolus ait : Hora est jam nos de somno surgere. *Noli diligere somnum superflue dormitionis : plus enim dormire , quam vigilare ; vita est glirium , non hominum.**

PUNCTUM III. Et superfeminavit Zizania. *Ibidem.* Zizania, vox Evangelica veteribus græcis, latinisque incognita: lolium lappas, tribulos, carduos, reliquasque segetum pestes significat. In lolio, quod bordeo simillimum ebrietatem caussat, fucantam hypocritarum sanctitatem intellige. Per hamata lapparum capita, & vestibus adhaerentia, adulationis vitium cognoscito. Tribuli secundum folia spinis rigidis armati, mordacia dicta, ceterosque iracundiae aculeos significant. Reliquæ vitiosarum herbarum species, omnem bonorum morum corruptelam repræsentant. Heu inutilem agrum, cui infelix lolium, & steriles avenæ dominantur!

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Cum autem crevisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania. *Ibidem.* Non (e) quæruntur in Christianis initia, sed finis. Paulus male cœpit, sed bene finivit; Judæ laudantur exordia, sed finis proditione damnatur. Sine (f) perseverantia, nec qui pugnat victoriam, nec palmam victor consequitur: Ipsa vigor

virium, & virtutum consummatio est. Nutrix est ad meritum, mediatrix ad præmium: Soror patientiæ, constantiæ filia, amica pacis, amicitiarum nodus, unanimiæ vinculum, sanctitatis propugnaculum. Solum (g) non perseverasse, est amisisse coronam. Attollite oculos ad Cælum! intuemini JESUM Christum certasse, & vicisse; ac certantes fortiter adjuvare exhortationibus, exemplo, verbis, promissis, & donis.

PUNCTUM II. Inimicus homo hoc fecit. *Ibidem.* *Inimici hominis domestici ejus.* Multi (b) absque diabolo peccant. Non omnia ipse efficit; sed multa etiam fiunt a sola nostra ignavia. In hoc (i) mortali corpore ex quatuor elementis subsistimus, & per voluptates ejusdem corporis præceptis Dominicis contraimus. *Nullus major, nullus periculosior animæ tuæ hostis esse potest, quam tu ipse sis.* Gravior (k) inimicus est, qui latet in pectore. Eum, qui palam est adversarius, facile vitare possis: *Te ipsum nusquam effugeris. In te est radix omnis concupiscentiæ. Has sentire, est connaturale, necessa-*
sa.

*sarium, involuntarium: consentire vero est
arbitrarium, liberum, & voluntarium.*
Rebellant? (l) rebella: pugnant? pu-
gna: expugnant? expugna: hoc solum
vide, ne vincant.

(a) Ex S. Thom. p. I. q. 62. a. 3. (b) S.
Leo Serm. 8. de Epiph. (c) S. Greg. part. 3. Pa-
stor. admon. 16. (d) V. Beda. (e) S. Hier. (f)
S. Bern. (g) S. Laur. Just. c. de perfev. (h) S.
Chrysoft. (i) S. Greg. (k) Seneca. (l) Hugo.

DOMINICA VI.

POST EPIPHANIAM.

Parabola grani Sinapis.

Mane.

PUNCTUM I.

Simile est Regnum Cœlorum grano si-
napi. *Matth. 13. Granum sinapis,*
fidem non mortuam, & otiosam, qualis &
apud inferos reperitur; sed charitate anima-
tam, & bonis operibus jugiter insistentem
figurat. Granum (a) sinapis membro-
rum viscera calefacit: fidei vigor cor-
dium peccata comburit. Illud asperum
frigoris algorem removet: hæc delicto-
rum diabolicum frigus expellit. Illud hu-

mores corporum decoquit : hæc libidinum fluenta consumit. *Fides hæc ut operosa sit , spe nutriri , charitate animari desiderat.* Mors fidei (*b*) est separatio charitatis. Credis in Christum ? fac Christi opera , ut vivat fides tua. Quod si propriam gloriam quæris , florenti invides , absenti detrahis , reponis lædenti te ; hoc Christus non fecit. Confiteris te nosse Deum , factis autem negas.

PUNCTUM II. Quod minimum quidem est omnibus feminibus. *Ibidem.* *Inter virtutum semina minimum videtur humilitas : qua quis (c) ex verissima sui cognitione sibi ipsi vilescit. Et tamen , tota (d) Christianæ sapientiæ disciplina , non in abundantia verbi , non in astutia disputandi , non in appetitu laudis , & gloriæ ; sed in vera , & voluntaria humilitate consistit.* Hanc Dominus JESUS Christus ab utero Matris , usque ad supplicium crucis & elegit , & docuit. Quanto (*e*) humilior fueris , tanto te major sequetur gloriæ altitudo. Descende , ut ascendas ; humiliare , ut exalteris. Humi-

militas casum nescit. Evidentissimum
 (f) electorum signum est humilitas. Sed
 verus humilis (g) vilis vult reputari,
 non humilis prædicari : hoc solo sa-
 ne superbus, quod laudes contemnat.
**Non est humilis, qui non op-
 tat sperni. B. P. N.**

PUNCTUM III. Cum autem creverit,
 majus est omnibus oleribus. *Ibidem. Gra-
 ni sinapis exiguitas, & levium culparum
 contemtui satis apposite comparatur.* Mi-
 rabile (b) quiddam, atque inauditum
 dicere audeo. Solet mihi nonnunquam
 videri, non tanto studio magna pecca-
 ta esse evitanda, quanto parva, & vi-
 lia. Illa enim, ut aversemur, ipsa na-
 tura peccati efficit : hæc autem, hac ip-
 sa re, quia parva sunt, contemnuntur.
 Cito ex parvis magna fiunt negligentia
 nostra. Hac via, omnia scelera fieri
 videbis. Nemo repente ad extremam
 improbitatem infiliit. Habet insitum
 quemdam anima pudorem, quem subito
 projicere non potest. Particulatim (i)
 crescunt vitia, & dum parva non cave-
 mus, in magnis prolabimur.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et fit arbor. *Ibidem.*
Sancta pie, & religiose vivendi consuetudo,
instar fructuosæ arboris continenter augetur:
& post suavissimos virtutum flores, æter-
nos præmiorum fructus reddit. Hæc ipsa
tamen, si cultura careat, nullum fructum
boni operis germinabit. Nefas est à cultu-
ra remittere. Studere (k) perfectioni per-
fectio est; nolle proficere, deficere est.
 Ubi ergo sunt, qui dicere solent: suffi-
 cit nobis: nolumus esse meliores, quam
 Patres nostri? O Monache! non vis
 proficere? non. Vis ergo deficere?
 nequaquam. Quid ergo? sic vivere
 volo: nec peior fieri patior; nec melior
 cupio. Hoc ergo vis, quod esse non
 potest. *S. Bern.*

PUNCTUM II. Ita ut volucres Cæli
 veniant, & habitent in ramis ejus. *Ibi-*
dem. Angeli Dei cum sanctis hominibus fa-
miliarissime conversantur. Assistunt quidem
omnibus pie viventibus, sed peculiariter as-
sistunt Deum jugiter orantibus. Quanta
 (l) ergo cum reverentia ad orandum ac-
 cedere debet miser homuncio? quam
 tre-

tremebundus, & supplex, quam sollicitus, & toto intentus animo? in præsentia nempe Angelorum, in Concilio iustorum. Esto (m) orationis tempore velut Cœlestis Angelus: ut oratio tua sit sancta, & pura, immaculata, & irreprehensibilis: ut ipsam cernentes Angeli, atque Archangeli, cuncti lætantes illi occurrant, & coram excelso throno immaculati Dei ipsam offerant.

(a) S. Aug. (b) S. Bern. Serm. 24. in Cant. (c) Idem. (d) S. Leo Serm. 7. de Epiph. (e) S. Bern. (f) S. Greg. L. 34. Moral. c. 18. (g) S. Bern. Serm. 6. in Cant. (h) S. Chrysof. homil. 88. in Matth. (i) S. Isidor. (k) S. Bernar. Ep. 253. (l) Idem. (m) S. Ephrem.

DOMINICA SEPTUAGESIMÆ.

Parabola Operariorum in Vineâ.

Mane.

PUNCTUM I.

Simile est Regnum Cœlorum Patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam. *Matth. 20. Primo mane ætatis tuæ, dum sacro fonte tingereris, ad excolendam animæ*

E 5

tue

tuæ vineam pro operario conductus es : quorsum ergo stare audes tota die otiosus ? evigila tandem , & excusso negligentiae somno , nunquam (a) a bono opere desistas . Matutinam vegetæ ætatis justitiam , senectutis vesper inveniat . Incertum enim est , quod opus magis placeat Deo , & ex quo tibi fructus justitiæ præparetur . Et in adolescentia , & in senectæ æquus tibi labor sit . Nec dicas : Dum potui laboravi : debeo in senectute quiescere . Nescis enim an in juventute , an in ætate longæva placeas Deo .

PUNCTUM II. *Ite & vos in vineam meam . Ibidem . Cum in vitæ secularis statu tota die staremus otiosi , nullo nostro merito , sed misericordia sua infinita , Undecima (b) tandem , & novissima mundi hora , ut vineam perficeret , quam plantavit dextera ejus ; novos nos conduxit operarios , qui , ne aper de silva , Christo renata germina in ipso flore depasceret ; Domini timorem , legem vitæ , & disciplinæ parvulos edoceremus . Quorum , ut salubris , ita admodum difficilis est institutio : ne aut severitate iram in illis nutri-*

trie-

triamus; aut remissione indolem obtundamus.
 Sit itaque (c) amor, sed non emolliens:
 sed rigor, sed non exasperans: fit ze-
 lus, sed non immoderate sæviens: fit
 pietas, sed non plus, quam expediat,
 parcens. *Perpende singula, ut hoc modo
 pie & fructuose in vinea Domini opereris.*

PUNCTUM III. Voca operarios, &
 redde illis mercedem. *Ibidem.* Cum (d)
 bonus sit Deus, servis tanquam merce-
 nariis utitur, & servitutum eorum mer-
 cede rependit: & debitum obsequium,
 tanquam facinus egregium suscipit: &
 præmium tribuit, quod labores etiam
 excedit. Itaque (e) datur omnibus idem
 denarius: quoniam Sancti omnes sine
 fine regnabunt, quamvis non omnes ea-
 dem eminentia: quemadmodum commu-
 ne stellis omnibus est perpetuo fulgere
 in cælo, tametsi aliæ aliis clarius micent.
*Quantum operæ feceris, qua solertia, pie-
 tate, & literis ferventutem institueris; tan-
 tum mercedis, gloriæ, & lucis reportabis.*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Venientes autem & pri-
 mi

mi arbitrati sunt, quod plus essent accepturi. *Ibidem.* Noli (f) fidem, noli meritum pensare temporibus: nec me idcirco meliorem putes, quod prior in exercitu Christi ceperim militare. Paulus Apostolus de persecutore mutatus, novissimus in ordine, primus in meritis est. Subitus calor longum vincit temporem. Et accipientes murmurabant. *Ibidem.* *Murmurabant, (g) sed non omnes, verum operarii negligentes: qui laborem inceptum ad finem non perduxerunt.* Murmurabant autem dicentes: Nos portavimus pondus diei, & æstus &c. *Ibidem.* *Vetus hæc tepidorum cantillena est: utinam non tua! ambitionis quippe, invidiæ, arrogantia, pessimorum parentum pessima soboles.* Ingratus ille Religiosus est, qui putat se plus contulisse Religioni, quam accepisse ab ea. *B. P. N.*

PUNCTUM II. At ille respondens uni eorum dixit: Amice, non facio tibi injuriam. *Ibidem.* *Hic Magistri, Lectoris, Præ-*

Prædicatoris ; alius Prælati munus tibi veterano præripit : si livore suffunderis , si æmulatione in transversum raperis , si furis , baccharis , convitiaris ; respondet tibi sane quam justissime Materfamilias Religio : Amice , non facio tibi injuriam ; nonne convenisti mecum : quod (b) toto vitæ tuæ tempore , ne minimum omnium velis anteire ? Sicut (i) pes non cupit esse manus , sed sua sorte contentus est ; nec auris quærit esse oculus , sed suo officio & loco quiescit : ita homines bene religiosi , statu , ac gradu suo contentissimi vivunt , nec altiora ambiunt. Age viriliter : omni major invidia efficere. Si non (k) inideas , major eris. O quisquis es , qui bono invides alieno , parcito vel tuo !

(a) S. Hieron. (b) Bened. Pap. XIV in Brev. Beatif. B. P. Fund. N. (c) S. Gregor. (d) Euthym. (e) S. August. in Lucam. (f) S. Hieronym. Ep. 13. ad Paulin. (g) Glossa. (h) Confit. p. 1. c. 3. (i) S. Anselm. L. de Beatitud. (k) Seneca.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Parabola seminis in terram bonam, vel malam cadentis.

Mane.

PUNCTUM I.

EXiit, qui seminat, seminare semen suum. *Lucæ 8. Semen verbi Divini, aut e suggestu, aut pro sacro tribunali, aut in schola saturus, solertiam agricolarum imitabere. Illi, priusquam sementem faciant, semen a paleis, reliquaque fœce naviter perpurgant: tu diligenti præmeditatione ea, quæ dicturus es, ab omni errore, vaniloquio, ostentatione emunda. Illi, spe copiosæ messis, semen liberaliter, alacriter, & diligenter disseminant; tu memor mercedis æternæ large, libenter, & studiose, Doctrinæ Cœlestis sementem facito. Qua in re, conditio nostra longe superior est. Agricola (a) non semper pari alacritate seminat, cogitans fructus hæctenus fuisse inutiles; nos autem ab hac cura liberi sumus. Nam licet jacto cœlesti semine, ob auditorum ignaviam fructum non capiamus;
per-*

perfecta tamen nobis futura est messis ,
ac merces. *S. Chrysoſt.*

PUNCTUM II. Et dum feminat , aliud
cecidit secus viam. *Ibidem.* Hi (*b*) sunt,
qui nec prædicatione compunguntur , nec
bene agere incipiunt. *Quorum mens ma-*
lis cogitationibus assidue trita , & munda-
nis desideriiis indurata , Evangelicæ Doctri-
næ sementem , cupiditatibus suis prorsus con-
trariam , nec capit , nec sentit , nec retinet ,
nec intelligit : tota quanta illecebris suis im-
mersa. Plerumque (*c*) fit , ut cum au-
dientis cor , exigentibus culpis , Dei
gratia non repletur , in cassum exterius
moneatur. Nec mirum , (*a*) si a corde
reprobo prædicator minime auditur , dum
nonnunquam ipse quoque Dominus in
his , quæ loquitur , resistantium moribus
impugnatur.

PUNCTUM III. Et aliud cecidit super
petram , & natum aruit. *Ibidem.* Pe-
troſa (*e*) terra humorem non habuit ,
quia hoc , quod germinaverat , ad fru-
ctum perseverantiæ non perduxit. Mul-
ti , cum verbum contra avaritiam au-
diunt , eandem detestantur , rerum om-
nium

nium contemptum laudant : sed mox, ut viderit animus, quod concupiscat, obliviscitur, quod laudabat. Multi, cum verbum contra luxuriam audiunt, non solum perpetrare non appetunt, sed & perpetrata erubescunt : sed mox, ut carnis species eorum oculis apparet, sic mens ad desideria rapitur, ac si adhuc ab ea, nihil sit contra hæc eadem desideria deliberatum : & pariter alia damnanda agit, quæ quidquid egisse se meminit, jam & ipsa damnavit. *Hi ergo, hi radices non habent, qui ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et aliud cecidit inter spinas. *Ibidem. Non adhærent tibi divitiæ, quibus renunciaſti ; sed, si, tu adhæres divitiis, quas dimiſiſti : si opibus pauper, affectu dives es : si pœnitet te reliquiſſe omnia : inter spinarum aculeos volutaris, & nescis. Suffocant in te ſementem veræ paupertatis. Divitiarum (f) amor insatiabilis, longiore desiderio amplius torquet animum, quam refrigeret usu suo : utpote, quarum aquisitio laboris, possessio*

fio timoris, amiffio plena doloris invenitur. Quid nobis cum terrenis divitiis, quæ nec nostræ, nec veræ sunt? aurum, & argentum vere est terra rubea, & alba: quam solus error hominum facit, aut magis reputat pretiosam.

PUNCTUM II. Et aliud cecidit in terram bonam. *Ibidem.* Terra (g) bona est fidelis conscientia electorum, five mens Sanctorum: quæ Verbum Dei cum gaudio, & desiderio, & cordis devotione suscipit, & inter prospera, & adverfa viriliter conservat, & ad futura perducit. Unde sequitur: & facit fructum aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud tricesimum. Simul (b) pluit Dominus super segetes, & super spinas; sed segeti pluit ad horreum, spinis ad ignem. Videat quisque, quo trahit pluviam bonam. Si eam trahit, ut generet spinas, numquid pluvia Dei accusanda est? antequam veniret ad radicem malam, dulcis est pluvia illa: dulce est Verbum Dei, donec veniat ad cor malum,

(a) S. Chrysoſtom. homil. 41. in Gen. (b) Gloſſa interlinear. (c) S. Greg. (d) Idem L. II. moral. c. 5. (e) Idem homil. 15 in Evang. (f) S. Bern. (g) S. Thom. Aquin. (h) S. Aug.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ.

Cæcus, qui ſecus viam ſedebat, ſanatur.

Mane.

PUNCTUM. I.

COecus quidam ſedebat ſecus viam. *Lucæ 18. Nulla periculoſior cæcitas cogitari poteſt, mentis in malo obduratæ cæcitate. Per illicitam vitæ libertatem, incurrit anima hanc damnoliſſimam cæcitatem. Filius tenebrarum, qui crebro ſcelere (a) cæcatus eſt, vadit neſciens in gehennam ignis, & præceps fertur in pœnam. Si filius lucis eſſe vis, quæ ſunt Chriſti, gere: quia lux & ſol juſtitie Chriſtus eſt. Noli (b) cadere in peccatum, & non tibi occidet hic ſol. Si tu feceris caſum, ille faciet occaſum. Qui (c) homo lucis eſſe cepiſti, quid in zeli tenebras ruis? quid te nubilo livoris involviſ? quid invidia cæcitate, omne pacis & cha-*

charitatis lumen extinguis? Qualiter (d) in alienis vides tam parva, & in tuis tam magna transcurris? Si te magis amas, quam proximum; quare ipsum procuras, & non te ipsum?

PUNCTUM II. JESU Fili David misere mei. *Ibidem.* Non (e) est aliud nomen sub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri. *Nihil ita iræ (f) impetum cohibet, superbiæ tumorem sedat, sanat livoris vulnus, extinguit libidinis flammam, ac totius indecori fugat pruriginem; quam invocatum nomen Jesu.* Siquidem, dum nomino JESUM, hominem mihi propono mitem, & humilem, benignum, sobrium, castum, misericordem, & omni sanctitate conspicuum, eundemque ipsum Deum omnipotentem: qui suo me & exemplo sanet, & roboret adjutorio. Hæc omnia mihi sonant, cum insonuerit JESUS. *Desideratissimum, & potentissimum Nomen Jesu; semper tibi in ore, semper in sinu sit, semper in manu: quo tui omnes in JESUM & sensus dirigantur, & actus.*

PUNCTUM III. Et qui præibant, in-

crepabant eum. *Ibidem.* *Studium orationis, & modestiæ, honestatis, & temperantiæ, cave, negligas; quantumvis malo præeuntium exemplo, aut insanis vociferationibus increpere.* Intuere (g) veterum Patrum vivida exempla: quæ plus provocare te debent ad proficiendum, quam tepidorum numerus ad relaxandum. Exi-
tio (h) alterius sapiens emendat suum. Optimum est majorum sequi vestigia, si recte præcesserint. Semper (i) tibi displiceat, quod es; si vis pervenire, ad id, quod nondum es. Semper adde, semper ambula, semper profice: noli in via remanere, noli retro redire, noli deviare. Melius it claudus in via, quam cursor præter viam.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Quid tibi vis faciam?
Ibidem. *O quanta benignitas Salvatoris! Ul-
tro offert Divinam Gratiam, modo eam
ardenter petere, & congrue recipere non
gravemur. Vincit, vincit duritiam cordis
nostri immensa Dei expectantis pietas. Non
(k) est jam, quod homo excusationis
inveniat. Deus despicitur, & expectat;*
con-

contemni se v det, & revocat; injuriam de contentu suo suscipit, & tamen quandoque revertentibus etiã præmia promittit. Sed nemo hanc ejus longanimitatem negligat: quia tanto districtiorem justitiam in judicio exiget, quanto longiorem patientiam ante judicium prolongavit.

PUNCTUM II. Domine, ut videam. *Ibidem.* *Ut verum lumen aut nunquam amittas, aut amissum facile recuperes: memento (l) te sub Domini conspectibus stare, qui occulta cordis prospicit, & abdita mentis novit. Præsentiam Dei omnia cernentis ob oculos ponito & dic: quocunque (m) iero, tu me Domine non deseris. Ubicunque fuero, non recedis, quoniam ubique es: ut quocunque iero, inveniam te. Fateor, quia quidquid facio, & quæcunque facio: & illud quidquid est, quod facio, melius tu vides, quam ego qui facio. Quidquid operor, tu semper præsens ades, perpetuus inspector omnium cogitationum, intentionum, & delectationum, & operationum mearum. Cumque hoc dili-*

genter confidero, Domine Deus meus, terribilis, & fortis, timore pariter, & ingenti rubore confundor.

(a) S. Chrysoft. (b) S. August. tract. II in Joann. (c) Hugo. (d) S. Chrysoft. super Matth. (e) Act. 4. (f) S. Bern. Serm. 15. (g) Thom. a Kemp. (h) Seneca. (i) S. August. (k) S. Gregor. homil. 13. in Evang. (l) S. Basil. (m) S. August. in soliloq.

DOMINICA I.

QUADRAGESIMÆ.

Christi Tentatio.

Mane.

PUNCTUM I.

TUNC JESUS ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. *Matth. 4. Ille ipse Spiritus, qui JESUM in desertum, te ad religiosam duxit solitudinem. Cave, concidas animo: si fortasse tot, ac tantis tentationibus impeteris, quot, & quantas nunquam subivisti. Ideo huc ductus es: ut tentareris a diabolo. Non effugisti, sed irritasti adversarium. Hæc est certaminis (a) & spiritualis pugnae area. Non quærit (b) diabolus homines infideles, aut improbos; de ovili, & schola Christi rapere*
fe-

festinat. Quanto (c) quis se, a mundi errore avertere, & ad servitutum Dei coadunare festinat, tanto graviora certamina tolerat. Molesta (d) est hæc lucta, sed fructuosa: quia si habet pœnam, habebit & coronam. Non nocet sensus, ubi non est consensus. Imo quod resistantem fatigat, vincentem coronat. Coronam in Religione, labor præcedit, & pugna. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Et cum jejunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esuriit. *Ibidem.* Si ventrem ab escis, mentem a vitiis abstraxeris; & salubriter jejunabis, & esurire incipies justitiam. *Abstinentiam* (e) indicito corpori: ut anima a malis abstineat. Quid (f) est enim jejunium, nisi culpæ mors? excidium delictorum? remedium salutis? radix gratiæ? fundamentum castitatis? Elias jejunus filium viduæ ab inferis suscitavit, jejunus cœlum clausit, jejunus pluvias deposuit, jejunus ignes de cœlo eduxit, jejunus curru raptus est ad cœlum: tunc denique plus meruit, quan-

do plus jejunavit. *Hoc gradu ad virtutes citissime pervenitur.* Revera nemo liberari potest a ceteris vitiis, nisi ingluviem restrinxerit ventris. *Const. p. 2. c. 4.*

PUNCTUM III. Et accedens tentator dixit ei: Si Filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant. *Ibidem.* *Ecce quam expeditus est ad nocendum? quam vaser ad impugnandum?* Omnium (g) discutit consuetudines, ventilat curas, scrutatur affectus. Novit, cui adhibeat æstus cupiditatis, cui illecebras gulæ ingerat, cui apponat incitamenta luxuriæ, cui infundat virus invidiæ. Novit, quem errore conturbet, quem gaudio fallat, quem metu opprimat, quem admiratione seducat. Offert (b) oculis formas illices, ut visu destruat castitatem; aures per canoram musicam tentat, ut soni dulcioris auditu solvat religiosam gravitatem. Linguam convitio provocat, manum injuriis laceffentibus ad petulantiam cædis instigat. Ut fraudatorem faciat; lucra apponit. Ostendit falsa; ut vera surripiat. Si tantum posset nocere diabolus, quantum vult; aliquis justorum non remaneret. *S. Aug.* Die

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Qui respondens dixit : scriptum est. *Ibidem.* Ideo (i) tentatus est Christus , ne vincatur a tentatore Christianus. *Validissimam gulæ, vanæ gloriæ, & avaritiæ tentationem, dum paucis bis retudit Christus ; Scriptum est : quid aliud egit, quam insigne tibi reliquit documentum, quo ignea inimici tela retorqueas? Tentat te importuna loquendi pruriginè? dicito illi : scriptum est Constit. p. 1. c. 6. Elatam vocem, & collocutiones omnino vitabimus. Tentat te ulciscendi cupiditate? dicito illi: scriptum est : Matth. c. 5. Diligite inimicos vestros, & benefacite illis, qui oderunt vos. Ad singulas suggestiones dicito : scriptum est : & vicisti.*

PUNCTUM II. Tunc reliquit eum diabolus. *Ibidem.* Vides (k) ipsum diabolum non esse in tentandi studio pertinacem. Cedere solet veræ virtuti. Per timefcit (l) Satanæ recte viventium vigiliis, orationes, jejunia, mansuetudinem, voluntariam paupertatem, humilitatem, misericordiam, iræ dominatum : & præcipue cor purum erga Christi amorem.

rem. Alligatus (m) est, tanquam innexus canis catenis. Neminem potest mordere, nisi eum, qui se mortifera securitate illi conjunxerit. Stultus est homo ille, quem canis in catena positus mordet. Tu te illi per voluptates, & cupiditates seculi noli conjungere, & ille ad te non præsumet accedere. Latrare potest, sollicitare potest; mordere omnino non potest, nisi volentem.

(a) Ex Orig. (b) Ex S. Hieron. (c) Raban. (d) S. Bernar. (e) Ex S. Ambr. (f) Idem L. de Elia, & Jejun. (g) S. Leo Serm. 7. de Nativitate (b) S. Cyprian. (i) S. Ambros. (k) Idem. (l) S. Antonin. (m) S. August. Serm. 197. de temp.

DOMINICA II.

QUADRAGESIMÆ.

Transfiguratio Christi.

Mane.

PUNCTUM I.

Assumit JESUS Petrum, & Jacobum & Joannem. *Matth. 17. Ad arcana Moysis, & Elæ cum JESU colloquium, ad locupletissimum Patris æterni testimonium, ad delibandum Cælestis vitæ gaudium, ex*

Apo-

Apostolico Collegio tres assumuntur ; nec tamen ceteri livore , & invidia consumuntur. Quorsum igitur tu unus ex schola Christi alienis bonis contabescis ? cur (a) non tuis malis , sed alienis bonis infelix es ? Omni (b) venia caret hoc peccatum. Leno quidem concupiscentiam prætere potest, fur paupertatem, homicida furorem. Tu vero quam dices invidentiæ tuæ causam ? Nullam penitus, nisi tantum intensam nequitiam. Oro (c) te, quid invido delectationis præstat invidia, quem secretis quibusdam conscientiae unguis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum facit ?

PUNCTUM II. *Et transfiguratus est ante eos. Ibidem. Dum Christus terreni molem corporis claritate cœlesti vestit, viva voce tanti operis altum ingeminat : venale (d) habeo : venale habeo. Quid Domine ? Regnum Cœlorum. Quo emittur ? paupertate Regnum ; dolore gaudium ; labore requies ; vilitate gloria ; morte vita. Jam perge (e) murmurare, & dicere : longum est, grave est, non possum tam gravia & diuturna portare.*

Cer-

Certe necdum a Judæis, quinque quadragenas, una minus, accepisti: necdum plus omnibus laborasti: necdum usque ad sanguinem restitisti. *In cælo est, quidquid amare, & desiderare poteris.* Si (f) delectat pulchritudo: fulgebunt justi sicut sol. Si velocitas, aut fortitudo: erunt similes Angelis Dei. Si longa & salubris vita: ibi est sana æternitas, & æterna fanitas.

PUNCTUM III. Et resplenduit facies ejus sicut sol. *Ibidem. Patris Sapientia, non algida luncæ mutabilis luce, sed igneo solis immutabilis splendore voluit clarescere: quia sapiens permanet ut sol; stultus autem, sicut luna mutatur. Eccles. 27. Quia luna (g) splendet sine fervore, nec nisi mutuato lumine illuminat, nec unquam in eodem statu permanet: sed crescit, extenuatur, & penitus non comparet.* Sic (h) qui conscientias suas in alienis labiis posuerunt, modo magni, modo parvi sunt, modo nulli: secundum quod adulantium linguis vel vituperare placuerit, vel laudare. At vero solis splendor igneus, & stabilis est. Sic sapientis ardor internus,

fo-

foris lucet : ut quos verbo illuminat , bono exemplo incendat. *Hunc , non lunam imitere.* Gravior (i) enim tua, quam lunæ mutatio est. Luna defectum luminis patitur ; tu salutis.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Respondens autem Petrus dixit ad Jesum : Domine, bonum est nos hic esse. *Ibidem.* O Petre ! *quomodo bonum est nos hic esse ?* immo (k) vero molestum est, grave est, periculosum est. Nimirum, ubi malitiæ plurimum, sapientiæ modicum, si tamen vel modicum invenitur. Ubi viscosa omnia, omnia lubrica, operta tenebris, obsessa laqueis peccatorum. Ubi tantum vanitas, & afflictio spiritus est. *Ubi præoccupatum (l)* secularibus desideriis animus delectatio sancta declinat : nec enim misceri poterunt vera vanis, æterna caducis ; spiritualia corporalibus : ut pariter sapias quæ sursum sunt, & quæ super terram. Felices illi, qui soli jam Deo vivunt, soli vacant : intelligendo, diligendo, fruendo.

PUNCTUM II. Si vis, faciamus hic tria ta-
ber-

bernacula. *Ibidem.* *Noli mirari importunum Petri desiderium: cum Christo manere cupiebat. Sed tua mirare vota, corrige desideria.* Amor (m) præsentis seculi dicit: O! quam delectabilis terra in floribus, in fructuum suavitatibus &c. in equorum, & canum cursibus, in cervorum saltibus &c. in domorum pictis muris, & laquearibus &c. in musicorum cantibus. &c. In pretiosis vestibulis, auro, gemmis, monilibus. Amor Cœlestis Patriæ respondet: Si te ista delectant, quæ sub Cœlo sunt; cur non magis ea delectant, quæ super Cœlos sunt? Si carcer ita pulcher est; Patria, Civitas, & domus qualis erit? Si talia sunt, quæ hic incolunt peregrini; qualia sunt, quæ ibi possident filii? *Quæ tu ex his eligis?*

(a) Ex S. Greg. Nyss. (b) S. Chrysoft. hom. 40. ad pop. (c) S. Hieronym. (d) S. Augustin. in psal. 93. (e) S. Bernard. (f) Hugo. (g) Ex S. Bern. (h) Idem. (i) S. Ambr. (k) S. Bernard. Serm. 6. de Ascen. (l) Idem ibidem. (m) S. August. de conflict. vir.

DOMINICA III.

QUADRAGESIMÆ.

Dæmonium mutum ejicitur.

Mane.

PUNCTUM I.

ERat JESUS ejiciens dæmonium, & illud erat mutum. *Luc. II. Si quis coram Conscientiæ suæ arbitro, aut nævos animæ, aut pravæ passionum habitus candidè aperire erubescit; heu quam infelix est! a dæmonio muto miserrime possidetur.* Novit (a) omnia Dominus; sed expectat vocem tuam, non ut puniat, sed ut ignoscat. Non vult, ut insultet tibi diabolus, & celantem te peccata tua arguat. Præveni accusatorem tuum. Si te ipse accusaveris, accusatorem nullum timebis. Omnia (b) in confessione lavantur. Conscientia mundatur, peccatum fugatur, tranquillitas redit, spes reviviscit. Sit ergo devota cordis compunctio, vera oris confessio, discreta carnis mortificatio, repentina vitiorum extirpatio, læta bonorum operum exhibitio.

PUN-

PUNCTUM II. Et cum eiecisset dæmonium, locutus est mutus. *Ibidem.* *Ejicies damnosissimum hoc dæmonium, si Superiori, aut Patri tuo Spirituali nihil (c) clausum, ne conscientiam quidem propriam teneas; sed de ea sæpe rationem reddas: Si potioem salutis, quam pudoris rationem habeas.* Heu! (d) cur erubescis confiteri, quod facere nequaquam erubuisti? Cur (e) te pudet peccatum tuum dicere, quod non puduit facere? aut cur erubescis Deo confiteri, cujus oculis non potes abscondi? Quod si forte pudor est tibi uni homini, & peccatori peccatum tuum exponere; quid facturus es in die judicii, ubi omnibus exposita tua conscientia patebit?

PUNCTUM III. Quidam autem ex eis (nempe Phariseis) dixerunt: in Belzebub Principe Dæmoniorum eiecit dæmonia. *Ibidem.* O quot hodie invenias pharisaico supercilio homines, qui de omnibus male judicant! Dicunt enim, (f) si quis studet humilitati, hypocrita est; si patientiæ, timidus est; si justitiæ, impatiens est; si simplicitati, fatuus est; si prudentiæ,

ma-

malitiosus est; si silentio, & paci, dissimulatur est; si aliorum correptioni, præsumptuosus est. Si instat vigiliis, indiscretus est; si dormitioni, somnolentus est; si prædicationi, laudis appetitor est; si desistat, negligens est. Si habet gratiam hominum, adulator est; si adulari renuit, superbus est. Nolite, (g) nolite ante tempus judicare, donec veniat Dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Ipse autem ut vidit cogitationes eorum. *Ibidem.* Cape (b) Christi Divinitatis insignia: aspice eum ad cogitationum tuarum latebras pervenisse. *Nunquam (i) sis securus de tua conscientia: quod nos latet, æternum arbitrum latere non potest. Cum vero te multa lateant; cave, temere judices; cave, dicta, facta proximorum cavilleris. Cave, (k) alienæ conversationis esse, aut curiosus explorator, aut temerarius iudex. Etiam si perperam actum quid depredendes, nec sic judices; magis au-*

tem excusa. Excusa intentionem, si opus non potes. Puta ignorantiam, puta subreptionem, puta casum. Religiosus, qui aliena curat, sibi deest.
B. P. N.

PUNCTUM II. Omne Regnum in se divisum desolabitur. *Ibidem.* *Jure merito* sex sunt, quæ odit Deus, & septimum detestatur anima ejus: qui seminat inter fratres discordias. *Prov. 6.* Hinc (l) perpendant seminantes jurgia, quam multipliciter peccent: qui dum unam nequitiam perpetrant, ab humanis cordibus cunctas simul virtutes eradicant. In uno, innumera peragunt: quia seminando discordiam, charitatem, quæ omnium virtutum Mater est, extinguunt. Quia autem nihil pretiosius est Deo virtute dilectionis; nihil est delectabilius diabolo extinctione charitatis. Si filii Dei vocantur, qui pacem faciunt; procul dubio satanæ sunt filii, qui confundunt. *S. Greg.*

(a) S. Ambr. L. 2. de Pœnit. (b) S. Bernar.
 (c) Ex Const. p. 2. c. 2. (d) S. August. (e) S. Bern.
 (f) S. Greg. in moral. (g) 1. ad Cor. 4
 (b)

(b) Chrysol. Serm. 50. (i) Ex V. Beda. (k) S.
Bern. Serm. 4. in Cant. (l) S. Greg.

DOMINICA IV.

QUADRAGESIMÆ.

*Christus in deserto saturat quin-
que millia hominum.*

Mane.

PUNCTUM I.

ABiit JESUS trans mare, & sequeba-
tur eum multitudo magna. *Joan.*
6. Multi (a) JESUM sequuntur usque
ad fractionem panis, pauci usque ad bi-
bendum calicem passionis. Sunt (b) qui-
dam mites: sed quamdiu nihil dicitur,
vel agitur, nisi pro eorum arbitrio. Pa-
tebit autem quam longe sint a vera man-
suetudine, si levis oriatur occasio. Nos
(c) autem, propter veram mansuetudi-
nem currimus post te Domine JESU, au-
dientes, quod non spernas pauperem,
peccatorem non horreas. Tu non hor-
ruisti confitentem latronem, non lachry-
mantem peccatricem, non Chananæam
supplicantem, non deprehensam in adul-

terio , non sedentem in telonio , non negantem discipulum , non persecutorem discipulorum , non ipsos crucifixo- res tuos. *O Domine ꝑ̄ Esu trabe nos post te , & curremus in odorem unguentorum tuorum !*

PUNCTUM II. Unde ememus panes. *Ibidem.* *Scriptura Sacra* , (a) a seculi oneribus ad se venientes pane verbi reficit secundum illud : non in solo pane vivit homo , sed in omni verbo , quod procedit de ore Dei. *Quidquid* , ad beatæ vitæ cœnam prægustandam quæritur , in scripturis sacris reperitur. Qui (e) laborat , inveniet ibi glorias , & promissiones vitæ perpetuæ : quas manducando , excitetur amplius ad opus. Qui pusillanimis est , & infirmus , inveniet ibi mediocres justitiæ cibos : qui etsi pinguem animam non faciant , tamen mori non permittunt. Qui percussus a diabolo , & vulneratus a peccatis est , inveniet ibi medicinales cibos : qui eum per pœnitentiam revocent ad salutem. Ut quid ibi scriptum est : Achar propter furtum laminæ aureæ lapidatus est ; nisi
ut

ut habeant fures, quod timeant? Ut quid concupitores carnis castigati sunt in deserto; nisi, ut nemo delicias concupiscat? &c.

PUNCTUM III. Ut manducent hi. *Ibi-
aem. Quod olim manna, quod hodie panis
Christi præstitit corporibus; hoc præstat
animæ, lectio Divinarum litterarum. Man-
na omnis saporis dulcedinem in justorum pa-
lato excitavit; Verbum Dei (f) si tota
illud fide & devotione susceperis, fiet
tibi, quæcunque desideras. Si tribula-
ris, consolatur te dicens: Cor contri-
tum, & humiliatum Deus non despiciet.
Si lætaris, pro spe futura cumulat tibi
gaudium dicens: lætamini in Domino,
& exultate iusti. Si iracundus es, mi-
tigat te dicens: desine ab ira, & dere-
linque furorem. Si in doloribus es, fan-
nat te dicens: Dominus sanat omnes
languores. Sic ergo manna verbi Dei
reddit in ore tuo saporem, quemcun-
que volueris. Si (g) castitatis es cupi-
dus, historiam Joseph assidue lege; Si pa-
tientiam desideras, Librum Job intueri; si
mansuetudinem appetis, Moysen volve.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Accepit JESUS panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus. *Ibidem.* Qui pavit quinque virorum millia in deserto, innumera Christianorum millia hodie pascit in Venerabili Altaris Sacramento. O (h) quam magna sublimitas! Creaturam manere in Creatore, facturam in Factore, redemptum in Redemptore, servum in Domino, peccatorem in Justo. Sed (i) necesse est, ut cum hæc agimus, nosmetipsos Deo, in cordis contritione mactemus: quia, qui Passionis Dominicæ Mysteria celebramus, debemus imitari, quæ agimus. Tunc corpus Christi vere hostia pro nobis erit Deo, cum nos ipsos hostiam fecerimus Deo.

PUNCTUM II. JESUS ergo cum cognovisset, quia venturi essent, ut facerent eum Regem, fugit. *Ibidem.* Quid (k) magis indignum? quid detestandum amplius? quid gravius puniendum? quam ut videns Deum Cæli honores fugientem, ultra apponat se homo magnificare super terram? intolerabilis impudentia est: ut

ubi

ubi se exinanivit Majestas, vermiculus infletur, & intumescat. *Humilitatis passibus ad Regna Cælorum ascenditur.* Vis (l) fratrem tuum prævenire regnando in Cælis? prius eum præveni obsequendo in terris. Vis Divinitatis tenere fastigia? humilitatis ima sectare. Humiliare (m) ut exalteris; ne exaltatus humiliaris. Qui sibi vilis videtur esse, ante Deum pulcher est; qui sibi displicet, Deo placet. *Dives (n) es? time furem. Aurum es? sub terra late. Pretiosissimus rubinus es? in petra te reconde. Fuge gloriam, & tunc gloriæ splendore fulgebis.*

(a) Th a Kemp. (b) S. Bern. (c) Idem Serm. 22. in Cant. (d) Ex S. Greg. (e) S. Chrysof. hom. 41. (f) Orig. hom. 7. in Exod. (g) Ex S. Basil. (h) S. Bern. Serm. 11. de Cæna Dom. (i) S. Greg. (k) S. Bern. Serm. 1. de Nat. (l) S. Ambr. (m) S. Aug. (n) Ex S. Cyril.

DOMINICA PASSIONIS.

*Christum contumeliis laceffitum
Judæi lapidare parant.*

Mane.

PUNCTUM I.

Quis ex vobis arguet me de peccato.
Joan. 8. Nihil (a) est jucundius, ni-

hil tutius , nihil ditius bona conscientia. Premat corpus , trahat mundus , terreat diabolus ; illa erit secura. Bona conscientia secura erit , cum corpus morietur : secura , cum anima coram Deo præsentabitur : Secura , cum utrumque in die iudicii , ante tribunal terrificum iusti Iudicis statuetur. Futuræ benedictionis non est certius testimonium bona conscientia. Mundus omni volubilitate circumrotetur , ploret , rideat , pereat , transeat ; nunquam marcescet bona conscientia. *Ex adverso vero* , nulla (*b*) est major afflictio , quam conscientia delictorum. Cum exterius patitur homo , ad Deum confugit ; sed malæ conscientie tribulationem perferens , in arcano cordis non invenit Deum : ubi igitur consolationem inveniet ? ubi requiem perquiret. ?

PUNCTUM II. Si veritatem dico vobis , quare non creditis mihi ? *Ibidem*. Nullæ (*c*) sunt majores divitiæ , nulli thesauri , nulli honores , quam sit fides Catholica : quæ peccatores salvat , fideles justificat , pœnitentes reparat , Martyres coronat. *Quid ergo ait* : quare non cre-

creditis mihi ? *cum totus jam mundus id credat ? An non (d) ipsi quoque dæmones & credunt , & cotremiscunt ? Sed dico : putasne Filium Dei reputat JESUM , quisquis ille est homo , qui ipsius nec terretur comminationibus ? nec attrahitur promissionibus ? nec præceptis obtemperat ? nec consiliis aquiescit ? Tunc (e) anima recte Deo credit , cum non secundum carnem , nec secundum seipsam ; sed secundum Deum vivit.*

PUNCTUM III. Qui ex Deo est , verba Dei audit. *Ibidem. Gustum , quem ex Sacra Scriptura percipis , serio expende : & an ex Deo sis ? pervidisti. Multis præplacet Cicero , quam sermo Dei de Deo vero. Tenenti (f) Sacrum Codicem somnus obrepat , & cadentem faciem Pagina sancta suscipiat. Assidua (g) Sacrarum lectio Scripturarum , Divinæ est non parva præcognitio Beatitudinis. In his , quasi in speculo homo seipsum considerare potest : qualis sit ? quo tendat ? harum lectio assidua purificat omnia : timorem incutit gehennæ , ad gaudia superna cor instigat. Hoc (b) veritatis*

speculum nemini blanditur , nullum se-
ducit. Ibi (i) sentimus , quantum pro-
ficimus : ibi , a profectu quam longe ab-
simus.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Nonne benedicimus nos ,
quia Samaritanus es tu , & dæmonium
habes. *Ibidem.* Ecce (k) injuriam susci-
piens Deus , non contumeliosa verba re-
spondet : *Ut tu appetitus calumnia , remi-
niscaris (l) eorum , quæ in veram Sa-
pientiam a Judæis jactata sunt. Non-
dum condemnatus es , nondum cruci af-
fixus. Multa tibi toleranda , ut ad ejus
imitationem pervenias. Responsio mollis
frangit iram. Convitium convitio reddere
muliebri est. Nihil contumeliam inferentem
magis excruciat , quam contumelia affecti ta-
cituritas. Non (m) movetur per convi-
tia , qui abundat bonorum operum conscien-
tia. Qui cito movetur injuria , facit se di-
gnum contumelia , dum vult ea indignus pro-
bari. Melior est qui contemnit injuriam ,
quam qui dolet. S. Ambr.*

PUNCTUM II. Respondit JESUS : Ego
Dæmonium non habeo. *Ibidem.* Cum

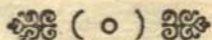
linguæ derogantium corrigi nequeunt, (n) æquanimiter sunt perferendæ. Contumeliam intulit iratus? leni responso vinces. Vinces silentio. Noli (o) mali mutui restitutor esse. Noli tuo adversario pro Magistro uti; noli æmulari, quem odio prosequeris; neque fieri speculum irati velis. Rubicundus ille est ob iram? tu minime ruborem præferas. Sunt illi sanquinei oculi? tui quiete, & cum gravitate aspiciant. Vox illi aspera est? tibi sit mitis, & blanda; immo potius nulla. Religiosus iracundus fulmen est inferni cuncta perturbans. B. P. N.

(a) S. Bern. L. de Conscien. (b) S. Gregor. in ps. 143. (c) S. August. Serm. 1. de verb. Apost. (d) S. Bern. (e) Ex S. August. (f) S. Hier. (g) S. August. Serm. 112. de temp. (h) S. Bern. Serm. 1. de 7. panibus. (i) S. Gregor. L. 2. moral. (k) Idem. (l) S. Basil. homil. de ira. (m) Ex S. Ambr. (n) Ex V. Beda. (o) S. Basil. hom. de ira.

DIE VENERIS

ANTE DOMINICAM PALMARUM.

Seu die decima ante Renovationem Vo-
to-

torum. Vide post Dominicam IV.
Adventus Diem XXIII. Decembr.

PRIDIE DOMINICÆ PALMARUM.

Seu die nona ante Renovationem Vo-
torum. Vide Diem XXIV. Decemb.

DIE OCTAVA

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

Seu

DOMINICA PALMARUM.

De Paupertate.

Mane.

PUNCTUM. I.

CUM appropinquasset JESUS Jerosoly-
mis. *Matth. 21. Intuere pauperem
Cœli, terræque Dominum, pedestri itinere,
aperto capite, vili indutum tunica Jeroso-
lymis appropinquantem: ut tanti Magistri
exemplo, ad amorem veræ paupertatis ac-
cendaris. Veram autem paupertatem oportet
esse expeditam: Si vis perfectus
esse, vade, vende omnia quæ habes.
Matth. 19. Deinde nudam: quid mi-
hi est in Cœlo, & a te quid volui super-
ter-*

terram? *ps.* 72. *Tertio* patientem :
 patientia pauperum non peribit in fi-
 nem. *psal.* 9. *Quarto* confidentem :
 tibi derelictus est pauper. *ps.* 34. *Quinto*
 securam & minime sollicitam :
 ego autem mendicus sum , & pauper ,
 Dominus sollicitus est mei. *ps.* 39. *Nam*,
qui immodice solliciti sunt , horum venter
 (a) Deus est , pulmo templum , Sacer-
 dos coqus : horum tota charitas in ca-
 cabis fervet ; tota fides in culinis ca-
 let ; tota spes in ferculis jacet. *Tertull.*

PUNCTUM II. Tunc misit duos disci-
 pulos suos. *Ibidem.* *De vana mundi glo-*
ria , ambitione , & superbia triumphaturus ,
pro triumphali curru asinam deligit ; insa-
nos divitum sumtus damnaturus , ramis ar-
borum , & vestimentis pauperum contenta-
tur. Si (b) amore Christi , integre renun-
 cies seculo , & pompis ejus , major es hono-
 ribus mundi , & regnis ejus. O (c) fe-
 licitas magna Christianorum ! quibus da-
 tum est , ut paupertatem faciant pre-
 tium Regni Cælorum. Nihil ea potest
 altius inveniri : Cælum emit. *Hujus*
 (d)

(d) opes sunt in paupertate ; possessio in peregrinatione ; Gloria in contemptu ; potentia in infirmitate. Ut quid ergo (e) cunctamur abjicere omnes spes miseræ , vanas , inutiles , seductorias , & huic uni tam solidæ , tam perfectæ , tam beatæ , tota devotione animi inhærere ? Evangelica hæc (f) paupertas nostri Ordinis fundamentum est : ut ipsius firmitate firmetur , eversione evertatur.

PUNCTUM III. Dominus his opus habet. *Ibidem.* Nudi (g) nati sumus , nudi etiam morituri. Quidquid hic invenitur , hic relinquetur ; non est nostrum , quod non semper nostrum est. Tanquam peregrini sufficienti usu contenti sumus. Injustum (h) est eas divitias putare , quæ non auferunt egestatem. Tanto quisque ardebit egestate , quanto magis eas diligens , majores habuerit. Quomodo ergo sunt divitiæ , quibus crescentibus crescit inopia ? quæ amatoribus suis non adferunt satietatem , sed inflammant cupiditatem ? major pecunia fauces avaritiæ non claudit , sed extendit. *Dives (i) terrena esurit ut*

men-

mendicus ; pauper contemnit ut Dominus.
 Non est pauper , qui paupertatis non sentit incommoda. *B.*
P. N.

Die eadem Vesperi.

De Obedientia.

PUNCTUM I. Euntes autem Discipuli fecerunt, sicut præcepit illis JESUS. *Ibidem.* *Alacritas (k) in animo, serenitas in vultu, dulcedo in sermone, multum colorant obedientiam. Quis enim locus obedientiæ, ubi tristitiæ cernitur ægritudo? ostendunt plerumque voluntatem animi, signa exteriora. Difficile est vultum non mutare, qui voluntatem mutat. Fidelis (l) obediens nescit moras, fugit craftinum, ignorat tarditatem, præit præcipientem: parat oculos visui, aures auditui, linguam voci, manus operi, itineri pedes, totumque se colligit, ut imperantis colligat voluntatem. Nescit (m) judicare, quisquis perfecte didicit obedire. Salutare (n) crede, quidquid Superior præceperit cujus officii est obedire dicente Moyse: audi Israel, & tace.*

PUNCTUM II. Et adduxerunt asinam. *Ibidem.* Firmiter (o) teneant omnes, cum Superioris voluntatem exequuntur, se errare non posse; sed rem tunc Deo gratissimam facere: cum se ferri ac regi a Divina providentia per Superiores suos finire debeant, ac si asellus ille, cui Christus in die Palmarum insedit, essent, qui quocunque se agi, ac duci sinebat. Perfecta (p) obedientia legem nescit, terminis non arctatur; neque contenta terminis professionis, largiori fertur voluntate in latitudinem charitatis. Ex (q) radice superbiæ, nascitur culpa inobedienciæ. Non est obediens, qui proprium sequitur iudicium. *B. P. N.*

(a) Tertull. contra Psychicos. (b) Ex S. Cypriano. (c) S. August. (d) S. Greg. Nazian. (e) S. Bernar. Serm. 9. in ps. (f) S. Franc. Seraphic. (g) S. Hieron. (h) S. Aug. (i) Ex S. Bern. (k) Ex Eodem. (l) Idem de virt. obed. (m) S. Greg. L. 2. in L. 1. Reg. (n) S. Hieronym. Epist. ad Rust. (o) Const. p. 2. c. 2. (p) S. Bern. (q) S. Greg.

DIE SEPTIMA

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

Feria II. Majoris Hebdomadæ.

De Castitate.

Mane.

PUNCTUM I.

DOmus impleta est ex odore unguen-
 ti. *Joan. 12. Habent (a) casti
 mores colores suos, habent & odores: odo-
 rem in fama, colorem in conscientia. Colo-
 rem casto operi dat ejus bonitas, & puri
 cordis intentio; odorem modestiæ, & pud-
 citiæ virginalis exemplum. Castus lilium est
 in se candidum, sed proximo odoratum: Pro-
 ximo enim famam, nobis providemus con-
 scientiam. Flos (b) est iste Ecclesiastici
 germinis, decus, atque ornamentum
 gratiæ spiritualis, læta indoles laudis, &
 honoris, opus integrum, atque incor-
 ruptum, Dei imago respondens ad san-
 ctimoniam Domini, illustrior portio gre-
 gis Christi. O tenerrime flos! millenis cir-
 cumsepiris aculeis; cave, credas: cave,
 præfidas. Non est castus, qui ca-*

H

sti-

stutatis hostes illico non fugit.
B. P. N.

PUNCTUM II. Quare hoc unguentum non venit trecentis denariis? *Ibidem.* *Multo acrior, multo vehementior est cupiditas corporum, quam pecuniarum. Hæc tamen prostravit Discipulum Christi; tu illius pericula non devitas?* De (c) longe vidit illam David, de qua captus est. Mulier de longe, libido prope. Nunquid tu fortior David, Salamone sapientior? Si illos tam sanctos viros incauta familiaritas mulierum & perniciofa blandimenta vicerunt; quid de se cogitant, qui ita conversari nec metuunt, nec erubescunt? Ligabit (d) quis ignem in sinu, vestimenta autem non comburet? cave ergo & tu, ne intra finum tuæ mentis libidinem accendas.

PUNCTUM III. Sinite illam, ut in diem sepulturæ meæ fervet illud. *Ibidem.* *Quousque vivimus, sine tentatione esse non possumus: quia (e) concupiscentia, cum qua nati sumus, finiri non potest, quamdiu vivimus. Quotidie minui potest, finiri non*

non potest. *Hanc coercendi modum por-*
rigit Apostolus : Castigo corpus meum.
 Quasi dicat : (f) multum sustineo labo-
 rem, ut caste & sobrie vivam. Siqui-
 dem intractabilis est cupiditas : verum
 tamen eam cohibeo ; nec trado me ip-
 sum affectibus , sed affectus comprimo.
 Castigo corpus meum , & in servitutum
 redigo. Non dixit , perdo , & punio ;
 sed castigo , & redigo : quod Domini
 est non hostis ; Magistri , non inimici ;
 exercitatoris , non adversarii. Quod si
 Paulus hoc timuit , cum talis esset Præ-
 ceptor , & post prædicationem , & orbis
 terrarum susceptum patrociniū formi-
 davit ; quidnam nos dicemus ?

Die eadem Vesperi.

De Disciplina Regulari.

PUNCTUM I. Pauperes semper habebi-
 tis vobiscum. *Ibidem.* Perniciosa (g)
 paupertas , penuria meritorum ; *damnosa*
abundantia , *frequentia tepidorum.* Sane
 (b) invenire est homines pusillanimes ,
 & remissos ; quorum remissa lætitia pu-
 sillanimis tristitia est : quorum brevis &

rara compunctio, animalis cogitatio, tepida conversatio; obedientia sine devotione, sermo sine circumspectione, oratio sine cordis attentione, lectio sine ædificatione. *Horum singulus admodum pauper, cæcus, & nudus esse deprehenditur.* Pauper (i) utique, quia virtutum divitias non habet: cæcus, quia nec paupertatem, quam patitur, videt: nudus, quia primam stolam perdidit; sed pejus, quia nec perdidisse se cognoscit.

PUNCTUM II. Me autem non semper habebitis. *Ibidem.* Magna (k) ars est, scire cum JESU conversari, & scire JESUM tenere magna prudentia. *Ecce Dominus noster exultavit ut Gygas ad currendam viam perfectionis! hunc ita currentem nemo apprehendit, qui & ipse pariter non currit.* Quod si (l) Domino currente tu gradum sistis; non Christo appropias, sed te magis elongas. Immo timendum tibi est, quod ait David: Ecce qui elongant se Domine a te, peribunt. Itaque si proficere currere est, ubi proficere, ibi & currere desinis. Ubi vero non

cur-

currere , ibi & deficere incipis. Sanctæ vitæ ratio progressu gaudet , & crescit ; cessatione torpescit & deficit. Quotidianis , ac recentibus virtutum incrementis mens instauranda est , & hoc vivendi iter non de transacto , sed de reliquo metiendum.

(a) S. Bern. Serm. 71. in Cant. (b) S. Cyprian. (c) S. August. (d) S. Ambr. (e) S. Aug. L. de Continent. (f) S. Chrysoft. de castig. corp. (g) S. Bern. Serm. 68. in Cant. (h) Idem Serm. 6. de Ascens. (i) S. Gregor. (k) Thom. a Kemp. L. 2. c. 8. (l) S. Bernar.

DIE SEXTA

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

Feria III Majoris Hebdomadæ.

De Peccato.

Mane.

PUNCTUM I.

CRUCIFIXUS est , ut destruaturs corpus peccati. *Ad Rom. 6.* Agnosce (a) o homo ! quam gravia sunt vulnera , pro quibus necesse est Dominum Christum vulnerari. Si non essent hæc ad mortem , & mortem sempiternam ; nunquam pro

eorum remedio Dei Filius moreretur. *Reminiscere*, (b) quia ille in forma Dei, in die æternitatis suæ, in splendoribus Sanctorum ante luciferum genitus, splendor, & figura substantiæ Dei, venit ad carcerem, ad lutum tuum factus homo: ut destruat corpus peccati. Reminiscere illius (c) infantilium necessitatum, deinde laborum, quos pertulit in prædicando, fatigationum in discurrendo, tentationum in jejunando, vigiliarum in orando, lachrymarum in compatiendo. Reminiscere convitiarum, sputorum, colaphorum, flagellorum, clavorum, horumque similibus: quæ ad delendum peccati chiographum pati dignatus est; & ex his gravitatem peccati metire.

PUNCTUM II. Væ qui trahitis iniquitatem. *Isa. 5.* Unum (d) est summum bonum, aliud autem summum malum: hoc est peccatum, illud Deus. Illud propter quod appetenda sunt bona cetera, ipsum autem propter seipsum: hoc, propter quod declinanda sunt mala cetera, ipsum autem propter seipsum. *Væ bis*, (e) qui protrahunt peccatum suum; væ,

quorum manus connectunt iniquitatem. Non vis modo disrumpere vincula tua? quia non sentis vincula tua: etiam delectant te, & voluptati sunt? senties in fine. Non cogitas præcidere, quod male texuisti? sed addere, producere, in longum protendere? ut habeas in fine, unde tibi ligentur manus, & pedes, & projiciaris in tenebras exteriores.

PUNCTUM III. Melius erat non cognoscere viam justitiæ, quam post agnitionem retrorsum converti. 2. Petri 2. Noli (*f*) peccare post veniam, noli vulnerari post curam, noli fordidari post gratiam. Cogita o homo! graviores esse culpam post veniam; renovatum vulnus pejus dolere post curam; molestius hominem fordidari post gratiam. Indulgentiæ ingratus est, qui post veniam peccat. Sanitate indignus est, qui semetipsum postquam curatus est, vulnerat. Mundari non meretur, qui se post gratiam fordidat. Grave est hominem instructum delinquere; gravius absolutum peccare. Impossibile (*g*) est eos, qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam

donum cœleste, & participes facti sunt Spiritus Sancti - - & prolapsi sunt, rursus revocari ad pœnitentiam. *Ad Hebræos 6.*

Die eadem Vesperi.

De extremo Judicio.

PUNCTUM I. Dominus prope est. *Ad Philip. 4.* Instat (b) jam tempus reddendæ rationis. Non longe a fine absumus; sed jam mundus properat: hoc bella, hoc afflictiones, hoc terræ motus, hoc extincta charitas significat. Unusquisque (i) cernet ante faciem suam exposita opera sua, sive bona, sive mala præmisit. Formidabiles libri aperiuntur, in quibus scripta sunt opera nostra, & actus, & verba, & quæcunque egimus in hac vita: nec solum actus, sed & cogitationes, & intentiones cordis. Quid (k) tunc nobis miseris fiet, cum omnia facta in tam aperto, tamque illustri theatro denudata, hominum partim nobis cognitorum, partim ignotorum oculis subjicientur? erubescet (l) luna, & confundetur sol. Vix justus salvabitur: heu!

mi-

miser peccator sic deprehensus, quo fugiet ?

PUNCTUM II. Judicium sedebit. *Daniel. 7.* Time (*m*) scrutinium judicis, time illum, qui per Prophetam dicit : Scrutabor Jerusalem in lucernis. Unum est : si nos ipsos dijudicaverimus, non utique dijudicabimur. Bonum judicium, quod me illi districto, Divinoque judicio subducit, & abscondit. Prorsus horreo incidere in manus Dei viventis. Volo vultui iræ judicatus præsentari, non judicandus. Judicabo proinde mala mea, judicabo & bona. Scrutabor vias meas, & studia mea : quo is, qui scrutaturus est Jerusalem in lucernis, nihil inscrutum in me, nihil indiscussum inveniatur.

(*a*) S. Bernar. Serm. 3. in Nativ. Dom. (*b*) Ex Eodem. (*c*) Idem Serm. de quadruplici bono. (*d*) S. Aug. (*e*) Ex Eodem. (*f*) S. Chrysof. hom. de lapsu prim. hom. (*g*) Ad Hebr. 6. (*h*) S. Chrysof. (*i*) S. Ephrem de vera pœn. (*k*) S. Ambr. (*l*) Isai. 24. (*m*) S. Bern.

DIE QUINTA

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

Feria IV. Majoris Hebdomadæ.

De infelici æternitate.

Mane.

PUNCTUM I.

Discedite a me maledicti in ignem æternum. *Matth.* 25. O infelix (a) æternitas damnatorum! anima illic posita, bene esse perdit; & esse non perdit. Qua ex re semper cogitur, ut & mortem sine morte, & defectum sine defectu, & finem sine fine patiatur: quatenus ei & mors immortalis sit, & defectus indeficiens, & finis infinitus. Quia (b) & mors semper vivet, & finis semper incipiet, & defectus deficere nesciet. Mors perimet, & non extinguet: dolor cruciabit, & pavorem non fugabit: flamma comburet, sed tenebras non discutiet. Erit enim in igne obscuritas, in obscuritate pavor, in combustionem dolor.

PUNCTUM II. Ibunt hi in supplicium
æter-

æternum. *Ibidem.* Non vivendi (c) sensum habituri sunt, sed dolendi: quorum continuus gemitus, cruciatus æternus, dolor summus torquent animam, non extorquent; puniunt damnata corpora, non finiunt. Ignis ille (d) una eademque vi, atque potentia, & cremabit impios, & recremabit: & quantum e corporibus absumet, tantum reponet: ac sibi ipse æternum pabulum subministrabit. *O æternitas! quam amara est memoria tua, quam formidolosa!* Horreo, (e) horreo vermem mordacem, & mortem vivacem. Horreo incidere in manus mortis viventis, & vitæ morientis.

PUNCTUM III. Ibi erit fletus, & stridor dentium. *Matth.* 13. Sæviens (f) gehenna magno plangentium murmure & gemitu, sæva semper incendia expirat. Ita (g) reprobi ignibus inferni traditi, in suppliciis dolorem sentient, & in doloris angustia pavore ferientur, & semper tolerabunt, & semper timebunt: quia sine fine semper cruciati vivent, sine spe vitæ, & misericordiæ. Si enim post tot millia annorum, quot capillos habue-

buerunt omnes, quicumque fuerunt in mundo homines, & erunt, pœnas suas finire sperarent: multo levius eas sustinerent. Sed quia spem non habent, nec habebunt: desperatione deficient, & ad tormenta non sufficient. *S. Aug.*
O quam longa, quam profunda, quam immensa, quam misera est damnatorum Domina, vivens semper æternitas!

Die eadem Vesperis.

De felici æternitate.

PUNCTUM I. Venite benedicti Patris mei. *Matth. 25.* (b) O Regnum beatitudinis sempiternæ, ubi juvenus nunquam senescit, ubi decor nunquam pallescit, ubi amor nunquam tepescit, ubi fanitas nunquam marcescit, ubi gaudium nunquam decrescit, ubi vita terminum nescit! *Quanta (i) erit illic felicitas, ubi nullum erit malum, nullum desiderabitur bonum. Præmium virtutis erit ipse, qui virtutem dedit Deus, & qui se ipsum, quo melius, & majus nihil potest esse, promisit. O beata æternitas! tu es abyssus gaudiorum, abyssus temporum, abyssus*

ſus ſeculorum. Tempora tua, gaudia tua, ſecula tua finem non habent, meſſuram neſciunt. Regni tui, felicitatis tuæ, gloriæ tuæ nunquam exitus invenitur. O chara (k) veritas! vera æternitas, æterna felicitas Deus meus!

PUNCTUM II. Poſſidete paratum vobis Regnum. *Ibidem.* Pro (l) paucis annis laboris, omnium nobis ſeculorum regna reddentur. Nullus (m) labor durus videri debet, nullum tempus longum, quo gloria æternitatis aquiritur. *O glorioſa, o ſempiterna felicitas!* non eſt (n) in te corruptela, nec defectus, nec ſenectus, nec ira; ſed pax perennis, gloria ſolemnis, lætitia ſempiterna. Non eſt in te heri, nec heſternum, ſed idem hodiernum. Nullus in te timor, triſtitia nulla. Deſiderium omne tranſit in gaudium: dum præſto eſt, quidquid optatur, & abundat, quidquid deſideratur. Ipsi vero, qui redempti fuerint a Domino, quam devote confitebuntur, & dicent: quam bonus Iſrael Deus! *Sed beata æternitas a morte pendet, mors a vita, hæc a momento. Elige. Vixiſſe ſe-*

*semel in Cælo, periisse semel in baratro,
æternum est.*

(a) S. Greg. (b) S. Aug. (c) Prosper L. 2.
de vita contempl. (d) Lactan. (e) S. Bern. (f)
S. Cypr. (g) S. Aug. (h) Idem in soliloqu c. 35.
(i) Ex Eodem. (k) Boetius. (l) S. August. (m)
S. Hieronym. (n) S. August.

DIE QUARTA

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

Feria V. Majoris Hebdomadæ.

*De Venerabili Eucharistiæ Sacra-
mento.*

Vide Festum Corporis Christi; vel Do-
minicam infra Octavam ejusdem.

DIE TERTIA

ANTE RENOVATIONEM VOTORUM.

Feria VI. Majoris Hebdomadæ.

*De amarissima JESU Christi
Passione.*

Mane.

PUNCTUM I.

Vulneratus est propter iniquitates no-
stras. *Isai.* 53. Mirabilis (a) Pas-
sio tua Domine JESU, quæ passiones om-
nium

nium nostrum propulsavit. In hac Passione, tria specialiter convenit intueri: opus, modum, causam. In opere patientia, in modo humilitas, in causa charitas commendatur. Agnosce (b) o homo! quantum valeas? & quantum debeas? & dum tantam redemptionis tuæ perspicias dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce! pro impio pietas flagellatur; pro stulto sapientia illuditur; pro mendace veritas necatur; damnatur justitia pro iniquo; misericordia affligitur pro crudeli; pro misero repletur sinceritas aceto; inebriatur felle dulcedo; addicitur innocentia pro reo; moritur vita pro mortuo. Da (c) Domine JEsu, ut amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori.

PUNCTUM II. Oblatus est, quia ipse voluit. *Ibidem.* Oblatus (d) est, non quia meruit, non quia judæus prævaluit; sed quia ipse voluit. Voluntarie sacrificabo tibi Domine: quia voluntarie oblatus es pro mea salute, non pro tua necessitate. Sed quid nos offerimus,
 aut

aut quid retribuimus illi, pro omnibus, quæ retribuit nobis? Ille pro nobis obtulit hostiam, quam habuit pretiosiore: nimirum, qua pretiosior esse non potuit. Et nos ergo faciamus, quod possumus, optimum quod habemus offerentes illi: quod sumus utique nosmetipsi. Ille seipsum obtulit: tu quis es, qui te offerre cunctaris? Quis mihi tribuat, ut oblationem meam dignetur Majestas tanta suscipere? Duo minuta habeo Domine: corpus & animam dico: utinam hæc tibi perfecte possim in Sacrificium laudis offerre!

PUNCTUM III. Attritus est propter scelera nostra. *Ibidem.* Domini (e) injuria, nostra est gloria. Ille mortuus est, ut nos viveremus. Ille descendit ad inferos, ut nos ascenderemus in cælum. Ille se de plenitudine, & de forma Dei evacuavit formam servi accipiens, ut in nobis habitaret plenitudo Divinitatis, & Domini fieremus e servis. Ille pependit in ligno, ut peccatum quod commiseramus in ligno scientiæ, ligno deleret appensus. Ille factus est

est maledictio, factus inquam, non natus: ut benedictiones, quæ promissæ erant Abrahæ, ipso authore transferrentur ad Gentes. Venit (f) suscipere infirmitates nostras, & suas nobis conferre virtutes: humana quærere, præstare Divina: accipere injurias, reddere dignitates: ferre tædia, referre sanitates.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Confige timore tuo carnes meas. *ps.* 118. His (g) configitur clavis, qui mortificationem JESU in corpore suo portat. His clavis configitur, qui meretur audire dicentem JESUM: Pone me, ut signaculum, in cor tuum, ut sigillum in brachium tuum. Infige ergo pectori tuo, & cordi tuo hoc signaculum Crucifixi; infige & brachio tuo: ut opera tua peccato mortua sint. Fortasse hanc imaginem clavi non solum timoris, sed etiam charitatis affigunt; quia valida est, ut mors, dilectio. His clavis charitatis configatur anima nostra, ut & ipsa dicat: vulnerata charitate ego sum; absit mihi gloriari, nisi in Cruce

Domini nostri JESU Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

PUNCTUM II. Adimpleo ea, quæ defunt Passionum Christi in carne mea. *Ad Coloff. I.* Quid (*b*) adimpleo? quæ defunt. Cui defunt? Pressurarum Christi. & ubi defunt? in carne mea. Nunquid aliquid pressurarum deerat in illo homine, quod factum est Verbum Dei, natum ex Maria Virgine? Passus enim est, quidquid pati deberet; & videtur, quod omnia: in Cruce enim positus accepit acetum in ultimo, & ait: Perfectum est. Quid est, perfectum est? jam de mensura Passionum nihil deest: quia omnia, quæ de me scripta sunt, completa sunt. Ergo impletæ erant omnes Passiones; sed in capite: restabant adhuc Christi Passiones in corpore: vos autem estis Corpus Christi, & membra. In iis ergo membris cum esset Apostolus, dixit: Adimpleo, quæ defunt pressurarum Christi in carne mea. Nescit

lucrari Christum, qui nescit pati pro Christo. *B. P. N.*

(a) S. Bernar. (b) S. Aug. Serm. 114. de Temp. (c) S. Franc. (d) S. Bernar. Serm. 3. de Purif. B. V. (e) S. Hier. (f) S. Petr. Chrysol. (g) S. Ambr. (b) S. Aug. in pf. 86.

PRIDIE RENOVATIONIS VOTORUM.
Sabbato Sancto.

De Amore DEI.

Mane.

PUNCTUM I.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret. *Joann. 3.* Dilexit (a) impios, ut faceret pios: dilexit injustos, ut faceret justos: dilexit ægrotos, ut faceret sanos. Si pigri eramus ad amandum; non simus pigri ad redamandum. Prior amavit, sed iniquitatem solvit: iniquos amavit, sed non ad iniquitatem congregavit: ægrotos amavit, sed sanandos visitavit. Ad hoc nos dilexit, ut diligamus eum. *O pie (b) Domine! quid tibi ego sum, ut amari jubeas te a me? quid, ut mineris mihi ingentes misérias, & irascaris, si non*

*faciam? multa autem promittas, si faciam?
 & quid est amor meus? quid delectaris in
 eo?* Deus (c) charitas est: quid ergo cha-
 ritate melius? & qui manet in charita-
 te, in Deo manet: quid ergo charitate
 securius? & Deus in eo: quid ergo cha-
 ritate jucundius?

PUNCTUM II. Deus charitas est 1.
Joan. 5. Legi: quia (d) Deus est cha-
 ritas, & non quia honor est, vel digni-
 tas. Legi: non quia honorem non vult
 Deus, qui ait: Si ego Pater, ubi est
 honor meus? Sed si Sponsum exhibeat,
 puto, quia mutabit vocem, & dicet:
 Si ego Sponsus, ubi est amor meus?
 nam & ante ita locutus est: Si ego Do-
 minus, ubi est timor meus? exigit er-
 go Deus timeri ut Dominus, honorari
 ut Pater, ut Sponsus amari. Quid in
 his præstat? quid eminent? nempe amor.
 Absque hoc, & timor pœnam habet,
 & honor non habet gratiam. Servilis
 est timor, quamdiu ab amore non ma-
 numittitur. Qui de amore non venit
 honor; non honor, sed adulatio est.

PUNCTUM III. Qui diligit me, dilige-
 tur

tur a Patre meo. *Joan.* 14. Quid (e) jucundius, quam Dei Patris, & Domini per amorem reconciliatio? quam veritatis revelatio? quam errorum agnitio? quam tantorum retrocriminum venia? Alii (f) aurum, alii argentum, alii mensas delicatas in pretio habeant: Ego vero Christum amplissimarum opum instar duco. Cum (g) amor Christi, totum absorbit affectum hominis: ut nil, nisi solum Jesum Christum, & ea, quæ sunt Jesu Christi, sentiat; tunc demum in eo perfecta est charitas. Non est onerosa ei paupertas, iste non sentit injurias, ridet opprobria, contemnit damna, mortem lucrum deputat. (h) Felix conscientia illa, in cujus corde præter amorem Christi, qui est Sapientia, Castitas, Patientia, atque Justitia, nullus alius versatur amor.

Die eadem Vesperi.

De Dilectione Proximi.

PUNCTUM I. Diliges proximum tuum, sicut te ipsum. *Matth.* 23. Amorem (i) nostrum erga proximum plus bona

opera loquantur, quam lingua: ut in ipso bono opere proximus se amari videat, & quum tantum non possumus, quantum volumus operari, Omnipotenti Deo occulta cordis nostri sufficiunt. Vera (k) charitas in adversitatibus tolerat, in prosperitatibus temperat: in duris passionibus fortis, in bonis operibus hilaris, in tentationibus tutissima, inter veros fratres lætissima, inter falsos patientissima est. Charitas (l) alios parit, quum aliquis infirmatur: alios curat ædificare: alios contremiscit offendere: ad alios se inclinatur: cum aliis erigit: aliis blanda, nulli inimica, omnibus Mater.

PUNCTUM II. Qui odit fratrem suum, homicida est. 1. *Joan.* 3. Qui (m) invidet, qui odit, non alium prius, quam se ipsum occidit. Qui exultat in adversis proximi, & affligitur in prosperis ejus; alieno proximum, se suo perimit gladio. Vitam (n) animæ culpa polluit; servatus contra proximum dolor occidit. Dolus (o) & odium est obstinata infania, obstinatus dæmon. Non
ergo

ergo (p) habeamus cor intinctum odio: ne filii Judæ proditoris simus: ne cum eo suspendamur: ne a diabolo pariter cum eo trahamur ad tartara. Qui odium in corde portat, secundus diabolus est: & qui pacem impedit, Antichristus est: & qui pacem ordinat inter fratres, vera filius Dei est. *S. August.* Qui in Religione pacem vult habere cum fratribus, nemini contradicat. *B. P. N.*

(a) *S. August.* (b) *Ex Eodem.* (c) *S. Bern.* (d) *Idem Serm. 83. in Cant.* (e) *Ex Tertull.* (f) *S. Nazianzen.* (g) *S. Bernar.* (h) *S. Hieronym.* *Epist. ad Demetr.* (i) *S. Gregor. super Ezechiel.* (k) *S. August.* (l) *Idem de catechizand. rudibus.* (m) *S. Ambros.* (n) *S. Gregor.* (o) *S. Chrysoft.* (p) *S. Aug. tom 10. Serm. 28.*

IN RENOVATIONE VOTORUM.
DOMINICA RESURRECTIONIS.

Mane.

PUNCTUM. I.

Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata. *Marc. 16.* *Opera misericordiae, vera aromata sunt:*

quibus cogitationes, verba, & opera nostra condiuntur. Quos (a) non potes opibus, consilio adjuva. Multo (b) misericordius operaberis circa animas infirmorum, quam circa corpora aegrotantium. Qui (c) esurientem pane verbi reficit, & sitientem potu sapientiæ refrigerat; qui errantem in domum Patris revocat; qui innocentem protegit; qui infirmum fide, assumit, & confirmat; qui tribulatione oppresso subvenit compatiendo, vel consolando; veram misericordiam adimplet. Itaque pro virili tua: consule, plecte, doce, solare, remitte, fer, ora: & omnia opera spiritualis misericordiae implevisti.

PUNCTUM II. Quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti? *Ibidem.* Moles (d) imposita sepulchro, ipsa vis est dura, malæ consuetudinis: qua premitur anima, & nec resurgere, nec respirare permittitur. Difficile (e) est peccati consuetudinem vincere. Prævus usus vix aboletur. Assidua consuetudo vitium in naturam convertit. *Sed age! generosa resolutione revolve lapidem.*
Ob-

Obsistet (f) quidem inolita consuetudo; sed meliori consuetudine devincetur. Remurmurabit caro; sed fervore spiritus frænabitur. Instigabit te serpens antiquus; sed oratione fugabitur. Asperam (g) nobis, & insuavem virtutum viam, nimia facit vitiorum consuetudo: quæ, si in alteram partem transferatur, invenitur semita justitiæ levis. Te reliquisse mundum bonum est: sed agere, ut mundus te relinquat, longe melius est. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Et respicientes viderunt revolutum lapidem. *Ibidem.* Remedia (b) conversionis ad Deum, nullis cunctationibus sunt differenda: ne tempus correctionis pereat tarditate. Qui enim pœnitenti promisit indulgentiam, dissimulanti diem crastinum non spondit. Si (i) *aurum tibi offeram, non mihi dicis: cras veniam; sed jam exi-
gis: hic nemo differt, nemo excusat. Redemptio animæ per conversionem promittitur: cur non festinas? ætatis nostræ prima vi-
gilia est pueritia, altera adolescentia, ter-*

tia senectus. Qui (k) in prima vigilia vigilare noluit, secundam custodiat : ut, qui converti a pravitatibus suis in pueritia neglexit, ad vias vitæ saltem tempore juventutis evigilet : & qui ad vias vitæ juventutis tempore non evigilat, saltem in senectute resipiscat : nam quos diu, ut convertantur, tolerat ; non conversos durius damnat.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Viderunt Juvenem sedentem in dexteris coopertum stola candida. *Ibidem.* *Nec candor stolæ, nec ætatis flos, nec in dextris sessio otiose describitur.* Qui (l) in illa ætate, quando flavescunt crines, caro nitet eburnea, oculorum gemmis facies rosea decoratur, valetudo corporis vires subministrat, juventutis ætas longioris vitæ spatium repromittit : Quando viget ratio, vigent etiam corporis sensus : visus acutior, auditus promptior, incessus rectior, vultus jucundior : qui in hac ætate se domant, & per vota solennia Deo dedicant ; tales offerunt hostiam viventem, Deo placentem, immaculatam ;
non

non aure, non oculo, non pede carentem. Audiatur hoc senum fera conversio! quibus ex defectu senectutis aures obturantur, oculi turbantur, & ipsi in se per se deficiunt: hi non offerunt agnum immaculatum; sed effæctum animal multum saginatum.

PUNCTUM II. JESUM quæritis Nazarænum Crucifixum. *Ibidem.* O felix anima, quæ nil aliud quærit, quam JESUM Nazarænum, & hunc Crucifixum! Hæc laudibus (m) non extollitur, detractioe non ejicitur: interroganti leniter respondet, contententi facile cedit: patienter alios audit, rari est, & gravis sermonis: in potu sobrie, in cibo parce, in verbis compositè versatur. Puritate candida, obedientia prompta, patientia perfecta: in oratione assidua, in fide stabilis, in opere diligens, in abstinentia rigida, in moribus exemplaris: in conversatione grata, in verbis affabilis: amicis fida, inimicis benigna, Deo resignata, sibi mortua, mundo crucifixa. Nos (n) videmur quidem nobis ipsis mundum crucifixisse, quia reliquimus eum, & ad monasterium divertimus: at nolumus
nos

nos mundo crucifigere. Adhuc in animo nostro vigent illius blanditiæ, adhuc compatimur illius gloriæ, deliciis, voluptatibus &c.

(a) S. Hieron. (b) Ex S. August. (c) Raban. (d) S. August. (e) S. Isidor. (f) Thom. a Kemp. (g) S. Hieron. (h) S. August. Sent. 71. (i) Ex S. Ambr. (k) S. Greg. in hom. (l) Hugo de claustro anim. L. 3. c. 10. (m) Ex Anonym. (n) B. Dorothe. tom. III. Biblioth. SS. PP.

Feria II. Paschatis.

Christus in Emaus a Discipulis agnoscitur.

Mane.

PUNCTUM I.

DUO ex Discipulis JESU ibant ipsa die in Castellum. *Luc. 24.* Emaus jam pavorem, jam calorem significat. Expavesce, timendo Dei justitiam; incalesce, amando ejus bonitatem, & misericordiam: si hac incesseris, ne latum unguem a via salutis declinabis. Ad (a) Deum, qui ubique præfens est, ubique totus est, non pedibus licet ire, sed moribus. Mores autem nostri non ex eo, quod quisque novit; sed ex eo, quod diligit, dijudicari solent. Nec faciunt

bo-

bonos, vel malos mores, nisi boni vel mali sint amores. Sed (b) in via Dei a timore Dei incipitur. Noveris (c) te, ut Deum timeas; noveris ipsum, ut æque ipsum diligas. Quum (d) audis, quod Dominus tuus dulcis est, attende quid diligas: quum audis, quod rectus est, attende quid timeas: ut amore, & timore Dei excitatus legem ejus custodias.

PUNCTUM II. Et ipse JESUS appropinquans ibat cum illis. *Ibidem.* Cogita (e) sub oculis Dei nos stare: spectante, ac judicante ipso, conversationis nostræ curricula decurrere. Nihil (f) aliud agit Deus, nisi, ut meæ & tuæ salutis provideat, & ideo totum ad mei custodiam occupatum video: quasi omnium oblitus sit, & mihi soli vacare velit. Semper præsentem se mihi exhibet Deus meus, semper paratum offert. Quocunque me vertero, me non deserit, ubicunque fuero, non recedit. Quidquid egero pariter assistit. Dominus (g) sollicitus est mei. Pater, ut servum redimat Filio non parcat; Filius se

se ipsum libentissime tradit : Spiritum Sanctum uterque mittit ; & ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. O indurati filii Adam ! quos non emollit tanta benignitas , tanta flamma , tam vehemens amor : qui , pro vilibus farcinulis tam pretiosas merces expendit.

PUNCTUM III. Qui sunt hi sermone , quos confertis ad invicem , & estis tristes ? *Ibidem.* Excitatur (b) devotio nostra , quando ea , quæ licet non ignorantur , recensentur tamen. *Tale (i) est ingenium naturæ nostræ , ut torpescat , si usus destiterit Sacræ collationis , aut lectionis. Sicut ferrum , nisi in usu fuerit , æruginem contrahit : ita & anima , nisi frequentius divinis exerceatur colloquutionibus. Quare , David ait illum beatum esse , qui die ac nocte legem Domini meditatur. Vis (k) de virtute in virtutem , de gratia in gratiam , de bono in melius quotidie proficere ? quotidie quanta potes devotione , mediteris Dominicam Passionem. Quotidie (l) Jesum Christum crucifixum , ejusque virtutes , juxta morem*
Divi

Divi Pauli, & imitari & frequenter recordari coneris.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Nonne hæc oportuit pati Christum ? *Ibidem.* Quam (m) pauci Domine JESU, post te ire volunt ; cum tamen ad te pervenire nemo sit, qui nolit ? Corregnare cupiunt, sed non pati ; cupiunt consequi, sed non sequi. *Oportuit Christum pati, ut intret in gloriam suam ; isti pati renuunt, ut intrent in gloriam alienam ?* Si quotidie (n) oporteret nos tormenta perferre, si gehennam ipsam parvo tempore tolerare, ut Christum videre digni essemus venientem in gloria, & Sanctorum ejus numero sociari ; nonne erat dignum pati omne, quod triste est : ut tanti boni, tantæque gloriæ participes haberemur ? Sæviat, (o) & fremat mundus, increpet linguis, coruscet armis ; quidquid fecerit, quantum illud erit ad illud, quod accepturi sumus ?

PUNCTUM II. Accepit panem, & benedixit. *Ibidem.* Sic vive, (p) ut quotidie merearis hunc panem accipere.
Qui

Qui non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere. Si (q) quotiescunque effunditur sanguis Christi, in remissionem peccatorum funditur; debeo illum semper accipere: ut semper mihi peccata dimittantur. Sacramentum (r) Dei altissimi suscipiendum, non discutiendum; venerandum, non dijudicandum est. Væ (s) tradentibus Christum ad crucifigendum; sed væ cum maligna conscientia, sub Sacramento sumentibus illum: qui etsi non tradant Judæis ad crucifigendum; tradunt tamen ipsum membris inimici ad sumendum. Reus (t) est talis cædis Dominicæ, ac si Dominum occidisset, & Christi sanguinem effudisset.

(a) S. August. in Epist. (b) S. Gregor. (c) S. Bern. (d) Cass. (e) S. Cyprian. de zelo. (f) S. August. in medit. (g) S. Bern. Serm. 2. de Pentecoste. (h) S. August. (i) Ex Eodem. (k) S. Bonavent. (l) Ex Const. p. 1. c. 5. (m) S. Bern. (n) S. Aug. Serm. 2. de Festo OO. SS. (o) Idem in Sent. (p) Idem in Matth. (q) S. Ambr. (r) S. Bernar. (s) S. Remig. (t) S. Chrys.

Feria III. Paschatis.

*Christus apparet Discipulis in
unum congregatis.*

Mane:

PUNCTUM I.

STetit JESUS in medio Discipulorum suorum. *Luc. 24.* Falleris (a) Thoma Sancte, falleris, si videre Dominum speras ab Apostolorum Collegio separatus. Non amat Veritas angulos; non ei diverforia placent. In medio stat. Id est: disciplina communi, communi vita, communibus studiis delectatur. Monachus (b) incedens solitarius, est dæmon meridianus. *Non vis (c) contentus esse communi vita? non sufficit tibi regulare jejunium? non imposita disciplina? non mensura in alimentis, vel vestimentis? privata præfers communibus, qui tui curam Religioni credidisti? Ecce! Nonne iterum propriam sequeris voluntatem, cui dudum nuncium remisisti? Illa te docet naturæ non parcere: rationi non aquiescere: Seniorum Consilio non obtemperare &c. O male sine Magistro discipule!*

K

PUN-

PUNCTUM II. Et dicit eis : Pax vobis. *Ibidem.* Videlicet pax cordis : quæ tollat perturbationes mentis ; pax oris : quæ rixas & contentiones componat ; pax operis : quæ ab inferendis injuriis vos arceat. Hæc (d) est , quæ similtates tollit , bella compescit , iras comprimit , superbos calcat , humiles amat , discordes sedat. Nescit extolli , nescit inflari. Hanc , qui acceperit , teneat : qui perdiderit , repetat : qui amiserit , exquirat. Qui in eadem non fuerit inventus : a PATRE abdicatur , a FILIO exheredatur , a SPIRITU SANCTO alienus efficitur. Hæc (e) est vera pax : a Dei voluntate non dividi ; & in his , quæ solius Dei sunt , delectari. Sed (f) & cum adversario tuo concorda : quia nescis , quando vita finiatur. Quum vita finita fuerit , Judex restat , & minister , & carcer.

PUNCTUM III. Ego sum , nolite timere. *Ibidem.* Veraciter nullus timori locus relinquitur , ubi JESUS invenitur. Ama JESUM , nullum metues adversarium : perfecta charitas foras mittit timorem. Nunquam amare desine ; nunquam recedet a te
 JE-

Jesus. Nemo (g) potest tibi Christum auferre, nisi tu, te illi auferas. Quem, si non deseris, securus es. Nam, si a vulnere curari desideras, medicus est: si febribus æstuas, fons est: si gravaris iniquitate, justitia est: si indiges auxilio, virtus est: si mortem times, vita est: si tenebras fugis, lux est: si Cælum desideras, via est. *Tu autem, Nihil Christo dedisti, si cor ei non dedisti. B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Conturbati vero, & conterriti existimabant se spiritum videre. *Ibidem.* Plura (b) sunt, quæ nos terrent: & sæpe opinione amplius laboramus, quam re. Facile (i) deviat a justitia, qui non Deum, sed homines pertimescit. Hic timor, peccandi facultatem differre potest, voluntatem auferre non potest. Solus Dei timor, mentes colligit, fugat crimina, innocentiam servat, & omnis boni tribuit facultatem. Quando (k) timore pœnæ, & non amore justitiæ fit bonum, nondum bene fit bonum: nec fit in cor-

de, quod fieri videtur in opere : quando mallet homo non facere , si posset impune. S. *Aug.*

PUNCTUM II. Quid turbati estis , & cogitationes ascendunt in corda vestra? *Ibidem.* Cogitationes (l) istæ terrenæ sunt : si enim cœlestes essent , descenderent in cor , non ascenderent. Quidquid (m) pudet dicere , pudeat & cogitare. Est tutissimum , ut asuescat animus discernere cogitationes suas , & ad primum animi motum vel probare , vel reprobare , quod cogitat. Ut vel bonas cogitationes alat , vel statim malas extinguat. Hic namque fons est boni , & origo peccandi. Ibi maxime oportet observare peccatum , ubi nasci solet , statimque ad primam tentationis faciem , malum antequam crescat , restinguere. *Incipe (n) bonas cogitationes diligere : & statim ab illis , quæ malæ sunt , dignabitur te Dominus liberare.*

(a) S. Bern. Serm. 6. de Ascen. (b) S. Thom. Aquin. apud Cornel. a Lap. c. 3. v. 1. in act. Apostol. (c) Ex S. Bern. super Cant. Serm. 19. (d) S. August. (e) S. Leo. (f) Ex S. August. (g)

S. Ambros. (b) Seneca Epist. 13. (i) S. Chrys.
 (k) S. August. (l) Idem Serm. 69. (m) S. Hier.
 Ep. ad Demetr. (n) Ex Cass.

DOMINICA IN ALBIS.

JESUS gloriosa sua Vulnera exhibet Discipulis.

Mane.

PUNCTUM I.

CUM fero esset die illo, & fores essent clausæ, venit JESUS. *Joan. 20. Sensuum ostia, & cumprimis oculorum sollicitius claude; veniet ad te JESUS, & in medio cordis tui dulcissimam figet stationem. Cave abutaris oculis tuis, ut placeas alienis. Dilectus (a) tuus talis est naturæ, ut alienum non velit admittere; sed solus velit cor tuum habere, & tanquam Rex in proprio throno sedere. Reminiscere, (b) omnes improbas cupiditates in cor per oculos introire. Noli (c) incaute aspicere, quod postmodum vel invitus ames. Species (d) formæ semel cordi per oculos alligata, vix magni luctaminis manu solvitur. Ad (e) cordis munditiam,*

sensuum custodia servanda est. Cum per urbem incedis, memineris te esse Religiosum, non pictorem.
B. P. N.

PUNCTUM II. Et ostendit eis manus, & latus. *Ibidem.* Consulto noluit Patris æterni Sapientia, quinque Sacrorum Vulnerum plagas obliterare. 1. Ut pretia (f) nostræ libertatis Deo Patri ostenderet. 2. Ut essent trophæa de morte, de peccato, de dæmone partæ victoriæ. 3. Ut horum Vulnerum contemplatione nos a peccatis avocaret. 4. Ut sint nobis in rebus adversis solatium, & refugium. 5. Ut in die extremi Judicii Judaicam perfidiam & reproborum ingratitude confundat. O amabilissime *Jesu!* Manus (g) tuæ fecerunt me, manus, inquam, illæ, quæ affixæ sunt clavis pro me. Opus manuum tuarum Domine ne despicias; Vulnera manuum tuarum, precor, ut aspicias. Ecce in manibus tuis descripsisti me; lege ipsam scripturam, & salva me. En ad te suspiro creatura tua; Creator es, recrea me. En ad te clamo factura tua;

Vita

Vita es , vivifica me. En ad te respicio tuum plasma; Plasmator es, restaura me.

PUNCTUM III. Gavisi sunt Discipuli viso Domino. *Ibidem.* Illud (b) est verum gaudium , quod non de creatura , sed de Creatore concipitur : cui comparata omnis jucunditas mœror est ; omnis suavitas dolor est ; omne dulce amarum est ; omne decorum fœdum est. *Quære tuum bonum , o anima mea ! hoc est : quære summum bonum.* Sunt (i) enim & inferiora bona , quæ aliis , & aliis bona sunt. Pecori quid bonum est : nisi implere ventrem ? carere indigentia ? dormire ? gestire ? vivere ? sanum esse &c. Tale tu bonum quæris Cohæres Christi ? quid gaudes , quia socius es pecoris ? erige spem tuam ad Deum bonum bonorum omnium.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Sicut misit me Pater , & ego mitto vos. *Ibidem.* *Idem ipse , qui misit Apostolos ad conversionem orbis terrarum ; te misit ad erudiendam juventutem præceptis pietatis , & litterarum.* Sed heu ! heu !

jam (k) indignum videtur apud multos, si quis ex Theologis, aut famosus in litteris, ad hoc se opus inclinaverit: præsertim circa parvulos. Convincit autem illos exemplum Christi, qui inquit: Sinite parvulos venire ad me. O Piissime JEsu! quis ultra post te verecundabitur esse humilis ad parvulos; quando tu, qui es Deus, usque ad castissimos puerorum amplexus brachia manfuetus inclinas? nescio prorsus, si quidquam majus esse potest, quam animas ab ipsis inferni portis eripere, & tales parvulorum animas quasi plantare, partem non indignam horti Ecclesiastici?

PUNCTUM II. Et dixit eis: accipite Spiritum Sanctum. *Ibidem.* Nulla (l) in discendo mora est, ubi Spiritus Sanctus Doctor est. *Ejus doctrina dat animæ pignus salutis, robur vitæ, scientiæ lumen.* Pignus (m) salutis: ut ipse reddat testimonium Spiritui tuo, quod filius Dei sis. Robur vitæ: ut quod per naturam tibi est impossibile, per gratiam ejus non solum possibile, sed etiam facile fiat. Lumen scientiæ: ut cum

omnia bene feceris , te servum inutilem putes. Habitare (n) in corpore animam , probant vitales sensus corporis : habitare in anima Sanctum Spiritum , probat vita spiritualis. O Spiritus Divinissime ! Sanctum (o) semper opus in me spira , ut cogitem : compelle , ut faciam : suade , ut te diligam : confirma me , ut te teneam : custodi me , ne te perdam.

(a) Thom. a Kemp. L. 2. c. 7. (b) Ex Salviano. (c) Ex S. Hieron. (d) Idem. (e) Ex S. Gregor. (f) S. August. (g) Idem in foliloqu. (h) S. Bern. (i) S. August. in pl. 102. (k) Joan. Gerson. Cancell. Paris. p. 2. operum suorum. (l) V. Beda. (m) S. Bern. Serm. 2. Pentecost. (n) S. Gregor. in moral. (o) S. Aug.

DOMINICA II. POST PASCHA.

*Discrimen inter bonum Pastorem,
& mercenarium.*

Mane.

PUNCTUM I.

EGo sum Pastor bonus. Joann. 10.
Ars (a) artium , & Scientia scientiarum , est regimen animarum. Si bo-

mus Pastor es , pasce oves Christi ; pasce (b) verbo , pasce exemplo , pasce san-ctarum fructu orationum. (c) Est etiam Pastor quilibet Religiosus , cujus est cu-stodire oves : id est innocentiam fen-suum , mentis , & corporis. Qui , si & gregem Domini doctrina paverit ; vitam activam , & contemplativam fructuose poterit copulare. Oportet igitur , Pastor bonus (d) sit cogitatione mundus , actione præcipuus : disertus in silentio , utilis in verbo : bene agentibus per humilitatem so-cius ; contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus.

PUNCTUM II. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. *Ibidem. Amor (e) ovium , in tam magnum debet crescere ardorem , ut vincat naturalem mortis timo-rem. Stare (f) in periculo ovium non potest , qui in eo , quod ovibus præest , non oves diligit , sed lucrum terrenum quærit. Dum enim honorem amplecti-tur , opponere se contra periculum trepi-dat : ne hoc , quod diligit , amittat. Non (g) Pastor , sed mercenarius est : qui locum quidem Pastoris , hoc est , munus Su-
pe-*

perioris, Magistri, Prædicatoris &c. tenet; sed lucra animarum non quærit: ne tantulam honoris, amicitiae, valetudinis jacturam patiatur. Nil durum, nil amarum, nil grave, nil lethale computat verus amator ovium Jesu Christi. Vult Deus fervum suum cordatum, non delicatum. B. P. N.

PUNCTUM III. Mercenarius autem videt lupum venientem, & fugit. *Ibidem.* Sola (b) causa est, ut mercenarius fugiat: quia mercenarius est. Mercenarius fugit, non mutando locum; sed subtrahendo solatium. Fugit, quia se sub silentio abscondit. *Quapropter (i) & sancte debes vivere propter exemplum, & docere propter tuæ Professionis officium: Certus, quod nihil tua tibi justitia suffragabitur, de cujus manu anima pereuntis requireretur. Quando alius perit, quem nulla docendi necessitas movet, solas pœnas sui sceleris dabit. Ille autem, cui doctrina commissa est, etiam si sancte vivat, & tamen perditæ viventes arguere, aut erubescit, aut metuit; cum omnibus, qui eo tacente perierint,*

rint, perit. Et (k) quid ei proderit, non puniri suo, qui puniendus est peccato alieno?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et lupus rapit, & dispergit oves. *Ibidem.* *Doctrina perversa, & prava societas; exempla mala, & scelerum impunitas, lupi sunt Christo (l) renata germina in ipso flore depascentes. Sed luporum princeps dæmon est, qui (m) rapit oves: cum hunc ad luxuriam pertrahit, alium ad avaritiam accendit, alium in superbiam erigit, alium per iracundiam dividit: hunc invidia stimulat, illum in fallacia supplantat. Quasi ergo lupus gregem dissipat, cum fidelium populum diabolus per tentationes necat. Sed contra hæc mercenarius nullo zelo accenditur, nullo fervore dilectionis excitatur. Magistri (n) vigilantes quidem scientia, sed vita dormientes, auditores suos, quos per vigilias prædicationis nutriunt, dum, quod dicunt, facere negligunt, per fomnum torporis occidunt.*
S. Greg.

PUNCTUM II. Ego sum Pastor bonus, & cognosco oves meas. *Ibidem.* Ovem (o) te putas ? hircum te forte Deus novit. S. Aug. Christi (p) ovis nemo recte dicitur, nisi qui Christo moribus, prout valet, coæquatur. Christi ovis est, qui (q) omnibus misericordiam facit, & nulla movetur injuria : qui coram hominibus inglorius vivit, ut coram Deo, & Angelis gloriatur : qui terrena contemnit, ut possit habere cœlestia : qui ad exemplum Christi mitis esse studet, & humilis corde. O felices oviculæ ! expectate (r) Pastorem vestrum, requiem æternitatis dabit vobis : quoniam in proximo est ille, qui in fine seculi adveniet. Parati estote ad præmia regni : quia lux perpetua lucebit vobis. Fugite umbram seculi hujus, ut accipiatis jucunditatem gloriæ vestræ. Jucundamini, gratias agentes ei, qui vos ad cœlestia regna vocavit.

(a) S. Gregor. (b) S. Bernar. (c) Ulricus Gviseus in M. S. vetust. (d) Ex S. Gregor. (e) Ex S. August. (f) S. Gregor. (g) Ex Eodem. (h) Idem. (i) Ex S. Prosp. de vita contemp. L. I. (k) Idem. (l) Ex Brevi Beatif. (m) S. Gregor. (n)

(n) Idem L. 21. moral. c. 8. (o) S. August. L. de ovibus c. 10. (p) Ex S. Cyprian. (q) S. August. (r) Anonym.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Quæstio de modico.

Mane.

PUNCTUM I.

MOdicum, & jam non videbitis me. *Joan.* 16. Modicum (a) est hoc totum spacium, quo præsens pervolat seculum. *Et tamen, heu cæcitas mentis nostræ! modicum hoc, sine fructu avolare sinimus? Lubet (b) fabulari? dicimus: dum hora pertranseat. O! donec hora pertranseat, quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad aquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio Conditoris indulserat. Ex (c) hoc tempore tam angusto, tam rapido, & nos auferente, quid juvat majorem partem mittere in vanum? vitam nobiscum dividit somnus. Quam ferum est incipere vivere, dum deficientum est? res omnium pretiosissima
lu-*

luditur. Tu occupatus es? vita festinat.

PUNCTUM II. Quid est hoc, quod dicit nobis modicum? *Ibidem.* Hoc (*d*) modicum longum nobis videtur, cum agitur; cum finitum fuerit, tunc sentiemus, quod modicum fuerit. In via (*e*) es, O homo! ambula, ut pervenias, ne te nox in via occupet: ne consumatur dies vitæ, antequam progressum virtutis acceleres. Festina semper ad finem: festina, ut pervenias. Eli-ge tamen viam, antequam curras. Duæ viæ sunt: una justorum arcta; altera peccatorum spatiosa, sed ducens ad interitum. Vide, ne dum dormis, prætereas: ideo & si dormis, cor tuum vigilet. Si cor otiosum non fuerit, non sunt otiosa tempora tua. Transeundum (*f*) est. Dies iste, quem tamquam extremum reformidas, æterni natalis est.

PUNCTUM III. Plorabitis, & flebitis vos, mundus autem gaudebit. *Ibidem.* Vanum (*g*) est, & breve omne humanum solatium. Temporalibus gaudent, (*b*) qui bona æterna non norunt de-

derare. Prospera (i) hujus mundi asperitatem habent veram, jucunditatem falsam; durum laborem, timidam quietem; rem plenam miseræ, spem beatitudinis inanem. Quæ (k) cœcitas, quæ dementia est amare pressuras, & pœnas mundi, & non festinare ad gaudium, quod nunquam possit auferri? Ecce (l) ruinosus mundus est, & sic amatur! quid, si dulcis esset? O munde immunde! in tenebris periens, quid faceres, si maneres?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Sed tristitia vestra vertetur in gaudium. *Ibidem.* Pereant (m) hæc omnia, & dimittamus hæc vana & inania. Conferamus nos ad solam inquisitionem eorum, quæ finem non habent. Si (n) sic amamus istam miseram, fluidamque vitam, ubi vix currendo, satagendo, suspirando, necessariis corporis satisfacimus: quanto magis amare debemus vitam æternam, ubi nullum laborem sustinebimus? Id (o) quod in præsentis est momentaneum, & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate, æternæ

næ gloriæ pondus operatur in nobis. Quanto (p) in hoc seculo persecutionibus, paupertate, inimicorum potentia, morborum crudelitate fuerimus afflicti: tanto post resurrectionem, majora præmia consequemur.

PUNCTUM II. Et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. *Ibidem.* O beata (q) Regio Paradisi! O beata regio deliciarum, ad quam suspiro de valle lachrymarum! Ubi sapientia sine ignorantia, ubi memoria sine oblivione, ubi intellectus sine errore fulgebit. O vere felix & gloriosa facietas! O sanctum Convivium! ubi anxietas nulla, nullum poterit esse fastidium. Sed facilius (r) possumus dicere, quid ibi non sit; quam, quid ibi sit. Non est ibi mors, non est ibi luctus, non est ibi lassitudo, non infirmitas, non fames: nulla sitis, nullus æstus, nulla corruptio, nulla indigentia, nulla tristitia. Ecce! (s) venale est hoc Regnum Dei: eme si vis. Res ista valet tantum, quantum es tu:

sum, inquires, & forte me non accipiet? dando te illi, bonus eris.

(a) S. August. tract. 101. (b) S. Bernard. Serm. ad Scholares. (c) Seneca. (d) S. August. tract. 101. (e) S. Ambr. (f) Seneca. (g) Thom. a Kemp. (h) S. August. (i) Idem in ps. 36. (k) S. Cypr. (l) S. August. (m) Idem L. Confess. (n) Ex Eodem. (o) 2. ad Corin. 4. (p) S. Hieron. (q) S. Bernar. (r) S. August. de Symb. L. 3. (s) Idem de spir. & anima.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Jesus ascensurus ad Patrem solatur Apostolos.

Mane.

PUNCTUM I.

Vado ad eum, qui misit me. *Joan.* 16. (Aut (a) mundus fallitur, aut Christus errat. Sed impossibile est Divinam errare Sapientiam.) Christus ad Patris æterni gloriam, per flagella, per spinas, per Crucis tormenta pervenit. Nemo (b) sibi promittat, quod Scriptura non promittit. Non promittunt nobis Scripturæ in hoc seculo, nisi tribulationes, pressuras, angustias, tormenta, dolores, abundantiam tentationum.

num. Nihil (c) salubrius esse poterit in mundo, quam pati pro Christo. Si aliquid melius, & utilius salutis hominum fuisset, Christus utique verbo, & exemplo docuisset. Nescit lucrari Christum, qui nescit pati pro Christo. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Quo vadis? *Ibidem.* Utinam veraciter respondere audeas: relinquo mundum, & vado ad Patrem. *Joan.* 16. *Mañte animi! age, quod agis,* modica, (d) terrena, transitoria sunt, quæ deseris: maxima, æterna, Cœlestia sunt, quæ appetis. Tenebras deseris, & lucem ingrederis: de profundo fluctuum, emergis ad portum: de misera servitute, ad felicem libertatem aspiras: de morte transis ad vitam. (Age, (e) qui relinquere disponis omnia, te quoque inter relinquenda numerare memento.) Immo principaliter abnega te ipsum: si desideras sequi eum, qui se exinanivit propter te ipsum. (Facilius (f) sacculus contemnitur, quam voluntas.)

PUNCTUM III. Tristitia implevit cor

vestrum. *Ibidem.* Vis (g) nunquam esse tristis? bene vive. Bona vita semper gaudium habet. (*Conscientia peccati, formidinis mater.* Nulla (h) pœna gravior, pœna conscientia. Secura mens, tristitiam lene sustinet. Bona vita, gaudium semper habet; Conscientia autem rei, semper in mœrore est. *Sancta & religiosa tristitia, aut proprium peccatum luget, aut alienum.*) Inordinata (i) tristitia, orationes explere non permittit: (Sacrarum Lectionum remediis incubare non sinit): tranquillum, ac mitem fratribus esse non patitur: ad cuncta Religionis officia impatientem, & asperum reddit. (*Cave interim, dum tristitiam fugis, in dissolutionem incidas.*)

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Sed ego veritatem dico vobis. *Ibidem.* (Errat, (k) quisquis se veritatem cognoscere putat, qui adhuc nequiter vivit. Magna (l) est vis veritatis: quæ contra omnia ingenia, calliditatem, solertiam, & contra fictas hominum insidias, facile se per se ipsam defendit. Non solum (m) proditor est

veritatis, qui mendacium pro veritate loquitur: sed &, qui non libere pronunciat veritatem.) Si propter timorem mortis tacere veritatem impietas est; quomodo non est major impietas, propter miserum ventrem, & honoris vani spem tacere veritatem? Absit a Religioso vocem habere Jacob, manus autem Esau. *B. P. N.*

(PUNCTUM II. Expediit vobis, ut ego vadam. *Ibidem.* *Omnis Christi actio, nostra est cum utilitate instructio. Nasci, conversari, pati, mori, resurgere, redire ad Patrem nolisset; nisi nobis expedire cognovisset.* Hoc (n) igitur & nostræ salutis argumentum erit, si non solum pro nobis ipsis solliciti, sed & proximo utiles fuerimus: ipsum ad viam veritatis manducentes. Expediit: *ut hujus viæ Magister, (o) fit in sermone verax, in consilio providus, in commisso fidelis: Constans in vultu, pius aspectu, virtutibus insignis, bonitate laudabilis. Vide: an hæ notæ boni Magistri in te sint?* Nulla (p) res discipulo est ita pernicio-

ciosa : sicut vita Magistri contumeliosa.

(a) S. Bern. (b) S. August. in ps. 48. (c) Thom. a Kemp. (d) S. Bern. Ep. 114. (e) Idem. (f) Raban. (g) Hugo L. 3. de anima. (h) S. Isid. L. 2. Soliloq. (i) S. August. (k) Idem. (l) Seneca. (m) S. Chrysof. (n) Idem homil. 3. super Gen. (o) Boetius. (p) Idem.

DOMINICA V. POST PASCHA.

Quidquid a Patre petitur, in Nomine Filii petatur.

Mane.

PUNCTUM. I.

SI quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. *Joan.* 16. Ille (a) in nomine Salvatoris petit, qui illud petit, quod ad veram Salutem pertinet. Hinc est, quod & Paulus non exauditur : quia si liberaretur a tentatione, ei non prodesset ad salutem. Si *quid impetrare desideras*, fit (b) tua oratio pura, simplex, dilucida, atque manifesta : plena gravitatis, & ponderis ; non affectata elegantia, sed non intermissa gratia. Despiciuntur orationes leves,

ves , diffidentes , inutiles : seculi curis
 anxiae , plenae rerum corporalium , bo-
 norum operum fructibus infecundae.
 Magna (c) voce ille clamat ad Domi-
 num , qui quamvis lingua taceat , bo-
 nis tamen operibus perseveranter cla-
 mat.

PUNCTUM II. Usque modo non pe-
 tistis quidquam in nomine meo. *Ibidem.*
*Quia non ea petiistis , quae jussu meo pete-
 re debebatis : quia per merita mea non po-
 stulastis : quia contraria saluti desiderastis :
 quia ad gloriam meam preces vestras non
 retulistis.* Pensamus (d) petitiones no-
 stras. In domo JEsu, JEsu non quaerimus :
 si in domo aeternitatis , impo-
 tune pro temporalibus oramus. Ecce !
 alius petit honorem , alius quaerit villam,
 alius postulat vestem , alius dari sibi de-
 precatur alimentum. *Attamen* , fideliter
 (e) supplicans Deo pro necessitatibus
 hujus vitae , & misericorditer auditur ,
 & misericorditer non auditur. Quid
 enim infirmo fit utilius ? magis novit
 medicus , quam aegrotus. Fac obe-

L 4 dien-

dientiam, & Deus providebit.
B. P. N.

PUNCTUM III. Petite, & accipietis.
Ibidem. Orationis (*f*) puræ magna est virtus, & velut fidelis nuncius mandatum peragit; & penetrat, quo caro non pervenit. Illius (*g*) est oratio perfecta, cujus & causa clamat, & lingua, & actus, & sermo, & vita, & cogitatio. Per hanc ira Dei suspenditur, venia procuratur, pœna refugitur, præmiorum largitas impetratur. Cum Deo loquitur, cum Judice fabulatur: præsentem sibi facit, quem videre non prævalet. Ad penetralia Judicis preceptor admittitur: & nullus inde respuitur, nisi qui in oratione tepidus invenitur. Non est familiaris Deo, qui non est amicus orationis. *B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Petite, & accipietis.
Ibidem. Magnam (*b*) Deo injuriam facis, cum eum precaris, ut tuam precem audiat, quam tu ipse, qui fundis, non audis. Deprecaris Deum, ut tibi intendat;

tu vero nec tibi, nec illi intendis. Qua
 (i) fronte postulare audes, ut dum ipse
 dormis, dum nulla salutis tuæ cura tan-
 geris, insuperabile auxilium cœleste ad
 te advolet? præcedant illa, quæ a te
 exiguntur; & tunc demum ea, quæ sunt
 auxilii Divini, subsequuntur. Omnipoten-
 tens (k) Deus, sæpe ejus precem in
 perturbatione deserit, qui præcepta il-
 lius in tranquillitate contemnit.

PUNCTUM II. Ut gaudium vestrum sit
 plenum. *Ibidem.* *Plenitudo gaudii replet
 animum; dum, quod diu ardentè petimus,
 tandem impetramus.* Quum (l) aliquid,
 aliquando tardius dat Deus, commen-
 dat dona; non negat. Desiderata diu,
 dulcius obtinentur; cito autem data, vi-
 lescent. Pete, quære, insta: petendo,
 & quærendo cresces, ut accipias. Ser-
 vat tibi Deus, quod non vult cito da-
 re: ut & tu discas magna magis deside-
 rare. Male usus eo, quod vult ac-
 cipere, Deo miserante non accipit. Si
 hæc ab illo petuntur, unde homo lædi-
 tur exauditus; metuendum est: ne, quod
 posset non dare propitius; det iratus.

(a) S. Gregor. homil. 27. (b) S. Ambros.
 (c) Cass. (d) S. Gregor. (e) S. Augustin. (f)
 Idem. (g) Cass. (h) Ex S. Bernar. (i) S. Isidor.
 L. 4. Ep. 12. (k) S. Greg. (l) S. August.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Mane.

PUNCTUM I.

Recumbentibus undecim Discipulis apparuit illis IESUS, & exprobravit incredulitatem eorum. *Marc. 16. Amicam hanc, & plenam suavitatis fuisse reprehensionem, in comperto est.* Facilius (a) penetrant verba, quæ mollia vadunt, quam quæ aspera. Qui delinquentem (b) odioso animo corrigit, non emendat, sed percutit. Quidquid indignans animus protulerit; objurgantis furor est, non dilectio corrigentis. In correctione vitiorum subesse debet iracundia, non præesse. Plus proficit amica correctio, quam accusatio turbulenta. Circa vitam tuam esto austerus, circa aliorum benignus. Audiant te homines parva mandantem, & magna facientem. Exprobra tibi quotidie vitia tua; non exprobrabis aliena.

PUN-

PUNCTUM II. Et dixit eis : euntes in mundum univcrsum, prædicatc Evange- lium. *Ibidem.* Cujus (c) vita despicitur, ejus cobortatio contemnitur. Loquendi au- thoritas perditur, quando vox opere non ju- vatur. Necesse est, qui verba Dei loqui- tur, prius studeat scire, qualiter vivat : ut ex vita sua colligat, quæ ? & cui di- cat ? Qui (d) ita loquitur verba Dei, ut non corrigat, sed delectet audientes ; cor- rumpit scripturas. Lachrymæ auditorum, sunt laudes Prædicatorum. Non (e) confundant opera sermonem tuum ; ne, quum in Ecclesia, aut in schola loque- ris, tacitus quilibet respondeat : cur er- go quæ dicit, ipse non facit ? Delica- tus Magister est, qui pleno ventre de jejuniis disputat. *S. Hier.*

PUNCTUM III. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit. *Ibidem.* Fi- des (f) appellata est ab eo, quod fit. Duæ syllabæ sonant, cum dicitur fides. Prima syllaba est a factò, secunda a di- cto. Interrogo te ergo, utrum credas ? dicis, credo. Fac, quod dicis, & fi- des est. Cum dilectione (g) fides Chri-
stia-

stiani ; sine dilectione fides dæmonis. Qui autem non credunt , pejores sunt , quam ipsi dæmones. Fides est (b) prima , quæ subjugat animam Deo , deinde præcepta dat vivendi : quibus custoditis , spes nostra firmatur , & nutritur. Sicut ergo in cognitione cavendus est error ; sic in actione cavenda est nequitia. Peccatorum frequentia oritur ex fidei inconstantia.

B. P. N.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et Dominus quidem JESUS postquam locutus est eis , assumptus est in Cælum. *Ibidem.* Dominus (i) noster JESUS Christus , dum naturam humanam fideribus importavit , credentibus Cælum patere posse monstravit : dum vincentem in Cælestibus elevavit , victorem mortis , quo sequamur , ostendit. Oportet , (k) ut illuc sequamur corde , ubi Christum credimus corpore ascendisse. Et , si adhuc tenemur infirmitate corporis , sequamur tamen eum passibus amoris : quia is , qui placidus ascen-

ascendit, terribilis redibit. *Quisquis* (l) *in Cœlum ascendere desiderat*; ei, qui de Cœlo descendit, fide, spe, charitate se jungat.

PUNCTUM II. Sedet a dextris Dei. *Ibidem.* Sedet, (m) ut corpus, quod ex homine propter hominem induit, ut gloriosa *Vulnera*, quæ Cœlo intulit, jugiter Deo Patri exhibeat: atque ita merita sua in recenti memoria custodiat. In sacris his vulneribus, munitissima habemus præsidia, & inimicis inaccessibilia: Per hæc reparantur vires animæ, reviviscit spiritus, renovatur mens; redintegratur quod fuerat dissipatum, quod amissum, quod debilitatum, quod perituum. Quid (n) tam efficax ad curandum conscientiae nostræ vulnera, nec non ad purgandam aciem mentis, quam Christi vulnerum sedula meditatio? *Horum sæpius per diem reminiscere, in his habita, hæc adora.*

(a) Seneca. (b) S. Isidor. (c) Ex S. Greg. (d) Ex S. Hier. (e) Idem. (f) S. August. Serm. 12. (g) Idem de Char. (h) Idem de Agone c. 18. (i) Idem. (k) S. Gregor. homil. 29. (l) Ex V. Beda. (m) Ex S. Laurent. Just. (n) S. Bernard. sup. Cant. Serm. 61.

Do-

DOMINICA

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Prædicatur Spiritus Sanctus Testimonium perhibiturus de Christo.

Mane.

PUNCTUM I.

CUM venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis. *Joan.* 15. Considero (a) Patres novi, & veteris Testamenti: David, Danielelem, Amos, Petrum, Paulum, & Matthæum, & apertis oculis fide intueor. Implet Spiritus Sanctus puerum Citharædum, & Psalmistam facit: implet abstinentem puerum, & Judicem senem facit: implet Pastorem armentarium, & Prophetam facit: implet Piscatorem, & Principem Apostolorum facit: implet Persecutorem, & Doctorem Gentium facit: implet Publicanum, & Evangelistam facit. Quam infani sumus, qui hunc Spiritum non quærimus? *S. Greg.*

PUNCTUM II. Spiritum Veritatis. *Ibidem.* Spiritus mundi mendax, erroneus, & fallax, adversatur Spiritui veritatis, quem

quem mundus non potest accipere. *Evita mendacia, decipere cave, fallere perhorresce: his tribus maxime fugatur Spiritus Veritatis. Recedente (b) Spiritu Veritatis, e tabernaculo mentis, evacuatur homo dulcedine, & repletur omni amaritudine; efficitur cubile draconum, & habitatio immundorum spirituum. Tria (c) in nobis Spiritus Veritatis, dum manet, præcipue operatur: monet, movet, & docet. Monet memoriam, movet voluntatem, docet rationem. Hæc Veritas sola liberat, sola salvat, sola lavat animam a peccatis.*

PUNCTUM III. Qui a Patre procedit. *Ibidem. Recte monet dilectus ꝑ̄ Esu Christo Discipulus: Nolite omni spiritui credere; sed probate spiritus, si ex Deo sint. 1. Joan. 4. Sæpe Princeps tenebrarum ingerit affectus in speciem bonos, desideria ad oculum pia, fervorem usque ad sudorem; sed universa hæc, aut ad vanitatem, aut ad fastidium, aut ad alium vitiosum finem coordinat. Investiga modum, quo cognoscas Divini Spiritus præsentiam. Non (d) oculis, quia colore caret: non auditu, quia sonus non est: non olfactu,*
quia

quia sine odore est. Cognosces illum mutatione cordis tui : cum e terreno Cœleste factum videris , & e carneo spirituale.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Ille testimonium perhibebit de me. *Ibidem.* Sicut (e) ad veritatem testimonii tria requiruntur : Sapiens scientia , bonitas non fucata , authoritas illibata ; ita tria munia testium sunt : Scire veritatem , fugere falsitatem , facere credulitatem. Quid (f) ergo est , quod nos , sæpe pro malis bonum testimonium dicimus , & pro bonis malum ? quia sæpe probatur incerta suspicio , quæ viro non convenit Christiano : en defectum Scientiæ. Quia (g) sicut nobis res cordi est , sic de ea judicamus : en defectum bonitatis. Quia veritatem aperiendo , fidem nos amissuros putamus : en defectum authoritatis. Testis (b) falsidicus , tribus est obnoxius : Deo , quem contemnit ; Judici , quem fallit ; Innocenti , quem falso testimonio lædit.

PUNCTUM II. Et vos testimonium perhibebitis. *Ibidem.* Alii legunt perhibete.

Quod

Quod dictum est Apostolis, tibi dici autuma. Testimonium ꝑ Esu Christo perhibe, non tam sermone, quam opere. Ostende te Christianum, non solum verbis, sed & factis. Noli (i) vacuum ferre nomen atque inane; sed plenum. Tanti nominis mensuram imple: imple inquam, operibus nomine dignis. Quid (k) tibi prodest vocari, quod non es, & nomen usurpare alienum? Si Christianum te esse delectat, quæ Christianitatis sunt, gere. Bonus (l) testis, bona vita; bonus Judex, bona conscientia: coram Deo testis est conscientia; coram hominibus vita.

(a) S. Gregor. super Ezech. (b) S. Martial. Episc. (c) Ex S. Gregor. (d) S. Bernar. in Cant. (e) Ex Cornel. (f) Ex Cass. (g) Thom. a Kemp. (h) Isidor. (i) S. Gregor. Nyssen. (k) S. August. (l) Hugo.

DOMINICA PENTECOSTES.

Mane.

PUNCTUM I.

SI quis diligit me, mandata mea servabit. Joan. 14. Quasi dicat: Qui

(a) mandata mea jugiter habet in me-

M

mo-

moria , & servat in vita ; qui habet in sermonibus , & servat in operibus ; qui habet audiendo , & servat faciendo ; qui habet faciendo , & servat perseverando : ille est , qui diligit me. Probatio dilectionis , exhibitio est operis. Nunquam amor Dei est otiosus. Operatur magna , si est ; si vero operari renuit , amor non est. Quantum (c) Deum diligas , debes ex dilectione Legis ejus ostendere. *Diligere , quasi de omnibus meliora eligere est.*

PUNCTUM II. Et Pater meus diligit eum. *Ibidem.* Cum (d) amat Deus , non aliud vult , quam amari. Quippe , non ob aliud amat , quam ut ametur. O (e) felix amor ! ex quo oritur strenuitas morum , puritas affectionum , subtilitas intellectuum , desideriorum sanctitas , operum claritas , virtutum fecunditas , meritum dignitas , præmiorum sublimitas. Pro magno (f) diligi non debet , quidquid sine concluditur. Illa summopere diligenda : quæ nec inventa transeunt , nec adepta deficiunt. Dilige , (g) & fac , quidquid voles. Nihil tam facile
bo-

bonæ voluntati, quam ipsa sibi: & hoc sufficit Deo. *S. Aug.*

PUNCTUM III. Et ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. *Ibidem.* In hac vita, per Spiritus Sancti infusionem; in altera, per beatam visionem: utrobique per eandem charitatem: quæ (b) Sanctos discernit a Mundo, quæ facit unanimes habitare in Domo, in qua facit Pater, & Filius mansionem. Hi, nunc iis donant dilectionem, quibus in fine donabunt suam manifestationem. Veniunt ad nos, dum venimus ad eos. Veniunt subveniendo, illuminando, implendo: venimus obediendo, intuendo, capiendo. *Veni Sancte Spiritus, imple, illumina, adjuva me!*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Paraclitus autem Spiritus Sanctus. *Ibidem.* Spiritus (i) Sanctus, contra singula tentamenta erudit: ut contra stultitiam, Sapientiam: contra hebetudinem, Intellectum: contra præcipationem, Consilium: contra timorem, Fortitudinem: contra ignorantiam, Scientiam: contra duritiem, Pie-

tatem : contra superbiam , det timorem. Reddit (k) etiam a perturbatione alienos , & incredibile gaudium tribuit : sempiterna enim lætitia in eorum corde versatur , quorum Spiritus Sanctus habitator est. Sed (l) quemadmodum ignis , & aqua simul esse non possunt : sic spirituales , & carnales delitiæ in eodem se non compatiuntur.

PUNCTUM II. Ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia. *Ibidem.* Nisi (m) Spiritus Sanctus cordi adsit audientis , otiosus est Sermo Doctoris. Nemo docenti homini tribuat , quod ex ore Doctoris intelligit. Nisi intus sit , qui doceat ; Doctoris lingua exterius in vanum laborat. *O quam velox est sermo Sapientiæ ! & ubi Deus Magister est , quam cito discitur , quod docetur !* Ille (n) sine strepitu verborum monet , movet & docet : monet memoriam ad recolendum , movet voluntatem ad amplectendum , docet intellectum ad assequendum. *Spiritus (o) Sanctus in linguis igneis apparuit , & puncto temporis , quos replevit , ardentes pariter , & loquentes fecit.* O

*Lux beatissima, reple cordis intima tuorum
fidelium!*

(a) S. Augustin. (b) S. Gregor. homil. 30.
(c) S. August. (d) S. Bernar. Serm. in Cant. (e)
Idem de diligen. Deo. (f) S. Greg. (g) S. Aug.
de Verb. Dom. (h) Idem. (i) S. Greg. in moral.
(k) S. Bern. Serm. 2. de Pentecoste. (l) Didym. de
Spir. S. (m) S. Gregor. homil. 30. (n) V. Beda.
(o) Ex S. Gregor.

Feria II. Pentecostes.

*Dei Patris adversus Mundum Di-
lectio.*

Mane.

PUNCTUM I.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium
suum Unigenitum daret. *Joan. 3.*
*Quis dilexit? Deus, qui (a) fecit mun-
dum & omnia, quæ in eo sunt. Quem
dilexit? mundum, qui (b) totus in ma-
ligno positus est. Quare dilexit? gratis.*
In hoc est (c) *charitas, non quod nos di-
lexerimus Deum, sed quoniam ipse di-
lexit nos. Quem dedit? non Angelum,
non Archangelum, sed Filium; & hunc,
non Adoptivum, sed Consubstantialem;
nec unum de multis, sed Unigenitum.*
Quem in finem? ut nos a servitute peccati

redimeret. Qua ratione, quove modo? certe non regio fastu, non militari apparatu, non triumphis; sed humilitate, passione, cruce, morte. Obstupesce, gratias age, redama.

PUNCTUM II. Ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat. *Ibidem. Æternæ vitæ præmium (d) credenti dabitur: si quod creditur, & geratur. Cito (e) fides inexercitata languescit, & crebris otiosa tentatur incommodis. Veræ fidei dotes præcipuæ sunt: Credere simpliciter: dum intellectus captivatur in obsequium fidei. Firmiter: dum omni hæsitatione postposita, animus promptus est, ad fidem sanguine & morte contestandam. Integre: dum non aliqua solum dogmata, sed universa, quæ credenda sunt, pro fidei articulis reputantur. Operose: dum facta dictis correspondent: fides enim sine operibus mortua est.*

PUNCTUM III. Sed habeant vitam æternam. *Ibidem. O vita (f) vitalis! vita sempiterna, & semper beata: ubi gaudium sine mœrore; requies sine labore; dignitas sine tremore; opes sine amissio-*

sione ; sanitas sine languore ; vita sine morte ; perpetuitas sine corruptione. Quod Deus præparavit diligentibus se , fide non capitur , spe non attingitur , charitate non apprehenditur : desideria , & vota transgreditur. Acquiri potest , æstimari non potest. O (g) si tibi hæc saperent , & profunde ad cor transfirent ! quomodo auderes vel semel conqueri ? nonne pro æterna vita , cuncta laboriosa sunt toleranda ? non est parvum quid , perdere , aut lucrari regnum Dei.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Non enim misit Deus Filium suum in mundum , ut judicet mundum. *Ibidem.* Qua igitur fronte , tu tibi *judicandi potestatem arrogas ?* propter (b) quod inexcusabilis es , o homo omnis , qui judicas ; in quo enim judicas alterum , te ipsum condemnas. *Sed eheu !* Maxime (i) hi temere judicant , qui magis amant vituperare , & damnare ; quam emendare , & corrigere : quod vitium vel superbiæ est , vel invidiæ. Judicet (k) ille de alterius errore , qui non habet in seipso quod condemnet. Si

quid perperam agi videris, dicito tibi ipsi:
Longe pejus tu faceres, si perinde tentareres: si non te Deus benefica sua manu sustentaret.
B. P. N.

PUNCTUM II. Sed ut salvetur mundus per ipsum. *Ibidem.* Tantum (l) fuit Domino studium tuæ salutis, ut prope modum de sua periclitaretur, dum te lucraretur: oblitus quodammodo sui, de Cruce, tacet in Cruce; sed alta voce exclamat: Sitio. Domine, (m) quid fitis? ergone te plus cruciat fitis, quam Crux? sitio. Quid? vestram fidem, vestram salutem, vestrum gaudium. *Jesu amabilissime! esto mihi Salvator.* Noli (n) sic attendere malum meum, ut obliviscaris bonum tuum. O bone JESU! Si ego commisi, unde me damnare potes; tu non amisisti, unde me salvare soles.

(a) Act. 17. (b) I. Joan. 5. (c) *Ibidem* c. 4. (d) S. Cyprian. (e) S. Ambros. (f) S. Aug. (g) Thom. a Kempis. (h) Ad Roman. 2. (i) S. August. de Serm. Dom. in monte. (k) S. Ambros. super illud: Beati immaculati. (l) *Idem.* (m) S. Bern. (n) S. Aug.

Feria III. Pentecostes.

De Ostio Ovilis Christi.

Mane.

PUNCTUM I.

Qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliunde, ille fur est, & latro. *Joan. 10.* Ovile *Ecclēsia*: Oves *Fideles animæ*: Ostium *Christus*: Ostiarius *Spiritus Sanctus intelligitur*. Quos lumine veræ fidei *Spiritus S. illuminat*, in Ovile *Christi*, per Ostium *introducitur*. Fides (a) religionis *Catholicæ*, lumen est animæ, Ostium vitæ, fundamentum salutis æternæ. Est (b) autem fides substantia rerum, quas speramus, & index rerum, quas non videmus. Credere, & videre quis non debet: quod ea, quæ Deus promisit, potens sit facillime prævenire. Hæc nobis invisibilia ante oculos ponit; ad hanc ingressi potestatum hujus mundi, & harum tenebrarum universa deserimus, & Deo cum fiducia proximamus. Credere enim & sperare necesse est, quæ Deus jussit.

PUNCTUM II. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. *Ibidem.* Ille (c) ad ovile ovium intrat per ostium, qui intrat per Christum. Ipse autem per Christum ingreditur, qui de eodem Creatore, & Redemptore humani generis vera sentit & prædicat; & prædicata custodit. O Domine! Sic (d) doce me: ut agam; non ut tantummodo sciam, quid agere debeam. Nemo (e) sibi credat, quidquid animus sine attestazione operis respondeat. Veniet (f) profecto dies ille, in quo Pastor Pastorum adpareat, & uniuscujusque facta in publicum deducat. Veniet, (g) inquam, veniet Dominus judicii: ubi plus valebit conscientia bona, quam fides sola & vana.

PUNCTUM III. Huic Ostiarius aperit. *Ibidem.* Ostiarius aperit ostium: cum Sacrarum Literarum Mystera Spiritus S. pandit. Quid (h) prodest in mundanis proficere doctrinis; & marcescere in divinis? caduca sequi figmenta; & cœlestia fastidire mysteria? Nihil (i) in hac vita dulcius sentitur, nihil avidius sumitur, nihil ita mentem ab amore mundi se-

separat, nihil sic animum contra tentationes roborat, nihil ita hominem excitat, & adjuvat ad omne opus bonum, & ad omnem laborem: ac studium Sacrarum Scripturarum.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et oves vocem ejus audiunt. *Ibidem.* Sicut (k) Pastori suo oves obtemperant, & viam, quamcunque ille vult, ingrediuntur: sic, qui ex Deo pietatis cultores sunt, Majoribus suis obsequi debent, nec eorum jussa curiosius perscrutari. Boni (l) Religiosi partes sunt, non expectare ut Superior voce, vel scripto severe præcipiat; sed sufficit ei signum aliquod perspicuum Superioris voluntatis absque expresso præcepto videre. Illi (m) te dedisti propter Dominum, & jam non es tuus, sed ejus, cui te vendidisti. Ideo nihil tibi licet agere de te, sine ejus voluntate. Ipse est Dominus voluntatis tuæ; contrectatio autem rei alienæ, invito Domino, furtum est.

PUNCTUM II. Et ingredientur, & egredientur, & pascua invenient. *Ibidem.*
In-

Ingredientur (n) ad fidem, egredientur autem ad spem; pascua vero invenient in æterna societate. Tu (o) es Domine spes mea: quidquid agendum, declinandum, tolerandum, optandum, tu es Domine spes mea. Hæc una mihi omnium promissionum causa, hæc tota ratio meæ expectationis. Prætendat alter meritum: sustinere se jactet pondus diei & æstus: jejunare bis in Sabbato se dicat: non esse se sicut ceteros gloriatur: mihi autem adhærere Deo bonum est, & ponere in Domino Deo spem meam. **Omne quod Deus pollicetur, fieri debet. B. P. N.**

(a) S. Chrysoft. super Matth. (b) S. Hieron. Ep. 5. (c) S. Gregor. (d) S. August. (e) Ex S. Gregor. (f) Idem. (g) Ex S. Bernar. (h) S. Isidor. L. I. de summo bono. (i) Hugo de anima. (k) S. Basil. (l) Const. p. 2. c. 2. (m) S. Bonav. (n) S. Gregor. (o) S. Bernard. Serm. 9. super: Qui habitat.

DOMINICA SS. TRINITATIS,

I. POST PENTECOSTEN.

*Mittuntur Apostoli ad Gentium
Conversionem.*

Mane.

PUNCTUM I.

Data est mihi omnis potestas. *Matth.*
28. Omnia (a) mihi licent, sed
non omnia expediunt. *Data est mihi
potestas in quinque sensus, & in intelligen-
di, reminiscendi, ac volendi facultates. Ignis,
& aqua coram me sunt.* Deus (b) sen-
sum rationis, & arbitrium voluntatis in
unamquamque animam infudit; sed eam,
in manu humani consilii moderandam
reliquit, ejusque officia, juri hominis,
dominioque commisit. Ut, si malum ap-
peteret, in arbitrii libertate permissum
sibi sciret; si autem bonum cuperet,
actionem, & perfectionem ejus a Con-
ditore deposceret. *Agnosce imbecillitatem
tuam; pete Divinum adjutorium; adepto
cooperare.*

PUNCTUM II. In Cœlo, & in terra.
Ibidem. Christus Regiam, & absolutam

potestatem in Cælum & terram jure sibi vindicat meritorem. Cælum enim deseruit, dum de Cælo descendit factus homo; in terra autem labores, ærumnas, & mortem toleravit. Regnum (c) Cælorum vim patitur. Grandis violentia est, generatos in terra Cælum quærere, & possidere per virtutem, quod non tenuimus per naturam. Regnum (d) Cælorum rapi vult nostris fletibus, quod nostris meritis non debetur. Regnum (e) Cæleste aliud non quærit pretium, nisi te ipsum. Quid turbaris de pretio? Christus se ipsum dedit.

PUNCTUM III. Euntes ergo docete omnes gentes. *Ibidem. Ad docendum a Deo destinatus es.* Da, (f) & accipe, & justifica animam tuam: id est: Verbum doctrinæ, & bonorum operum exempla proximis impende, ut recipias præmium vitæ æternæ. Perfecti (g) doctoris est, patienter discipulos tolerare. Fœdius (b) nihil est Præceptore furioso: qui, cum debeat esse mansuetus; torvo vultu, trementibus labiis, rugata fronte, effrænatis convitiis, facie inter ru-
bo-

borem & pallorem variata , clamore per-
strepitat ; errantes non tam a bono re-
trahit , quam ad malum sua sævitia præ-
cipitat. Res namque circa quam versa-
mur (i) tanti momenti est , ut ministros
maxima charitate , patientia , aliisque
virtutibus præditos requirat.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Baptizantes eos in no-
mine Patris , & Filii , & Spiritus Sancti.
Ibidem. Inquirere (k) de Trinitate , per-
versa curiositas est ; credere & tenere si-
cut Sancta Ecclesia tenet , fides , & se-
curitas est ; videre autem eam sicuti est ,
perfecta , & summa felicitas est. O (l)
Beata Trinitas ! ad te mea miseria su-
spirat , quoniam a te infeliciter exulat.
Discedens a te , heu ! quantis se intrica-
vit erroribus , doloribus , & timoribus ?
ratio sæpissime fallitur , voluntas pertur-
batione jactatur , memoria oblivione
confunditur. *Te invocamus , te laudamus ,
te adoramus , spes nostra , salus nostra , ho-
nor noster , O Beata Trinitas !*

PUNCTUM II. Docentes eos servare
omnia , quæcunque mandavi vobis. *Ibi-
dem.*

dem. Si quis (m) unum mandatum custodiat, & aliud prævaricetur; nihil ei prodest. Tu, qui veram requiem, quæ post hanc vitam Christianis promittitur, quæris; etiam hic eam inter amarissimas hujus vitæ molestias, suavem, jucundamque gustabis: si ejus, qui eam promisit, præcepta dilexeris. Nec ideo (n) putes aliqua contemnenda esse mandata, quia leviora sunt: tam enim maxima illa, quam minima imperata sunt: & contemptus cujuscunque præcepti, præcipientis injuria est.

(a) I. ad Cor. 6. (b) S. Augustin. (c) S. Hieronym. (d) S. Gregor. (e) S. Augustin. (f) Idem. (g) S. Gregor. (h) S. Hieronym. (i) In Procem. Const. (k) S. Bern. (l) Idem Serm. 11. super Cant. (m) S. Aug. (n) S. Hieron.

IN FESTO SS. CORPORIS CHRISTI.

Mane.

PUNCTUM I.

CARO mea vere est Cibus. *Joan. 6.*
Cibus (a) hic animæ verus, & sincerus per speciem, & Sacramentum, suo

fuos nos tactu sanctificat, fide illuminat, veritate confirmat. Sicut panis communis, quem quotidie edimus, vita est corporis: ita panis iste supersubstantialis vita est animæ, & sanitas mentis. Sicut corpus sine corporeo cibo non sustentatur in vita naturali: ita anima sine hoc cibo vitali, non persistit in vita Gratiæ Spirituali. *In hoc Sacramento admirabili* Christus (*b*) tangi potest affectu, non manu; voto, non oculo; fide, non sensibus. Tanges manu fidei, desiderii digito, devotionis amplexu, tanges oculo mentis.

PUNCTUM II. Et sanguis meus vere est potus. *Ibidem.* O ebrietas felix! (*c*) O facietas salutaris! quæ, quanto copiosius fumitur, tanto sobrietatem fumentibus donare dignatur. Et Judas bibit; sed non saturatur: nec sitim extinguit ignis æterni: quia indigne sitivit Mysteria Christi. Sicut (*d*) corporalis cibus, & potus, quum ventrem inveniatur humoribus occupatum, amplius lædit, magis nocet, & nullum præstat auxilium: ita & iste Spirituales cibus, &

potus, si aliquem repererit malignitate pollutum, magis eum perdet; non sua natura, sed accipientis vitio. *Sumunt boni, sumunt mali; sorte tamen inæquali: vitæ, vel interitus.*

PUNCTUM III. Et ego vivo propter Patrem. *Ibidem.* Antequam (e) consecratur, panis est; ubi vero verba Christi accesserunt, vivum Corpus Christi, est. Si (f) tantum valuit sermo Eliæ, ut ignem de Cælo deponeret: non valebit sermo Christi, ut species elementorum mutantur? Sermo Christi, qui potuit ex nihilo facere, quod non erat: non potest, ea quæ sunt, mutare in illud, quod non sunt? non minus est, novas rebus dare formas; quam mutare naturas. Ne autem horror quidam esset cruoris, sed maneret gratia Redemptoris: ideo in similitudine quidem accipis Sacramentum; sed veræ naturæ gratiam, virtutemque consequeris: *ut vivas propter Christum.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Hic est panis, qui de Cælo descendit. *Ibidem.* O (g) æterna Ve-

Veritas, & vera Charitas, & chara Æternitas ! contremui angore, & horrore, tanquam audirem vocem tuam de excelso : Cibus sum grandium : cresce, & manducabis me ; nec tu me, in te mutabis, sicut cibum carnis tuæ : sed tu mutaberis in me. O quam (b) suavis est Domine Spiritus tuus ! qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suavissimo de Cælo descendente illos reficere dignaris. *Vere Panis Angelorum, facte cibus viatorum, Tu nos pasce, nos tuere, Tu nos bona fac videre in terra viventium !*

PUNCTUM II. Qui manducat hunc panem, vivet in æternum. *Ibidem.* Vivificat (i) Corpus Christi, & ad incorruptionem sua participatione reducit. Non enim alterius cujusquam, sed ipsius Vitæ Corpus est. Virtutem Incarnati Verbi retinet, & ideo plenum potestate illius est, quo universa vivunt, & sunt. Corpus nostrum non potest consequi immortalitatem, nisi immortalis Christi Corpori fuerit conjunctum. Habeat interim, ab hoc Pane, secundum Spiritum,

tum, vitam gratiæ: ut participet in resurrectione mortuorum vitam gloriæ.

(a) S. Chrysoft. de Cæn. Dom. (b) S. Bern. Sermo. I. in Cant. (c) S. Hieronym. (d) S. Chrysoftom. homil. 5. super Matth. (e) S. Ambros. de Sacr. (f) Idem L. 3. de iisdem. (g) S. August. L. 7. Conf. cap. 10. (h) Thom. a Kemp. (i) S. Cyrill.

DOMINICA INFRA OCTAVAM
CORPORIS CHRISTI. II. POST PENTECOST.

Cæna magna.

Mane.

PUNCTUM I.

Homo quidam fecit Cœnam magnam. *Lucæ* 14. Homo (a) iste est Deus Pater, qui nobis magnam in Christo Cœnam paravit. In (b) Christi Corpore, vita nostra consistit. Mutet ergo vitam, qui vult accipere vitam. Si non mutat vitam, ad iudicium accipit vitam. Hæc (c) singularis victima, ab æterno interitu animas solvit, quæ nobis mortem Unigeniti reparat: qui licet surgens a mortuis jam non moritur, tamen pro nobis iterum in hoc mysterio sacræ oblationis immolatur. *Non Angelum,*

lum, (d) non Archangelum; sed ipsum horum Dominum tangis, & comedis: quomodo ergo non borrescis, & secularium escarum amorem non abjicis?

PUNCTUM II. Et misit servum suum hora Cœnæ dicere invitatis, ut venirent. *Ibidem.* Hora hæc, jam inde a Cœna Christi ultima fluere, & tu ministerio Apostolorum invitari cepisti. Non est (e) communionis tempus festum, aut celebritas; sed conscientia pura, vitaque a peccatis perpurgata. Si probiberis quotidie communicare Sacramentaliter; communica desiderio, & spiritualiter. Quotidie (f) accipe, quod tibi quotidie profit. Quotidie paratus esto. Qui (g) aliter se non præparat, nisi instante festo, vel consuetudine compellente; sæpius imparatus erit.

PUNCTUM III. Et ceperunt simul omnes excusare. *Ibidem.* Quid (b) per villam, nisi terrena substantia? quid in quinque jugis boum, nisi quinque corporis sensus? quid per uxorem, nisi voluptas carnis accipitur? Habentem (i) adhuc voluntatem peccandi, gra-

vari magis dico Eucharistiæ perceptione, quam purgari. Et ideo, quamvis peccato quis moderetur, nec peccandi habeat voluntatem, satisfaciat lachrymis, & orationibus: & confidens de Domini miseratione, accedat ad Eucharistiam intrepidus, & securus. Sed hæc de illo dico, quem capitalia, & mortalia peccata non gravant. *S. Aug.*

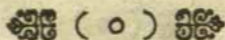
Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Tunc iratus Paterfamilias. *Ibidem.* Nihil (*k*) est, quod adeo indignationem provocet Altissimi, sicut ingratitude. Ipsa est malorum provocatio, beneficiorum exinanitio, meritum exterminatio. Exi cito in plateas, & vicos Civitatis, & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduce huc. *Ibidem.* Pauperes: *ab omni affectu rerum mundanarum liberos.* Debiles: *qui suis diffisi meritis, spem omnem in morte, & meritis Salvatoris constituunt.* Cæcos: *qui & intellectum captivant in obsequium fidei, & sensus a rebus illicitis cobibent.* Claudos: *qui reverenter adorant Sanctissimum Sacramentum.*

PUN-

PUNCTUM II. Domine factum est, ut imperasti, & adhuc locus est. *Ibidem.* Nondum completus est numerus electorum: adhuc in cœlesti convivio locus superat. Sed vide, qui admissi sint ad Cœnam Agni in Regno Dei? Mendici, (l) debiles, claudi, & cœci. Illi autem non venerunt: divites, fani, quasi bene ambulantes, & caute cernentes, & multum de se se præsumentes. Veniant mendici: quia ille invitat, qui propter nos pauper factus est. Veniant debiles: quia non est opus fanis medico, sed male habentibus. Veniant claudi, qui ei dicant: Componere gressus meos in semitis tuis. Veniant cœci, qui dicant: Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte. Talium etenim est Regnum Cœlorum.

(a) S. Cyrill. (b) S. Augustin. (c) S. Greg. in Dialog. (d) Ex S. Chrysoft. (e) Idem. (f) S. Augustin. (g) Thom. a Kemp. (h) S. Gregor. (i) S. Augustin. in Libr. de Ecc. Dogmat. (k) Petr. Raban. (l) S. Augustin. Sermon. 34. de Verb. Dom.

DOMINICA III.

POST PENTECOSTEN.

Parabola Ovis perditæ.

Mane.

PUNCTUM I.

ERant appropinquantes ad JESUM publicani, & peccatores, ut audirent illum. *Lucæ 15.* Multi (a) vocem prædicationis audiunt; sed post vocem vacui recedunt. Multi legunt, & ab ipsa lectione jejuni surgunt. Quia, etsi mente intellectum Sacri Verbi percipiunt; obliviscendo, & non servando, quæ audiunt, hæc in cordis viscera non reponunt. *Verba (b) Dei, quæ aure percipis, mente retine. Cibus mentis sermo Dei est. Quasi cibus a languente stomacho rejicitur, quando auditus Dei sermo memoria non tenetur. Sed, quisquis alimenta non retinet, bujus profecto vita desperatur. Æternæ mortis periculum formida, si rerum Divinarum nauseam contraxeris.*

PUNCTUM II. Et murmurabant Phari-

ri-

risæi, & Scribæ. *Ibidem.* *Murmurare,*
Judaicæ perfidiæ proprium est. Hoc (c)
 odiosæ derogationis sibilo, alter in al-
 terius odium excitatur. Qui (d) con-
 tra supra positam sibi potestatem mur-
 murat, liquet: quod illum redarguit,
 qui eandem homini potestatem dedit.
 Si (e) is, qui murmurat, secundum ani-
 mam mortuus est: qui instigat, quo-
 modo vivet? *Utrumque fuge. Alias*
non judæos solum, sed & ranas imitabere:
quæ de die tacent; clam vero, & in te-
nebris coaxant. Obmurmurationes tam
 de nostris, quam de externis non fiant.
Const. p. 2. c. 7.

PUNCTUM III. Quia hic peccatores
 recipit, & manducat cum eis. *Ibidem.*
Solius Christi, & virorum Apostolicorum,
quibuscum donum hoc communicat, virtutis
est, inter malos non perverti. Rerum (f)
 natura est, ut quoties bonus malo con-
 jungitur, non ex bono malus meliore-
 tur; sed ex malo bonus contaminetur.
 Diversitas rerum, nunquam potest ha-
 bere concordiam. Multos sollicitat so-
 cietas nefanda. Non potest falli Spiri-

tus Sancti oraculum : Cum Sancto Sanctus eris , & cum viro innocente innocens eris : & cum electo electus eris ; & cum perverso perverteris. *psalm.* 17.
 Si in Religione inter bonos non es bonus , quomodo inter malos eris bonus ? *B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et ait ad illos parabolam. *Ibidem.* Parabola ovis perditæ , importunum Judæorum murmur retudit Christus. Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam. *Isai.* 53. Et hinc est , quod Cælestis Pastor cum (g) invenisset ovem , non punivit ; non duxit ad gregem urgendo ; sed superponens humero , & portans clementer adnumeravit gregi. *Et quorsum hæc ? ut tibi corrigendi modum porrigeret.* Si (b) is , qui corrigere nititur , ira supprimatur ; opprimit , antequam corrigat. Regat disciplinæ rigor mansuetudinem , & mansuetudo ornet rigorem. Sic alterum commendetur ex altero : ut nec rigor

gor sit rigidus , nec mansuetudo dissoluta.

PUNCTUM II. Congratulamini mihi , quia inveni ovem meam. *Ibidem.* Ovis (i) perdita nunquam reverteretur , nisi pii Pastoris misericordiam consequeretur. O clementissima (k) Pietas , quæ beneficia largiri non desinis , non solum ubi nullum repereris meritum , sed etiam ubi totum invenisti contrarium ! Quoties ego (l) peccabam , & tu dissimulabas ; ego non continebam a sceleribus , & tu abstinebas a verberibus : ego prolongabam multo tempore iniquitatem meam , & tu Domine pietatem tuam. *Ignorant bonitatem tuam , qui nolunt converti ad te Deus meus !* Neque (m) ob aliud renuunt , nisi quia gravem , & severum imaginantur , qui pius es ; durum , & implacabilem , qui misericors es.

(a) S. Gregor. (b) Ex Eodem. (c) Hugo.
 (d) S. Gregor. in moral. (e) S. Bernar. (f) S.
 Chrysoft. super Matth. (g) Nyss. in Caten. (h)
 S. Gregor. (i) S. Augustin. (k) Ex S. Bernar.
 (l) Idem. (m) Idem.

DOMINICA IV.

POST PENTECOSTEN.

Captura Piscium.

Mane.

PUNCTUM I.

Ascendens in unam navim, quæ erat Simonis, rogavit eum a terra reducere pusillum. *Luc. 5. Duas naves vidit JEsus secus stagnum: alteram sacram Petri, alteram profanam Zebedæi. Jam Religiosam Petri cum Christo ascendisti; a terra ergo, & a terrenorum ambitu recede. Recede animo, qui corpore recessisti. Qui (a) tantum corpore remotus vivit, sed tumultibus conversationis humanæ, & terrenorum desideriorum, cogitatione se infert; non est in solitudine. Si vero prematur aliquis corporaliter popularibus turbis, & tamen nullos secularium curarum tumultus in corde patiat; non est in urbe. O beata solitudo, o sola beatitudo!*

PUNCTUM II. Et sedens docebat de navicula turbas. *Ibidem. De Petri navicula cum JEsu doces, si Evangelicæ perfectio-*

Etionis studiosus, verborum (b) tuorum es ipse exemplum : ut magis opere doceas, quam sermone. Plus homines oculis credunt, quam auribus. Longum iter per præcepta; breve, & efficax per exempla. *Sede itaque in navi Petri, & bene sede. Bene sedebis, si bene docebis.* Qui (c) male sederit, injuriam Cathedræ facit. Si bene vixeris, & bene docueris, omnium judex eris. Si male vixeris, & bene docueris: tui solius. Bene docendo, Populum instruis; male vivendo, Deum doces, quomodo te debeat condemnare. Aliis prodesse, & sibi obesse; stultitia, non charitas est. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Duc in altum, & laxate retia. *Ibidem. Retia in altum ducimus, dum ad solius Dei gloriam omnem vitam nostram ordinamus. Potest unusquisque, potest (d) cuncta facere ad gloriam Dei, ita ut facta, dictaque illius omnia, omnisque operatio vim laudis habeat. Sive edat justus, sive bibat, omnia ad laudem Dei facit. Vigilanti*
cu-

cura, per cuncta opera intentio nobis pensanda est: ut nihil temporale in his, quæ agit, appetat; sed totam se in soliditate æternitatis figat. Non Deo, sed sibi servit; qui in Dei servitio, non Dei, sed sua procurat commoda. *B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Per totam noctem laborantes nihil cepimus. *Ibidem.* Nihil pretiosius (*e*) tempore; & heu! nil hodie vilius invenitur. Transit dies salutis, & nemo recogitat: nemo sibi perire diem, & nunquam rediturum caussatur. Quot (*f*) dies vitæ peragimus, quasi in itinere ad locum propositum, tot passibus propinquamus. *Nil fugacius seculo, rebusque seculi, quas dum tenemus, amittimus.* Omnia (*g*) aliena sunt, tempus tantum nostrum est. Quotidie est deterior posterior dies. Si (*b*) toto illo tempore viveres, ex quo Adam de Paradiso emissus est, certo videres vitam tuam non fuisse diuturnam. *Furtum*
fa-

facit, qui in Religione sine fructu vivit. *B. P. N.*

PUNCTUM II. In verbo autem tuo laxabo rete. *Ibidem.* *Nihil Deo acceptius est resignatione voluntatis nostræ in Divinam. Voluntas Dei est:* aliquando (i) ut fanus sis, aliquando ægrotas. Si quando fanus es, dulcis est voluntas Dei; & quando ægrotas, amara est voluntas Dei: non recto corde es. Quare? quia non vis dirigere voluntatem tuam ad voluntatem Dei; sed Dei vis curvare ad tuam. Illa recta est, sed tu curvus. Voluntas tua corrigenda est ad illam, non illa curvanda ad te. Verbis piis quæ patientiam præferant utendo, ostendes morbum de clementissima Dei manu, uti donum a te acceptari: cum revera ægritudo, non minus donum sit, quam sanitas. *Const. p. 1. c. 9.*

(a) S. Gregor. L. 30. Moral. (b) Author. Imperf. (c) S. Chrysoſt. (d) S. Basil. in pl. 33. (e) S. Bern. (f) S. Gregor. (g) Seneca. (h) S. Augustin. (i) Idem.

DOMINICA V.

POST PENTECOSTEN.

Moderamen Iracundiæ.

Mane.

PUNCTUM I.

Nisi abundaverit Justitia vestra plus quam Scribarum, & Pharisæorum, non intrabitis in Regnum Cælorum. *Matth. 5.* Omnes (a) virtutum species uno Justitiæ nomine continentur. Justitia (b) magis aliis, quam sibi prodest. Vera Justitia (c) est reddere unicuique, quod suum est. Tribue tribus, quæ sua sunt: Superiori, æquali, inferiori. Redde reverentiam Prælato, & obedientiam: quarum altera cordis, altera corporis est. Tribue æquali consilium: quo ignorantia arceatur. Tribue subjecto custodiam: ut possit cavere peccatum. *Noli tamen animæ, & salutis tuæ oblivisci: utrique tribue, quæ sua sunt.*

PUNCTUM II. Dicitur est antiquis, non occides. *Ibidem.* Anima quæ peccaverit, ipsa morietur. *Ezech. 18.* O durus (d) imo durissimus casus! heu! quid

quid perdit homo peccando, & quid invenit? perdit beatitudinem, ad quam factus; & invenit mortem, ad quam factus non est. Peccando exit a patria, in exilium; a visione, in cœcitatem; a jucunditate immortalitatis, ad corruptionem mortis. O misera conditio! gravis dolor! grave damnum! grave tormentum!

PUNCTUM III. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. *Ibidem.* Per (e) iram justitia relinquitur, gratia vitæ socialis amittitur, concordia rumpitur. Iræ stimulis accensum cor palpitatur, corpus tremat, lingua se præpedit, facies ignescit. Deus (f) nihil ita odit, & averfatur, ut hominem ultionis avidum. Tantum hujus peccati damnum est, ut Dei misericordiam revocet, nec locum habere sinat. Qua fronte, dimitti sibi delicta petit homo iræ subjectus, qui debitoribus suis dimittere recusat? quomodo placabis Patrem, iratus in fratrem? Plurimum placet Domino, illis

bene facere, qui nobis male faciunt. *B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Qui autem dixerit fratri suo, fatue, reus erit gehennæ ignis. *Ibidem.* Convitium levis quidem sermo est, quia (g) leviter volat, sed graviter vulnerat. Leviter transit, sed graviter urit. Leviter animum penetrat, sed non leviter exit. Leviter profertur, sed non leviter revocatur. Facile volat, ideo charitatem facile violat. *Sed prob dolor! invenias (h) non paucos, fictis pacis blandimentis litium pugnas introire. Quid istis infelicius? quid periculosius esse potest: qui fallacis linguæ studio, vitæ insidiantur alienæ? In quiete vives, si una regnet Passio Christi in te, & reliquæ sint mortificatæ. Beat. P. N.*

PUNCTUM II. Si ergo offers munus tuum ad altare. *Ibidem.* Discordes (i) tamdiu nullum boni operis sacrificium immolant Deo, quamdiu a proximorum cha-

charitate discordant. Qua in re illud pensandum est : cum omnis culpa munere altaris solvatur , quam gravis est culpa discordiæ , pro qua nec munus accipitur ? Si contristaveris in aliquo fratrem tuum , satisfac illi : si peccaveris in eum , age pœnitentiam coram illo. Si offenderis quemquam , cito veniam postula ; nec conquiescas , nisi reconciliatus fueris fratri tuo. *S. Greg.*

(a) S. Hieronym. ad Demetr. (b) S. Ambr. (c) S. Bern. (d) S. Ansel. (e) S. Ambros. 15. Moral. (f) S. Chrysof. Epist. 8. (g) S. Bernard. (h) Anonym. (i) S. Gregor.

DOMINICA VI.

POST PENTECOSTEN.

Quatuor millia hominum septem panibus saturat Christus.

Mane.

PUNCTUM I.

Misereor super turbam. *Marc. 8.* Totum (a) quidquid sum , Domine de misericordia tua est. Ut enim essem , quid feci ? ut essem , qui te invocarem , quid egi ? quia nemo te in misericordia

largior; a quo accepi, ut essem, ab eo accepi ut bonus essem. Deus meus! misericordia mea! *misericordia tua Domine*, me (b) a multis peccatis custodivit. Quis enim non videat, quod sicut in multa cecidi, sic & in alia poteram cecidisse peccata; nisi tuæ me misericordiæ pietas præservasset? fateor, & fatebor: nisi Dominus adjuvit me, paullo minus cecidisset in omne peccatum anima mea.

PUNCTUM II. Quia ecce jam triduo sustinent me. *Ibidem.* *Quanta est Dei nostri misericordia! non triduo, sed longo vitæ tempore sustinet: (c) qui aut præsumendo de Dei bonitate, aut desperando ex ejus ultione, peccata peccatis accumulunt. Utrisque succurrere volens Pater misericordiarum, illis, (d) qui spe periclitantur, dicit: Eccles. 5. Ne tardes converti ad Dominum, neque differas de die in diem: subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. Illis, qui desperatione periclitantur, quid dicit? In quacunque die impius conversus fuerit, omnes iniquitates ejus obliviscar.*

Pro-

Propter illos , qui desperatione periclitantur , proposuit indulgentiæ portum : propter illos , qui spe , & dilationibus luduntur , fecit diem mortis incertum.

PUNCTUM III. Si dimisero eos jejunos in domum suam , deficient in via. *Ibidem.* Si jejunus in virtutum progressu fueris , in via perfectionis deficies. Ipse (e) hominis , seculique Author , quamdiu cum hominibus conversatus est , nunquid stetit ? & quidem teste Scriptura : pertransiit benefaciendo , & sanando omnes. Pertransiit , sicut non infructuose , ita non remisse , non pigre , non lento gradu ; sed quemadmodum de eo scriptum est : exultavit ut gigas ad currendam viam. Quid prodest Christum sequi , si non contingat assequi ? Ibi ibi fige tui cursus , profectusque metam , ubi Christus posuit suam. Factus est , inquit , obediens usque ad mortem.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Et accipiens septem panes , gratias agens fregit. *Ibidem.* Quid (f) melius & animo geramus , & ore

promamus, & calamo explanemus: quam Deo gratias? Invitat (g) ad magna, qui gratanter suscipit modica. *Si tamen Dei donum aliquod est, quod modicum dici queat.* Qui (h) quanta sibi gratia collata sit, nescit; quantas largitori grates debeat, non intelligit. Omnia (i) peccata sic habenda sunt, tanquam dimittantur; a quibus Deus custodit, ne committantur. *Si gratus esse debet, cui donatum est, ne redderet; quanto magis gratus esse debet, cui donatum est, ut haberet?* *Sicut Domine benedictum semper Sanctum nomen tuum:* In (k) prosperis, quia consolaris; in adversis, quia corrigis: antequam essem, quia fecisti me; cum peccassem, quia ignovisti; cum conversus essem, quia adjuvisti me.

PUNCTUM II. Et habebant pisciculos paucos. *Ibidem.* Servus Dei non vivit ut comedat; sed comedit, ut vivat. *B. P. N.* *Famentium necessitati prospexit Christus, non voluptati.* *Cor habet in ventre gulosus: imo totus venter est, cui Deus venter est.* Malæ (l)
Do-

Dominæ fervitur gulæ, quæ semper expetit, nunquam expletur. Quid insatiabilius ventre? hodie suscipit, cras exiget: & quum impletus fuerit, disputatur de continentia; cum digesserit, vale virtutibus dicitur. *Plurimos gula occidit, nullum frugalitas.* Gula (m) Paradisum clausit, primogenita vendidit, suspendit pistorem, decollavit Baptistam. Revera ceteris vitiis nemo potest dominari, nisi prius ingluviem restrinxerit ventris. *Const. P. 2. c. 4.*

(a) S. August. (b) S. Bern. (c) Ex S. Aug.
 (d) Idem. (e) S. Bern. (f) S. August. (g) Cass.
 (h) Idem. (i) S. Augustin. (k) Idem. (l) S.
 Ambros. (m) S. Gregor.

DOMINICA VII.

POST PENTECOSTEN.

De falsis Prophetis vitandis.

Mane.

PUNCTUM I.

Attendite a falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium. *Matth. 7.* Nemo (a) potest personam

fictam diu circumferre. *Sæpe putatur necessitas, & est amoris proprii importunitas. Utilitatis, honestatis, necessitudinis pallio vestiri amat philautia. Res est profecto omnium pessima, hominem falli a semetipso. Simulata (b) æquitas, non est æquitas, sed duplex iniquitas. Totius (c) injuriæ nulla capitalior, quam eorum, qui cum maxime fallant, id agunt, ut boni viri videantur. Nulla res sic exterminat bonum, atque simulatio. Servus Dei studet esse, & non studet videri Sanctus. B. P. N.*

PUNCTUM II. Intrinsicus autem sunt lupi rapaces. *Ibidem. Lupus (d) tectus pelle ovina, per vocem cognoscitur, & per actum. Ovis balat inclinata deorsum; lupus ululat contra Cælum: hoc superbiæ, illud humilitatis signum. Malus ubi se bonum simulat, tunc est pessimus. Quid (e) nos dicturi sumus, si iniqua operibus docemus, & sola voce, ea quæ sunt justa prætendimus? Ossa jejunii atteruntur, & mente turgemus: corpus despectis vestibus tegitur, & elatio-*

tionem mentis purpuram superamus : jacemus in cinere , & excelsa non despiciamus : Doctores humilium , Duces superbiæ : ovium facie , lupinos dentes abscondimus.

PUNCTUM III. A fructibus eorum cognoscetis eos. *Ibidem.* *Vera sanctitudo (f) vult jactantiam tollere , pompam auferre , submovere inanem gloriam. Vera pietas per se sibi abundat : spectaculum populorum , vulgi laudes , favores hominum non requirit. Fucata sanctimonia (g) mentitur oculis , fallit aspectu , videntibus illudit , decipit audientes , seducit turbas , famam vendit , clamorem emit , mercedem rapit præsentem , præmium non quærit futurum. Hypocritæ (b) ante districtum Judicem excusationem de ignorantia habere non possunt : quia dum ante oculos hominum , omnem modum Sanctitatis ostentant , ipsi sibi sunt testimonium , quia bene vivere non ignorant.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Numquid colligunt de spinis uvas ? *Ibidem.* Quia (i) multi si-

mulantes , & ficti , ideo difficile invenitur , in quo cor , & facies , id est : operatio , atque doctrina conveniat. Quum hoc inveneris , da gloriam Deo : quia hoc ejus donum est. Si (k) bonum est, bonum esse ; ut quid vis apparere , quod non vis esse ? si malum est, malum esse ; ut quid vis esse , quod non vis apparere ? si bonum est, bonum apparere ; melius est bonum esse. *Sic tu cupis esse (l) humilis sine despectu ; pauper sine defectu. Per causas Dei , intentioni deservis seculi. Vis scire Divina eloquia , nec tamen perficere ; vis docte loqui , non tamen vivere. Væ tibi , qui alios verbo instruis , & exemplo destruis. B. P. N.*

PUNCTUM II. Non omnis , qui dicit mihi Domine , Domine , intrabit in Regnum Cælorum. *Ibidem.* Regnum (m) Cælorum sola verborum officia non obtinent. De nostro est Beata æternitas promerenda. Vox (n) omnium Christum clamat , sed factum non clamat. Discedat (o) ab iniquitate omnis , qui invocat nomen Domini. Ab omni (p)
ne-

nequitia mundum necesse est esse, & dolo, qui cupit regnare cum Christo. Æterna vita, non nisi per omnem præceptorum Divinorum custodiam promereri potest.

(a) Seneca. (b) S. August. (c) Hugo. (d) S. Chrysoft. (e) S. Gregor. (f) Ex Petro Raban. (g) Idem. (h) S. Gregor. (i) S. Hieronym. (k) S. Chrysoftom. (l) Ex S. Bernar. (m) S. Hilar. (n) S. Greg. (o) S. August. (p) S. Hieron.

DOMINICA VIII.

POST PENTECOSTEN.

De Villico iniquitatis.

Mane.

PUNCTUM I.

Homo quidam habebat villicum, & hic diffamatus est apud illum. *Lucæ 16.* *Hæc quidem villici diffamatio licita esse potuit, siquidem facta apud solum villæ Dominum, ad quem id scire pertinebat; sed, qua ratione, culpa carere possunt infamantia colloquia, quibus absentes passim denigrantur? Plus (a) nocent in membris detrahentes Christo; quam qui ejus carnem mox resurrecturam peremerunt. Quamvis*

(b)

(b) quis vitam fide muniat, scientia regat, castitate, & sobrietate componat: nihil est, quod in homine placeat, si lingua displiceat. Quid istis infelicius, quid periculosius esse potest, qui fallacis linguæ studio, vitæ insidiantur alienæ?

PUNCTUM II. Et vocavit illum, & ait: quid hoc audio de te? *Ibidem.* *Quidquid, dum vivis habere, possidereque videre: non es Dominus, sed villicus, strictam redditurus rationem. Corpus & anima, intellectus & memoria, artes & scientia, reliquaque omnia, non tua, sed Dei sunt.* Prorsus (c) erronea opinio est, possideri a nobis ut Dominis res hujus vitæ, & ut bona propria. Sumus velut hospites, & advenæ, quibus hinc discedendum est, & dispensatores alienorum. Nihil est nostrum, sed omnia sunt datoris Dei. Nullus est (d) qui veraciter dicat: nihil accepi: non est, unde rationem reddam.

PUNCTUM III. Redde rationem villicationis tuæ. *Ibidem.* *Quid, si hæc eadem verba hodie audias? & tamen citius, quam*

quam cogitas, *veniet dies novissima*, in qua *dicetur tibi*: redde rationem villicationis tuæ. Subito (e) extractus e corpore, præsentaberis ante tremendum Judicem, accusaberis multis & magnis offensis: non dubiis, sed certis; non brevi accusatione, sed tam longa, quam longa est vita tua; non uno accusatore, sed tot, quot sunt delicta tua. Undique erunt tibi angustiae: hinc erunt peccata accusantia, inde terrens Justitia: subtus patens horridum chaos inferni, desuper iratus Judex: intus urens conscientia.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Quid faciam, fodere non valeo, mendicare erubesco. *Ibidem*. Post (f) hanc vitam, non est locus fodien- di compunctione terram animæ, ad fe- rendum fructum pœnitentiæ. Erit (g) quidem ibi pœnitentia, sed infructuosa, quia sera. Hodie hortatur te, ne ju- dicet te. Qui Judex tuus futurus est, hodie Advocatus tuus est. Ante ulti- mum diem compone causam tuam. Si vis (b) agere pœnitentiam, quando jam peccare non potes; peccata te dese- runt,

runt, non tu illa. Quem in extrema necessitate suæ valetudinis, morbus urget, & pœna terret, ad veram vix venit satisfactionem. Multos solet ferotina pœnitentia decipere. *Quid, si te quoque deceperit?*

PUNCTUM II. Scio quid faciam. *Ibidem.* Amicos sibi conciliat villicus, qui eum recipiant in domum suam: fac tu similiter tibi amicos (i) venerando Dei Sanctos: ut cum defeceris in hac vita, recipiant te in æterna tabernacula. Sed, ut Sancti (k) pro nobis absque ulla dubitatione intercedant, necesse est, ut aliquid in nobis de suis virtutibus agnoscant. Primus (l) gradus pietatis est, Sanctitatem diligere, postea Sanctos. Quem delectat alicujus Sancti meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium. Quare, aut imitari debet, si laudat; aut laudare non debet, si imitari detrectat.

(a) S. August. Defin. (b) S. Valer. Episcop. (c) S. Chrysof. in Catena. (d) Ex S. Gregor. (e) S. Bern. (f) Glossa. (g) S. August. in psal. 51. (h) Idem alibi. (i) Ex Thom. a Kemp. (k) S. Augustin. Serm. 20. de Martyr. (l) S. Chrysof.

DOMINICA IX.

POST PENTECOSTEN.

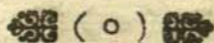
*J*esus deflet excidium Jerosoly-
morum.

Mane.

PUNCTUM I.

Jesus videns Civitatem flevit super eam.
Luca 19. Videtur (a) Christus præ
ceteris tria flere, quæ maxime in Cle-
ricis videntur deficere: scilicet, fervo-
rem internæ devotionis amissum; amo-
rem Dei ad terrena translatum; & exem-
plum boni operis proximis sublatum.
Flentem (b) Christum frequenter inve-
nies, nunquam ridentem. Mirum, quo-
modo Christianus, memor iniquitatis
suæ, memor districti judicii, possit in
risum resolvi? geme, luge, deplora:
sed non rerum terrenarum damna, non
lucra, non morbos, non calumnias;
verum peccata.

PUNCTUM II. Si cognovisses & tu,
quæ ad pacem tibi. *Ibidem.* Pax vera
(c) est, concordiam habere cum mori-
bus probis, & litigare cum vitiis. Ami-
cæ

cæ sunt pax, & justitia. Tu (d) forte vis unam, & alteram non facis? nemo est, qui non velit pacem; sed non omnes volunt operari justitiam. Interroga omnem hominem: vis pacem? uno ore respondebit tibi genus humanum: opto, cupio, amo, volo. Lingua sæpe pacem prædicat, sed sæpius turbat. Hæc (e) est vera pax: a Dei voluntate non dividi, & in his, quæ solius Dei sunt, delectari. Quietissimam (f) vitam agerent homines, si hæc duo verba, a natura rerum omnium ablegarentur: Meum, & Tuum.

PUNCTUM III. Quia venient dies, & circumdabunt te inimici tui. *Ibidem. Veniet tandem dies, & hora, qua sensibus destitutus, lethali morbo oppressus, metu futurorum exanimatus, circumdatum te ab inimicis tuis invenies.* A dextris (g) erunt peccata accusantia, a sinistris infinita dæmonia; intus conscientia rodens, foris mundus irridens. Miser homo! quare omni hora te non disponis? cogita te jam mortuum, quem scis necessitate moriturum. Cogita peregrinatio-

tionis tuæ miseriam: recogita annos tuos
in amaritudine animæ, recogita vitæ hu-
manæ pericula.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et ingressus in templum ce-
pit ejicere vendentes in illo. *Ibidem.* Hoc
Christi miraculum, omnium ab ipso patratorum
maximum Divus Hieronymus profitetur:
quod (b) ad unius flagelli verbera, tantam
ejicere multitudinem, mensasq; subverte-
re, & Cathedras confringere, & alia face-
re potuerit; quæ infinitus exercitus non
fecisset. *Nisi ejici velis e domo Domini,*
cave illam orationis cumprimis tempore pro-
fanare. Domus Domini domus orationis
est. Et ecce! alius ex domo Domini fa-
bricat sibi culinam, alius sylvam, scholam
alius, alius officinam: quod nempe animo
volutat. Nemo (i) in oratorio aliud
agat, nisi ad quod factum est, unde &
nomen habet. S. Aug.

PUNCTUM II. Vos autem fecistis il-
lam speluncam latronum. *Ibidem.* Vide-
bantur (k) licite vendi in templo, quæ
ad hoc emebantur, ut in eodem tem-
plo offerrentur Domino. Sed nolens

ipse Dominus, aliquid in domo terrenæ negotiationis, ne ejus quidem, quæ honesta putaretur, exhiberi; dispulit negotiatores, & foras cum iis, quæ negotiabantur ejecit. Quid ergo, quid faceret Dominus, si rixis dissidentes, si fabulis vacantes, si risu dissolutos reperiret: qui hostias, quæ sibi immolarentur, ementes in templo vidit, & eliminare festinavit?

(a) Ulricus Gviseus in M. S. vetust. (b) S. Chryf. hom. 6. in Matth. (c) Cass. (d) S. Aug. in pl. 84. (e) S. Leo Pap. (f) Seneca. (g) S. Bern. (h) S. Hier. (i) S. Aug. (k) V. Beda in c. 2. Joan.

DOMINICA X.

POST PENTECOSTEN.

Pharisæi, & Publicani Oratio.

Mane.

PUNCTUM I.

DUO homines ascenderunt in templum, ut orarent. *Lucæ 18. Oraturus Deum ascende; non corporis passibus, sed mentis in Deum elevatæ affectibus.* Oratio (a) est piæ mentis ad Deum conversio, fide, spe, & charitate subnixæ. Quid (b) prodest strepitus labiorum, ubi

ubi cor est mutum ? Oratio cordis est , non labiorum. Neque verba deprecantis Deus intendit , sed orantis cor aspicit. *Quodsi illico non exaudiris , vide , ne deficias (c) in oratione.* Deus quod concessurus est , & si differt , non aufert. Non levitate utitur , qui promissit ; nec facile de sententia movetur ; quod promissit , est fixum. Fallere non potest : habet unde faciat ; *modo tu pharisaico supercilio non impedias.*

PUNCTUM II. Pharisæus stans , hæc apud se orabat : Deus gratias ago tibi , quia non sum , sicut ceteri hominum. *Ibidem.* Quid rogaverit (d) Deum , quære in verbis ejus , nihil invenies. Ascendit orare , noluit Deum rogare , sed se laudare. Diceret saltem : non sum sicut multi homines. Quid est , sicut ceteri homines , nisi omnes homines præter ipsum ? ego justus sum , ceteri peccatores. Quid (e) sumus hodie , novimus : quid autem post paullulum esse possumus , nescimus. Hi , quos fortasse despiciamus , & tarde possunt incipere , & vitam nostram ferven-

tioribus studiis anteire. Timendum est, ne nobis cadentibus surgat, qui nobis stantibus irridetur. Quamvis stare jam non novit, qui novit non stantem irridere.

PUNCTUM III. Velut etiam hic publicanus. *Ibidem.* En quo superbia conjecit Pharisæum! Temere judicat, contemnit, convitio afficit, crimina exprobrat: quæ jam pœnitentis contritio deleverat. Superborum (f) mens, semper est ad irrogandas contumelias valida, ad tolerandas infirma, ad laceffentes alios importuna. Ita Pharisæus, dum (g) in se singulariter exultat, aliis arroganter insultat. Se solum decipit, quem solum excipit, dum ceteros damnat. Temerariis (h) judiciis plena sunt omnia. De quo desperaveramus, subito convertitur, & fit optimus; de quo multum præsumseramus, deficit, & fit pessimus; Pharisæus subito condemnatur, Publicanus subito justificatur.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Et Publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad Cœlum le-

vare. *Ibidem.* *Ut aspiceretur a Domino, respicere sursum non audebat.* A procul (i) stans, non regessit contumeliam, neque convitium. Accepit probrum, & abluit probrum; agnovit peccata, & deposuit peccata; criminum accusatio, facta est ei criminum remissio. O Pœnitentia! (k) quid de te novi referam? omnia ligata tu solvis, omnia clausa tu referas, omnia adversa tu mitigas, omnia contrita tu sanas, omnia confusa tu lucidas, omnia desperata tu animas. *Si itaque secutus es Publicanum peccantem, sequere pœnitentem.* Quid tibi proderit reliquisse mundum, nisi pœnitentiam in Religione egeris?
B. P. N.

PUNCTUM II. Deus propitius esto mihi peccatori. *Ibidem.* Sunt (l) multi, quos pœnitere pudet, peccare non pudet. O incredibilis insania! de vulnere ipso non erubescis, & de ligatura vulneris erubescis? nonne vulnus fœtidum, & putridum est? Confuge ergo ad Medicum: age pœnitentiam: dic:

Iniquitatem meam ego cognosco, & peccatum meum contra me est semper, Deus propitius esto mihi peccatori. *Memento tamen, quod inanis sit (m) pœnitentia, quam sequens culpa coinquinat. Facilius (n) ignoscitur his, qui ad peccatum ignoranter, imprudenter, incauteque labuntur; veniam vix habet, qui scienter peccat. Lactan.*

(a) Hugo. (b) S. Isidor. (c) S. Augustin.
 (d) Idem (e) S. Gregor. L. 25. moral. (f) Idem.
 (g) S. Bern. (h) S. Augustin. (i) S. Chrysoftom.
 (k) S. Cyprian. (l) S. Aug. (m) Ex Eodem. (n)
 Lactant. Divin. Instit. L. 6. c. 13.

DOMINICA XI.

POST PENTECOSTEN.

Christus curat surdum, & mutum.

Mane.

PUNCTUM I.

ADducunt ei surdum, & mutum. *Marci 7. Surdi, & muti secundum corpus rari sunt; secundum animam innumeri. Fili hominis (a) speculatorem dedi te domui Israel; si impio locutus non fueris, ut se ab impietate sua custodiat,*
 &

& ille perierit; sanguinem ejus, de manu tua requiram. Hoc est dicere: si ei peccata sua non annuntiaveris, ut ab impietate sua convertatur, & vivat; te qui non increpasti, & ipsum, qui te tacente peccavit, flammis perennibus perdam. Quis tam faxei pectoris, & tam ferreus erit, quem sententia ista non terreat? Quis tam alienus a fide, qui isti sententiæ non credat? Quis ad hæc non contremiscat?

PUNCTUM II. Et apprehendens eum de turba seorsum. *Ibidem.* Quid (b) tibi præcipue vitandum existimes, quæris? turbam. Nunquam illi te commiseris: nunquam a turba mores, quos extuli, refero. Aliquid ex eo, quod composui, turbatur: aliquid ex his, quæ fugavi, redit. Inimica est multorum conversatio. Aut aliquid nobis vitii ingerit, aut commodat, aut imprimit. Quæcunque anima fidelis ex Instituto nostro fructum plurimum percipere cupit, exhortationem illam Prophetæ sibi dici existimet. : audi filia & vide, & inclina aurem tuam, & obliviscere po-

pulum tuum, & domum Patris tui. *Constit. P. I. c. 4.*

PUNCTUM III. Et ait illi: Ephpheta, quod est adaperire. *Ibidem.* Et loqui, (c) & tacere perfectio est. Diu (d) considera, quid loquendum sit? & adhuc tacens provide, ne quid dixisse pœniteat. Sapiens, ut loquatur, multa prius considerat: quid? cui? quo loco? quo tempore dicat? *Ex adverso*: ita (e) peccat qui videt fratrem peccare, & tacet: sicut qui pœnitenti non indulget. Nam, qui dixit: si peccaverit, dimitte; præmisit: si peccaverit, increpa. Vitia (f) transmittit ad posteros, qui præsens culpis ignoscit. Odio (g) habeantur peccata, non homines. *Cave culicem liquare, (h) & camelum deglutire.*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Et præcepit eis, ne cui dicerent. *Ibidem.* Qui (i) pro virtute, quam agit, humanos favores desiderat; rem magni meriti, vili pretio venalem portat. Laus sua justos cruciat, iniquos exultat. Justos dum cruciat, purgat;

gat ; injustos dum lætificat , reprobos monstrat. Inanis (k) gloria dicit : age bonum , quod vales : ostende bonum cunctis quod agis : ut bonus a cunctis dicaris , ut sanctus & venerabilis ab hominibus prædiceris : ut Dei electus voceris. Insipiens ! (l) quid tibi prodest vanæ gloriæ memoria , si ubi es , torqueris : ubi non es , laudaris ? *Virtus Mater gloriæ est.* Time (m) sagittam ; leviter volat , cito interficit : hæc vana gloria est.

PUNCTUM II. Bene omnia fecit. *Ibidem. Pulchra laus , sed non tua. Utinam partes muneris tui sic expleas , ut de te jure dici queat : bene omnia fecit. Laus hæc , non (n) paratur sumtu , non labore , non sudore ; sufficit velle , & confecta sunt omnia. Sufficit ad gloriam Dei retulisse omnia. Juxta mensuram intentionis , crescit meritum actionis. Si (o) vere laudabilis esse cupis , laudes hominum ne requiras. Quamvis alicui sit facile laudem non curare , dum negatur ; est tamen difficile , ea non de-*

lectari, dum offertur. *Nemo laudis vires sentit, nisi qui illi bellum indixerit.*

(a) S. Prosp. (b) Sen. (c) Valerius. (d) S. Hieron. (e) Raban. (f) Seneca. (g) S. Leo. (h) Ex S. Bernar. (i) S. Gregor. (k) S. August. super psal 149. (l) Hugo. (m) S. Bern. (n) S. Chrisost. homil. 24. in Ep. ad Hebr. (o) S. Hier.

DOMINICA XII.

POST PENTECOSTEN.

De Dilectione Dei, & Proximi.

Mane.

PUNCTUM I.

BEati oculi, qui vident, quæ vos videtis. *Luc. 10. Videre Jesum sola & vera Beatitudo est.* O quot (a) nunc dicunt: vellem ipsius formam aspicere, figuram, vestimenta; ecce! eum vides in Venerabili Eucharistia, ipsum tangis, ipsum manducas. Vides, non oculo corporis, sed fidei, & mentis. Viderunt Jesum oculo corporis Scribæ, Pharisæi, Principes Sacerdotum, & innumeri alii; sed quia oculo fidei eum videre noluerunt, non Beatitudinem, sed maledictionem consecuti sunt. *O! quanta re-*
ve-

verentia , quo gaudio , quali pietate exciperes Jesum , si eum humana specie ad te venientem cerneres ? idem fac sub specie panis ad te accedenti.

PUNCTUM II. Magister , quid faciendo vitam æternam possidebo ? *Ibidem.* *Magistrum vocat , cujus non vult esse discipulus. Vis fieri discipulus Christi ? ab (b) omnibus libenter disce. Sapientior , & sanctior omnibus eris , si ab omnibus discere volueris. Qui ab omnibus accipiunt , omnibus ditiores sunt. Ubique (c) profectum tuum capias : ut si bona exempla videas , vel audias , ad imitandum accendaris ; si quid reprehensibile consideraveris , cave , ne id facias. Quid (d) stultius , quam , quia diu bene vivere non didiceris , non discere ? Omnis ætatis homines hæc schola admittit. Tam diu discendum est , quam diu recte vivere nescias.*

PUNCTUM III. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. *Ibidem.* Cum (e) dicit : toto corde , tota anima , tota mente , nullam vitæ nostræ partem relinquit , quæ vacare debeat , & locum da-

dare, ut alia re frui velit. Felix (f) conscientia illa, in cujus corde, præter amorem Dei nullus alius versatur amor. Verus (g) amor est, si propter Deum amatur, quod amatur. Per Dei (b) amorem, amor proximi gignitur: & per amorem proximi, amor Dei nutritur. Qui amare proximum negligit, profecto Deum diligere nescit. Inaudita (i) est dilectio: quæ amicum diligit; & ejus præsentiam non amat. *Cass.*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Homo quidam incidit in Latrones. *Ibidem.* *Anima in tot, tamque crudeles latrones incidit; quot, & quales committit iniquitates. Peccata animam spoliant gratia, auxilio, & merito. Ut corpus (k) sine anima, sic anima sine Dei gratia mortua est. Vel (l) mortem time, si peccatum non times. Peccatum cum consummatum fuerit, generat mortem. Nondum times peccatum? time, quo perducit peccatum. Dulce est peccatum? sed amara est mors. Ista est infelicitas hominum: propter quod peccant, hic dimittunt morientes, & ipsum*

sum peccatum secum portant. Peccas propter pecuniam? villam? &c. hic dimittenda sunt, quando oculos in morte clauferis; & ipsum peccatum tecum portas, ut te comburat in omnem æternitatem.

PUNCTUM II. Qui etiam spoliaverunt eum, & abierunt semivivo relicto. *Ibidem.* Peccata venialia, dum plagas animæ imponunt, eam semivivam relinquunt. Noli (m) contemnere venialia, quia minuta sunt, sed time, quia plura. Plerumque bestię minutæ, multæ necant. Numquid minutissima sunt grana arenæ? sed, si arenæ amplius in navi mittatur, mergit eam, ut pereat. Quam minutæ guttæ pluvię: nonne flumina implent, & domos dejiciunt? timenda ergo est ruina multitudinis, & si non magnitudinis. Sacerdotes si quotidie celebrabunt, quotidie confiteantur; ne religiosi, qui viam Domini aggressi sunt, per contemptum levium culparum, in graviores prolabantur. *Const. P. I. c. 7.*

(a) S. Chrysof. homil. 60. ad pop. Antioch.

(b) Hugo. (c) Thom. a Kemp. (d) Seneca. (e)

S. Augustin. (f) S. Hieronym. (g) Raban. (h)

S. Greg. (i) Cass. (k) Ex S. August. (l) Idem
homil. 42. inter 50. (m) Idem de decem Chord.

DOMINICA XIII.

POST PENTECOSTEN.

Sanantur decem Leprosi.

Mane.

PUNCTUM I.

Occurrerunt ei decem viri leprosi.
Luc. 17. Lepra morbus contagiosus est. Non (a) valde laudabile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Ante (b) ignem consistens, etiamsi ferreus sis, aliquando dissolveris: proximus periculo, diu tutus non erit. Per assiduitatem cito peccat homo. Sæpe familiaritas implicavit, sæpe occasionem peccandi dedit; sæpe quod voluntas non potuit, assiduitas superavit. Bonus (c) socius, omnibus est officiosus, nulli onerosus: quia devotus ad Deum, benignus ad proximum, sobrius ad mundum. Melius (d) est habere malorum odium, quam consortium.

Væ illi , qui inter bonos malus est. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Et levaverunt vocem dicentes : JESU Præceptor miserere nostri. *Ibidem.* Hæc scribo vobis , ut non peccetis , sed etsi quis peccaverit , Advocatum habemus apud Patrem , JESUM Christum Justum 1. Joan. 2. Fateor : (e) peccavi peccatum grande , & multorum delictorum sum mihi conscius ; nec sic despero. Quoniam ubi abundaverunt delicta , superabundavit & gratia. Qui , de peccatorum venia desperat , negat Deo suam misericordiam. Magnam autem injuriam facit , qui de ejus misericordia diffidit. Quantum in se est , negat Deum habere charitatem , veritatem , potestatem : in quibus tota spes mea consistit. Scilicet , in charitate adoptionis : in veritate promissionis : in potestate redemptionis. *Jesu Præceptor , miserere mei !*

PUNCTUM III. Quos ut vidit , dixit : Ite , ostendite vos Sacerdotibus. *Ibidem.* Præcepit (f) Dominus mundandis , ut
osten-

ostenderent se sacerdotibus, docens confitenda esse peccata Sacerdotibus. Nam, (g) quando homo detegit, Deus tegit; cum homo celat, Deus nudat; cum homo agnoscit, Deus ignoscit; fit veniale per confessionem, quod erat criminale per operationem. O beata (b) Confessio! quæ æternum tollit opprobrium. O mira compensatio! o stupenda vicissitudo! Domino suo propria mala dicere, & ab eodem præmia salutis accipere. Quis non invitetur ob præmium confiteri, cui non possis celare, quod feceris?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et factum est, dum irent, mundati sunt. *Ibidem.* *Hic est, fructus perfectæ obedientiæ.* In ipsa (i) obedientiæ via, tibi fortasse aliqua dura, & aspera occurrere possunt: ut accipias interdum præcepta nonnulla, quæ licet salubria sint, minus tamen suavia videantur. Hoc si moleste ceperis sustinere, si dijudicare Prælatum, si murmurare in corde; etiamsi exterius impleas, quod jubetur; non est virtus pa-

tien-

tientiæ, sed velamen malitiæ. *Bonus obediens*, (k) *dat suum velle, & suum nolle, ut possit dicere: Paratum cor meum Deus! paratum ad nutum obedire, Deo vacare, proximis ministrare.* Non est obediens, qui obediendo proprium sequitur iudicium. *Beat. P. N.*

PUNCTUM II. Nonne decem mundati sunt, & novem ubi sunt? *Ibidem.* Deus (l) a nobis exigit gratitudinem: non quod nostra celebratione opus habeat; sed, ut quidquid est lucri, iterum ad nos redeat, & ut nos dignos faciamus majoribus subsidiis. Omnis (m) profectus, ad Divinitatis est munera referendus: quia nihil constat fore bonum, nisi quod ab ipso cognoscitur collatum. *Deus meus, & omnia!* Omnia (n) quæ in anima habeo & corpore, tua sunt beneficia, & te beneficium, ac bonum commendant. Omnia ex te: & ideo in omnibus es laudandus.

(a) S. Gregor. (b) S. Isid. soliloq. L. 2. (c) Hugo. (d) S. Isidor. (e) S. August. in Enchir. c.

23. (f) Ex Eodem. (g) Idem. (h) Caff. (i) S. Bernar. Serm. 22. (k) Ex Eodem. (l) S. Chrysoft. homil. 72. ad pop. Antioch. (m) Caff. (n) Thom. a Kemp.

DOMINICA XIV.

POST PENTECOSTEN.

Duobus Dominis servire impossibile.

Mane.

PUNCTUM I.

Nemo potest duobus Dominis servire. *Matth. 6.* Deo (a) amicum se denegat, qui ejus placet inimico. Nemo potest, in una eademque re omnipotenti Deo servire, atque ejus hostibus gratus existere. *Si Deo servire renuis, tot Dominorum, immo Tyrannorum mancipium es, quot vitiorum.* O extrema conditio servitutis! *Natura liberos genuit; sed prava consuetudo servos constituit. Heu! quam miseram servitutum servit,* (b) quicumque vel metu frangitur, vel delectatione irretitur, vel cupiditatibus ducitur, vel indignatione exasperatur, vel mœrore dejicitur. Servilis omnis passio est. O crudelis (c) servitus
pas-

passionum : quarum dominatio nec nocte ,
nec die fugari potest !

PUNCTUM II. Aut enim unum odio ha-
bebit , & alterum diliget. *Ibidem.* Mun-
di (*d*) amor , & Dei , in uno corde ha-
bitare non possunt : quemadmodum ocu-
li Cœlum & terram nequaquam conspi-
ciunt. Mundus (*e*) clamat : ego defi-
ciam. Caro clamat : ego inficiam. Dia-
bolus clamat : ego decipiam. Et tamen
cœca , & misera mens , magis amat de-
ficientem , inficientem , & decipientem ;
quam Christum reficientem , & semper
permanentem. Si dulcis est mundus ,
dulcior est Christus. Mundus (*f*) tran-
sit , & concupiscentia ejus. Quid vis ?
utrum amare temporalia , & transire
cum tempore ? an Christum amare , &
in æternum vivere ? utrumque conjun-
gere impossibile.

PUNCTUM III. Non potestis Deo ser-
vire & mammonæ. *Ibidem.* Qui (*g*) vi-
tium cupiditatis , quod erga species pre-
tiosas exercere non possunt , circa vi-
liores res retinent ; non abscidisse , sed
immutasse se probant pristinam passio-

nem: *adhuc mammonæ famulantur*. Quid differt : utrum quis possidendi cupiditatem , erga opes amplas , an erga viliores res exerceat ? nisi , quod in eo reprehensibilior judicandus est : quod , qui maxima sprevit , in minimis oblectetur ? Nihil proderit majores opes contempsisse , qui affectus earum , in res parvas , atque exiguas transtulerunt.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Ideo dico vobis , ne solliciti sitis animæ vestræ , quidnam manducabitis. *Ibidem*. Nequaquam (b) ulterioris diei te cura conterat. Cujus diei spatium te visurum nescis ; quam ob causam illius sollicitudine torqueris ? semper (i) dives est Christiana paupertas : nec pavet in isto mundo indigentia laborare , cui donatum est , in omnium rerum Domino , omnia possidere. *Qui fieri potest , ut necessariorum rerum penuriam sentiat , qui relictis omnibus , Domino foeneratur ?* O beata (k) paupertas nihil in hoc seculo possidens , nihil formidans ! quæ , cum omnem thesaurum suum recondat in Cælo , semper hilaris ,
sem-

semper abundans est : quæ , cum nihil habeat , omnia sibi facit communia.

PUNCTUM II. Quærite ergo primum regnum Dei , & justitiam ejus , & hæc omnia adjicientur vobis. *Ibidem.* Cum (l) viderimus servum Dei procurare necessaria , non putemus agere contra Domini præceptum : nam & Dominus , propter exemplum loculos habuit ; & in Apostolorum actis legimus : procurata necessaria in futurum , ob imminentem famem. Non prohibemur ergo procurare ; sed ob ista militare. *Quære Dei gloriam , sectare justitiam : hæc omnia adjicientur tibi. Si diffidis ; & alios fallis , & tu ipse falleris.* Tu (m) Christiano , tu Dei servo , tu bonis operibus dedito , tu Domino suo charo , aliquid existimas defuturum ? an putas , qui Christum pascit , a Christo non pascetur ? an putas , terrena deerunt , quibus cœlestia abundant ?

(a) S. Ambr. super Ezech. (b) Idem. (c) S. Hieron. (d) S. Cyprian. de duodecim abusio. (e) S. Bernar. (f) S. August. super Epist. S. Joan. (g) Cass. (h) S. Chrysoptom. super Matth. (i) S. Leo Serm. 4. de Quadr. (k) S. Laurent. Justinian.

DOMINICA XV.

POST PENTECOSTEN.

*Suscitatur filius unicus Matris
suæ.*

Mane.

PUNCTUM I.

ECce defunctus efferebatur filius unicus Matris suæ. *Luc. 7.* Quid (a) in rebus humanis certius morte? quid incertius hora mortis? Non miseretur inopiæ, non reveretur divitias, non parcat sapientiæ, non moribus, non ætati. Nisi, quod senibus mors est in januis; juvenibus in insidiis. Incertum est, (b) quo loco te mors expectet; tu illam omni loco expecta. Quotidie morimur, quotidie demitur pars aliqua vitæ; & tunc quoque dum crescimus, vita decrescit. Hunc ipsum, quem agimus diem, cum morte dividimus.

PUNCTUM II. Et hæc vidua erat, & turba Civitatis multa cum illa. *Ibidem.* Omnis consummationis vidi finem. *psal.*

118. Accelera (c) ut hoc totum, quod nobis videtur, quamdiu volvitur seculum, intelligas punctum esse. Non est diu, quod habet extremum. Si adhuc viveret Adam, & hodie moreretur, quid ei prodesset tam diu vixisse? Vita hæc (d) est vita dubia, vita cæca, vita ærumnosa: quam dolores extenuant, escæ inflant, joci dissolvunt, tristitiæ consumunt, juvenus extollit, senectus incurvat, infirmitas frangit, & post hæc omnia mors interimit, & universis gaudiis finem imponit ita, ut cum esse defierit, nec fuisse putetur.

PUNCTUM III. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam dixit illi: noli flere. *Ibidem.* Felices lachrymæ, (e) quas benignæ manus Conditoris abstergunt. *Flere eum prohibet, cui debetur resurrectio, & qui debitum mortalitatis persolverit. Cave inordinatam, & immoderatam tristitiam.* Absque (f) illa tristitia, quæ vel pro salutari pœnitentia, vel pro studio perfectionis, vel pro desiderio suscipitur æternorum; omnis tristitia tanquam seculi, & quæ mor-

tem adferat , repellenda est. Nullam unquam jacturam rerum temporalium tristitia reparavit. Tristitiam repelle a te: multos occidit tristitia , & non est utilitas in illa. *Eccl.* 30.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et ait : adolescens tibi dico , surge. *Ibidem.* *Dum vales , dum vires suppetunt , surge per pœnitentiam ; ne mortuus efferaris per diuturnam malitiam.* Tene (g) certum, age pœnitentiam, dum sanus es. Si sic agis , dico tibi : quia securus es. Si quis positus in extrema necessitate suæ ægritudinis, voluerit accipere pœnitentiam , & accipit , & mox reconciliatur , & hinc vadit : fateor , non illi negamus , quod petit ; sed non præsumimus , quod bene hinc exit. Pœnitentiam dare possumus ; securitatem autem non. Non quidem dico , damnabitur ; sed nec dico , liberabitur. *S. August.*

PUNCTUM II. Accepit autem omnes timor. *Ibidem.* Timor (b) præsens securitatem generat sempiternam. Time Deum , qui super omnes est. Timere Deum

Deum (*i*) est , nulla quæ facienda sunt bona , præterire. Si adhuc a prava actione formidata pœna prohibet , profecto formidantis animum nulla spiritus libertas tenet : Nam , si pœnam non metueret , culpam dubio procul perpetraret. Qui ex timore bona agit , a malo penitus non recessit : quia eo ipso peccat , quod peccare vellet , si inulte posset. Qui (*k*) Deum bene timet , & amat. *Timor sine amore Dei , tormentum animæ est , non peccati effugium. Aman- ti & timenti Dominum bene erit in extremis , & in die obitus sui benedicetur. Eccl. I.*

(*a*) S. Bern. (*b*) Sen. (*c*) S. Aug. in ps. 30.
(*d*) Idem super illo : quæ enim est vita vestra. (*e*)
S. Bern. (*f*) Cass. L. 9. Instit. c. 12. (*g*) S. Aug.
Serm. 36. (*h*) Idem. (*i*) S. Gregor. (*k*) Cass.

DOMINICA XVI.

POST PENTECOSTEN.

Hydropicum per sanat Christus.

Mane.

PUNCTUM I.

CUM intraret JESUS in domum Princi-
Q 5
pis

pis Pharifæorum Sabbato manducare panem, & ipsi observabant eum. *Luca 14.* *Christi actiones observabant Phariſæi; tuas observant omnis status, ætatis, & conditionis homines: observant Angeli boni & mali: observat Deus ipse. Oſquam bene agetur cum anima, & vita nostra, si (a) cogitaverimus Deum ubique præſentem eſſe, audire omnia, videre etiam quæ in corde ſunt. Dic mihi: ſi tibi ſemper proxime Principem ſtandum eſſet, nonne cum timore adſtares? quando comedis, cogita præſentem eſſe Deum, adeſt enim. Quando dormituruſ es, quando irasceris, quando deliciaris, & quidquid tandem facis, cogita adeſſe Deum; & nunquam in riſum incidet, nunquam ad iram accendetis. &c.*

PUNCTUM II. Et ecce homo quidam hydropticus erat ante illum. *Ibidem.* *Hydrops noſtra inexplebilis cupiditas eſt. Quis (b) unquam primo voto fuit contentus? quum adipiſcitur, quod optaverat, deſiderat ampliora. Semper in habendis, & nunquam in habitis finem conſtituit.*

Quis

Quis (c) talem non misereatur? quis non infelicitatem ejus doleat? angustiatur ex abundantia; constringitur ex opulentia; infelix in præsentibus bonis, infelicior in futuris. Tria (d) maxime solent homines affectare: opes, voluptates, honores. De opibus prava; de voluptatibus turpia; de honoribus vana procedunt.

PUNCTUM III. Si licet Sabbato curare? at illi tacuerunt. *Ibidem.* Religa (e) linguam tuam, si vis esse religiosus. Sciunt homines spirituales, qui hoc experti sunt, quantum adferat dissolutionis frequens linguæ resolutio. Sicut fornax, cujus os semper apertum est, non potest in se retinere fervorem: sic nec cor devotionis gratiam potest in se conservare, cujus os non fuerit janua silentii reclusum. Claudamus os nostrum: ut cum devotionis fervore, Christum devotionis largitorem, in ferventi affectu possimus conservare. O! quam bonum, & jucundum est tecum, o dulcissime JESU habitare in unum! tecum colloqui! tibi revelare causam animæ nostræ!

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco. *Ibidem.* Non locus hominem, sed homo locum condecorat. Quicumque (f) vult fratrem prævenire regnando, prius eum præveniat obsequendo, sicut ait Apostolus: Honore invicem prævenientes. Vincat eum officiis, ut possit vincere sanctitate. Si te non læsit frater, obsequium meretur, ut diligas. Quid, si fortasse læsit? obsequium meretur, ut vincas. Hæc Christianitatis summa est: ut amantibus vicissitudinem; lædentibus patientiam rependamus. Sæpe (g) flectit humilitas; quod nec virtus potuit superare, nec ratio.

PUNCTUM II. Omnis, qui se exaltat humiliabitur. *Ibidem.* Altus (b) est Deus: humilias te? descendit ad te; erigis te? fugit a te. Quare? quoniam excelsus est, & humilia de proximo respicit: ut attollat, ut bonis repleat. Alta, id est superba de longe cognoscit: ut deprimat. Sed (i) est, qui nequiter se humiliat, & interiora ejus plena

na sunt doli. Non est humilitas, nisi sine fuce, sine fraude. Ipsa est una, quæ habet piam mentis sinceritatem. Appetere (k) de humilitate laudem humilitatis; non est virtus, sed subversio. Quid perversius: ut inde videri velis melior, unde videris deterior?

(a) S. Chrysoft. (b) S. Innocent. Papa. (c)

S. Basil. (d) S. Gregor. (e) S. Bernar. (f) S.

Ambr. (g) Idem. (h) S. Augustin. (i) S. Ambr.

(k) S. Bern. Serm. 16. in Cant.

DOMINICA XVII.

POST PENTECOSTEN.

*Quodnam sit maximum Legis Mo-
saicæ Mandatum.*

Mane.

PUNCTUM I.

Magister, quod est mandatum ma-
gnum in lege? *Matth.* 22. Si (a)
solis contenti estis præceptis, & tradi-
tionibus impositæ legis, & non sponte
etiam perfectionis vos consiliis, & sua-
sionibus mancipatis; liberi quidem estis
a debito, non tamen pro merito glo-
rio-

riofa ; evafiftis pœnam , fed non aquififtis coronam. Altior (b) profeflio virtutis , altiorem debet tenere viam vivendi. Tu (c) qui te perfectum fore pollicitus es , cur aliud quam perfectam feftaris viam ? perfectus fervus Chrifti , nihil præter Chriftum habet ; aut fi quid præter Chriftum habet , perfectus non eft. Nemo (d) perfectus eft , qui perfectior efle non appetit.

PUNCTUM II. Ait illi JESUS : Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. *Ibidem.* Qui (e) Deum ex toto corde , ex tota anima , ex tota virtute diligit , locum vitiiis non relinquit. Homo (f) tanto Dei amore flagrare debet : ut nihil prorfus in ullam animæ facultatem irrepere finat , quod fuam erga Deum dilectionem excludat , aut diminuat , aut alio transferat ; fed in omnibus illi foli magis , magisque affidue placere fatagat. Deum toto (g) corde diligere eft : omne quod blanditur , de carne propria , Sacro Sanctæ Carnis Chrifti amori poftponere. Prior Deus di-

dilexit nos, tantus, tantum, & gratis : tantillos, & tales!

PUNCTUM III. Hoc est maximum, & primum mandatum. *Ibidem.* *Amare Deum, primum, & maximum mandatum dicitur : dignitate, utilitate, necessitate.* Vere (b) magnus est, qui magnam charitatem habet. *Ecce dignitatem.* Charitas (i) Dei mentem hominis illuminat, conscientiam mundat, animam lætificat, Deum demonstrat. *En utilitatem.* *Qui non diligit, manet in morte.* *En necessitatem.* O amor, (k) qui semper uris, & nunquam tepescis, accende me! & accendar. Accendar, ut totus te diligam.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Diliges proximum tuum sicut te ipsum. *Ibidem.* *Qui sibi nequam, cui bonus?* Non est (l) hic tui dilectio prætermissa. *Si vis diligere proximum sicut te ipsum; prius debes diligendo Deum, diligere te ipsum.* Si quis dixerit, diligo Deum, & fratrem suum odit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum, quem videt; Deum quem non videt, quo-

quomodo diligere potest ? 1. *Joan.* 4. Tota (m) proximi hæc est dilectio : ut bonum, quod tibi conferri vis, velis & proximo ; & malum, quod tibi nolis accidere, nolis & proximo. Et (n) quod ab alio oderis tibi fieri ; vide, ne tu aliquando alteri facias.

PUNCTUM II. In his duobus mandatis universa lex pendet. *Ibidem.* Lex Dei (o) Charitas est. Lex data est, ut gratia quæreretur ; gratia data est, ut lex impleretur. Nihil (p) arduum amanti- bus, nihil asperum diligentibus : facile præcepta omnia veniunt in effectum, quando & gratia præcedit auxilium, & obedientia mollit imperium. Nec dura ibi necessitate fervitur, ubi diligitur, quod jubetur. Plenitudo legis dilectio est. Vere (q) diligit, qui sine tristitia, sine timore, voluntario potius studio, quam coacto præcepta custodit.

(a) S. Bernar. (b) Glossa. (c) S. August. (d) S. Bernard. (e) Cass. (f) Victor Antioch. (g) S. Bernar. (h) Thom. a Kemp. (i) Hugo. (k) S. Augustin. (l) Idem. (m) S. Prosper. (n) S. Augustin. (o) Idem. (p) S. Leo Papa. (q) S. Ambros.

Do-

DOMINICA XVIII.

POST PENTECOSTEN.

Paralysim curat Christus.

Mane.

PUNCTUM I.

ECce offerebant ei paralyticum jacen-
tem in lecto. *Matth. 9.* Sicut dis-
solutio nervorum totum corpus ad motum in-
eptum reddit : ita dissolutio regularis discipli-
nae , animam ad omne opus bonum inertem
efficit. Perniciosus hic animi (a) languor
est : quum legere non libet , orare non
delectat , meditationes solite non sen-
tiuntur. Dissolutae disciplinae homini , tor-
por (b) & ignavia assidue dicunt : si le-
ctioni continuato studio semper instite-
ris , oculorum caliginem incurris : si in-
desinenter lachrymas fundis , ipsos etiam
oculos amittis : si psalmorum censum per-
solvis , insaniam capitis aquiris : si litterario
labore te conficis , ad opus spirituale
quando consurges ? His motus indiscipli-
nati hominis animus , alia inchoare negligit ,
alia prosequi dedignatur , alia perficere fastidit.

R

Ita

Ita Religiosum otiosum dæmon
venatur, & capit. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Et videns JESUS fidem
illorum, dixit Paralytico: Confide fili,
remittuntur tibi peccata tua. *Ibidem.*
*Prius tollit causam ægritudinis; deinde ip-
sam ægritudinem.* Sæpe (c) morbi velut
quædam peccatorum flagella sunt: qui-
bus nil aliud agitur, nisi ut vitam no-
stram in melius commutemus. Quos-
dam autem (d) præsciens Deus multa
peccare posse, flagellat infirmitate cor-
poris, ne peccent: ut eis utilius sit
frangi languoribus ad salutem, quam re-
manere incolumes ad damnationem. Qui
(e) veram ostendit corporis infirmita-
tem, humane tractandus est; qui au-
tem falsam prætendit, & convinci non
potest; Deo dimittendus est. *S. Aug.*

PUNCTUM III. Et ecce quidam de
Scribis dixerunt intra se: hic blasphemat.
Ibidem. *Ipse Christus temerario judi-
cio laceffitus est, quomodo tu effugies?* Ab
ipsis (f) judicibus vitium hoc nascitur;
non a rebus, quæ judicantur. Ut sol
nul-

nullam radiis suis utilitatem illis adfert, qui oculorum infirmitate laborant, sed damnum potius, & pœnam: ita manifesta quoque veritas, nullum perversæ animæ commodum, sed judicanti temere peccatum parit. Judicet (g) ille de alterius errore, qui non habet in se ipso, quod condemnet. Judicet ille, qui non agit eadem, quæ in alio punienda judicat: ne, cum de alio judicat, in se ipsum sententiam ferat.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. *Ibidem.* *Le-
tuli paralyticorum, sunt pravæ consuetudi-
nes vitiorum.* Omne peccatum (h) consuetudine vilescit, & fit homini quasi nullum. Si jam obduruit, dolorem perdidit, & valde putre est, nec dolet. Quod non dolet, non pro sano habendum, sed pro mortuo computandum. Quando aliquid pungitur, & dolet; aut sanum est, aut est in illo spes aliqua sanitatis. Quando pungitur, nec dolet; pro mortuo habendum, ac de corpore præcidendum est. Præscindatur (i) fer-

ro acutæ compunctionis, ulcus inveteratæ consuetudinis. Si est acerbus dolor, leniatur unguento devotionis. Ufus facit virtutes; non natura.

PUNCTUM II. Et surrexit, & abiit in domum suam. *Ibidem.* *Cadere (k) in culpam, jacere in peccatis, humanæ naturæ est; resurgere, & dolere virtutis.* Nihil (l) peccare, solius Dei est; emendare, & pœnitentiam agere de peccato, sapientis est. Quis (m) in seculo peccavit enormius Paulo? quis in Religione gravius Petro? illi tamen per pœnitentiam meruerunt assequi, non solum ministerium, sed etiam magisterium Sanctitatis. Non est (n) grave cadere luctantem; sed jacere dejectum. Non est perniciosum in prælio vulnerari; sed post vulnus acceptum, desperatione curandi, medelam vulneri denegare.

(a) S. Bernar. (b) S. Augustin. (c) S. Basil. reg. 55. (d) Hugo L. 2. de anima. (e) S. August. de opere Monach. (f) S. Chrysoft. (g) S. Ambr. super illud: Beati immacul. (h) S. Augustin. (i) S. Bern. (k) Ex S. Ambr. (l) Idem. (m) S. Petr. Chrysol. (n) S. Chrysoft.

DOMINICA XIX.

POST PENTECOSTEN.

Nuptiæ Filii Regis.

Mane.

PUNCTUM I.

Simile factum est Regnum Cælorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. *Matth. 22.* Beati, qui ad cœnam nuptiarum Agni vocati sunt. *Apoc. 19.* Talis (a) erit ibi delectatio, ut semper tibi præsens sit, & tu nunquam fatieris. Immo ut semper fatieris, & nunquam fatieris. Si dixero, quod non satiaberis, fames erit; si dixero, quod fatiaberis, fastidium times: ubi nec fastidium erit, nec fames. (b) Hereditas Christi, non minuitur copia possessorum, nec fit angustiior numerositate coheredum. Tanta est multis, quanta paucis. Ibi (c) festivitas sine fine, æternitas sine labe, serenitas sine nube. Ibi Deus ipse erit & vita, & salus, & victus, & copia, & gloria, & honor, & pax, & omnia bona.

PUNCTUM II. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias. *Ibidem.* Tanto (d) dono, tanto honore, tanta benignitate cum nos dignatus sit Deus; ne tantam gratiam inanem reddamus, vitam Angelicam, Angelicam oro, ac supplico virtutem, & conversationem ostendamus. Nemo (e) illuc veniet, nisi tractus. Quare illum trahat, & hunc non trahat? noli velle judicare, si non vis errare. Semel accipe, & intellige. Nondum traheris? ora, ut traharis. Tene quod habes, ne alius accipiat coronam tuam. Quæ (f) Sancti viri orando efficiunt, ita prædestinata sunt, ut precibus obtineant.

PUNCTUM III. Illi autem neglexerunt. *Ibidem.* Turpissima (g) est jactura, quæ per negligentiam fit. Si negligentia animam (h) incuria spiritus dormitantem pervaserit: subit quidam animi rigor, & vigor lentescit; languor fingitur virium, & horror austeritatis intenditur. Timor sollicitat paupertatis, subtrahitur gratia, defervescit fervor, ingravescit fastidiosus tepor, frigescit fraterna chari-

ritas, blanditur voluptas, fallit securitas, revocat consuetudo: fit demum lamentabilis casus de Cælo in cœnum, de Paradiso in infernum. Religiosus negligens lætitia dæmonis est.
B. P. N.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. *Ibidem.* *Indigni sunt Cœlestibus Agni nuptiis*, qui (i) boni videri, non esse: mali non videri, sed esse volunt. Qui cupiunt patientes esse sine tribulatione, obedientes sine coarctatione, pœnitentes sine afflictione, virtuosus sine labore: abstinentiam præferre, & pasci delicate; bene vestiri, sed sine sollicitudine; laudari, sed sine virtute; amari, sed sine bonitate; honorari, sed sine sanctitate. Nullum (k) crede, ad salutem nisi Deo invitante venire; nullum invitatum ad salutem, nisi Deo auxiliante operari; nullum nisi orantem auxilium promereri. *S. Augustin.*

PUNCTUM II. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. *Ibidem.* Heu tonitru! heu fulmen! sive comedam, sive bibam, sive aliud quid faciam; semper vox hæc videtur sonare in auribus meis: Multi sunt vocati, pauci vero electi: Ex Pentapolitano incendio, quatuor tantum animæ ereptæ sunt; ex universali diluvio, Noe solum cum septem servatus; ex sexcentis millibus hebræorum, duo tantum terram Promissionis ingressi; ex centenis (l) Christianorum millibus, vix centum salvari putat Chrysostomus. Si (m) unus tantum homo damnandus esset, ceteri vero omnes salvandi; nonne totis viribus adniti deberes, ne tu ille unus sis omnium mortalium infelicissimus?

(a) S. Augustin. (b) S. Ambros. (c) S. Augustin. (d) S. Chrysoft. (e) S. August. (f) S. Gregor. L. I. Dialog. (g) Seneca. (h) S. Bernardus. (i) Idem. (k) S. Augustin. (l) S. Chrysoftom. homil. 40. ad Pop. Antioch. (m) Ex S. Francisc. Seraph.

DOMINICA XX.

POST PENTECOSTEN.

Sanatur filius Reguli.

Mane.

PUNCTUM I.

ERat quidam Regulus, cujus filius infirmabatur. *Joan.* 4. Infirmetas (a) corporis, sobrietas mentis, & virtutum officina est: comes injucunda, sed fidelis; magistra modestiæ, hortatrix parsimoniam. Imbecillitas carnis, (b) mentis vigorem exacuit, & affectis artubus, vires corporum in virtutes transferuntur animorum: ut mihi genus quoddam sanitatis videatur, hominem interdum non esse sanum. Si repugnante corpore, quæ volumus facere non possumus; infirmandum carne est, ut optata faciamus. Tam (c) veneranda est viva Crux Christi, quæ est morbus: quam mortua; puta, picta, aut ficta.

PUNCTUM II. Incipiebat enim mori. *Ibidem.* Tres (d) sunt nuntii mortis: Casus, infirmitas, & senectus. Casus

dubia, infirmitas gravia, senectus certa denunciat. Casus nunciat mortem latentem, infirmitas apparentem, senectus præsentem. Non nocet (e) bonis, si subita morte rapiantur. Non enim subito moriuntur, qui semper se cogitaverunt morituros. Quacunque hora justus moriatur, justitia ejus non auferetur ab eo. Illi (f) deplorandi sunt in morte, quos miser infernus ex hac vita recipit; non quos cœlestis aula includit.

PUNCTUM III. Dicit ei JESUS: vade, filius tuus vivit. *Ibidem.* Via (g) est vita præsens, qua ad Patriam tendimus. Idcirco hic frequenti perturbatione conterimur, ne viam pro Patria diligamus. Longam (b) Cœnam malam nemo vult habere; longam vitam malam pene omnes volunt. Quid vis malum? dic mihi: puto nihil in omnibus actionibus, cogitationibus, cupiditatibus. Terram malam non vis, bonam arborem vis, amicum bonum, &c. ipsam vestem malam non vis habere; aut da mihi aliquid te velle, quod malum

lum est ? solam animam & vitam vis habere malam. Quid te offendisti? non vis esse malum, nisi te solum? quid de te ipse meruisti?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Interrogabat horam ab eis. *Ibidem.* *Horæ cedunt diebus, dies mensibus, menses annis.* Fallax (i) in temporalibus bonis suavitas, labor, & perpetuus timor, & periculosa jucunditas: initium sine providentia & finis cum pœnitentia. Inter temporalia, & æterna hoc interest: quod temporale plus diligitur ante, quam habeatur, vilescit autem, cum advenerit; æternum, ardentius diligitur adeptum, quam desideratum. *Dum (k) differtur vita, transcurrit.* *Quidam tunc incipiunt vivere, quum desinendum est.* *Vive Deo (l) paullulum, qui vixisti seculo totum.* *Dic Deo tuo: de mea (m) misera vita, fume, obsecro, residuum annorum meorum: pro his vero, quos male vivendo perdidisti, cor contritum, & humiliatum ne despicias!*

PUNCTUM II. Hora septima reliquit eum febris. *Ibidem.* Non minorem (n) febrem

febrem amoris esse dixerim, quam caloris. Febris nostra ambitio est, febris nostra iracundia est, febris nostra luxuria est. Quæ licet corporis vitia sint, ignem tamen ossibus implicant. Sed ubi quis resipuerit a furore, tunc conscientia interioris aperitur visus, factique pœnitentia succedit. Tunc Deus timetur, & peccator se vult celare; sed non potest. O opus (o) detestabile, & dignum confusione, quod inchoatur in auro, & finitur in testa! O confusibiles operarios, qui initio conversionis suæ, opus suum inchoant ex auro, & consummant in luto!

(a) S. Ambr. (b) Salvian. (c) Nazian. (d) Hugo. (e) S. Ansel. (f) S. Isidor. (g) S. Greg. (h) S. Aug. (i) Idem. (k) ex Sen. (l) ex S. Greg. (m) S. Bern. (n) S. Ambr. (o) Richard.

DOMINICA XXI.

POST PENTECOSTEN.

*Parabola Regis ponentis rationem
cum servis suis.*

Mane.

PUNCTUM I.

A Similatum est Regnum Cœlorum homini Regi, qui voluit rationem ponere

ponere cum servis suis. *Matth.* 18. Pec-
cata (a) five parva, five magna impu-
nita esse non possunt. Aut homine pœ-
nitente, aut Deo in judicio puniente ex-
pianantur. Cessat vindicta Divina, si con-
versio præcedat humana. Amat DEUS
confitentibus parcere. Amat eos, qui
femetipsum judicant, non judicare. Per
flagella hujus vitæ judicii Divini severi-
tatem disce. Si ita districte modo per-
cutit, quando parcit: quomodo percussu-
rus est, quando puniens judicabit? Ante
(b) judicium interroga te ipsum, & in
conspectu Dei invenies propitiationem.

PUNCTUM II. Oblatus est ei unus, qui
debebat ei decem millia talenta. *Ibidem.*
Deputemus (c) intelligentiam datam,
quasi pecuniam mutuam. Quo plus no-
bis creditur ex benignitate, eo debito-
res amplius tenemur ex opere. Accer-
feris (d) a sepulchro, rursus indues ani-
mam: ut coram Deo in judicio stes,
operum tuorum omnium rationem reddi-
turus. Hæc consideratio assidue verse-
tur ob oculos: nempe, quo pacto te
Deus elegerit ab æterno, quasi quam
plu-

plurium actionum instrumentum: ut tuis potentiis, sensibus, ac membris beneplacitum ejus, in multis bonis operibus adimpleas. Tu vero, tamquam refractarium instrumentum, tanto beneficiorum ponderi non cedis, immo resistis?

PUNCTUM III. Misertus autem Dominus servi illius, dimisit eum. *Ibidem.* Quid (*e*) misericordius intelligi valet, quam quod peccatori æternis tormentis damnato, & non habenti unde se redimat, Deus Pater dicit: Accipe Unigenitum meum, & da pro te? Tua malitia mensuram habet; Dei misericordia mensuram non habet. Procide ad genua misericordis Domini, agnosce culpam, veniam deprecare. Securum habes accessum ad Deum misericordem: ubi Mater Misericordiæ ante Filium, Filius ante Patrem. Mater ostendit Filio pectus, & ubera: Filius ostendit Patri latus, & vulnera.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Egressus autem servus ille, invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios, & tenens suffo-

suffocabat eum. *Ibidem.* Homo (f) homini reservat iram, & a Deo querit medelam? in hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur? O ingratissime peccator! attendis, quid tibi fecerit homo, & non consideras, quid tu feceris Deo? O formidolosa sententia! Si parva fratribus non dimittimus, magna nobis a Deo non dimittentur? In tribulationibus, summæ est dementiæ, attendere ad secundas causas, & non ad Deum, qui eas immittit in nostrum bonum. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Et iratus Dominus tradidit eum tortoribus. *Ibidem.* *Judicium sine misericordia ei, qui non facit misericordiam.* Si, (g) non dimittis injuriam, quæ tibi facta est, non orationem pro te facis, sed maledictionem super te inducis, cum dicis: Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Impudenter a Domino veniam petit, qui conservo eam negat. Ne (b) dicas in lingua, ignosco: & corde

corde differas. Vocem tuam audit homo, conscientiam Deus inspicit. Melius est, dum non clamas ore, & in corde dimittis; quam blandus ore, crudelis corde. Quoties (i) vis dimitti tibi, toties tu dimitte. Immo quia vis totum dimitti tibi, totum dimitte.

(a) S. Greg. (b) Eccl 18. (c) S. Greg. (d) Bart. de Martyr. (e) S. Ber. (f) S. Hier. (g) S. Anast. (b) S. Aug. (i) S. Petr. Chrysol.

DOMINICA XXII.

POST PENTECOSTEN.

An liceat censum dare Cæsari?

Mane.

PUNCTUM I.

A Beuntes Pharisæi consilium iniverunt, ut caperent JEsu in sermone. *Matth.* 22. Pharisaicus (a) dolus est, cum aliud quis lingua loquitur, aliud volvit in corde. Ore amicitias simulat, mente odium, & vindictam versat. Blanditiis proximum complectitur, ac interim, quæ ad perniciem ejus faciant, meditatur. Qui suaviloquentia proximum circumvenit, diaboli mancipium efficitur.

tur. Dæmon in Paradiso Evam circumvenit locutione fraudulenta: & inde nobis mors, inde lapsus, inde perditio. Filii diaboli proximos circumveniunt in vitæ consortio: ipsi sermonem inchoant, ut cum quicquam protuleris, ad alterum deferant, & te inter, & illum, charitatis vinculum dissolvant.

PUNCTUM II. Licet censum dare Cæsari, an non? *Ibidem.* Quid sit (b) libertas, quæris? nulli rei servire, nulli necessitati, nullis casibus. Ille (c) in quavis conditione liber est, qui amore non capitur, avaritiæ vinculis non tenetur, metu criminis non alligatur: qui securus expectat præsentia, quem non terrent futura. Quem (d) delectat vera libertas, ab amore rerum mutabilium liber esse appetat: & quem regnare delectat, uni omnium Regnatori Deo subjectus sit, plus eum diligendo, quam seipsum.

PUNCTUM III. Cognita autem JESUS nequitia eorum, ait: Quid me tentatis hypocritæ? *Ibidem.* *Innocentiæ simulatio, est Dei tentatio, virtutis exterminatio, peccatoris*

toris condemnatio. Hypocrisis (e) subtile malum, secretum virus, virtutum fucus, tinea sanctitatis. Hypocrita secunda simulat, prospera fallit, curiosa mentitur, & crudeli arte, virtutes truncat mucrone virtutum: Jejunium jejuniis perimit, oratione orationem vacuat, misericordiam miseratione prosternit. *Si sapias, non propalam, sed clam: quoties videlicet tibi soli in cella permanere licuerit, nonnullos actus humilitatis, contritionis, gratiarum actionis, & alios exercere nitaris. Lege Const. p. 1. c. 5. ad calcem.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Cujus est imago hæc? *Ibidem.* O Anima! (f) insignita DEI imagine, decorata similitudine, desponsata in fide, dotata in spiritu, redempta sanguine, deputata cum Angelis, capax beatitudinis, heres bonitatis, rationis particeps: Quid tibi cum carne, qua haud aliud vilius sterquilinum invenisti? ad imaginem Dei facta anima rationalis, ceteris omnibus occupari potest, repleri omnino non potest. Capacem Dei, quidquid Deo minus est, non implebit.

Felix

Felix anima! (g) quam Dei pietas respicit, humilitas subjicit, potentia reducit, obedientia conducit, perseverantia perducit.

PUNCTUM II. Reddite ergo quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt Dei Deo. *Ibidem.* Deo (b) ea, quæ Dei sunt nos reddere oportet: id est corpus & animam, & voluntatem. Dei numisma homo est, in quo est Dei imago figurata; ideo Deo innocentiam conscientiam servato, & quæ virtutis sunt, reddito. Quisquis (i) bene cogitat, quæ voverit Deo; quæ vovit, persolvat, & se ipsum reddat. Hoc exigitur, hoc debetur. Imago Cæsaris, reddatur Cæsari; imago Dei; reddatur Deo. Deo reddendus est christianus amor; Regibus humanus timor.

(a) S. Bern. (b) Sen. (c) S. Ambr. (d) S. Aug. (e) S. Petr. Chrysol. (f) S. Bern. (g) S. Aug. (h) S. Hilar. (i) S. Aug.

DOMINICA XXIII.

POST PENTECOSTEN.

Filia Principis ad vitam revocatur.

Mane.

PUNCTUM I.

Domine, Filia mea modo defuncta est,

est, sed veni, impone manum tuam super eam. *Matth. 9. Manus super mortuos imponimus, cum pro illis Dei misericordiam exoramus.* Unum (a) ex sanctioribus operibus est, quibus se homo exercere potest in hac vita: Offerre sacrificia, & orare pro defunctis, qui sunt in purgatorio. Omne, quod defunctis, causa pietatis impenditur, in nostrum bonum convertitur. Ora pro defunctis, ut dum fuerint in æterna vita, pro te orare non negligant. Expectant nos, ut juventur per nos. Quoniam eorum, quos in hac vita mortali, ac domestica disciplina, ut vere in Christo fratres habuimus, post mortem nullatenus oblivisci debemus: Piiis suffragiis, & orationibus, quantum fas est, in Domino juvabimus. *Const. p. 1. c. 10.*

PUNCTUM II. Et surgens JESUS, sequebatur eum. *Ibidem. O Mira Christi alacritas ad opitulandum!* Beatus, (b) qui ubique te Ducem habet Domine JESU! & non illum transfugam Spiritum, qui voluit ad thronum Majestatis tuæ accedere.

dere. Nos autem populus tuus sequamur te, per te, ad te: quia tu es veritas, via, & vita. Via in exemplo, veritas in promisso, vita in præmio. Sequatur elationem dæmonis, cui præplacet pœna inferorum, gaudiis Regni cœlorum. Superbus (c) Monachus, dæmone, quem sequatur, opus non habet: ipse sibi & dæmon, & inimicus, & hostis est.

PUNCTUM III. Non est mortua puella, sed dormit. *Ibidem.* *Mors justorum, somnus verius est, quam interitus. Non interit, qui in cœlo vivit.* Habet (d) hoc Religio, ut qui eam secuti sunt, primum in hac vita multis bonis repleat; deinde post vitæ exitum, ad DEum perducatur. Spiritui (e) a corpore exeun- ti e cella, in cœlum non longa, nec difficilis via invenitur. Moriens aut vix, aut nunquam aliquis, a cella ad infernum descendit: quia vix unquam aliquis, nisi cœlo prædestinatus, in cella usque ad mortem perstitit. Mors ergo justorum, & somnus valde sunt affinia. *S. Bern.*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Et deridebant eum. *Ibidem.* Reprobi, (*f*) jussionis vel comminationis Divinae judicium derident; parata tamen eos expectant judicia damnationis. Quid (*g*) sibi plaudit iniquus, quia de illo flagellum sibi fecit Pater meus? illum assumit ad ministerium, me erudit ad Patrimonium. Si videris (*b*) irrisorem Monachum, de quo prius bene confidebas, ubicunque stat, ambulat, sedet, oculis incipientem vagari, caput erectum, aures portare suspensas; e motibus exterioris hominis interiorem immutatum agnoscas. Ex insolenti corporis motu, morbus animae deprehenditur: quam, dum a sui circumspeditione torpescit, incuria sui, curiosam in alios facit. Religiosus curiosus oblivio sui est. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Et cum ejecta esset turba, intravit. *Ibidem.* Ejicienda (*i*) est de corde secularium curarum multitudo, ut anima resurgat. Præoccupatum (*k*) secularibus desideriis animum delectatio Sancta declinat. Misceri non possunt
vana

vana veris: ut pariter sapiant, quæ sursum sunt, & quæ super terram. Mens mundi amanti dedita, & temporalium fatigationi asueta, etiam si sibi vacare liceret, & quæ ad salutem spectant, ordinare posset; tamen ad secularia, rerum terrenarum pondere pertrahitur.

(a) S. Aug. (b) S. Bern. de Ascens. Dom. (c) Climacus gradu 22. (d) S. Chryf. (e) S. Bern. (f) V. Beda. (g) S. Aug. (h) S. Bern. (i) S. Greg. (k) S. Bern.

NB. Si plures occurrerint Dominicæ, assumantur, quæ superfuerunt post Epiphaniam.

DOMINICA ULTIMA.

POST PENTECOSTEN.

Prædicitur Urbis, & Orbis desolatio.

Mane.

PUNCTUM I.

CUM videritis abominationem desolationis. *Matth. 24. Abominatio desolationis in loco Sancto stat, dum in Religione irreligiose vivitur.* Sunt quidam, (a) qui velut conversi, nihil abjiciunt ex pristinis moribus; qui non mutantur mente, sed veste. Hi sunt, qui sermo-

ne tantum seculo renunciasse contenti, seculariter vivunt: & vitia sua, inani professione virtutis abscondunt. Timorem (b) Domini rejiciunt, Religiosam solitudinem fugiunt: verbosi, curiosi, faceti usque ad detractionem, loquaces usque ad murmurationem: Vacant nugis, laborem fugiunt, & omnem Religiosi status disciplinam excutiunt.

PUNCTUM II. Tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes. *Ibidem.* *Mons Christum, altitudo Religiosam perfectionem significat: quam Christus, & docuit, & fecit.* Ut Deo (c) a quo sumus facti, nos reddamus; ne dominari nobis ea, quibus sumus naturaliter præpositi, permitamus. Dominetur vitiis ratio, subjiciatur corpus animo, animus Deo: & impleta est tota hominis perfectio. Jejunia, (d) vigiliæ, meditatio scripturarum, nuditas, ac privatio omnium facultatum; non perfectio, sed perfectionis instrumenta sunt. Perfectio est, (e) Christo nihil præponere; quia nec nobis quidquam ille præposuit.

PUNCTUM III. Qui in tecto est, non descendat tollere aliquid de domo sua. *Ibidem.* *Fam tum Religiosæ perfectionis tectum inscendisti, cum te perfecte Deo devovisti.* Si (f) perfectus non es, Deo mentitus es. Os autem quod mentitur, occidit animam. Si perfectus es, cur bona paterna desideras? *Cur possidere opes sub Christo paupere anbelas? cur descendis tollere aliquid de domo tua?* Ad (g) Professionem nostram pertinet: Paupertatis studium quærere, & non solum facultates, sed etiam ipsas voluntates de cordibus eradicare. Nihil enim habere, interdum necessitatis est; nihil autem cupere, virtutis.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Erit tunc tribulatio magna. *Ibidem.* Dispone, (b) & ordina omnia secundum tuum velle, & non invenies, nisi semper aliquid debere pati, aut sponte, aut invite. Si putas (i) te nondum habere tribulationes; nondum cepisti esse Christianus. Ubi est vox Apostoli: omnes, qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem

patientur? si non pateris pro Christo ullam tribulationem, vide, ne nondum ceperis pie vivere in Christo. Gaudeat Christianus in adversis: quia aut probatur, si justus est; aut si peccator est, emendatur. Servus Christi patienter tolerat omnia, parce loquitur, & multum laborat pro Christo. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Qualis non fuit ab initio mundi usque modo. *Ibidem.* Nemo (*k*) sibi dicat: fuerunt tribulationes apud Patres nostros, apud nos non sunt. Pejora (*l*) sunt, quæ patimur, his, quæ Paulus passus est. Eum illi lapidibus cædebant; sed nunc accidit: ut verbis, lapidibus durioribus feriamur. Sed (*m*) gloriosius est injuriam tacendo fugere, quam respondendo superare. Si malus convitium dicat, justus taceat. Si infirmus injuriam inferat, justus sufferat. Si pauper criminetur, justus non respondeat.

(*a*) S. Prosp. de vita Contempl. (*b*) S. Bern. (*c*) S. Prosp. l. 3. de vita Contempl. (*d*) Abb. Moyse in coll. PP. (*e*) S. Cypr. (*f*) S. Aug. (*g*) S. Cæsarius. (*b*) Th.

(b) Th. a Kemp. (i) S. Aug. in pf. 55. (k) Idem.
 (l) S. Chrysoft. hom. 31. ad pop. (m) S. Greg. l. 30.
 mor.

IN DEDICATIONE ECCLESIAE.

*Zacchæus hospitio Christum ex-
 cipit.*

Mane.

PUNCTUM I.

Zacchæus, & ipse dives quærebat vi-
 dere JESUM. *Lucæ* 19. Vere (a)
 dives, qui in conspectu Dei potest di-
 ves videri: in cujus conspectu terra exi-
 gua, mundus ipse angustus est. Solum
 illum divitem Deus novit, qui sit dives
 æternitati: qui non opum, sed virtu-
 tum fructus recondat. Nonne tibi vi-
 detur dives, qui habet pacem animi?
 ut nihil concupiscat, nec vetera fasti-
 diat, nec nova quærat? dives pax, di-
 ves modestia, dives fides, dives sim-
 plicitas, dives bonitas: quam, si quis
 servaverit, pascitur in divitiis cœlestis
 hereditatis. Nemo dives est, qui quod
 habet, secum auferre non potest. Ubi
 abun-

abundantia, ibi satietas: ubi fames cupiditatum, ibi utique paupertas est.

PUNCTUM II. Et non poterat præ turba, quia statura pusillus erat. *Ibidem.* Non (b) laudes virum in specie sua, neque spernas hominem in visu suo: brevis in volatilibus est apis, & initium dulcoris habet fructus illius. Parvi, (c) valde acuti sunt. Zacchæus (d) cupit nosse aspectu, quem intuitus fuerat sensu: videre facie, quem viderat mente, contemplari præsentem, quem nunquam viderat operantem. Mellis (e) gutta idem sapit, quod totus favus. Nec ideo margarita vilis, quia exigua; sed ideo magis pretiosa, quia & in exiguo modo, magnum pretium habet. Deus (f) non est acceptor personarum. Inter (g) omnia peccata Sacerdotum, est maximum: quod non causas, sed personas considerant.

PUNCTUM III. Et præcurrens ascendit in arborem sycomorum. *Ibidem.* Pusillus Zacchæus (b) sycomorum subiit, & Dominum vidit: quia, qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam

tiam, subtiliter contemplantur. Non (i) aliam putes esse sapientiam, quam veritatem, in qua tenetur, & cernitur summum bonum. Nullo loco est, & nusquam deest: foris admonet, intus docet O utinam (k) sapires, & intelligeres, ac novissima provideres! Saperes, quæ Dei sunt: intelligeres, quæ mundi sunt: provideres, quæ inferni sunt. Profecto inferna horreres, superna appeteres, quæ in manu sunt, contemneres.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Hodie in domo tua oportet me manere. *Ibidem.* Dignum (l) habitaculum parat Deo, cujus non est ratio decepta, non voluntas perversa, non memoria inquinata. Videat anima, ne a se invicem membra dissideant: ratio, voluntas, & memoria. Redi ad cor tuum, & diligenter discute teipsum: considera, unde venis, & quo tendis? quomodo vivis? quid agis? quid amittis? quantum quotidie proficis, vel deficis? Domum Dei decet sanctitudo: quia non tam politis marmoribus, quam

quam ornatis moribus delectatur: & puras magis diligit mentes, quam auratos parietes.

PUNCTUM II. Hodie salus huic domui facta est. *Ibidem.* Animam (m) sanctam visitant Angeli, utpote templum Dei. Templum hoc, cum ornatum fuerit, & dedicatum; nullos ulterius alienos titulos potest suscipere: nullum habitatorem, nisi Deum, qui condidit illud, & creavit. Nihil ultra terrenum sancta illa anima, nihil materiale, nihil corruptibile diligit, aut curat. Si quid prosperum invenerit, pertransit; non conturbatur, si quid adversum contigerit. Convertersemur (n) quasi Dei templa, ut Deum in nobis constet habitare: ut qui cœlestes, & spirituales esse cepimus, non nisi cœlestia & spiritualia cogitemus, & agamus. Religiosorum exempla mors, & vita secularium. *B. P. N.*

(a) S. Ambr. l. 4. Ep. 67. (b) Eccl. II. (c) Arist. (d) S. Chrysof. (e) S. Paulin. (f) Act. 10. (g) S. Ambr. (h) S. Gregor. (i) S. August. (k) S. Bern. (l) Idem. (m) Idem. (n) S. Cypr. tract. de orat. Dom.

I. Januarii.

IN FESTO CIRCUMCISIONIS
DOMINI.

De Sanctissimo JESU Nomine.

Mane.

PUNCTUM I.

Postquam consummati sunt dies octo.
Lucæ 2. O Domine (a) quam admirabile est nomen tuum! vere tu es Deus, qui facis mirabilia. Jam non mundi hujus structuram admiror, non stabilitatem terræ, non Lunæ defectum, non Solem semper integrum, & ejus laborem perpetuum: miror DEUM in utero Virginis; miror omnipotentem in cunabulis; miror, quomodo Verbo Dei Caro adhæserit? *quomodo circumcisionis legi sponte sua se subjecerit? Tuæ salutis causa* suscepit (b) Christus circumcissionem, ablaturus circumcissionem ipsam: suscepit umbram, daturus lucem: suscepit figuram, impleturus veritatem. *Reco- gnosce, gratias age, adora.*

PUN.

PUNCTUM II. Ut circumcideretur Puer. *Ibidem.* Christus (c) in Incarnatione induit formam hominis, in circumcissione peccatoris. Legislator circumcissionis, non tenebatur lege circumcissionis. Expers peccati, non indigebat remedio peccati. Attamen sine peccati traduce, Sancti Spiritus obumbratione conceptus, Sacrata Matris Virginitate genitus, signum peccati, & stigma suscepit: ut tibi humilitatis, ut obedientiæ exemplum relinquat. *Cujus superbiam, cujus inobedientiam hoc exemplum Christi non curat; nescire se S. Augustinus clamat, quid eam curare queat?* Non est humilis Religiosus, qui dedignatur, & non optat sperni. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Vocatum est Nomen ejus Jesus. *Ibidem.* Nomen (d) Jesu quam charum! quam utile! quam salubre! si charum non esset, amorem cordis mei non accenderet: si utile non esset, salutem mihi non adferret: si salubre non esset, non me lucraretur. Nomen Jesu lucet prædicatum, pascit reco-

recogitatum , juvat invocatum. No-
men Jesu reparat sensus, virtutes robo-
rat, vegetat bonos mores, castas fovet
cogitationes. O Jesu! sis mihi propter
nomen tuum Jesus, & salva me.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Quod vocatum est ab
Angelo. *Ibidem.* *Triumphale nomen Jesus,*
non prius Dei Filio imponitur, quam cir-
cumcidatur. Quo (e) plus se humiliat Christus,
tanto amplius eum Pater æternus exaltat.
Nascitur in stabulo, annuntiatur Pastori-
bus de Cælo; jacet pannis involutus in præ-
sepio, stellæ lumine manifestatur toti mundo;
circumciditur ut peccati reus, adoratur a
magis ut verus Deus. O Sancta, vene-
rabilisque humilitas! (f) Tu Dei Fi-
lium descendere fecisti in uterum Vir-
ginis: ut nos ascendamus in sinum æter-
ni Patris. Tu illum fecisti indui vili-
bus pannis: ut nos induamur virtutum
ornamentis. Tu illum circumcidisti in
carne: ut nos circumcideremur mente.
Non vereare humiliari cum Christo: ut a
Patre exalteris cum Christo.

PUNCTUM II. Priusquam in utero con-

T

cipe-

ciperetur. *Ibidem.* Ita DEO curæ sunt Filii Dei. Non sit tibi cura de magni nominis vana gloria, si vis nomen tuum scriptum esse in cœlesti Patria. Dic mihi (g) ubi sunt amatores mundi, qui ante pauca tempora nobiscum erant? Quid profuit illis inanis gloria? brevis lætitia? jactantia? arrogancia? De illa exultatione ceciderunt in magnam ruinam. Nihil ex eis remansit, nisi cineres, & vermes. Quidquid illis accidit, tibi accidere potest, quia homo es. Homo de humo, limus de limo. De terra es, & de terra vivis, & in terram revertaris. Subito veniet dies ultima, & forsitan hodie. Qui socii erant in vitiis, delati de Libro vitæ, socii erunt in poenis. Cura, ut nomen tuum scriptum sit in cœlis.

(a) S. Cyprian. (b) S. August. (c) S. Bern.
 (d) Idem super cant. (e) ex Eodem. (f) S. Aug.
 (g) S. Hier.

VI. Januar.

IN FESTO EPIPHANIÆ DOMINI.

Vocatio Magorum.

Mane.

PUNCTUM I.

ECce Magi ab oriente venerunt.
Matth.

Matth. 2. Ecce (a) vocat nos Deus per se, vocat per Angelos, vocat per Patres, vocat per Prophetas, vocat per Apostolos, vocat per miracula, vocat plerumque per flagella, vocat aliquando per hujus mundi prospera, vocat aliquando per adversa. Nemo vocatus contemnat; ne dum voluerit intrare, non valeat. Si verbis (b) non creditis, operibus credite. Currunt undique peccatores ad pœnitentiam, & natura, & consuetudine delicati. Nil credentibus impossibile, nil amantibus difficile, nil asperum, nil arduum reperitur. Servus Dei pro Christi amore non curat propria commoda. *Beat. P. N.*

PUNCTUM II. Audiens autem Herodes Rex turbatus est, & omnis Jerosolyma cum eo. *Ibidem.* Tyrannum Herodem Regis legitimi adventu turbari, non miror; Judæos tamdiu expectati Messiae nativitate turbari indignor. Herodes metuebat Regni amissionem, Judæi scelerum castigationem. Habet (c) hoc infelix

T 2

pec-

peccandi consuetudo, ut perturbationem menti ingeneret. Tenent pravæ consuetudines, quem semel ceperunt, atque quotidie duriores existunt, & nonnisi cum peccatoris vita finiuntur. Usitata culpa obligat mentem, ut nequaquam surgere possit ad rectitudinem. Conatur & labitur: quia ubi diu sponte perstitit, ibi cum noluerit, cadit.

PUNCTUM III. Et ecce stella, quam viderant antecedebat eos. *Ibidem.* Qui ad justitiam erudiunt multos, fulgebunt quasi stellæ. Quicumque (*d*) in Ecclesia pie vivit, & caste; qui, ea quæ sursum sunt sapit, non quæ super terram: cœlestis instar est luminis. Et dum ipse Sanctæ vitæ nitorem servat, multis viam ad Dominum, quasi stella, demonstrat. Hoc (*e*) Magistri optimi est officium, suo exemplo docere, quæ præcipit. Hoc (*f*) habet proprium doctrina, arrogantium, ut humiliter nesciant inferre, quæ docent. Qui dum docent, quasi in quodam sibi videntur summitatis culmine residere; eosque, quos docent, ut longe infra se positos despi-

despiciunt : quibus non consulendo lo-
qui, sed vix dominando dignantur. *O
ignes fatui, non stellæ firmamenti!*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Invenerunt Puerum cum
Maria Matre ejus, & procidentes ado-
raverunt eum. *Ibidem.* Adorant Magi
(g) in carne Verbum; in infantia sa-
pientiam; in infirmitate virtutem; in
hominis vilitate, Dei Majestatem. At-
tende interim (b) quid obtulerint, &
cognosces, quid crediderint. Auro (i)
Regem, Thure Deum, mirrha morta-
lem prædicant. Aurum (k) offerimus, si
claritate supernæ sapientiæ splendemus;
thus, si cogitationes carnis per sancta
orationum studia, in ara cordis incen-
dimus: ut suavi odore per cœleste de-
siderium redolere valeamus; mirrham,
si carnis vitia mortificamus. *Tria præ-
cipua munera Jesu Christo obtulisti, dum
solemnia Religionis vota nuncupasti.* Non
te (l) vovisse pœniteat; immo gaude
jam tibi non licere, quod cum nocu-
mento licuisset. Felix necessitas, quæ
in meliora compellit.

PUNCTUM II. Per aliam viam reversi sunt in Regionem suam. *Ibidem.* Regio (*m*) nostra paradifus est: ad quam Jesu cognito, per eandem viam, qua venimus, redire prohibemur. A Regione nostra superbiendo, inobediendo, visibilia sectando, cibum vetitum gustando discessimus; sed ad eam necesse est, ut flendo, obediendo, visibilia contemnendo, atque appetitum carnis refrenando redeamus. Nunquam (*n*) spernit Deus pœnitentiam, si ei sincere offeratur. Si ad summum quis perveniat malorum, inde tamen velit reverti ad viam virtutis, suscipit libenter, & amplectitur.

(*a*) S. Gregor. Homil. 39. in Evang. (*b*) S. Bern. (*c*) S. Gregor. l. 15. Moral. (*d*) S. Leo Papa. (*e*) S. Chrysoftom. (*f*) S. Greg. l. 14. Mor. (*g*) S. Leo. (*h*) S. Fulg. (*i*) S. Ambros. (*k*) S. Greg. (*l*) S. Augustin. (*m*) S. Greg. (*n*) S. Chrysoft.

XVIII. *Januar.*

FESTUM CATHEDRÆ S. PETRI
ROMÆ.

Vide 29. Junii.

XXV. Januar.

IN FESTO CONVERSIONIS
SANCTI PAULI.

Præmia sequentium Christum.

Mane.

PUNCTUM I.

Dixit Petrus ad Jesum: ecce nos reliquimus omnia. *Matth. 19.* Petrus (a) non solum dimisit, quidquid habebat; sed etiam, quidquid habere cupiebat. *Spem aquirendi, desiderium possidendi, curam conservandi dereliquit.* Nisi (b) ex toto corde, & affectu pauper sis; paupertas ipsa, non virtus, sed miseria est. Habendi amor, nisi ad integrum refecetur; ardentior est in parvis, & plus torquet in rebus minimis. Quid (c) insipientiæ, immo infantiæ est, ut qui majora reliquimus, minora tanto affectu teneamus? Mundum contempsimus universum; abrenunciavimus affectibus propinquorum; Monasteriorum carceri mancipavimus nosmet ipsos; & tamen in rebus ludicris cor &

animum defigimus? *Cave hanc scrutariam mundinationem.*

PUNCTUM II. Et secuti fumus te. *Ibidem.* Multi (*d*) divitias relinquentes Dominum non sequuntur. Non sufficit ad perfectionem omnia relinquere; nisi post contemptas divitias sequaris salvatorem: id est, relictis malis, facias bona. Si quis (*e*) renunciet omnibus, quæ possidet, & suis non renunciet moribus; non est Christi discipulus. Qui enim renunciat rebus suis, sua abnegat: qui vero renunciat suis moribus, se ipsum abnegat. Nihil (*f*) proderit pecunias non habere, si voluntas fuerit in nobis possidendi. Miserabile autem est, paupertatis æstus tolerasse: fructus vero ejusdem, pravæ voluntatis vitio perdidisse. Proprietarius plus amittit, quam furatur. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Quid ergo erit nobis? *Ibidem.* Hodie (*g*) promissionis tempus est: audi, crede, expecta: crede creditori tuo, qui tibi credidit debitori suo; expecta parumper, ut veniat, qui
te

te diu sustinuit, ut venires. Da illi inducias de promisso, qui tibi, quidquid erat debiti, condonavit. O quam (b) jucundum erit, ad vera, atque solida gaudia, & ad Angelorum transire confortia! ad illam vitam conscendere: ubi nulli erunt labores, nulla damna, nulla incommoda, nulla peccata; sed æterna innocentia, inviolata justitia, inconcussa securitas, sempiterna felicitas. O beata (i) Regio deliciarum, ad te suspiro de valle lachrymarum!

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, cum sederit Filius hominis in Sede Majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, *Ibidem*. O (k) honoris culmen! o fiducia privilegium! o prærogativam securitatis! o *felix regularium ordinum conditio!* felix plane: quæ tam securos, immo gloriosos facit, in illo singulari fragore elementorum, in illo tremendo examine meritorum, in illo tanto discrimine judiciorum. Quid enim tam pavendum? quid tam plenum anxietatis, &

solicitudinis cogitari potest: quam iudicandum adstare illi tam terrifico tribunali? quam incertam adhuc expectare, sub tam districto Iudice sententiam?

PUNCTUM II. Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut Patrem, aut Matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. *Ibidem.* O Bonitas!

(l) O munificentia creatoris! pro caducis, stabilia; pro vilibus, pretiosa; pro minimis, maxima; pro humanis, divina; pro momentaneis, retribuet sempiterna. Cui, (m) *contemptis facultatibus portio Deus est, totius naturæ Dominus est.* Pro agris, (n) ipse sibi satis est, habens bonum fructum, qui non possit perire. Pro domibus satis est sibi, ut sit habitatio Dei: qua nihil potest esse pretiosius. Quid enim pretiosius Deo? ea est portio, quam terrenæ partes æquare non possunt. Quid beatius possessione Divina? Jacta cogitatum tuum in Domino: ipse te enutriet in Cænobio, qui Eliam in deserto, qui Antonium

nium & Paulum in eremo enutrivit. S.
Franc. Seraph.

(a) S. August. (b) S. Cæsar. (c) S. Bernar.
(d) Raban. super Matth. (e) S. Isidor. l. 3. de sum.
bono (f) Cass. (g) S. Chrysol. (h) Euseb. Emysl.
(i) S. Bernar. (k) Idem. Serm. 8. in ps. Qui habi-
tat. (l) Idem. (m) ex S. Ambr. (n) Idem.

II. Februar.

IN FESTO PURIFICATIONIS
B. M. V.

Prophetia Simeonis de Christo.

Mane.

PUNCTUM I.

Postquam impleti sunt dies purgatio-
nis Mariæ. *Luc. 2. Immaculato par-
tu, quo puritatem genuisti, purissima effe-
cta es, o Mater Puritatis! quorsum igi-
tur tibi legalis purificatio? cum (a) Proles
ista, fons purgationis sit, & venerit fa-
cere purificationem delictorum. Vere
o Beata Virgo! vere non habes causam,
nec habes opus purificatione; sed,
nunquid Filio tuo opus erat circumci-
sione? esto inter mulieres tanquam una
earum: nam & Filius tuus, sic est in
nume-*

numero puerorum. *O Mater recipe me in numerum filiorum!* Verum, quicumque (b) sibi Mariæ optat præsidium, imitetur exemplum. Agnoscit (c) illa, & diligit, diligentes se: prope est invocantibus se: præsertim illis, quos videt conformes sibi factos in castitate, & humilitate.

PUNCTUM II. Tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. *Ibidem.* *Quam grata hæc fuit Deo Patri oblatio? quam acceptabile sacrificium?* cum aliquis, (d) omne quod habet, omne quod vivit, omne quod sapit, omnipotenti Deo vovit: holocaustum est. Illi, qui ex possessis rebus, subsidia egentibus ministrant, in bonis quæ faciunt, sacrificium offerunt: quia aliquid DEO immolant, aliquid sibi reservant. Qui nihil sibi reservant; offerunt holocaustum, quod majus sacrificio est. Ut feliciori cursu, & novo semper merito viam virtutum perficias, singulis diebus coram SS. Eucharistiæ Sacramento, genibus flexis, vota iterare, seu confirmare consvescas. *Const. p. 2. c. 1.*

PUNCTUM III. Et ecce homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon, & homo iste justus. *Ibidem.* *A justitia Sanctus Senecio laudatur.* Vera laus est (e) quæ non ab hominibus, sed a Deo proficiscitur. Quid prodest, si justus appareas coram hominibus, cum in oculis Dei plenus iniquitate inveniaris? nihil tibi oberit, si mundus universus te vituperet, modo Dominus universi laudet, & extollat. *Noli tamen justitiam facere coram hominibus, ut videaris ab eis; nec idcirco bona propalam agere pertimescas.* Si (f) times speculatores, non habebis imitatores. Debes videri: sed non ad hoc debes facere, ut videaris.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Positus est hic in ruinam, & resurrectionem multorum. *Ibidem.* Prædestinatorum (g) ita certus est numerus, ut nec addatur ei quisquam, nec minuatur. Tene ergo, quod habes. Si enim alius non est accepturus coronam, nisi iste perdiderit; certus est numerus. Providentia (b) Divina omnia disposuit. Malitiam non fecit;

cit; cum tamen ab aliis inventam prohibere possit, non prohibet. Si malitia non esset, virtus contrarium non haberet. Aufer malitiam Judæ & proditionem; auferes pariter Christi crucem, & passionem. Non solis bonis utitur Deus ad opus bonum; sed etiam malis. Sunt vasa ad honorem, sunt ad contumeliam.

PUNCTUM II. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. *Ibidem.* Beata (i) Dei Genitrix Virgo, & Martyr fuit; quamvis in pace vitam finierit. Alii Sancti, & si passi sunt pro Christo in carne, tamen in animam pati non potuerunt. Beata Dei Genitrix, quia in illa parte passa est, quæ impassibilis habetur, plus quam Martyr fuit. Quia plus omnibus dilexit, propterea plus doluit. Ejus dilectio, amplius fortis, quam mors fuit: quia mortem Christi suam fecit. Illa (k) in tota se, grande amoris vulnus accepit: ego vero me felicem putaverim, si summa saltem cuspide hujus gladii pungi me interdum sensero, ut vel modico accepto amoris vul-

vulnere dicat anima mea: Vulnerata
charitate ego sum.

(a) S. Bern. Serm. 3. de Purif. (b) S. Ambr.
(c) S. Bern. (d) S. Greg. (e) S. Bern. (f) S.
Aug. tract. in Ep. 1. Joan. (g) Idem de Prædest.
SS. (h) Orig. (i) S. Hieron. (k) S. Bern.

XXII. Februarii.

FESTUM CATHEDRÆ S. PETRI
ANTIOCHIÆ.

Vide 29. Junii.

XXV. Februarii.

IN FESTO S. MATHIÆ APOSTOLI.

Fugum Christi Suave.

Mane.

PUNCTUM I.

CONFITEOR tibi Pater, quia abscondi-
sti hæc a sapientibus, & pruden-
tibus, & revelasti ea parvulis. *Matth.*
11. Si tanto (a) studio, & sollicitudi-
ne quæreretur conscientia, quanto quæ-
ritur secularis, & vana scientia; & ci-
tius apprehenderetur, & utilius retinere-
tur. *Nil scies, si modum sciendi nesciveris.*

ris. Modus est: ut scias quo ordine, quo studio, quo fine quæquæ nosse opus. Quo ordine? ut id prius, quod maturius ad salutem. Quo studio? ut id ardentius, quod vehementius ad Dei amorem. Quo fine? ut non ad inanem gloriam, curiositatem, aut aliquid simile; sed tantum ad ædificationem tuam vel proximi. Qui scholis præsent, ita studia cum pietatis ardore conjungant, ut alterum alteri emolumento esse possit. *Const. p. 2. c. 10.*

PUNCTUM II. Ita Pater: quoniam sic fuit placitum ante te. *Ibidem.* Aliquid (*b*) contra proprium velle, difficile est, ut tibi non contingat. Sed, statim cogita Dei voluntatem supra te, tuam infra Deum: Illum Creatorem, te creaturam; illum Dominum, te servum. Grande (*c*) malum propria voluntas. Propria voluntas est, quæ non est communis cum Deo, & hominibus: Quando quod volumus, non ad honorem Dei, non ad utilitatem fratrum; sed propter nosmetipsos facimus. Cesset voluntas propria, & infernus non erit.

Sina-

Sinamus Deum agere, quod ei videtur; nos sanctam ejus voluntatem fortiter exequamur.
B. P. N.

PUNCTUM III. Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. *Ibidem.* *Quid habes, quod a Deo non accepisti?* creavit te (d) commodo tuo, non suo; cui ait David: bonorum meorum non eges. Sine merito tuo: quia nihil ante promeruit, qui penitus nihil fuit. Cogita, qualem fecit secundum corpus, egregiam creaturam; secundum animam magis egregiam, utpote imagine Creatoris insignem. Considera dominationis potestatem: terror enim hominis super omnia animantia. Considera largitatis demonstrationem: quanta tibi largitus est ad sustentationem? quanta ad eruditionem? quanta ad consolationem? quanta ad correctionem? quid ni gratias agas?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego

reficiam vos. *Ibidem.* Laborantes (e) ad refectiorem invitatur, ad requiem provocat oneratos. Onus tamen non subtrahit, aut laborem: magis autem onere alio, alio labore commutat; sed onere levi, suavi jugo, in quibus requies, aut refectio, & si minus appareat, tamen invenitur. Asperum (f) jugum, & duræ servitutis pondus est: subesse temporalibus, ambire terrena, retinere labentia, velle stare in non stantibus, appetere transeuntia; sed cum transeuntibus nolle transire. Portare (g) Christi onus, & jugum suave est; si ornamenta putes cervicis tuæ, non onera. Erige cervicem! redimicula, non vincula geris.

PUNCTUM II. Tollite jugum meum super vos. *Ibidem.* Nolite (b) timere, quia jugum est; festinate, quia leve est. Non conterit colla, sed honestat. Quid dubitatis? quid procrastinatis? non alligat cervicem vinculis, sed mentem gratia copulat. Non necessitate constringit, sed voluntatem boni operis dirigit. Non mirum, si jugum istud leve

ve

ve fit: quoniam homini veræ gloriæ cupido, omnia gloriosa, & honorifica, levia, & suavia putantur. Nihil est jugo Christi gloriosius. Quod (i) si non intelligis, nulla te admiratio teneat: non forti animo es. Ut enim, cum animi vis adest, gravia levia fiunt: sic cum abest, levia gravia fiunt.

(a) S. Bern. (b) S. August. (c) S. Bernar.
 (d) Idem. (e) Idem Sermo. 15. in psal. (f) S. Gregor.
 (g) S. Ambros. (b) Idem. (i) S. Chry-
 soitom.

XIX. Martii.

IN FESTO S. JOSEPHI SPONSI
 BEATÆ V. M.

Justitia S. Josephi.

Mane.

PUNCTUM. I.

CUM esset desponsata Mater JESU Maria Joseph. *Matth. 1.* Gaude (a) Joseph, nimiumque congaude Virginitati Mariæ, qui solus meruisti virginales affectum possidere conjugii: quia per meritum Virginitatis, Pater diceris Salvatoris. Habe Joseph, cum Maria

conjugæ tuæ communem Virginitatem : quia de Virgine nascitur virtus Angelorum. Sit Maria Sponsa Christi in carne sua , Virginitate servata : Sis autem & tu Pater Christi cura castitatis , & honorificentia Virginitatis. *Sed hujus Cœlestis virtutis Custos pudicitia est.* Hæc (b) est honor corporum , ornamentum morum , vinculum pudoris. Hæc nos commendat Domino , connectit Christo. Præclarum est aspectu , incessu , & totius corporis forma castitatem colere. *Const. p. 1. c. 3.*

PUNCTUM II. Joseph autem Vir ejus , cum esset justus. *Ibidem.* Justitia (c) est animi libertas , tribuens unicuique suam propriam dignitatem : Majori reverentiam , pari concordiam , minori disciplinam , Deo obedientiam , sibi sanctimoniam , inimico patientiam , egeno operosam misericordiam. Justus non solum aliis utilis est , sed etiam ipse sibi. Justus , nec intellectum in superfluis , turpibus , & illicitis ; nec memoriam in injuriis ; nec voluntatem in humana , vel divina lege vetitis ; nec exteriores

corporis sensus, in nocivis voluptatibus occupari patitur; sed omnia rationis imperio subdicere conatur.

PUNCTUM III. Voluit occulte dimittere eam. *Ibidem.* *Disce hic a Justo, juste consulere famæ alienæ.* Videas (d) a detractore præmitti suspiria, sicque cum quadam gravitate, & tarditate, vultu mæsto, demissis superciliis, & voce plangenti egredi maledictionem: & quidem tanto persuasibiliorem, quanto creditur ab his, qui audiunt, corde non invido, sed magis condolenti affectu, quam malitiose proferri. Doleo, inquit, vehementer, quod eum satis diligo, & nunquam potui de hac re corrigere eum: & alias quidem mihi bene compertum fuerat de eo istud: sed per me nunquam innotuisset; at, quoniam per alterum patefacta res, veritatem negare non possum: revera ita est. *O versipellis malitia!* Absit a Religioso, vocem habere Jacob; manum autem Esau. *B. P. N.*

Die eadem Vesperī.

PUNCTUM I. Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei. *Ibidem.* Credimus (e) Angelos Sanctos adstare orantibus, offerre vota, & preces hominum; si sine deceptione levare puras manus conspexerint. Adsunt, non solum præsentem tecum, sed etiam pro te. In quovis angulo reverentiam exhibe tuo Angelo. Non audeas eo præsentem, quod me vidente non auderes. Cavenda est nobis Angelorum offensam, & in his maxime exercendum, quibus eos novimus oblectari. Hæc autem placent eis: ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, creber in Cælum gemitus: & super hæc omnia veritatem, & pacem a nobis exigunt.

PUNCTUM II. Noli timere accipere Mariam. *Ibidem.* Quid (f) ad Mariam accedere trepidat humana fragilitas? nihil austerum in illa, nihil terribile; tota suavis est. Revolve Evangelii seriem universam, & si quod signum, vel tenuis indignationis occurrerit in
Ma-

Maria ; accedere verearis. Sinum misericordiæ suæ Maria omnibus aperit : ut de plenitudine illius accipiant universi : Captivus redemptionem , æger curationem , tristis consolationem , justus gratiam , omnis , qui eam invocat misericordiam. Totis medullis cordium , totis præcordiorum affectibus Mariam veneremur : quia hæc est voluntas ejus , qui omnia nos voluit habere per Mariam.

(a) S. August. Serm. 24. de Nativ. Dom. (b) S. Cyprian. (c) S. Ansel. (d) S. Bernar. super Cant. Serm. 24. (e) Idem, (f) Idem.

XXV. Martii.

IN FESTO ANNUNCIATIONIS
B. V. M.

Incarnatio Verbi Divini.

Mane.

PUNCTUM I.

Missus est Angelus Gabriel. *Luc. i.*
*O felix dies , non tam anniversaria
mundi creati , quam Verbi Incarnati , pas-
si , & mortui memoria ! O ingratissime ani-*

me mi ! qui , cum tantum Deo debeas , quantum mundus universus , pro se hodie factu , & refecto ; quid retribues Domino , pro te ad scholas Pias hac ipsa die institutas cooptato ? ne plane ingratus sis ; Angelum annunciantem , qua licet , imitabere. Unusquisque , (a) qui a pravitate proximum revocat , qui ad bene operandum exhortatur , qui æternum regnum , vel supplicium erranti denunciat , qui verba Sanctæ annunciationis impendit : Angelus efficitur. *S. Gregor.*

PUNCTUM II. Et ingressus Angelus ad eam dixit : Ave gratia plena. *Ibidem.* Libenter (b) nos salutatur Maria cum gratia : si libenter eam salutamus cum Ave Maria. Qui vult condigne Mariam salutare , Angelus sit ; non natura , sed innocentia. Dum dicis , Ave Maria : lætantur Cœli , gaudent Angeli , exultat mundus , infernus contremiscit , dæmones fugiunt , fugantur adversæ potestates. O Magna ! (c) o Pia ! o multum laudabilis Maria ! tu , nec nominari potes , quin accendas ; nec cogitari , quin recrees affectum diligentium te.

PUN-

PUNCTUM III. Dominus tecum. *Ibidem.*

Tecum (*d*) Dominus in corde, tecum in mente, tecum in auxilio. Benedi-cta tu in mulieribus, quæ vitam viris, & mulieribus peperisti. Mater generis nostri pœnam intulit mundo; Genitrix Domini nostri salutem attulit mundo. Auc-trix peccati Eva; Auc-trix meriti Maria. Eva occidendo obfuit; Maria vivificando profuit. Vere (*e*) benedi-cta, quæ fuit major cœlo, fortior terra, orbe latior. Deum, quem mundus non capit, sola cepit. Portavit eum, qui portat orbem. Genuit Genitorem suum: nutritivit omnium viventium Nutritorem. O Maria benedi-cta! benedic mihi: ut Dominus semper, & in omnibus sit me-cum, qui fieri dignatus est tecum.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Quæ cum audisset, tur-bata est in sermone ejus. *Ibidem.* Di-sce (*f*) a Virgine verecundiam. Ma-ria etiam salutationem Angeli verebatur. *Majus (g) est miraculum, virum cum mu- liere multum diuque innocenter conversari; quam mortuos suscitare.* Gravem (*b*) ini-

micum Sortita est castitas : cui non solum resistendum , sed longius fugiendum . Nec eo minus illæ fugiendæ sunt , quæ religiosæ videntur : quando , quo religiosiores , tanto citius alliciunt . Sub prætextu pietatis , latet viscus libidinis . Coram Deo non mentior ! cedros Libani sub hac peste cecidisse reperi . *S. Aug.* Feminarum consuetudinem , & colloquia vitabunt omnes ; quæ , quantumvis religiosæ videantur , fugiendæ valde sunt . *Const. p. 2. c. 3.*

PUNCTUM II. Ne timeas Maria , invenisti enim gratiam apud Deum . *Ibidem.* Invenisti , (i) quod quærebas . Invenisti , quod nemo ante te potuit invenire . Invenisti gratiam apud Deum . Quam gratiam ? Dei , & hominum pacem , mortis destructionem , vitæ reparationem . Hoc est , (k) quod natura miratur , reveretur Angelus , veretur homo , stupefcit cælum , exhorret infernus . Angelus (l) nunciat , Virtus obumbrat , supervenit Spiritus , Virgo credit , fide concipit , Virgo parturit , Virgo permanet . O Mater Dei , & Mater rei ,

rei! Mater Judicis, & Mater exulis da:
ut Filius reus, inveniatur gratiam apud
filium, qui est Deus.

(a) S. Greg. hom. 6. super Ezech. (b) S. Bo-
nav. (c) S. Bern. (d) S. Aug. (e) S. Petr. Chrysol.
Serm. 145. (f) S. Ambr. (g) ex Eodem. (h) S.
Aug. (i) S. Bern. hom. 3. super: Missus est. (k) S.
Greg. (l) S. Bern.

XXIII. April.

IN FESTO S. ADALBERTI
EPISCOPI, & M.

Christus Vitis, nos Palmites.

Mane.

PUNCTUM I.

EGO sum vitis vera. *Joan.* 15. Plan-
tasti, (a) Domine, radices ejus, &
implevit terram; operuit montes umbra
ejus, & arbuta ejus cedros Dei: ex-
tendit palmites suos usque ad mare.
*Quasi vitis fructificavit suavitatem odoris:
& flores ejus fructus honoris, & honesta-
tis.* Habuit (b) vitis ista vera, non
unius, sed omnium florum speciem:
Violam humilitatis, lilium castitatis, ro-
sam

ſam patientiæ, & charitatis. Tota (c) vita Chriſti in terris, per hominem, quem geſſit, diſciplina morum fuit. Quid enim bonum ejus, & quid pulchrum ejus, niſi frumentum ejus, & vinum germinans virgines? Idcirco (d) Chriſtus carnem aſſumſit: ut ei, quaſi viti, nos homines carnei, quaſi palmites inferi poſſemus.

PUNCTUM II. Et Pater meus Agricola eſt. *Ibidem.* Viro (e) ſapienti, ſua vita vinea eſt, ſua mens, ſua conſcientia: nihil quippe incultum, deſertumque in ſe derelinquet. Cui virtus vitis, cui actio palmes, cui vinum teſtimonium bonæ conſcientiæ, cui lingua torcular expreſſionis, ſermo, cogitatio, converſatio, & ſiquid aliud eſt: quid ni totum Dei agricultura eſt? Cur (f) apud te cuncta neglecta? jacentia? inculta? ſordida? ubi vitis veræ virtutis? ubi botrus boni operis? ubi vinum lætitiæ Spiritualis? Religioſus negligens, lætitia dæmonis eſt. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Ego sum vitis, vos palmites. *Ibidem.* Ita sunt (g) palmites in vite, ut viti nihil conferant; sed inde accipiant, ut vivant. Sic est vitis in palmitibus, ut vitale alimentum subministret; non sumat ab eis. Per hoc, & manentem in se habere Christum, & manere in Christo, discipulis utrumque prodest; non Christo. Præciso palmite, potest de viva radice alius pullulare: qui autem præcisus est, sine radice vivere non potest. Ubi (h) manendum, nisi in vite? in Christo? deficient domus, corrudent palatia, destruentur civitates, cælum, & terra transibunt; Verbum autem Domini manet in æternum. Maneamus ergo in eo, qui manet in æternum.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum, & omnem, qui fert fructum, purgabit eum. *Ibidem.* Palmes (i) fructuosus purgari dicitur, quia per disciplinam reciditur: ut ad uberiores gratiam perducatur. Tu, (k) qualis palmes es? qualis filius? quando

quando Pater, & Agricola cœlestis te emendat, tunc tibi displicet. Non emendaret, non purgaret; nisi tu illi displiceret. At, si sic displiceret, ut te odisset: non ille te emendaret, non purgaret; sed tolleret, & præcideret. Gratias age emendatori tuo: ut accipias hereditatem a Deo, qui te purgat, & emendat.

PUNCTUM II. Ut fructum plus afferat. *Ibidem*. Nemo (l) dicat: sufficit. Sufficit mihi, justus sum. Qui dixit, remansit in via, non novit pervenire. Ubi dixit: sufficit; ibi hæsit. Sanctæ vitæ (m) ratio, processu gaudet, & crescit; cessatione torpescit, & deficit. Nihil in sancto proposito otio deterius, quod non solum non acquirit nova, sed etiam peracta consumit. Otium parit fastidium; exercitium famem. Fames, miro modo dulcia reddit, quæ fastidium fecit insipida. Fugienda (n) otiositas, mater nugarum, noverca virtutum. Qui studiis vacant, tempus otio non absumant. *Const. p. 2. c. 7.*

(a) Pl. 79. (b) S. Ber. (c) S. Aug. (d) S. Hilar.

Hilar. (e) S. Bern. Serm. 63. in Cant. (f) Idem.
 (g) S. Aug. (b) S. Greg. (i) Idem Ep. 32. (k) S.
 Augustin. (l) Idem. (m) S. Hier. (n) S. Bern.

XXIV. April.

IN FESTO S. GEORGII
 MARTYRIS.

Quomodo in Christo manendum.

Mane.

PUNCTUM I.

EGO sum vitis, vos palmites. *Joann.*
 15. *Christus vitis non esset, nisi
 homo esset; homo palmes non esset, nisi
 Christianus esset.* Christianus (a) est,
 qui, & in domo sua peregrinum se a-
 gnoscit. Patria nostra sursum est: Ibi
 hospites non erimus. Christianus est,
 qui omnibus misericordiam facit, qui
 nulla movetur injuria, qui alienum do-
 lorem, tanquam proprium sentit. Tunc
 (b) veraciter fideles Christiani sumus, si
 quod verbis promittimus, operibus
 complemus. Ille, (c) apud Deum plus
 habet loci, qui plus attulerit; non auri,
 sed fidei. Dicamus (d) fidem vitem,
 virtu-

virtutes palmites, botrum opus, devotionem vinum. Temporis præteriti fructus est compunctio: futuri flos est devotio.

PUNCTUM II. Manete in me, & ego in vobis. *Ibidem.* *Ut Christus in te, tu in Christo jugiter maneas; jugiter dilige.* Dilectio (e) diversas voluntates conflatur in unam, & glutino charitatis diversarum animarum consolidat unionem. Sola dilectio est, quam separatio corporalis non dividit, quam temporis longitudo non abolet, quæ defectui non succumbit. Qui (f) amori Christi amorem reppendit, qui Jesum semper suspirat, qui incertum vitæ lubricæ occasum ob oculos perpetim habet, qui tremenda Dei judicia nunquam non formidat: *In Christo manet, & Christus in illo. Qui Christum non amat, in vite non est: qui in vite non est, in Christo non est: qui in Christo non est, Christianus non est.*

PUNCTUM III. Sine me nihil potestis facere. *Ibidem.* Nihil (g) boni operis facere poterit humana natura, sine Christi gratia. Christi gratia ad hoc datur:

ut

ut lex compleatur, ut natura liberetur, ut peccatum non dominetur. Sine nobis operatur incipiens, volentibus cooperatur perficiens. Sine illa nihil operante, ad bona opera nihil valemus. Ubique (*b*) Domini virtus studiis cooperatur humanis: ut nemo possit ædificare sine Domino; nemo custodire sine Domino; nemo quidpiam incipere sine Deo. In (*i*) veritate didici, nihil æque efficax esse ad promerendam, retinendam, recuperandam gratiam: quam si omni tempore coram Deo inveniatis non altum sapere, sed timere.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent. *Ibidem.* Illa (*k*) ultrix flamma, vitiorum concremationem habet, lumen non habet. Quos illa gehennæ flamma devorat, a visione veri luminis cæcat. Foris eos dolor combustionis cruciat, intus pœna cæcitatatis obscurat. Quatenus, qui Authori suo corpore, & corde deliquerunt, simul corde, & corpore

re puniantur. Ut utrobique pœnas sentiant, qui dum hic viverent, pravis suis delectationibus ex utroque fervierunt. Secundum modum criminis, unusquisque damnatus, inferni igne cruciabitur.

PUNCTUM II. Quodcunque volueritis, petetis, & fiet vobis. *Ibidem.* Negat (l) Dominus sæpe, quod petimus; ut tribuat. Pro certo, quod malleamus (m) non exaudiendum se supplicans sciat, cum se dubitaverit non exaudiri. *Ut oratio potens sit ad impetrandum, non debet esse timida, non temeraria, non præsumtuosa.* Timida (n) oratio cœlum non penetrat: quia restringit animum timor immoderatus. Tepida in ascensu languescit: eo, quod non habeat vigorem. Temeraria ascendit, sed resilit: resistitur enim ei; nec tantum non obtinet gratiam, sed & meretur offensam. Quæ vero fidelis, humilis, fervens oratio fuerit, Cœlum sine dubio penetrabit.

(a) S. Aug. (b) S. Greg. (c) S. Aug. (d) S. Bern. (e) Raban. (f) S. Elig. Ep. (g) S. August. (h) S. Ambr. (i) S. Bern. (k) S. Greg. (l) S. Aug. (m) Cass. (n) S. Bern.

I. Maji.

IN FESTO SS. PHILIPPI, & JACOBI
APOSTOLORUM.*In Cælis mansiones multæ.*

Mane.

PUNCTUM I.

NON turbetur cor vestrum. *Joan. 14.*
 Animum (a) mærore oppressum,
 nihil perinde oblectare potest, ac Dei
 memoria. *Qui (b) Dei immemor vivit,*
aut adepta metuit, ne amittat; aut non ha-
bita concupiscit, ut habeat: in adversis pro-
spera, in prosperis formidat adversa. Sum-
 mæ (c) est amentia, in rebus incertis,
 certo jam se cruciatu conficere. Nimia
 (f) tristitia author peccati esse solet:
 cum mæror mentem submergat, consilii
 inopiam adferat, penuria cogitationis
 animum ingratum generet. Res adver-
 sæ animum, sicut ignis aurum probant.
 Qui recte sunt instituti, illis calamitates
 velut alimenta atque exercitationes sunt.
 Quem diligit Dominus, castigat.

PUNCTUM II. In domo Patris mei mansiones multæ sunt. *Ibidem.* O beati (g) Servi Christi! in ærumnis hujus vitæ, in afflictionibus, in laboribus pro Deo susceptis, hoc unum agite: conscendite cogitationibus, in palmam immarcescibilem, considerate pulchritudinem, & suavitatem cœlestis gloriæ: vagamini per pulcherrimas mansiones, quas Christus ait esse in Cœlis. Omne (b) opus leve solet fieri, quando ejus pretium cogitatur. Spes præmii, solatium est laboris. Mala (i) præsentis vitæ tanto durius animus sensit; quanto pensare bonum, quod sequitur, negligit. Quia non vult præmia considerare, quæ restant; gravia æstimat esse, quæ tolerat.

PUNCTUM II. Accipiam vos ad me ipsum, ut ubi ego sum, & vos sitis. *Ibidem.* Bonis brevibus, (k) mala æterna; & malis brevibus bona æterna succedunt. Quanto satius est, pro perpetuis bonis, mala brevia perpeti; quam pro caducis bonis, mala perpetua sustinere? *Si non desipis, paciscere cum sensibus tuis: nega eis brevia solatia, ut assequaris*

quaris æterna. Refrænans oculos, dicitis illis: O oculi mei! (l) diem vobis negari permittite. Claudamus has valvas, quæ vix unquam sine periculo patent. Nihil est in orbe terrarum, quod visu dignum sit. Quidquid ostentat terra, modicum est, & vile, & nihil ad Cælum. In Cælo omnia magna, pulchra, æterna sunt. Cum per urbem incedis, memineris te Religiosum esse; non Pictorem. B. P. N.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Ego sum via, veritas, & vita. *Ibidem.* Ingrediamur (m) hanc viam, teneamus veritatem, vitam sequamur. Via est, quæ perducit: veritas, quæ confirmat: vita, quæ redditur perseverantibus. Sequemur (n) Domine te, per te, propter te, ad te: quia tu es via in exemplo, veritas in promisso, vita in præmio. Sequemur te, (o) Domine Jesu! sed, ut sequamur, accersi: quia sine te nullus ascendit. Tu (p) es via, per quam est eundum; veritas ad quam veniendum; vita in qua perma-

nendum. Tu es via, sine errore; veritas sine falsitate; vita sine morte. Nemo venit ad Patrem, nisi per te.

PUNCTUM II. Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit. *Ibidem.* Ipse (q) Pater cœlestis per se satis placet, & sufficit. Sufficit ad meritum, sufficit ad præmium. Totum in illo invenitur, quidquid desideratur. Semper libet eum aspicere, semper habere, semper in illo delectari. In illo clarificatur intellectus, in illo purgatur affectus: & hoc est unum, & summum hominis bonum, videre Patrem æternum creatorem suum. Quæ ergo te corripuit vesania, hujus mundi sequi imperium? vitæ labentis quærere infortunium? dæmonis ferre dominium? non videre solum, sed & possidere rerum pereuntium patrimonium? *O bone Jesu! ostende nobis Patrem, & sufficit.*

(a) S. Iſid. (b) ex S. Greg. (c) S. Chryſoſt.
 (f) S. Baſil. (g) Tertull. (h) S. Hier. (i) S. Greg.
 (k) S. Ber. (l) Sylvan. Abb. (m) S. Amb. (n) S. Bern.
 (o) S. Ambr. (p) S. Bern. (q) Idem.

III. Maji.

IN FESTO INVENTIONIS
SANCTÆ CRUCIS.

Exaltatio Christi in Cruce.

Mane.

PUNCTUM I.

ERat homo ex Pharifæis, Nicodemus nomine, Princeps Judæorum. Hic venit ad JESUM nocte. *Joan. 3. Dignum est, ut Princeps Judæorum, veniat ad Regem Judæorum. Regiam dignitatem, quam in deserto per vim deferentibus populis fuga declinavit Christus; tandem in amarissima passione sua, corona spinea, sceptro arundineo, obsoletæ purpuræ paludamento, & throni vice, infami crucis patibulo emeruit. Ad hunc Cœli, terræque Regem noctu venit Nicodemus. Et quid mirum, si lucem mundi in tenebris invenit? O Regem! (a) o diadema! pudeat gloriam sectari membra, quibus caput tam ignominiosum exhibetur. Pudeat, sub spinoso capite membrum fieri delicatum.*

PUNCTUM II. Rabbi, scimus, quia a Deo venisti Magister. *Ibidem.* Ut idoneus Instituto nostro Magister efficiare, si proverbio credis, (b) quam diu vivas, etiam seni tibi discendum est. Mutuo ista fiunt: homines dum docent, discunt. Qui (c) diligenter inspicere velit, quid antiqui propter amorem sapientiæ pertulerint; quamlibet suam diligentiam inferiorem esse videbit. Alii calcabant honores, alii projecerunt divitias, alii acceptis injuriis gaudebant, alii ultimos recessus, & secreta eremi penetrarunt. Hic (d) decorum est, terminum non habere: hic honesta probatur ambitio, cujus etiam nimietas placet. Religiosum scientia ornat; sed virtus coronat. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre Regnum Dei. *Ibidem.* Cogita, (e) quid ageres, vel potius quid non ageres, si dum ad ultimam senectutem veneris, nanciscerere medicum, qui decrepitam ætatem tuam, ad primum adolescentiæ florem revocare sciret, & vellet? quod

*quod tunc ageres gratia corporis tandem morituri : cur id negas animæ æternum vi-
 cturæ ? O duritiem cordis nostri ! magis
 animas nostras , quam corpora , magis (f)
 nos ipsos , quam servos vilipendimus .
 Servis ægrotantibus , medicos convoca-
 mus , medicinæ legibus parere impelli-
 mus : quas , si negligant , irascimur ,
 & custodes apponimus , qui eos ex me-
 dicorum præceptis cogant vivere ; quan-
 do vero nos ipsi in anima ægrotamus ,
 nil minus , quam medicos , quam medi-
 cinas meditamur .*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Sicut Moyses exaltavit
 serpentem in deserto , ita exaltari oportet
 Filium hominis . *Ibidem* . Circuire
 (g) possum Domine Cælum , & terram ,
 & nusquam te inveniam , nisi in Cru-
 ce . Ibi dormis , ibi pascis , ibi cubas
 in meridie . Crux tua operosa fides est :
 cujus latitudo charitas , longitudo lon-
 ganimitas , altitudo spes , profundum
 timor . In hac Cruce te exaltatum in-
 venit , quicumque invenit . Scio dul-
 cissime JEsu ! quod Crux tua , non ad

impotentiae, sed ad patientiae documentum suscepta est. Non est salus animae, nec spes aeternae vitae, nisi in Cruce. Tollam ergo crucem meam, & sequar te mi JEsu!

PUNCTUM II. Ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat. *Ibidem.* Si (b) ad aerei serpentis simulacrum aspicientes Judaei a morte liberabantur: quanto majori, qui in Christum credunt, beneficio fruuntur? illic mortem fugerunt Judaei temporalem: hic fideles sempiternam. Illic ictus serpentum, suspensus serpens sanavit: hic incorporei serpentis plagas, JEsus Cruci affixus curavit. Illic corporeis oculis suspicientes, corporis salutem; hic incorporeis, omnium peccatorum remissionem consecuti sunt. O bone JEsu! (i) mori nos debuimus, & tu solvis? Nos peccavimus, & tu luis? O opus sine exemplo! gratia sine merito! charitas sine modo!

(a) S. Bern. (b) Seneca. (c) Hugo. (d) Cass. (e) ex Anonym. (f) S. Chryf. (g) S. Bern. (h) S. Chryfost. (i) S. Bern.

VI. Maji.

S. JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM.
Vide 25 Julii.

VIII. Maji.

APPARITIO S. MICHAELIS ARCHANGELI.
Vide 29. Septembr.

XVI. Maji.

FESTUM S. JOANNIS NEPOMUCENI.
Vide Dominica II. Adventus.

XI. Junii.

IN FESTO S. BARNABÆ APOSTOLI.
Missio Apostolorum.

Mane.

PUNCTUM I.

ECce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. *Matth.* 10. Erubescant, (a) qui quasi lupi adversarios suos persequuntur. Certe quousque sumus oves, facile hostes vincimus; cum vero in naturam luporum transimus, superamur: tunc enim nullum nobis a Pastore patrocinium adest, qui non lupos, sed oves pascit. Multi (b) cum regiminis jura

jura suscipiunt ad lacerandos subditos inardescunt: terrorem potestatis exhibent, Domini videri appetunt, Patres se esse minime cognoscunt, humilitatis locum in elatione dominationis immutant, & si quando extrinsecus blandiuntur, intrinsecus sæviunt. Sensum ergo servantes innocentiae, morsum malitiae non habeamus: *non lupi, sed oves simus.*

PUNCTUM II. Estote ergo prudentes. *Ibidem.* Si (c) prudens est animus tuus, tribus temporibus dispensetur. Præsentia ordina; futura prævide; præterita recordare. Qui nil de præterito cogitat, vitam perdit. Qui nihil de futuro præmeditatur, in omnia incautus incidit. Si prudens esse cupis, in futura prospectum intende, & quæ possunt contingere, animo tuo cuncta propone. Nihil tibi subitum sit; sed totum ante prospicias. Qui providus est, non dicit: Non putavi hoc fieri: quia non dubitat, sed expectat; non suspicatur, sed cavet. Quid (d) prudentis opus est? posse, & nolle nocere. Quid stulti proprium? non posse, & velle nocere. Quænam
sum-

summa boni mens? quæ sibi conscia re-
cti. Melius (e) est præcavere, quam
pavere.

PUNCTUM III. Et simplices. *Ibidem.*
Nihil (f) simplici corde felicius: quia
ex quo innocentiam erga alios exhibet,
nihil est, quod pati ab aliis formidet.
Habet quasi artem quandam simplicita-
tem suam: nec suspectus est pati, quod
se fecisse non meminit. At contra, mens
prava semper in laboribus est: quia enim
molitur mala, quæ inferat; metuit, ne
sibi hæc ab aliis inferantur. Habe (g)
simplicitatem columbæ, ne cuiquam ma-
chineris dolos; & astutiam serpentis, ne
aliorum supplanteris insidiis. Simplex (b)
eris, si te mundo non implicaveris. (i)
Prudentia absque simplicitate malitia est:
simplicitas absque ratione, stultitia no-
minatur.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Nolite cogitare, quomo-
do, aut quid loquamini. *Ibidem.* Men-
tem (k) non interpellari cogitationibus,
impossibile est: suscipere vero eas, sive
respuere, omni studentī per gratiam
Dei

Dei possibile est. Quemadmodum igitur ortus earum non omnimode pendet a nobis: ita reprobatio, vel electio consistit in nobis. Peccata (*l*) operis tantocius cognoscuntur, quanto exterius videntur. Peccata cogitationis eo ad intelligendum sunt difficiliora, quo invisibiliter perpetrantur. Tanto latius cogitationes defluunt, quanto se esse securius æstimant: quia foris a reprehensoribus non videntur. Cogitationes (*m*) vagas, & inutiles, & velut somno similes non recipias: quibus, si animum tuum oblectaveris, quum omnia disposueris, tristis remanebis.

PUNCTUM II. Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. *Ibidem*. Multi (*n*) student plus alta, quam apta proferre. In (*o*) ludo litterarum positis, non tam placent solida, quam picta: qui, potius pulchra, quam utilia sectantur; nec tam agentia diligunt, quam sonantia. Magis gaudent foliorum amœnitate conspergi, quam fructuum ubertate nutriri. O! quanti (*p*) veritatem quærunt non in veritate; sed in vanita-

te quæsitam inveniunt: non ad veritatem, sed ad vanitatem; & quod miserimum est, in verbis vitæ, lucra mortis negotiantur. Quid (q) mihi vocum similitudines distinguis, quibus nemo unquam, nisi cum disputat, captus est? Res fallunt, illas discerne. Non multum tibi nocebit ista transire, quæ nec licet scire, nec prodest.

(a) S. Chrysof. apud Cornel. (b) S. Gregor. (c) Sen. (d) S. Augustin. (e) Sen. (f) S. Greg. in moral. (g) S. Hier. ad Rust. Monach. (h) S. Augustin. (i) S. Hier. super Oseam. (k) Cass. in coll. PP. (l) S. Greg. l. II. Mor. (m) Sen. (n) S. Bernar. (o) S. Chrysof. (p) Richard de S. Victore. (q) Sen.

XXIV. Junii.

IN FESTO NATIVITATIS S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Gaudium ex Ejus Nativitate.

Mane.

PUNCTUM I.

ELisabeth impletum est tempus pariendi, & peperit filium. *Luc. I.*
Ortus (a) Justi, plenitudinem habet;
pecca-

peccatoris Nativitas vacuitatem, & inanitatem. In scriptura nunquam dicitur in ortu peccatoris: completum est tempus, ut pareret; sed ubicunque justus nascitur, ibi complentur dies. *Utinam tandem compleantur dies, quibus pia proposita, quæ dudum mente concepisti, lucem aspiciant!* Noli dicere, cras me convertam: (b) cras, omnia hesterna, & hodierna peccata remittentur mihi. Deus conversioni tuæ indulgentiam promisit, sed dilationi tuæ crastinum non promisit.

PUNCTUM II. Et audierunt vicini, & cognati ejus, & congratulabantur ei. *Ibidem.* Exultant semper in Domino Christiani (c) & lætantur, & gaudent in Deo suo, & mala, atque adversa mundi, fortiter sustinent; dum dona, & prospera futura prospectant. Viget apud nos spei robur, & firmitas fidei, & inter ipsas seculi labentis ruinas erecta mens est, & immobilis virtus, & nunquam non læta patientia. Absit (d) Domine, absit a corde servi tui, qui confitetur tibi: absit, ut quocunque gaudio gaudeam, beatum me putem; est gaudium, quod

quod non datur impiis , sed iis , qui te gratis colunt : quorum gaudium tu ipse es : & ipsa est beata vita gaudere ad te , de te , propter te.

PUNCTUM III. Et vocabant eum nomine Patris sui. *Ibidem.* Quid (e) prodest ei , quem fordidant mores , generatio clara ? Quid nocet ei generatio vilis , quem mores adornant ? Ipse se vacuum ab omnibus bonis ostendit , qui gloriatur in Patribus. Melius est de contemptibili genere clarum fieri , quam de claro genere contemptibilem nasci. Qui de claro genere clarus nascitur , gloria claritudinis ejus , non est ejus folius ; sed communis videtur : qui de contemptibili genere clarus egreditur , tota gloria claritudinis ejus , ejus folius est.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et respondens Mater ejus dixit : nequaquam , sed vocabitur Joannes. *Ibidem.* *Joannes* gratiam significat : fuit enim gratiae prænunciatus : fuit (f) maximus inter natos mulierum , par Angelis , tuba cœli , præco Christi ,

signifer superni Regis, peccatorum venia, Judæorum correctio, gentium vocatio. Gratia (g) in tribus consistit præcipue: in odio præteritorum scele- rum; in contemptu præsentium bono- rum; in desiderio futurorum. Gratiam hanc suam gratis tibi dedit Deus: igitur gratis ama Deum. Noli ad præ- mium diligere Deum: ipse fit præmium tuum.

PUNCTUM II. Et innuebant Patri ejus, quem vellet vocari eum. *Ibidem.* Quia (b) incredulitas & affatum ei eripuit, & auditum, nutu interrogatur. Aper- tum est autem illico os ejus. Et meri- to, continuo resoluta est lingua ejus: quia quam vinxerat incredulitas, fides solvit; sed & auditus, sicut pariter fue- rat ablatum, pariter est resolutus. Quia enim Zacharias Angelo non obedierat, condemnatus erat, ut surdus sit: & quia contradixerat, ut fileat. *Si pro quavis inobedientia novem menses surdesce- re, & pro contradictione mutum te esse oporteret; quando loquereris? quando audi- res?*

(a) Orig. (b) S. Augustin. (c) S. Cyprian.
 (d) S. August. (e) S. Chrysof. (f) S. Aug. (g)
 S. Bernar. (h) S. Ambros.

XXVII. Junii.

IN FESTO S. LADISLAI REGIS
 HUNGARIÆ.

*Parabola Servorum expectantium
 Dominum suum.*

Mane.

PUNCTUM. I.

Sint lumbi vestri præcincti. *Luc. 12.*
 Lumbos (a) præcingere, est omnes appetitus, & affectus circa res seculi contrahere, & mortificare. Beatus (b) qui post ea desideria non abiit, quæ possessa onerant, amata inquinant, amissa cruciant. Integra (c) abdicatio sollicitudinum seculi, est iter ad Deum sine impedimento: expulsio omnis tristitiæ, fundamentum pacis, munditia vitæ. Quid prodest corpore esse in claustris, mente in seculo? vanitates, & divitias deseruisse situ, & loci mutatione; retinere affectu, desiderio, &

cupiditate ? Bonus Religiosus spernit mundum , & gaudet se sperni a mundo. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Et lucernæ ardentes in manibus vestris. *Ibidem.* In (*d*) lucernis ardentibus , boni fulgor operis indicatur. Qui (*e*) in occulto bene vivit, sed alieno profectui minime proficit, carbo est ; qui vero lumen rectitudinis ex se multis demonstrat , lampas est : quia & sibi ardet , & aliis lucet. Sancta (*f*) rusticitas solum sibi prodest. Validiora sunt opera , quam verba. Accusare vitia & latro potest. Unusquisque Clericus (*g*) sic vivat , ut exemplum vitæ secularibus præbeat : ne , si quid in illo reprehenditur ex ejus officio , ipsa Religionis nostræ æstimatio gravetur. *S. Greg.* Dum agendum erit Magistris cum discipulis in scholis , seu oratorio , modestiam & omnium virtutum specimen illis exhibeant. *Const. p. 2. c. 3.*

PUNCTUM III. Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum. *Ibi-*

Ibidem. Nescis (*b*) qua hora venit? semper vigila: ut quod nescis, quando veniat; paratum te inveniat, quum venerit. Ad hoc nescis, quando veniat, ut semper paratus sis. Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies. Sero parantur remedia, quum mortis imminet pericula. Satis alienus a fide est, (*i*) qui ad agendam pœnitentiam tempora senectutis expectat. Metuendum est, ne, dum sperat misericordiam, incidat in Justitiam. Nihil (*k*) proderit anxietas illa, tunc incipientibus bene agere, cum tempus bene agendi concluditur. Pœnitentia, quæ a decrepito agitur, metuo, ne & ipsa decrepita sit; quæ ab infirmo, ne & ipsa infirma sit; quæ a moribundo, ne & ipsa mortua sit.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Beati sunt servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes. *Ibidem.* Non potest (*l*) male mori, qui bene vixerit. Vix bene moritur, qui male vixit. Bona (*m*) mors justorum propter requiem, melior pro-

pter novitatem, optima propter securitatem. E contra, mors peccatorum pessima. Mala siquidem in mundi amissione, pejor in carnis separatione, pessima in vermibus, & ignis duplici contritione. Miser homo, quare omni hora te non disponis? memorare mortis tuæ horrorem, judicii tremendi discrimen, ardentis gehennæ metum ab oculis tui cordis elongari nullatenus patiaris. Cogita peregrinationis tuæ miseriam: recogita annos tuos in amaritudine animæ tuæ. Si in hujusmodi cogitatione perseveraveris, eris in numero Beatorum, quos, cum venerit Dominus, inveniet vigilantes.

PUNCTUM II. Amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. *Ibidem.* Accubationem (n) quietem esse censemus multorum laborum: vitam tutam, Divinum vivendi genus in lumine ac regione vivorum, plenum omnis sanctæ voluptatis. Longam item omnis generis bonorum suppeditationem; per quam omni gaudio complentur a JESU eos exhi-

hilarante, & in mensa collocante, eis-
que ministrante, & æternam quietem
largiente. *Cæleste gaudium tam suave,
tam magnum, tam incomprehensibile est:*
quod illud (o) nec oculus vidit, quia
non est color; nec auris audivit, quia
non est sonus; nec in cor hominis ascen-
dit, quia cor hominis debet illuc ascen-
dere. Effugit omnem sensum humanæ
mentis (p) decus illud, illa pulchritu-
do, illa gloria, illa magnificentia.

(a) S. Aug. (b) S. Bern. (c) S. Clim. (d)
Cælest. P. (e) S. Greg. (f) S. Hier. (g) S. Greg.
(h) S. Aug. (i) S. Greg. (k) Anth. Imperf. (l)
S. Aug. (m) S. Bern. (n) S. Dionys. Arcop. (o)
S. August. (p) S. Chrysof.

XXIX. Junii.

IN FESTO SS. PETRI, ET PAULI
APOSTOLORUM.

*Petrus Christum, Filium Dei Vi-
vi confitetur.*

Mane.

PUNCTUM I.

Q Uem dicunt homines esse Filium ho-
minis? *Matth. 16.* Quis est (a)
ho-

hominum sic cautus, ut si inter æmulos loquatur, nullum ejus verbum incurrat aliquam quæstionem? Difficilis res est, linguam in lubrico faucium constitutam veritatis tenere mensuram. Nunquam (b) tacet, quem morbus loquendi tenet. Sapiens sermones suos præcogitat, & examinat prius in pectore, quam proferat ore. Qui sunt leves, & faciles, & importuni locutores, nullo rerum pondere innixi, verbis tumidis, & laxantibus, bene se dicere existimant. Imago animi (c) sermo est. Sermonem maximo temperamento cum loquente dispensa: in quo patitur aut extraneus verecundiam, aut familiaris calumniam, aut peritus infamiam. **Lingua Religiosi, mentis, cordisque tuba.**
B. P. N.

PUNCTUM II. At illi dixerunt: alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam, alii autem Jeremiam, aut unum ex Prophetis. *Ibidem. Vitæ sanctitudo hanc gloriam, hos titulos Domino comparavit.* Virtus (d) mater gloriæ est; Fallax gratia,

tia, & vana est pulchritudo, quam virtus non genuit. *O felix! o beata innocentia!* Gaude (e) de innocentia, & exulta. Gaude, quia ubique illæsa est, ubique secura. Si tentaris, proficis; si humiliaris, erigeris; si pugnas, vincis. Tu in servitute libera es, in periculo tuta, in custodia læta. Te potentes honorant, suscipiunt Principes, Magnates exquirunt, & illi nonnunquam desiderant, qui impugnant. Sed quis est innocens? (f) qui cum aliis non nocet, nec sibi nocet. *S. Aug.*

PUNCTUM III. Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi. *Ibidem.* *Convenitur hic conscientia tua, o Anima mea! Profiteris Christi Divinitatem? qua igitur fronte mandata ejus transgredieris? Qui credit Deo, attendit mandata ejus. Eccl. 32. Agnoscis Salvatorem? cur ergo media negligis ad salutem? Quid prodest fratres mei, si fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat: nunquid fides poterit salvare eum? Jacobi 2. Credis Dominum? quare itaque jugum servitutis ejus excutis?*

Servus qui cognovit voluntatem Domini sui, & non facit, vapulabit multis. *Lucae* 12. Dignus (g) sane est morte, qui tibi Christe recusat vivere: & qui tibi non sapit, disipit: & qui curat esse, nisi propter te; pro nihilo est, & nihil est.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Respondens autem Jesus dixit ei: Beatus es Simon, Bar-Jona. *Ibidem.* Beatitudo vera non est (b) de cujus aeternitate dubitatur. Beatitudo (i) hujus vitae, sita est in Christianae sapientiae altitudine, in conscientiae suavitate, in virtutis sublimitate. Non, sine (k) passionibus esse; sed victorem passionum esse, beatum est. Beati immaculati in via. Si vis esse beatus, esto immaculatus. Ama, quod amandum est: ut possessione rei concupitae beeris. Multi miseri sunt assequendo, quod male ama-verunt. Beatus est, (l) de cujus culmine amicis datur laetitia, lividis poena, posteris gloria, pigris incitamentum.

PUNCTUM II. Et ego dico tibi: quia tu es Petrus, & super hanc Petram aedi-
fi-

ficabo Ecclesiam meam. *Ibidem.* *Petra fortitudinis, & perseverantiæ symbolum est. Non laudantur in Religiosis initia; sed finis, & perseverantia. Non est (m) magnum inchoare, quod bonum est; sed consummare perfectum est. Incassum (n) bonum agitur, si ante vitæ terminum deseratur. Incassum velociter currit, qui priusquam ad metam venerit, deficit. Turpe (o) est cedere oneri, & luctari cum officio, quod semel recepisti: Non est vir fortis, ac strenuus, qui laborem fugit. Coronam in Religione labor præcedit, & pugna. Beat. P. N.*

(a) Cass. (b) Aul. Gel. l. 8. (c) Sen. (d) S. Bern. (e) S. Chrysoft. (f) S. August. (g) S. Bern. (h) S. Aug. (i) S. Ambr. (k) S. Aug. (l) Cass. (m) S. Aug. (n) S. Gregor. (o) Sen.

II. Julii.

IN FESTO VISITATIONIS B. V. M.
Fructus Visitationis Marianæ.

Mane.

PUNCTUM I.

EXurgens Maria abiit in montana
cum

cum festinatione. *Luc. 1. Studium subveniendi proximis fecit, ut modestissima Virginum, abiret cum festinatione in Montana. Si tanta alacritate, adhuc in carne mortali posita succurrit non petentibus; quid faciet glorificata devote se invocantibus? Certe (a) Domina cum te aspicio, nihil nisi misericordiam invenio. Tu pro miseris facta es Mater misericordiae; nec aliud appetere videris, quam ut miserorum miserearis. Nullus est, qui salvus fiat, nisi per te o Virgo Sanctissima! Nemo est, cui donum concedatur, nisi per te, o Castissima! Nemo est, cujus misereatur gratia, nisi per te, o honestissima!*

PUNCTUM II. Et intravit in Domum Zachariae & salutavit Elisabeth. *Ibidem. Supersunt, prob dolor! non pauci, qui (b) primas salutationes amant, non solum in tempore, ut eos primos salutemus; sed etiam in voce, ut clamantes dicamus: Ave Rabbi! & in corpore: ut flexis capitibus illis incurvemur. Non sic Maria. Praevenit (c) salutationem cognatae, Mater Deitatis Incarnatae: & ita facta est Ma-*
gi-

gistra humilitatis, Mater tantæ Majestatis, & castitatis. Decet enim, ut quanto castior Virgo, tanto sit humilior: noverit deferre senioribus. *Castâ humilitas, Mariana virtus, non potest non esse Mariæ gratissima. Felix es, si hanc in te Deipara inveniat.* Salutem (d) tibi dabit ante mortem, in morte, post mortem. Ante mortem, dum te in laboribus benedicet, & recreabit; in morte, dum ab inimicis proteget, & liberabit; post mortem, dum a piacularibus incendiis eripiet, & in Cælum ducet.

PUNCTUM III. Et factum est, ut audivit salutationem Mariæ Elisabeth, exultavit infans in utero ejus. *Ibidem.* Christus (e) locutus est per os Matris suæ; Joannes autem audivit per aures matris suæ: & mox cognito Domino, sua exultatione eum prædicavit. *Tantum interest accessum habere ad Jesum per Mariam.* Virgo (f) Regia ipsa est via, per quam Salvator advenit, procedens de ipsius utero, tanquam Sponsus de thalamo suo. Per te accessum habeamus ad Filium, O benedicta! inventrix gratiæ, genitrix vitæ, Mater salutis! Per te
nos

nos suscipiat, qui per te datus est nobis. Excuset apud ipsum integritas tua, culpam nostræ corruptionis: & humilitas Deo grata, nostræ veniam impetret vanitati. Copiosa charitas tua, nostrorum cooperiat multitudinem peccatorum.

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Et repleta est Elisabeth Spiritu Sancto, & exclamavit voce magna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres. *Ibidem.* Vere (*g*) benedicta, quæ attulit Cælis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. O Benedicta (*b*) & inclita Regum progenies, Sacerdotum decus, Patriarcharum gloria, Cælitum triumphus, inferorum formido, Christianorum spes, & solatium: tu Divinitati proxima es; ne ibi nobis deesses. Certa est fiducia tua. Pronus tuis advolvor pedibus: serva animulam hanc, quæ se tibi, quanta est, nuncupavit.

PUNCTUM II. Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum. *Ibidem.* De-

vota Matris Dei humilitas (i) nil sibi passa retinere, in eum univēsa refudit, cujus in se beneficia laudabantur. Tu, inquit, magnificas Matrem Domini; sed magnificat anima mea Dominum. In voce mea, Filium perhibes exultasse in gaudio; sed exultavit Spiritus meus in Deo salutari suo. Beatam esse dicis, quæ credidi; sed credulitatis, & beatitudinis causa, respectus est supernæ pietatis: Ut ex hoc magis beatam me dicant omnes generationes: quia Ancillam humilem respexit Deus. *Respice & me misericordiæ tuæ oculis O Maria! Fateor, fateor O Mater misericordiarum!* sicut (k) a te despectus, & averfus, necesse est, quod pereat; sic ad te reversus, & a te respectus, impossibile est, quod pereat. Hæc mea maxima fiducia, hæc tota ratio spei meæ. *S. Bern.*

(a) S. Bern. (b) S. Chrysoſtom. (c) Ex S. Ambros. (d) S. Bernar. (e) Euthym. (f) S. Bern. (g) S. Petr. Chryſol. (h) Eraſm. in Orat. ad Virg. Lauret. (i) S. Bernard. in Apocal. (k) Idem.

IN FESTO S. MARIÆ MAGDALENÆ.
Publica Ejusdem Pœnitentia.

Mane.

PUNCTUM I.

ROgabat JESUM quidam de Pharisæis, ut manducaret cum illo. *Lucæ 7.* Accubuit (a) Christus non pocula saporata sumpturus; sed pœnitentis lachrymas, ex ipsis oculorum fontibus bibiturus. Deus delinquentium gemitus esurit, sitit lachrymas peccatorum. In (b) pœnitentium lachrymis latet sapor gratiæ, indulgentiæ gustus, reconciliationis jucunditas, redeuntis innocentie fanitas, conscientie suavitas serenata. Lachrymæ veniam non postulant; sed obtinent. Unius (c) cujusque mens, tantum pœnitendo, compunctionis suæ bibat lachrymas; quantum se a Deo amisisse meminit per culpas.

PUNCTUM II. Et ecce mulier, quæ erat in Civitate peccatrix. *Ibidem.* Criminosior (d) culpa est, ubi honestior status. Major injuria irrogatur Dei boni-

nitati a Religiosis delinquentibus, quam a secularibus. Crescit delicti gravitas juxta mensuram acceptarum a Deo gratiarum. Nemo (e) amplius in Ecclesia nocet; quam, qui perverse agens nomen, vel ordinem sanctitatis habet. Monstruosa (f) plane res est: gradus summus, & animus imus; sedes prima, & vita infima; lingua magniloqua, & manus otiosa; sermo multus, & fructus nullus; vultus gravis, & actus levis.

PUNCTUM III. Ut cognovit, quod accubisset in domo Pharisei, attulit alabastrum unguenti. *Ibidem.* Cogitanti (g) mihi de Mariæ pœnitentia, flere magis lubet, quam aliquid dicere. Cujus vel faxeum pectus illæ hujus peccatricis lachrymæ ad exemplum pœnitendi non emolliant? Consideravit quid fecit; & noluit moderari, quid faceret? Super Convivantes ingressa est, non jussa venit, inter epulantes lachrymas obtulit. Discite, quo dolore ardet, quæ flere, & inter epulas non erubescit? *Deus meus, & omnia!* Si hic (b) peccati pudorem, & illic cernerem in-

Z

fer-

ferni horrorem ; & necessario uni eorum deberem immergi : prius me in infernum mergerem , quam peccatum in me immitterem. *S. Ansel.*

Die eadem . Vesperì.

PUNCTUM I. Et stans retro secus pedes ejus , lachrymis cepit rigare pedes ejus. *Ibidem.* *Cor contritum elicuit lachrymas ; fides lavit pedes ; charitas unxit. Omnia instrumenta peccati , vertit in instrumenta virtutis.* Oculis (i) terrena concupierat ; sed hos jam per pœnitentiam conterens flebat. Capillos ad compositionem vultus exhibuerat ; sed jam capillis lachrymas tergebat. Ore superba dixerat ; sed pedes Domini osculans , hoc in Redemptoris sui vestigia figebat. Quot in se habuit oblectamenta ; tot de se invenit holocausta. Convertit ad virtutum numerum , numerum criminum : Ut totum serviret Deo in pœnitentia , quidquid ex se Deum contemserat in culpa.

PUNCTUM II. Dixit autem ad illam ;
remittuntur tibi peccata tua. *Ibidem.*

*O inenarrabilis bonitas Salvatoris ! vere
misericordiæ ejus super omnia opera ejus.*

O mira , & excellens virtus confessionis !

O homo (k) quid times confiteri ? il-
lud , quod per confessionem scio , mi-
nus scio , quam illud , quod nescio.

Cur confiteri erubescis peccata tua ? pec-
cator sum , sicut & tu : homo sum ; hu-
mani nihil alienum a me confiteor. Ho-

mo homini , homo peccator , homini
peccatori : elige quod vis : Si non con-
fessus lates , inconfessus damnaberis.

Ad hoc Deus exigit confessionem , ut
liberet hominem humilem ; ad hoc dam-
nat non confitentem , ut puniat super-
bum.

Si (l) sufficeret confessio cor-
dis ; non creasset tibi Deus os. *S. Chri-*

sofom.

(a) S. Chrysof. Serm. 39. (b) S. Bern. Serm.
30. in Cant. (c) S. Gregor. (d) Salvian. (e) S.
Gregor. (f) S. Bern. (g) S. Gregor. homil. 33.

(h) S. Ansel. de siml. c. 190. (i) S. Gregor. (k) S.
Augustin. super ps. (l) S. Chrysof.

IN FESTO S. JACOBI APOSTOLI.
Petitio Filiorum Zebedæi.

Mane.

PUNCTUM I.

ACcessit ad JESUM Mater filiorum Zebedæi cum filiis suis adorans, & petens aliquid ab eo. *Matth. 20.* O ambitio! (a) ambientium crux, quomodo fere omnes torques? fere omnibus places? nil acrius cruciat, nil molestius inquietat; nil tamen apud miseros mortales crebrius negotiis ejus. Potestatis ambitio, Angelum felicitate angelica privavit. Scientiæ appetitus, hominem immortalitatis gloria spoliavit. Non Evam cibus deflexerat; non mandatorum destituerat oblivio; sed promissi honoris ambitio illecebrosa decepit. Multi non tanta alacritate current ad honores, si se sentirent onere gravari. Nunc, quia sola attenditur gloria, & non pœna; purum esse Clericum, erubescitur in Ecclesia.

PUN-

PUNCTUM II. Respondens autem JESUS dixit : nescitis , quid petatis. *Ibidem.* Nesciunt , quid petant , (*b*) qui sedem gloriæ a Domino , quam nondum merebantur , inquirunt. Non est (*c*) parum scire quod nescias. Frustra sibi de ignorantia blandiuntur , qui ut liberior peccent , libenter ignorant. Multa scienda nesciuntur : aut sciendi incuria , aut discendi desidia , aut inquirendi verecundia ; & quidem hujusmodi ignorantia non habet excusationem. Quod (*d*) in juventute non discitur , in matura ætate nescitur. Debent (*e*) homines viaticum senectutis , litterarum eruditione parare : discendo : litteras tanquam baculum infirmo corpori repperitas esse ; & eundem esse finem discendi , & vivendi.

PUNCTUM III. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum ? *Ibidem.* Si juvante (*f*) nos Domino virtutem pœnitentiæ servare contendimus ; martyrii palmam adipiscimur. Habet & pax nostra martyrium. Duo sunt martyrii genera : unum in publico ; aliud in

mente, & actione. Egestas (g) tolerata propter Christum, facit martyrium. Quod (h) martyrium gravius est, quam inter epulas esurire? inter vestes multas pretiosas algere? paupertate premi inter divitias? quas offert mundus, quas ostentat malignus, quas desiderat noster appetitus. Pauperibus, & Martyribus pariter Regnum Cœlorum promittitur.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Dicunt ei: possumus. *Ibidem.* *Possumus, id est: volumus, desideramus, acceptamus.* Nihil offertur (i) Deo ditius bona voluntate. Voluntas bona est: sic proximi adversa, sicut nostra pertimescere: sic de prosperitate proximi, sicut de nostro profectu gratulari: aliena damna nostra credere; aliena lucra nostra deputare: Amicum non propter mundum, sed propter Deum diligere; inimicum etiam amando tolerare: nulli, quod pati non vis, facere, & quod tibi juste impleri desideras, denegare: necessitati proximi juxta vires occurrere; sed prodesse,

&

& ultra vires velle. Quidquid vis (k)
& non potes, actum Deus computat.
Nulla laus est non facere, quod facere
non possis. *Sen.*

PUNCTUM II. Ait illis : Calicem qui-
dem meum bibetis. *Ibidem.* Super (l)
omnia te mihi amabilem reddit, O bo-
ne JEsu ! calix, quem bibisti. Hic
amorem meum sibi vendicat, devotio-
nem allicit, appetitum exacuit. Nemo
a doloribus tuis debet esse alienus, ne-
mo extraneus, qui cupit de calice vi-
tæ æternæ degustare. Si (m) Passio
Redemptoris ad memoriam reducitur, ni-
hil tam durum est, quod non æquo
animo toleratur. Parva toleramus, si
recordemur, quid biberit ad patibulum,
qui nos invitat ad Cælum. Ille oppro-
bria, irrisiones, spineam coronam, cru-
cemque sustinuit ; & nos miseri ad no-
stram confusionem uno sermone fatiga-
mur ? uno verbo dejicimur ? Tolerasse,
& odisse (n) non est virtus mansuetu-
dinis ; sed velamentum furoris.

(a) S. Bernar. (b) V. Beda. (c) S. Bern.

(d) Cass. (e) Seneca. (f) S. Gregor. (g) S.

Chrysoft. (b) S. Bernar. (i) S. Gregor. homil. super Evang. (k) S. Auguft. (l) S. Bern. (m) S. Ifidor. (n) S. Gregor.

XXVI. Julii.

IN FESTO S. ANNÆ MATRIS
B. MARIÆ V.

Regnum Cœlorum, thesauro, sagene, & margaritæ assimilatur.

Mane.

PUNCTUM I.

Simile est Regnum Cœlorum thesauro abscondito in agro. *Matth. 13. In thesauro abscondito, vocationis tuæ gratiam, & pretium status Religiosi æstimare discere. Ejus unius tanta est vis, dignitas, æstimatione: ut (a) illius cognitionem Deus, consulto occultaverit hominibus; ne, si cognosceretur ejus felicitas, omnes ad Religiosas Congregationes confugerent. Abundans (b) est pauperi Religio, mediocri sufficiens, tolerabilis diviti; infirmis larga, delicatis compatiens, fortioribus moderata; pœnitentibus misericors, perversis severa, bonis op-*

optima. Hæc sunt beneficia Religio-
nis. Latro est, (c) & domum Dei
convertit in speluncam latronum, qui
lucra de Religione sectatur. *S. Hier.*

PUNCTUM II. Iterum simile est Re-
gnum Cœlorum homini negotiatori quæ-
renti bonas Margaritas. *Ibidem.* Char-
tas (d) est Margarita pretiosa, sine qua
nihil tibi prodest, quidcunque habueris:
quam si solam habeas, sufficit tibi. Non
discernuntur Filii Dei, & Filii diaboli,
nisi charitate. Qui habent charitatem,
nati sunt ex Deo; qui non habent cha-
ritatem, non sunt ex Deo. Non memi-
ni (e) me legisse mala morte mortuum,
qui libenter opera charitatis exercuit.
Habet multos intercessores: & impossi-
bile est multorum preces non exaudiri.

PUNCTUM III. Iterum simile est Re-
gnum Cœlorum sagenæ missæ in mare.
Ibidem. Jam in sagera Religiosæ Professio-
nis captus attineris. Cave hanc piscium
consuetudinem: quorum plerique, dum extra
sagenam sunt, eam ingredi gestiunt; vix
vero ingressi, ad pristinam libertatem aspi-
rant. Quia (f) jam vovisti, jam te

adstrinxisti; aliud tibi facere non licet. Non talis eris, si non feceris, quod voluisti; qualis mansisses, si nihil tale voluisses. Minor tunc esses, non peior. Modo autem, quod absit, inferior, si Deo fidem fregeris; quanto beator, si persolveris. Juste (g) exigitur ad persolvendum; qui non cogitur ad vovendum.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Sic erit in consummatione seculi, exhibunt Angeli, & separabunt malos, de medio justorum. *Ibidem.* Simples, (b) & indocti regnum Cælorum rapiunt, & nos, cum litteris nostris ad infernum descendimus. Manet (i) spectator desuper cunctorum præsciens Deus, bonis præmia, malis supplicia dispensans. Averfamini vitia, virtutes colite, ad rectas spes animum sublevate, humiles preces in excelso porrigite. Magna vobis est, si dissimulare non vultis, necessitas imposita probitatis: quum ante oculos Judicis agitis cuncta cernentis. *Boet.*

PUNCTUM II. Ideo omnis scriba doctus, similis est Patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova, & vetera. *Ibidem.* Non est magni (k) meriti, quod foris circa nos agitur in corpore; sed magis pensandum est, quid agatur in mente. Præsentem mundum despiciere, transitoria non amare, contra illatas calumnias patientiam servare, & custodita patientia dolorem malitiæ a corde repellere; de morte inimici non gaudere; nova creatura est. Bene (l) moderatrix rerum antiquitas consideravit, ut laboris sui pretia recipiant, qui publicis utilitatibus obsecundant. Junioribus conceditur spes laboris; dum reddita fuerit vicissitudo veteranis. Sicut æquum est desidiosis laborantium præmia denegare: ita convenit operantibus remunerationis optata concedere. Furtum facit, qui in Religione sine fructu vivit. *B. P. N.*

(a) S. Laur. Just. (b) Hugo. (c) S. Hieron.
 (d) S. Aug. (e) S. Hier. (f) S. Aug. in Ep. ad
 Armentar. (g) S. Bern. (h) S. Aug. (i) Boet.
 de Conf. l. 5. (k) S. Greg. (l) Cass.

FESTUM TRANSFIGURATIONIS
DOMINI.

Vide Dominica II. Quadragesimæ.

X. Augusti.

IN FESTO S. LAURENTII MARTYRIS
Animæ nostræ amor, & odium.

Mane.

PUNCTUM I.

Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. *Joan.* 12. In oculis (a) DEI majoris meriti est sæpe mortificari; quam semel mori. Non est corpus occidendum; sed vitia corporis. Hoc (b) est opus nostrum in hac vita: actiones carnis spiritu mortificare, quotidie affligere, minuere, frænare, interimere. *Adeo per-versa est vitiorum indoles*, quod (c) putata repullulent; effugata redeant; sopita excitentur; mortificata reviviscant. Parum est semel ea superasse, vicisse, mortificasse; sæpe cohibenda sunt, immo semper: quia semper in te ipso invenies,
quod

quod oportet superari, evelli, eradicari: Ut ita passione eradicata altius in mente virtus imprimatur. *Const. p. I. c. 11.*

PUNCTUM II. Si autem mortuum fuerit, multum fructum adfert. *Ibidem.* In (d) hoc mundo cum nostris tentationibus nascimur. Caro nobis aliquando adjuatrix est in bono opere; aliquando autem seductrix in malo. Si ei plus, quam debemus, tribuimus; hostem nutrimus. *Si nondum capis verbum hoc:* Ora (e) ut exurgat DEUS, & cadat armatus iste, & conteratur inimicus homo, contemtor Dei, amator sui, amicus mundi, servus diaboli. Quid tibi videtur? certe, si recte sentis, mecum dices: reus est mortis. Crucifigatur, crucifigatur: ut mortuus mundo, vivat Deo; ut dicere possit cum Apostolo: Vivo ego, non jam ego, vivit vero in me Christus.

PUNCTUM III. Qui amat animam suam, perdet eam. *Ibidem.* Amat (f) animam in hoc mundo, qui desideria ejus inconvenientia facit; odit autem, qui non cedit ei noxia concupiscenti. Spiritus (g) deficit, ubi caro requiescit. Ut
ca-

caro mollibus, sic anima duris nutritur. Illam blanda refovent, hanc aspera exercent. O Anima mea! tandem evigila, & Domini tui sectare vestigia. Considera quot millia Martyrum tritam tibi fecerunt viam? transierunt Virgines, transierunt Martyres, transierunt pueri, & puellæ, & adhuc times? Omnis Christiani vita, qui secundum Evangelium vixerit; Martyrium est. Nescit se amare Religiosus; qui nimium sibi indulget. *B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Si quis mihi ministrat, me sequatur. *Ibidem.* Si Minister Christi, uti debes, fieri desideras; sequere ad certamen, ad tribulationes, ad Crucem prope- rantem. Delicatus (*b*) es miles, si putas sine pugna te posse vincere, sine certamine triumphare. Fortiter dimica, atrociter in prælio concerta. Considera pactum, conditionem attende, militiam nosce. Pactum, quod spondidisti; conditionem, ad quam accessisti; militiam, cui nomen dedisti. Hoc pacto, quos mira-
ris,

ris, omnes pugnaverunt; hac conditione universi vicerunt. Non Deo, sed sibi servit; qui in Dei servitio non Dei, sed sua procurat comoda. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Et ubi sum ego, illic & minister meus erit. *Ibidem.* Ecce (i) fructum! ut ibi sit adoptatus, ubi Unicus: nimirum (k) in Cælo, in visione Dei, in gaudio æterno. Regnum (l) Cælorum non est dantis, sed accipientis. Non est enim personarum acceptio apud Deum. Quicumque se talem præbuerit, ut Regno Cælorum dignus fiat, hic accipiet: quod non personæ, sed vitæ paratum est. Ibi (m) tota virtus erit, videre quod amas, & summa felicitas amare, quod videas. Nullus ibi (n) diaboli metus, nullæ insidiæ dæmonum: terror gehennæ procul, mors nec corporis nec animæ; sed immortalitatis munere metus uterque resolutus.

(a) Richard. in p. 118. (b) S. Clim. (c) S. Bern. (d) S. Greg. (e) S. Bernar. (f) S. Chrysof. (g) S. Maxim. (h) S. Chrysof. (i) S. August. (k) S. Chrysof. (l) S. Hier. (m) S. August. (n) S. Chrysof. de reparat. lapsi.

IN FESTO ASSUMPTIONIS B. V. M.
Officia Marthæ & Mariæ.

Mane.

PUNCTUM I.

INtravit Christus in quoddam Castellum, & mulier quædam nomine Martha, accepit eum in domum suam. *Luc. 10.* *O Felix Martha tanti hospitis dignatione! a quo, in mortis articulo audire meruit: Veni (a) hospita mea dilectissima! sicut tu me in domum tuam recepisti: sic ego te in Cælum meum recipiam. Sed longe felicior Maria, cui dictum a Filio: Nullus (b) plus mihi ministravit in humilitate mea; nulli abundantius ministrabo in gloria mea. Communicasti mihi humanitatem tuam; communicabo tibi Divinitatem meam. Ille (c) solus o Virgo Beata! tuas laudes fileat, qui te fideliter invocatam, senserit unquam in suis necessitatibus sibi defuisse. Et quid mirum, si invocata adest; quæ etiam non vocata præsto est?*

PUN-

PUNCTUM II. Et huic erat soror nomine Maria: quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius. *Ibidem.* Sanctæ hæ Sorores non solum (d) carne, sed & religione germanæ, *Symbolum sunt Dei Genitricis Mariæ: quæ & corporale Marthæ officium, & spirituale Magdalenæ gaudium cumulatissime complexa est.* Quantæ (e) in una Virgine species virtutum emicant! secretum verecundiæ, vexillum fidei, devotionis obsequium: Virgo intra Domum, comes ad ministerium, Mater ad templum. Talis fuit Maria, ut ejus unius vita, omnium disciplina sit. Si diligenter attendas, (f) nihil est virtutis, nihil splendoris, nihil gratiæ, nihil candoris, quod non resplendeat in Virgine gloriosa. Sed (g) quisquis sibi Mariæ optat præmium; *vite activæ, & contemplativæ* imitetur exemplum.

PUNCTUM III. Martha autem satagebat circa frequens ministerium. *Ibidem.* Activa vita est: (b) verbo sapientiæ nescientem docere, errantem corrigere, ad humilitatis viam superbientem revocare, infirmantis curam gerere, com-

missis nobis qualiter subsistere valeant, providere. Contemplativa vita est: charitatem quidem Dei, & proximi tota mente retinere; sed ab exteriori actione quiescere: ut calcatis curis omnibus, ad videndam faciem sui Creatoris animus inardescat. *Tu exemplo Christi, cujus erat facere, & docere; ex utroque fac unum*: Ita (i) studia cum pietatis ardore conjunge, ut alterum alteri emolumento esse possit. Valde (k) hoc unum tibi est necessarium, & merito aliis præferendum: in quo & Deo per amorem anima inhæret; & parvulis charitatem, & sollicitudinem exhibet.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Martha, Martha sollicita es, & turbaris erga plurima, porro unum necessarium est. *Ibidem. Hoc unum, unicuique, unice necessarium est: ut anima una, uni Deo, unice inhæreat.* Quid ergo (l) o infelix anima mea! per multa vagaris? requiem quæris, & non invenis? ama unum, in quo sunt omnia, & in eo læta, saturaque conquiesces. Ipse te saturabit bonis omnibus, ipse

ipse te torrente voluptatis potabit, imo inebriabit. Oportet (m) omnia principia, redeant ad unum principium: Omnia pulchra ad unum pulchrum, omnia vera ad unum verum, omnia bona ad unum bonum, omnia Divina ad unum Deum, omnia una ad unum ter Unum.

PUNCTUM II. Maria optimam partem elegit. *Ibidem.* Maria (n) optimam partem elegit: quia prima omnium feminarum Deo virginitatem obtulit: & ideo promeruit, ut Dei Filius ex ea corpus nostræ redemptionis fusciperet. Supergreditur (o) virginitas conditionem naturæ humanæ, per quam homines Angelis assimilantur. Major tamen est victoria Virginum, quam Angelorum: Angeli sine carne vivunt; virgines in carne triumphant. Non est (p) in mundo locus dignior utero virginali, in quo Dei Filium Maria suscepit; nec in Cœlis folio Regali, quo Mariam Dei Filius sublevavit. *O Virgo singularis! nos culpis solutos, mites fac & castos.*

(a) S. Antonin. (b) Gvar. Sermo. 2. de Af-

sum. (c) S. Bernar. (d) S. August. (e) S. Am-

bros. (f) S. Hieron. (g) S. Ambros. (h) S.

Gregor. (i) Const. p. 2. c. 10. (k) Richard. (l)
 S. Augustin. in Med. (m) Epiſt. (n) S. Ildephon.
 (o) S. Ambr. (q) S. Hieron.

DOMINICA INFRA OCTAVAM.
 ASSUMPTIONIS.

FESTUM S. JOACHIMI.
 Vide in Nativ. B. M. V.

XX. *Auguſti.*

IN FESTO S. STEPHANI REGIS
 HUNGARIÆ.

*Decem Servis dantur totidem
 Mnæ.*

Mane:

PUNCTUM I.

Homo quidam nobilis abiit in regio-
 nem longinquam. *Lucæ 19.* Sum-
 ma (a) apud Deum nobilitas est, cla-
 rum esse virtutibus. Nulli te unquam
 de generis nobilitate præponas; nec ob-
 scuriores quoslibet, & humili loco na-
 tos, te inferiores putes. Nescit Religio
 nostra personas, nec conditiones homi-
 num, sed animas inspicit. Ille clarus,
 (b)

(*b*) ille sublimis, ille nobilis, ille tunc integram nobilitatem suam putet: si dedignetur servire vitiis. Quid profuit Cham, quod fuerit Noe filius? nonne separatus de medio filiorum, quorum frater erat natus, factus servus est? nec familia ejus sancta, potuit defendere impios mores ejus.

PUNCTUM II. Vocatis autem decem servis, dedit eis decem mnas. *Ibidem.* Cui (*c*) plus creditur, plus ab eo exigitur, sicut scriptum est: Scienti legem, & non facienti, peccatum est grande. Quanto (*d*) majora sunt beneficia hominibus constituta, tanto graviora peccantibus judicia. Perversi (*e*) cordis est, occasiones ingratitude investigare. Nemo id facit, nisi qui etiam gratis est ingratus. Peremptoria res est ingratitude. Nihil ita displicet Deo, præsertim in filiis gratiæ, quemadmodum ingratitude. Ingratus ille Religiosus est, qui putat se plus contulisse Religioni, quam accepisse ab ea. *B. P. N.*

PUNCTUM III. Negotiamini, dum venio. *Ibidem.* *Tota vita nostra assiduum debet esse negotium.* Quod negotium, (f) tum vere nos agimus : si vivendo & loquendo proximorum animas lucratur : si infirmos quosque Cœlestis Regni gaudia prædicando in superno amore roboramus : si superbos, gehennæ supplicia terribiliter insonando flectimus : si pueros (g) tum circa Christianam pietatem, tum circa litteras erudimus, ut sic edocti vitam possint consequi æternam. Sed, (h) ad hoc pondus ego expavescō, & quod accepto Regno Paterfamilias redeat rationem nobiscum positurus, aspicio ; sed qua eum mente sustinebo, cui de suscepto negotio, animarum lucrum, aut nullum, aut pene nullum reporto ?

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Cives autem ejus oderant eum. *Ibidem.* Odium (i) inveterata ira est. Ubi odium est, ibi charitas esse non potest ; ubi charitas abest, ibi nihil boni adest. Non (k) potest hominem odisse, qui Deum amat ; nec
po-

potest Deum amare, qui hominem odit. Sicut Rex in imagine sua honoratur: sic Deus in homine, aut diligitur, aut oditur. Perfectum, & sanctum odium est: homines diligere, & eorum vitia semper horrere. Qui (l) non malefacta, sed personam fratris sui odio prosequitur, & is, qui ei detrahit, & qui eum occidit; pari pœna digni sunt. S. Hieron.

PUNCTUM II. Et miserunt legationem post eum, dicentes: Nolumus hunc regnare super nos. *Ibidem.* *Regnum Christi est: Luxuriæ (m) inquinamenta nefcire, vanæ gloriæ aucupium declinare, suggestiones livoris obruere, ignem furoris extinguere, ab omni peccati forde alienum esse. Vere (n) dominator est terræ, qui carnem suam regit legibus disciplinæ. Quomodo, (o) aut cui imperabit, qui non potest cupiditatibus suis imperare? frænet primum libidines, spernat voluptates, iracundiam comprimat, & ceteras animi labeles expellat; tunc incipiat aliis imperare, quum ipse improbissimis dominis parere desierit.*

Deo servire non potest, qui sibi non dominatur. *B. P. N.*

(a) S. Hieron. (b) S. Chrysofom. (c) S. Ambros. (d) S. Chrysof. (e) S. Bern. (f) S. Greg. L. 1. Epist. 39. (g) Constit. p. 2. c. 10. (h) S. Greg. (i) S. Augustin. (k) S. Chrysofom. (l) S. Hieronym. (m) S. Augustin. (n) S. Prosper. (o) Seneca.

XXIV. *Augusti.*

IN FESTO S. BARTHOLOMÆI
APOSTOLI.

Lectio duodecim Apostolorum.

Mane.

PUNCTUM I.

EXiit JESUS in montem orare. *Lucæ*
6. Beata (a) sane mens, cui tempore orationis datum est, nullis se interpellantibus remoris, Deum posse alloqui. Qui sic (b) asueverit cum Deo versari, eique gratias agere in omnibus rebus, planum est, quod perpetuum sit gaudium habiturus. Accumbens (c) mensæ, largitori gratiam rependito. Tunicam indueris? gratias agito benigno datori. Amiciris pallio? fac, in te au-
ge-

gescat interior erga Deum charitas, qui indumenta largitus est. Dies expletus est? illi referto gratiam, qui solem nobis, nil tale commeritis indulfit in operationis ministerium. Ad locum (d) unde exierunt, revertantur flumina gratiarum: ut iterum fluant.

PUNCTUM II. Vocavit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis. *Ibidem.* Jesum (e) Christum Apostolos, per quos operatus est salutem in medio terræ, non de foro Justiniani, sed de simplicitate piscatoria legimus assumpsisse. Non elegit Reges, non Senatores, non Philosophos; sed plebeos, pauperes, indoctos, pisces. O magna Artificis misericordia! sciebat: quod si eligeret Senatorem, diceret Senator: dignitas mea electa est; si eligeret divitem, diceret dives: opulentia mea electa est; si Regem, diceret Rex: potestas mea; si Oratorem: Eloquentia mea; si Philosophum: Sapientia mea electa est. Dimisit retia piscator, & factus est Divinus Orator. *Hoc exemplo: Nos, (f)* qui nos vere Pauperes Matris Dei pro-

fitemur , pueros pauperes nunquam despiciendos curabimus. *Lege proœm. Constitut.*

PUNCTUM III. Et Judam Iscariotem, qui fuit proditor. *Ibidem.* Nemo (g) securus debet esse in vita ista : ut, qui fieri potuit ex deteriore melior , non fiat etiam ex meliore deterior. Judas (b) cecidit de schola Salvatoris. Væ (i) nobis miseris , qui de electione nostra , nullam adhuc Dei vocem cognovimus , & jam in otio , quasi de securitate torpemus. Debet profecto in spe esse securitas ; sed etiam timor in conversatione : ut illa certantes foveat , hic torpentes pungat. Videndo Magdalenam , de tua liberatione non desperes ; sed etiam Judam cogitando , securus esse non debes. Tutus in Religione vivit , qui non sibi, sed Deo vivit. *B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Et omnis turba quærebat eum tangere. *Ibidem.* *Tenere Jesum , summa est felicitas. Non tenetur ille*

le manibus ; sed amoribus. Amor (k) Divinus est ignis, lux, mel, vinum, sol. Ignis est in meditatione, purificans mentem a fordibus. Lux est in oratione, mentem irradians claritate virtutum. Mel est in gratiarum actione, mentem dulcorans dulcedine Divinorum beneficiorum. Vinum est in contemplatione, mentem inebrians suavi, & jucunda delectatione. Sol est in æterna beatitudine, mentem clarificans serenissimo lumine, & exhilarans perenni jubilatione. Quid (l) potest tibi mundus conferre sine JEsu? qui adhæret creaturæ, cadet cum labili; qui amplectitur JEsu, firmabitur in ævum.

PUNCTUM II. Quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes. *Ibidem.* Deus (m) ob animi peccata, corpus flagellat; ut deterioris partis supplicio, melior ad quærendum remedium convertatur. Intellige, (n) o homo! medicum esse Deum, & tribulationem medicinam esse ad salutem; non pœnam ad damnationem. Sub medicamento positus ureris, secaris, clamas: non audit medicus ad

voluntatem , sed audit ad sanitatem. Quod te Dominus permisit pati , flagellum corrigentis est ; non pœna damnantis. *O Cœlestis medice ! hic ure , hic seca , modo in æternum parcas.*

(a) Bibl. SS. PP. (b) Theophilaët. (c) S. Basil. (d) S. Bernard. (e) S. Augustin. (f) In Procem. Const. (g) S. August. (h) S. Bernar. (i) S. Greg. (k) Raban. (l) Thom. a Kemp. (m) S. Chrysoftom. (n) S. Augustin.

XXVII. Augusti.

IN FESTO B. PATRIS NOSTRI
JOSEPHI CALASANTII.

Pusillum suorum Discipulorum gregem solatur Christus.

Mane.

PUNCTUM I.

Nolite timere pusillus grex. *Luc. 12.* *Pusillum gregem ob paucitatem , & paupertatem nuncupavit. Noli timere , imo magis gaude , te quoque de hoc grege Christi esse : de quo Celeberrimus Anachoreta jam olim ita vaticinatus est : Congregabuntur (a) servi Dei dicentes : Messis Dei multa , Operarii vero pauci. Veni-*

nite, mittamus & nos falcem in messem
 ejus. Imitabuntur in charitate Sanctos,
 & in puritate electos Dei: frequens lin-
 gua eorum ad populos, & reducere
 eos conabuntur in semitas justitiæ.
 Docebunt pueros præcepta Le-
 gis, & Juvenes vias Domini.
 Congregabuntur in multis Re-
 gnis: ubi invocatur nomen Dei.
Hæc serio expende; & quid te facere oporteat, cognovisti.

PUNCTUM II. Quia complacuit Patri
 vestro dare vobis Regnum. *Ibidem.* Bo-
 ne (b) JESU! doce me facere volunta-
 tem tuam, ut a spiritu tuo bono dedu-
 ctus, ad beatam illam perveniam Civi-
 tatem, ubi tecum regnant omnes San-
 cti: quorum (c) tabernacula ex lumine
 sunt constructa, quorum vita Deus est,
 quorum conversatio immortalis, & in
 capite coronæ aureæ cum gemmis variis
 fabricatæ. Cur ergo (d) per multa va-
 garis homuncio, quærendo bona ani-
 mæ, & corporis? ama unum bonum,
 in quo sunt omnia bona, & sufficit.
 Quid

Quid amas caro mea ? quid desideras anima mea ? ibi est , ibi est , quidquid amari , quidquid desiderari potest , in Cœlis est.

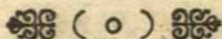
PUNCTUM III. Vendite quæ possidetis , & date eleemosynam. *Ibidem.* In venditione voluntariam paupertatem ; in largitione eleemosynæ , intellige studium docendi bonas artes , & pietatem. Tam (e) in tradenda Grammatica , quam alia quavis Scientia , ad discipulorum utilitatem pluriimum conferet : si aliquo facili , utili , & quoad fieri poterit , brevi modo Magistri omnes utantur. Sunt autem (f) quidam , qui nulli Arti , quod suum est , tribuere volunt ; sed in singulis legunt omnes. In Grammatica , de Syllogismorum ratione disputant : in Dialectica inflexiones casuales inquirunt. Non omnia dicenda sunt , quæ dicere possumus : ne minus utiliter dicantur ea , quæ dicere debemus.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Facite vobis fuculos , qui non veterascunt , thesaurum non deficientem in Cœlis. *Ibidem.* Quid (g)
cum

cum terra illi, qui possidet Cœlum? quid illi cum humanis, qui adeptus est jam Divina? Nisi forte placent gemitus, eliguntur labores? *O pusille grex!* dicit (b) tibi Christus: da mihi ex eo, quod dedi de meo. Da, & redde: de meo quæro. Habuisti me doctrinæ largitorem, fac me debitorem, habeam te fœneratorem. Temporalia servitia mihi das, æterna tibi restituum: te ipsum tibi reddam, quando te mihi reddidero. Nemo dicat: non habeo: charitas de facculo non erogatur. Multa sunt genera eleemosynarum. Charitatis (i) & pietatis dona amate: de quibus apud Deum, eo major fit retributio, quo apud homines minor est gloria.

PUNCTUM II. Ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. *Ibidem.* Qui (k) collocat thesauros in terra, non habet quid speret in Cœlo. Ut quid respiciat in Cœlum, ubi nihil habet repositum? Da, (l) quod accipias: sere, quod metas: sparge, quod colligas; quamvis non habeas, nisi quod acceperis: non potes tamen non habere, quod de-

dederis. *Imitare Beati Patris tui in docendo constantiam : qui in hoc (m) summæ patientiæ, & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos, & septuaginta annos perseveravit. O Beate Pater ! Pater Pusilli gregis Christi ! Pater Juventutis ! da, ut tuo exemplo, & patrocinio ita doceamus : ut thesaurus noster, ut cor nostrum, cum thesauro incorruptæ linguæ tuæ, cum thesauro incorrupti cordis tui, tecum sit in Cælis.*

(a) Franc. Maggi. ex vetust. MS. codice. (b) S. Gregor. (c) S. Vigilant. (d) S. Ansel. (e) Const. p. 2. c. II. (f) Hugo in Didascal. l. 3. (g) S. Chrysol. (h) S. August. (i) S. Greg. (k) S. Chrysoft. (l) S. Leo P. (m) ex Lect. secundi Noct. in Festo B. P.

Si ponendum sit Evangelium: *Sint Lumbi Vestri. Vide 27. Junii.*

VIII. Septembr.

IN FESTO NATIVITATIS B. M. V.
Genealogia Jesu Christi.

Mane.

PUNCTUM I.

Liber Generationis Jesu Christi. *Matth.*
I.

1. *Generationem ejus quis enarrabit ?* Quod (a) caro Verbum sit factum, scio ; quomodo factum sit ? nescio. Miraris, quia ego nescio ? omnis creatura id ignorat. *Sed & Deiparæ Nativitatis privilegia, quis enarrabit ?* Ipsa (b) est aurora confurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata. Luna lucet in nocte, aurora in diluculo, sol in die. Nox est culpa, diliculum pœnitentia, dies gratia. Si positus sis in nocte culpæ, respice lunam ; ut illa te dirigat ad auroram pœnitentiæ, & ad lumen gratiæ reducat. Si impugnaris ab hostibus animæ ; confugito ad castrorum aciem ordinatam. Cœlum, & terra jam dudum ruisissent, si Maria precibus non sustentasset. *S. Fulgent. l. 4. Mytholog.*

PUNCTUM II. Filii David, Filii Abraham. *Ibidem. Posteaquam Regnum Davidicum, ad universale in Cœlo & Terra Imperium sublimavit Christus : Mariam Matrem suam Cœli, & terræ Reginam salutavit. Hanc advocatam (c) præmisit peregrinatio nostra : quæ tamquam Judicis Mater, & Mater Misericordiæ, supplici-*

ter, & efficaciter salutis nostræ negotia pertractaret; siquidem ei, nec facultas possit deesse, nec voluntas. Regina Cœlorum est, misericors est, Mater Dei est. Nisi forte non creditur Dei Filius honorare Matrem; aut Maria viscera misericordiæ exuerit, in quibus novem mensibus ipsam Misericordiam gestavit.

PUNCTUM III. Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ. *Ibidem.* Maluit Dominus (*d*) aliquos de suo ortu, quam de Matris pudore dubitare. Sciebat teneram Virginis verecundiam, & lubricam famam pudoris: nec putavit ortus sui fidem, Matris injuriis adstruendam. Oportet sanctos, & ab his testimonium habere, qui foris sunt. O inæstimabilis (*e*) Mariæ laus! Joseph plus credidit castitati, quam utero tumescenti: plus gratiæ, quam naturæ. *Quid tu hæc temus pro honore Mariano præstitisti? propone serio nullam occasionem negligere.*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. De qua natus est JESUS. *Ibidem.* Dum (*f*) Unigenitus Dei existens ante secula ex Mariæ utero natus est

est homo; investigabili miraculo, facta est & ancilla hominis per Deitatem, & Mater Verbi per carnem. Quid nos (g) tantilli, quid pusilli in ejus laudibus referemus? Etiam si omnium nostrum membra verterentur in linguas, eam laudare sufficeret nullus. Si Cœlum te vocem, altior es: si Matrem gentium, præcedis: si formam Dei te appellem, digna existis: si Dominam Angelorum, prima esse probaris. Tu (b) Patrona humani generis, tu afflictis rebus medicina singularis. Quis tuo non egeat munere, cum sit peccare commune?

PUNCTUM II. Qui vocatur Christus. *Ibidem.* Vera ratione (i) censeo confitendum: Mariam in Christo, & apud Christum esse. In Christo: quia in ipso vivimus, movemur, & sumus. Apud Christum: quia gloriose ad æternitatem assumpta, benignitate Christi, honoratius suscepta ceteris: atque ad communem utilitatem, non addicta post mortem putredini, vermi, & pulveri. Per te (k) Virgo Sancta! Cœlum impletum est, evacuatus est infernus, instauratæ ruinæ Cœ-

lestis Jerusalem, miseris expectantibus perditam vitam daturam. (l) Merito in te respiciunt oculi totius creaturæ: quia in te, & per te, & de te, benigna manus Omnipotentis, quicquid creavit, recreavit.

(a) S. Chrysostr. hom. 5. (b) Innoc. III. Papa.
 (c) S. Bern. (d) S. Ambros. (e) S. Chrysostr. (f)
 S. Gregor. (g) S. Bern. (h) Cass. (i) S. Aug. (k)
 S. Bern. (l) Idem.

DOMINICA INFRA OCTAVAM NATIVITATIS B. V. M.

De Sanctissimo Mariæ Nomine.

Mane.

PUNCTUM I.

Nomen Virginis Maria. *Luc. 1.* Maria (a) interpretatur: stella maris. Tolle (b) corpus solare, quod illuminat mundum; ubi dies? tolle Mariam, hanc Maris stellam; quid nisi caligo, & umbra mortis, ac densissimæ tenebræ relinquentur? Oportet universos Christicolos, inter fluctus hujus seculi navigantes, attendere hanc Maris stellam, quæ supremo cardini, id est Deo, proxima est: & re-

respectu exempli ejus, cursum vitæ dirigere. Quod qui fecerit : non jactabitur vanæ gloriæ vento, non frangetur scopulis adverforum, nec absorbebitur sirenea voragine voluptatum; sed prospere veniet ad portum quietis æternæ.

PUNCTUM II. Ne timeas Maria. *Ibidem.* Timeant, qui oderunt nomen sanctum tuum: erubescant, (c) deficient, & agnoscant, quia nomen est tibi Maria, id est: Domina. Beatam (d) te dicunt omnes generationes, Genitrix DEI, Domina Mundi, Regina Cæli. Ex ore tuo pendet consolatio miserorum, redemptio captivorum, liberatio damnatorum, salus universorum filiorum Adam. Mater (e) Domini omnis creaturæ, effecta est Domina omnis creaturæ. Per (f) manus hujus Dominae habemus, quidquid boni possidemus. Te Domina Magna, & valde magna, te vult cor meum amare, te desiderat venerari mens mea, te affectat exorare anima mea: quia tuitioni tuæ se commendat tota substantia mea.

PUNCTUM III. Invenisti enim gratiam apud Deum. *Ibidem.* Ceteris (g) Virgi-

nibus per partes præstatur gratia: Mariæ vero se totam infudit gratiæ plenitudo. Quod natura non habuit, usus nescivit, ignoravit ratio, mens non capit humana, pavet Cælum, stupet terra, creatura omnis, & cœlestis miratur: hoc totum est, quod per Gabrielem Mariæ divinitus nunciatur. Quid (b) Sanctitatis, quid justitiæ, quid religionis, quid perfectionis singulari huic Virgini deesse potuit, quæ totius divinæ gratiæ charismate plena fuit? O! quam apposite (i) Maria Mare dicitur propter affluentiam, & copiam gratiarum. Omnia flumina intrant in mare: dum omnia charismata Sanctorum intrant in Mariam.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Dixit autem Maria; Ecce Ancilla Domini. *Ibidem.* Maria (k) etiam interpretatur: illuminata: quæ mirabiliter est illuminata per præsentiam Domini. Magna (l) fuit illuminatio Jeremiæ, qua potuit vitare faciliter culpam mortalium: major Joannis Baptistæ, qua potuit vitare frequentiam venialium; maxima Virginis Mariæ, qua potuit vi-
ta-

tare, immo vitavit omne peccatum. Vere in plenitudine Sanctorum detentio Virginis Mariæ: cui non defuit fides Patriarcharum, spes Prophetarum, zelus Apostolorum, constantia Martyrum, sobrietas Confessorum, castitas Virginum, nec ipsa puritas Angelorum. Agnosce, (m) o benedicta! filios tuos: quos unice dilectus Unigenitus tuus, non erubuit nominare fratres suos.

PUNCTUM II. Fiat mihi secundum verbum tuum. *Ibidem.* Virgo beata, in hoc consensu Conceptionis Filii Dei, plus meruit, quam omnes creaturæ. Ad illam (n) abyssum inperscrutabilem omnium charismatum Spiritus S. quæ in Beatam Virginem descenderunt in hora Divinæ Conceptionis, intellectus humanus, vel Angelicus nunquam potuerunt attingere. Beata Virgo, in illo admirabili consensu meruit dominium totius orbis, plenitudinem omnium gratiarum, omnium virtutum, omnium beatitudinum. Meruit fecunditatem in Virginitate. Meruit: quod sit stella maris, porta Cæli, & super omnia, quod Regina,

gina , & Mater misericordiæ nuncupetur. O Mater Sancta ! (o) Mater immaculata , Mater misericordiæ , Mater pietatis , & indulgentiæ : aperi sinum pietatis , & suscipe me mortuum in peccatis.

(a) S. Bonavent. (b) S. Bern. (c) S. Ger. (d) S. Bern. (e) S. Bernardin. Sen. (f) S. Bonavent. (g) S. Hieron. (h) S. Petr. Damian. (i) S. Bonavent. (k) Idem. (l) S. Bern. (m) S. Ansel. (n) S. Bernar. (o) S. Ansel.

XIV. Septembr.

IN FESTO EXALTATIONIS
S. CRUCIS.

Christus in Cruce exaltatus omnia trahit ad se.

Mane.

PUNCTUM. I.

NUnc iudicium est mundi. *Joan.* 12. Hodie , (a) Crux fixa est , & seculum sanctificatum est : hodie Crux fixa est , & dæmones dispersi sunt : hodie Crux fixa est , & mors subversa est. Signum Crucis , a nobis expellit exterminatorem : si tamen cor nostrum , Christum

stum habet inhabitatorem. Crux (b) Christi condemnat voluptati, & deliciis deditos; mundi amatores, justo iudicio foras eiecit a cœlesti gloria. Mites, quique carnem suam crucifixerunt cum vitis, & concupiscentiis suis, æternæ vitæ præmiis remunerat. Crux (c) non solum dicitur, quæ ligni affixione conficitur: ut non solum intelligatur ligni patibulum; sed piæ vitæ, virtutisque propositum. Nescit lucrari Christum, qui nescit pati pro Christo. *B. P. N.*

PUNCTUM II. Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum. *Ibidem.* Trahi (d) a Deo post mortem non poterit, qui se a Deo male vivendo separavit. Certa (e) atque secura est expectatio futuræ beatitudinis, ubi est participatio Dominicæ Passionis. O homo, (f) vide, quæ pro te patior! non est dolor, sicut quo crucior. Ad te clamo, qui pro te morior. Vide pœnas, quibus afficio: clavos vide, quibus confodior. Cum sit dolor tan-

tus exterior, interior est planctus gravior: quum te tam ingratum experior. Scio Domine, quod merita mea mihi non sufficiunt. Audacter usurpo ex visceribus Christi, quæ misericordia affluunt. Patet arcanum cordis, per vulnera corporis: *huc confugio.*

PUNCTUM III. Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus. *Ibidem.* Caput (g) Angelicis tremendum spiritibus, densitate spinarum pungitur: facies pulchra præ filiis hominum, sputis Judæorum deturpatur: oculi lucidiores sole, caligant in morte: aures, quæ audiunt Angelicos cantus, audiunt peccatorum insultus: os, quod docet Angelos, felle & aceto potatur: pedes, quorum scabellum adoratur, Cruci clavibus affiguntur: manus, quæ formaverunt Cælos, in Cruce extensæ, & affixæ: latus lancea perforatur. Quid plura? non remansit in eo nisi lingua: ut pro peccatoribus oraret, & Matrem Discipulo commendaret: *quam & tibi, testamenti tabulis, B. Patriarcha tuus pro Matre commendavit.*

Die eadem Vesperis.

PUNCTUM I. Adhuc modicum lumen in vobis est. *Ibidem.* *ſ* *E*su Christi Crux peccatorum vera lux. Ut (b) a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur. Quomodo, qui intuebantur serpentem æneum in deserto, non peribant morsibus serpentum: sic, qui intuentur Christi mortem, sanantur a morsibus peccatorum. Cum posset (i) nobis etiam non moriendo succurrere, voluit tamen hominibus moriendo subvenire. Conspui (k) voluit: ut nos lavaret; velari: ut velamen culpæ, & ignorantiae a cordibus nostris auferret. Noli (l) tantum amittere beneficium, o homo! propterea Christus mortis damnationi se subdidit, ut te a iugo damnationis erueret.

PUNCTUM II. Dum lucem habetis, credite in lucem. *Ibidem.* Omnis (m) creatura compatitur Christo morienti: sol obscuratur, terra movetur, petrae scinduntur, velum templi dividitur, sepulchra aperiuntur; solus miser homo non compatitur, pro quo solo Christus

pa-

patitur. Quid (n) fecisti dulcissime puer!
 ut sic judiceris? quid commifisti, o
 amantissime juvenis! ut tam viliter tra-
 cteris? quod scelus tuum? quæ cauffa
 mortis? quæ occasio damnationis? ego
 fum tui cauffa doloris, ego tuæ culpa
 occifionis. Ego tuæ Passionis livor, tui
 cruciatus labor, tuæ vitæ meritum, tuæ
 vindictæ flagitium.

(a) S. Aug. (b) S. Leo Pap. (c) S. Maxim.
 (d) S. Greg. (e) S. Leo Pap. (f) S. Bernar. (g)
 Idem. (h) S. August. (i) S. Greg. (k) S. Hier.
 (l) S. Ambros. (m) S. Hieron. (n) S. Ansel.

XXI. Septembr.

IN FESTO S. MATTHÆI
 APOSTOLI.

Vocatio Matthæi.

Mane.

PUNCTUM I.

Vidit JESUS hominem sedentem in te-
 lonio. *Matth. 9.* Sedebat, (a) quia
 stare non poterat pondere cupiditatis
 oppressus. Aurum natura grave, gra-
 vius fit avaritia hominis. Hinc est,
 quod

quod plus habentem , plus deprimit : & aggravat magis corda , quam corpora. Magna (b) est securitas cordis , nil habere concupiscentiæ secularis. Si ad terrena adipiscenda cor inhiat , securum esse nullatenus potest. Prius dolorem habet in ipsa concupiscentiæ fatigatione : qualiter concupita raperet ; at postquam pervenit ad desiderium , alius hunc dolor fatigat : ut cum timore custodiat , quod cum labore meminit acquisitum. Si vero semel in appetitione supernæ patriæ , forti stabilitate animus figitur ; minus perturbatione temporalium vexatur. Sic fit : ut bonis omnibus externis , ob Dei amorem abdicatis , corpore & animo post ipsum celerius currat. *Const. p. 2. c. 1.*

PUNCTUM II. Et ait : sequere me. *Ibidem.* Veni , dixit : (c) non tam incessu pedum , quam renovatione morum. Quod est : non ambire terrena , non caduca lucra sectari , fugere honores , contemptum libenter amplecti , cunctis prodesse amare , injurias nulli inferre , illatas patienter sufferre , inferentibus

bus injurias veniam a Domino postulare; non suam, sed Conditoris sui gloriam quærere: quidquid valet ad amorem Supernorum, eligere. Hæc, & ejusmodi gerere, est vestigia sequi Domini.

PUNCTUM III. Et surgens secutus est eum. *Ibidem.* *Quare procrastinas propositum emendationis tuæ? Surge, & hoc puncto temporis vestigia Christi sequere, ac dic: nunc tempus est incipiendi, nunc tempus pœnitendi, nunc tempus emendandi.* Non sufficit (*d*) summis labris dicere: peccavi! parce! remitte! & Saul dicebat: peccavi! sed non obtinuit illam veniam, quam David una pœnitentiæ voce promeruit. Non levi agendum est contritione; ut debita illa redimantur, quibus mors æterna debebatur. Nec transitoria opus est satisfactione pro malis illis, propter quæ paratus est ignis æternus.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. *Ibidem.* Si (*e*) annunciante te ad impium,
ut

ut a viis suis convertatur, non fuerit conversus; ipse impius in iniquitate sua morietur: & tu animam tuam liberafti. Hinc veraciter ostenditur: quod five proficiant, five non proficiant Auditores; tacere eis non debeant Sacerdotes & moderatores. Nec ideo rei sunt, si forte eorum verba non audiunt; sed si ab eis corrigendis absistunt. Quia, si nec exemplo Præpositorum fuorum, nec verbo contumaces emendari volunt; ipsi causa suæ perditionis existunt. Noli (f) imitari malos medicos: qui in alienis malis, profitentur se tenere medicinæ scientiam; se ipsos autem curare non possunt.

PUNCTUM II. Misericordiam volo, & non Sacrificium. *Ibidem.* Misericordia (g) subsequitur ad custodiam; sed præcedit ad gratiam conferendam. Nam si solum sequeretur, nemo donatum perciperet: si tantum præcederet, nullus posset collata servare. Graviore enim sunt insidiæ, quas a tergo diabolus parat: & nisi misericordia subsequatur, facillime fragilitas humana decipitur. Mi-
se-

fericordia (*b*) est salutis præsidium, fidei ornamentum, propitiatio peccatorum: hæc est, quæ justos probat, Sanctos roborat, Dei cultores ostentat.

(*a*) S. Chrysol. (*b*) S. Greg. (*c*) Raban. (*d*) S. Euseb. Emyss. (*e*) S. Prosper. (*f*) Seneca. (*g*) Cass. (*b*) S. Chrysoptom.

XXIX. Septembr.

IN FESTO S. MICHAELIS
ARCHANGELI.

Quis sit major in Regno Cælorum?

Mane.

PUNCTUM I.

Quis putas major est in Regno Cælorum? *Matth. 18. Et in schola Christi reperitur ambitio, & in Religioso sinu secure dormit: (a)* Ubi, velut sub umbra recubans, sub paupertatis pallio se se fraudulenter occultat: hoc ipso, (*b*) perniciosior, quod blanda est consolatrix dignitatum. Sæpe, quos vitia nulla delectant, quos nulla potuit movere luxuria, nulla avaritia subruere; facit ambitio vitiosos. Ambitio (*c*) est quæ-

quædam simia charitatis: Charitas patiens est pro æternis, ambitio patitur omnia pro caducis. Charitas benigna est pauperibus, ambitio divitibus. Charitas omnia suffert pro veritate, ambitio pro vanitate: Utraque omnia credit, omnia sperat; sed longe dissimili modo.

PUNCTUM II. Advocans JESUS parvulum, statuit eum in medio eorum. *Ibidem.* Quem, (*d*) cum complexus esset, ait illis: quisquis unum ex hujusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit: & quicumque me susceperit, non me suscipit, sed eum qui misit me. Marci 9. Da mihi (*e*) aliquem, qui spiritualis est, qui quærat, non quæ sua sunt, sed quæ JESU Christi: quem totum repleverit charitas, humilitas, & pietas: qui nullis stimuletur, aut alliciatur formis corporum; sed abstractus in sublimi arce rationis, in sola animarum perspicaci qualitate versetur: & hæc intelliget. Venite ergo ad me parvuli! ego vobis doctrinam, vos mihi orationem impendetis: sic Angelos nostros vicissim lætificabimus.

PUNCTUM III. Nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in Regnum Cœlorum. *Ibidem.* Ætas hæc (*f*) infirma est viribus, invalida ingenio, immatura consilio. Non igitur pueritia; sed æmula puerilis simplicitatis bonitas, imitanda designatur. Quis ergo puer imitandus est? ille, de quo Isaias dicit: Puer natus est nobis. Ipse Puer tibi dicit: tolle crucem tuam, & sequere me. Et, ut agnoscas hunc Puerum; cum malediceretur, non maledixit. Hæc est perfecta virtus. Itaque, & in pueritia est quædam venerabilis morum senectus: & in senectute innocens pueritia. Non quamdiu in Religione fueris; sed quamdiu in ea bene vixeris, refert. *B. P. N.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Quicumque ergo se humiliaverit sicut parvulus iste, hic est major in Regno Cœlorum. *Ibidem.* Esto (*g*) parvus in oculis tuis, ut sis magnus in oculis Dei. Non (*b*) aliam tibi viam in-

invenias, quam quæ monstrata est ab eo, qui gressuum nostrorum, tanquam Deus vidit infirmitatem. Ea autem prima est humilitas, secunda humilitas, tertia humilitas; & quoties hoc interrogares, dicerem: humilitas. Quum (i) te humiliatum videris, habeto illud signum, in bonum argumentum gratiæ propinguantis. Alii cum rancore humiliantur, alii patienter, alii libenter: primi rei sunt; sequentes innoxii; ultimi justii.

PUNCTUM II. Qui scandalizaverit unum de pusillis istis, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo ejus.

Ibidem. Nemini (k) blanditur veritas, aperte denunciat: quoniam væ homini illi per quem scandalum venit. Omnis (l) qui male vivit in conspectu eorum, quibus præpositus est, quantum in ipso est, occidit. Claras (m) maculas suas reddunt, si illi, quos multi respiciunt, aliqua reprehensione sordescunt. Expedit non videri. Benedicta (n) a Deo illa anima: cujus humilitas confundit superbiam; cujus patientia extinguit iracundiam; cujus fervor alienam inertiam

exuscitat. Religiosorum exempla,
mors, & vita secularium. *B.P.N.*

(a) S. Cypr. (b) S. Ambr. (c) Rab. (d)
Marci 9. v. 36. (e) Gerson. (f) S. Ambr. (g) S.
Ibid. (h) S. Aug. (i) S. Bern. (k) Idem. (l)
S. Aug. (m) Cass. (n) Cæsar.

XXVIII. Octobr.

IN FESTO SS. SIMONIS & JUDÆ
APOSTOLORUM.

*Mutua dilectio Discipulorum
Christi.*

Mane.

PUNCTUM I.

HÆc mando vobis, ut diligatis invi-
cem. *Joan.* 15. Sola (a) charitas
est, quæ vincit omnia, & sine qua nihil
valent omnia. Fictos (b) mansuetos,
castos, eleemosynarios, & omnem spe-
ciem boni, quam creavit Deus ad ho-
minum salutem, introduxit diabolus ad
hominum perditionem; solam charitatem
Spiritus Sancti, non potest immundus
Spiritus imitari. Breve (c) præceptum
tibi

tibi præcipitur: dilige, & fac quod vis. Sive taceas, dilectione taceas: sive clames, dilectione clames: sive emendes, dilectione emendes: sive parcas, dilectione parcas. Radix fit intus dilectionis: non potest de ista radice, nisi bonum exire.

PUNCTUM II. Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem odio habuit. *Ibidem.* Plerumque (*d*) ideo patientes videmur, quia retribuere mala non possumus. Sed qui idcirco malum non retribuit, quia nequaquam valet, procul dubio patiens non est: quia patientia non in ostentatione inquiritur, sed in corde. Sæpe hostis callidus, quum imparatam mentem ad tolerantiam videt, quid ab ea maxime diligatur, exquirat: & ibi scandali laqueos inserit: ut quo res quæque diligitur, eo per eam facilius patientia turbetur.

PUNCTUM III. Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis. *Ibidem.* Frustra (*e*) sermo Dei custoditur memoria, si non custoditur vita. Hic est cibus animæ, hic panis, qui de Cælo descendit.

Quisquis (f) Verbo Christi pascitur, terrenum pabulum non requirit. Non potest panem seculi capere, qui pane reficitur Salvatoris. Negligit famem corporis, qui pabulo sacræ lectionis intendit. Ventris curam habere non poterit, qui alimentum cibi cœlestis acquirit. Hæc est refectio, quæ saginat animam: cum de Divinis Scripturis cibum eloquii perennis accipit. Mensa condiatur sacra lectione, ne corpus tantum, sed etiam anima nutriatur. *Const. c. 2. p. 4.*

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Si me persecuti sunt, & vos persequentur. *Ibidem.* Omnipotens (g) electorum suorum adversarios, temporaliter permittit excrescere: ut per malorum sævitiam, purgetur vita bonorum. Dum iniusti sæviunt, justi purgantur. Utilitati innocentium, militat vita pravorum. Utilitati bonorum, militat etiam potestas pravorum. Illud (b) est magnificum, si subjectus contumeliis, iudicium Dei laudes: si vexatus, iudicio Dei deputes: si te inopia premit, non revocet, quò minus laudes justitiam DEI.

Noli repellere flagellum, si non vis repelli ab hereditate. Noli attendere, quam pœnam habeas in flagello; sed quem locum in testamento.

PUNCTUM II. Nunc excusationem non habent de peccato suo. *Ibidem.* Peccatum (i) peccato adjungit, qui culpæ, quam fecit, patrocinia defensionis adjungit. Excusatio perfecta, testimonium bonæ conscientiæ. *Agnosce tua esse vitia, quæ ætati, tempori, loco, educationi, & aliis adscribis causis. Universale hoc malum in Paradiso ortum est: ubi Adam in Evam, hæc in serpentem rejicere scelus conata est. Quotidie usu venit: quod (k) superbus vult se credi constantem; prodigus liberalem; avarus diligentem; temerarius fortem; ignavus quietum; timidus cautum. Frustra hæc velamenta peccatis prætexis: licet hominem fallere possis, Deum non poteris.*

(a) S. Aug. (b) S. Chrysoft. (c) S. Aug. (d) S. Greg. (e) S. Aug. (f) S. Ambr. (g) S. Greg. (h) S. Aug. (i) S. Greg. (k) S. Prosp.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Octo Beatitudines.

Mane.

PUNCTUM I.

BEati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum Cœlorum. *Matth.* 5. Paupertas (*a*) est manuductrix in via, quæ ducit ad Cœlum. Vis (*b*) intelligere, quis pauper spiritu sit? qui corporalem opulentiam, animæ divitiis permutat: qui propter spiritum egenus est: qui terrenas divitias, veluti quoddam onus abjecit. Pauper (*c*) Spiritu, id est: spirituali voluntate, spirituali intentione, desiderio spirituali: propter solum beneplacitum Dei, & salutem animarum. Pauperes (*d*) Christi, egent in hoc seculo, sed sunt locupletes Deo; vitiis vacui, sed virtutibus pleni. Vis (*e*) obtinere Cœlum? paupertatis vilitatem amplectere, & tuum erit.

PUNCTUM II. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. *Ibidem.* Mansuetudo (*f*) est adjutrix obedientiæ.

Dux

Dux Religiosæ Societatis, Magistra gaudii, scutum adversus animi acerbitatem. Anima autem turbulenta, nidus est diaboli. Humilibus, & pauperibus datur Cælum, mitibus terra: quid super est superbis, & crudelibus, nisi infernalis miseria? Magna (*g*) est virtus, si non lædas, a quo læsus es. Magna fortitudo, si etiam læsus remittas. Magna est gloria, si cui potuisti nocere, non noceas. Vere mites (*b*) sunt, qui cedunt improbitatibus, & non resistunt in malo; sed vincunt in bono malum.

PUNCTUM III. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. *Ibidem*. Pia (*i*) est ista tristitia, & si dici potest, bona miseria: vitiis alienis tribulari, non implicari; moerere, non hæerere; dolore contrahi, non attrahi. Cujus (*k*) pectus tam ferreum, cujus cor tam lapideum, ut gemitus non exprimat, cum amici vel proximi morbum, aut interitum intuetur? ut patienti non compatiatur, & dolenti non condoleat? Ipse JESUS cum vidisset Mariam, & Judæos plorantes, infremuit Spiritu, turbavit semetipsum, & lachry-

matus est. Tanto (l) quisque perfectior est, quanto perfectius sentit dolores alienos. Plus est aliquando compati ex corde, quam dare.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Beati qui esuriunt, & sitiunt justitiam. *Ibidem.* Non (m) sufficit velle justitiam, sed esurire: ut per hanc famem, nunquam nos satis justos esse credamus, sed semper justitiæ opera esurire intelligamur. Tota vita (n) boni Christiani, Sanctum desiderium est. Inter (o) profectum, & defectum, in hoc statu mortalis vitæ, nihil medium invenitur. Quomodo corpus nostrum continue aut crescere constat, aut decrescere: sic necesse est, Spiritum aut proficere semper, aut deficere. Nunquam justus arbitratur se comprehendisse: semper esurit, sititque justitiam. Religiosus semper deficit, qui in sua vocatione non semper proficit.

B. P. N.

PUNCTUM II. Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur. *Ibidem.* Si (p) Fi-

lii Dei sunt, qui pacem colunt; filii satanæ sunt, qui eam confundunt. Pacem (q) cum fratribus non habens secundum quod Beatus Apostolus testatur: nec, si pro nomine Christi occisus fuerit, crimen diffensionis expiabit. Quale delictum est: quod nec Martyrio sanguinis poterit aboleri? Nulla (r) spatia satis possunt esse discordibus; quietis etiam angusta abundant. Summopere (s) jurgia fuge: contra parem contendere, anceps est; cum superiore, furiosum; cum inferiore fordidum. Nemo alium mortificet, aut contentiose quidquam agat. *Const. p. 2. c. 7.*

(a) S. Chrysoft. (b) Nyssen. (c) S. Bernar.
 (d) Cass. (e) S. Bern. (f) Clim. (g) S. Isidor.
 (h) S. Augustin. (i) Idem. (k) Innoc. P. (l) S.
 Greg. (m) S. Hier. (n) S. Augustin. (o) S. Bern.
 (p) S. Greg. (q) S. Chrysoft. (r) S. Aug. (s) Cass.

V. Novembr.

FESTUM S. EMERICI DUCIS HUNGARIÆ.

Vide 27. Junii.

XI. *Novembr.*

IN FESTO S. MARTINI EPISCOPI.

*Nemo lucernam accensam ponit
sub modio.*

Mane.

PUNCTUM I.

Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit. *Luc. II.* Sub (a) modio lucernam ponit, quisquis lucem bonæ doctrinæ, commodis temporalibus obscurat, & tegit. Sermo (b) vivus, & efficax, exemplum operis est. Nullum (c) ego consilium melius arbitror, quam si exemplo tuo fratrem docere studeas, quæ oporteat fieri: provocans eum ad meliora, & consulens ei non tam verbo, quam opere, & veritate. In (d) plerisque, justi aspectus admonitio correctionis est. Est insitum bonis: ut castum pudicus, prudentem sapiens, misericors liberalem affectu pio diligit, & virtutes suas in aliis amet. Sanctorum mentes (e) consideratis invicem alternis virtutibus excitantur.

PUN-

PUNCTUM II. Lucerna corporis tui est oculus tuus. *Ibidem.* Ut interior oculus (*f*) corpus illuminet, tria sunt necessaria: veritas in cognitione, Charitas Dei in intentione, bonitas in electione. Primum præstat Sacræ Scripturæ meditatio: alterum bona intentio: tertium intellectus illustratio. Geminum (*g*) confert donum lectio Sanctarum Scripturarum; siue quia mentis intellectum erudit; seu quod a mundi vanitatibus abstractum hominem ad amorem DEI perducit. Quidquid (*h*) homo extra didicerit, si noxium est, hic damnatur; si utile est, hic invenitur. Hæc scientia nihil præcipit, nisi charitatem: nihil culpat nisi cupiditatem.

PUNCTUM III. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. *Ibidem.* Rarum est oculum simplicem invenire. Non (*i*) illico sanctum est, quod agitur, tametsi sanctum videatur. Sanctum non est, nisi sancte, quod sanctum est peragatur. Omni (*k*) cura servandus est a malitiæ pulvere oculus cordis. Qui (*l*) bonum diligit, & malum nescius

nescius agit; hujus bonus est quidem oculus, quia pius; non tamen simplex, quia cæcus. Qui bonum & libenter agit, & prudenter intelligit; illius oculum non immerito simplicem dixerim: utpote cui neutrum bonum desit: nec Zelus bonus, nec scientia. Is vero oculus nequam est: qui perversus, pariter & cæcus; bonum agit, & malum credit.

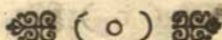
Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, tenebræ sint. *Ibidem.* Lux mentis (*m*) dicitur bonum, quod lucem omnem superat, quod quasi radius, lucisque effusio mentem omnem, ex sua plenitudine illustrat. Sequamur (*n*) Christum lumen verum; ne ambulemus in tenebris. Tenebræ autem metuendæ sunt morum; non oculorum. Et si metuendæ sunt oculorum, non exteriorum, sed interiorum: Unde discernitur non album, & nigrum, sed justum, & injustum. Sæpe fit, ubi homines (*o*) majorem vitæ partem in tenebris agunt; ut novissime solem quasi supervacuum fastidiant.

PUN-

PUNCTUM II. Sicut lucerna fulgoris illuminabit te. *Ibidem.* *Lucernam fulgoris, jugis cœlestium meditatio accendit: In meditatione mea exardescet ignis. Ps. 39.* Tria (b) sunt genera meditationis: unum in creaturis, unum in scripturis, unum in moribus. *Ex creaturis (q) Creatoris sapientia, bonitas, pulchritudo reliquaque Divina attributa agnoscuntur. Ex scripturis, quid sequi? quid fugere oporteat? discitur. Ex moribus, quæ foris ad famam & exemplum, intus ad conscientiam faciant, pervidentur. Triplici hac lucerna, intellectum illumina, voluntatem inflamma, memoriam collustra. Qui fulgore Divinæ hujus lucernæ illuminari desiderat; magno corporis, & animi silentio, & quiete Jesum Christum crucifixum, ejusque virtutes imitari, ac frequenter per diem recordari conetur. Const. p. I. c. 5.*

(a) S. August. (b) S. Bern. (c) S. Gregor.
 (d) S. Ambros. (e) S. Gregor. (f) S. Bernar. (g)
 S. Isid. (h) S. August. (i) Orig. (k) S. Gregor.
 (l) S. Bernard. (m) S. Dionys. (n) S. Aug. (o)
 Sen. (p) Hugo. (q) Ex eodem.

XIX. *Novembr.*

FESTUM S. ELISABETHÆ.

Vide 26. Julii.

XXI. *Novembr.*IN FESTO PRÆSENTATIONIS
B. V. M.*Beatitudo Matris Christi.*

Mane.

PUNCTUM I.

EXtollens vocem quædam mulier. *Lucæ II.* O felix mulier quæ post diuturnum silentium linguam solvit in laudes Jesu, & Mariæ! Disce hinc salubriter tacere, & loqui. Disce ori tuo ponere ostium, & seram verbis tuis, ac stateram. Disce vitam, & mortem animæ in potestate linguæ esse. Lingua dicta est a lingo: quia dum non refrænatur, lingit (a) adulando, mordet detrahendo, attrahit mentiendo. Ligat, & ligari non potest. Labilis est, & teneri non potest.

La-

Labitur ut anguilla; penetrat, ut sagitta. Tollit amicos, movet rixas, feminat discordias, unoque ictu multos percutit, & interficit. Multi ceciderunt in ore gladii; sed non sic, qui interierunt per linguam suam. *Eccl.* 28.

PUNCTUM II. Beatus venter, qui te portavit. *Ibidem.* Egregius (b) sane titulus, & commendatio honoris immensi: Matrem esse Christi, Deum gestare utero; non onerari est, sed ornari. Sit (c) tibi Sancta Mater Dei laus! Tu es pretiosa Margarita orbis terrarum, tu Lampas inextinguibilis, Corona Virginitatis, Sceptrum orthodoxæ fidei. DEUS (d) in te manet, & tu in eo. Vestis eum, & vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, & vestit ille te, gloria suæ Majestatis. Vestis solem nube, & a sole ipsa vestiris. Ex hoc, beatam te dicent omnes generationes.

PUNCTUM III. Et ubera, quæ suxisti. *Ibidem.* Deus, qui dat omnibus affluenter, modici lactis alimento pascitur; & vilis homo, post tot offensas Deo irrogatas, frugali cibo non contentus, in murmura, in

impatientiam prolabitur ! Non cibus , sed plerumque inordinatus appetitus in vitio est. Qui (e) Christum desiderat , non quaerit , quam pretiosis cibus ventrem infartiat. Qui (f) corporis sui carnes delicate nutrit , malas pascit concupiscentias. Dum (g) venter non restringitur , simul omnes virtutes obruuntur. Quod necessitatem in esu excedit , non alimentum , sed corporis pestis , & vitiorum est nutrimentum. Servus Dei non vivit ut comedat ; sed comedit ut vivat. B. P. N.

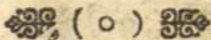
Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. At ille dixit : quin immo beati , qui audiunt verbum Dei. *Ibidem. Qui verbum Divinum libenter audit , filius adoptionis , & coheres Christi efficitur. Sive (h) stultitiam seculi exuerre , sive affectus sedare , sive cupiditatem explere , sive dolores contemnere , sive fortem animum induere , sive adversa æquo animo tolerare desiderat ; verbi Divini auditione ad hæc omnia perducitur. Et quemadmodum ille beatus ,*

tus , & filius Dei efficitur : ita qui verbum Divinum fastidit , infelix , & filius diaboli agnoscitur. Nec (i) minus reus est , qui verbum Dei negligenter audit : quam ille , qui Corpus Christi , in terram negligentia sua cadere permittit. S. August.

PUNCTUM II. Et custodiunt illud. *Ibidem.* Hoc est dicere : (k) Mater mea, quam appellatis felicem, inde felix est, quia verbum Dei custodivit. Felicior partus spiritualis , quam carnalis. Beatior Maria fuit concipiendo Christum fide ; quam carne. Custoditio Verborum Dei , intelligenda est operatione præceptorum. Custodit (l) anima verbum Dei : dum ei consentit ad correctionem , eo illuminatur ad agnitionem, ei innittitur ad virtutem , eo formatur ad sapientiam , ei conformatur ad decorem. Sint Scripturæ Sacræ semper in manibus : nec sufficere putes mandata Dei mente tenere , & operibus oblivisci : sed ideo ea cognosce , ut facias, quidquid didiceris.

(a) Hugo de anima. (b) S. Bernar. (c) S. Cyrill. (d) S. Bern. (e) S. Hieronym. (f) S. Chry.

Chrysoft. (g) S. Gregor. (h) S. Chrysoft. (i)
 S. Augustin. (k) Idem. (l) S. Bernar. (m) S.
 Hieron.

XXV. Novemb.

IN FESTO S. CATHARINÆ
 VIRGINIS ET MARTYRIS.

*Parabola Virginum Prudentum,
 & fatuarum.*

Mane.

PUNCTUM I.

Simile est Regnum Cælorum decem
 Virginibus. *Matth.* 25. Pulchritu-
 dinem (a) quis potest majorem æstima-
 re decore Virginitatis? quæ amatur a
 Rege, probatur a Judice, dedicatur Do-
 mino, consecratur Deo. Virginitas
 (b) est soror Angelorum, victoria libi-
 dinum, regina virtutum, possessio om-
 nium bonorum. Hujus autem custos
 verecundia est: cujus (c) societate ca-
 stitas ipsa tutior est. Pulchra virtus est
 verecundia, & suavis gratia, quæ non
 solum in factis, sed etiam in ipsis spe-
 ctatur sermonibus: ne modum præter-
 gre-

grediaris loquendi, ne quid indecorum sermo resonet tuus. Speculum mentis plerumque in verbis refulget. Ipsum vocis sonum ligat modestia: ne cuiusquam aures offendat. Ad Christi imitationem in Religione nostra modestiam observabunt: præcipue vero in oculis, in incessu, in corporis habitudine; & non tantum in sermone, sed etiam in modo loquendi. *Const. p. 2. c. 7.*

PUNCTUM II. Quinque autem ex eis erant fatuæ, & quinque prudentes. *Ibidem.* Ista (*d*) est summa prudentia: per contemptum seculi, tendere ad regna cœlestia. Ubi ratio (*e*) & prudentia rebus bonis idoneum tempus, & modum definiunt; nullus relinquitur locus fatuitati. Prudentiæ est flere occidua, quærere æterna, lugere temporalia, Deum pacis inquirere. Prudentiæ dico, non scientiæ, & doctrinæ. O utinam (*f*) saperes, & intelligeres, & novissima provideres! saperes quæ Dei sunt: intelligeres quæ mundi sunt: provideres, quæ inferni sunt. Profecto

inferna horreres ; sup̄erna appeteres ;
quæ ad manum sunt contemneres.

PUNCTUM III. Quinque fatuæ accep-
tis lampadibus , non sumferunt oleum
secum. *Ibidem.* *Rectæ fatuæ dictæ sunt ,*
quæ post superata difficillima prælia casti-
tatis ; defecerunt in modica contentione cha-
ritatis. Fides lampas est ; vas anima ;
oleum charitas Dei , & proximi ; Sponsus
Christus ꝑ̄ Esus. Quid prodest lampas sine
oleo ? ut semper ardeat , semper fovenda est
operibus charitatis. Caritas (g) men-
tem illuminat , conscientiam mundat ,
animam lætificat , Deum demonstrat.
Animam , quam charitas illuminat , su-
perbia non inflat , invidia non deva-
stat , ira non dissipat , gula non inflam-
mat , luxuria non inquinat : nullum vi-
tium maculat.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Moram autem faciente
Sponso , dormitaverunt omnes , & dor-
mierunt. *Ibidem.* Mora (b) Sponsi pœ-
nitentiæ tempus est : expectantium som-
nus , credentium quies est , & mors tem-
poraria univerforum. Antequam (i)
dor-

dormirent Virgines illæ, non est dictum, quia extinguebantur lampades earum. Quare tunc videbant? quia non deerant laudes hominum. At coram Sponso, id est Judice Christo extinguuntur: quia Christus illuminabit abscondita tenebrarum & manifestabit consilia cordium, & tunc laus erit unicuique a Deo: Ut (k) & justis de munere retributionis sine fine gaudeant; & iniusti in ultione supplicii in perpetuum gemant.

PUNCTUM II. Media autem nocte clamor factus est: ecce Sponsus venit, exite obviam ei. *Ibidem.* De (l) adventu Sponsi clamor in media nocte fit: quia sic dies iudicii subrepat; ut prævideri non valeat, quando veniat. Tunc manifestus veniet inter justos iudicaturus iuste; qui occulte venerat iudicandus ab iniustis iniuste. Iudicaturus (m) Domino lugubre mundus immugiet, & tribus ad tribus pectora ferient. Potentissimi quondam Reges, nudo latere palpitant: adducetur cum suis Plato discipulis: Aristotelis argumenta non proderunt, quando veniet ille Filius pauper-

culæ judicaturus fines terræ. Vere (n) vox magna, vox tubæ terribilis, cui omnia obediunt elementa, quæ vincula mortuorum dirumpit, & de profundo abyssi animas liberatas suis corporibus assignat. Hæc autem omnia citius consumat in opere, quam sagitta transit in æere, dicente Apostolo: in momento, in ictu oculi.

(a) S. Ambros. (b) S. Cyprian. (c) S. Ambros. (d) Thom. a Kemp. (e) S. Gregor. (f) S. Bern. (g) Hugo. (h) S. Hilar. (i) S. Augustin. (k) S. Greg. (l) S. August. (m) S. Hieron. (n) S. Chrysoptom.

XXX. Novembr.

IN FESTO S. ANDREÆ APOSTOLI.

Vocatio Petri, & Andreæ.

Mane.

PUNCTUM I.

AMbulans JESUS juxta mare Galilææ, vidit duos fratres mittentes rete in mare. *Matth. 4. Si viva fide crederes, quod ubicunque fueris, quocunque te recon- dideris, Dei oculos nusquam effugies: qua fronte retia malitiæ in mare mundi mitte- res?*

res? Esto (a) nemo te videat, non tamen nullus. Videt te angelus malus, videt te Angelus bonus, videt te & bonis & malis Angelis major Deus: videt accusator, videt testium multitudo, videt & ipse Judex, cujus te oportet assistere tribunali: sub cujus oculis velle delinquere, tam insanum est; quam horrendum incidere in manus Domini

PUNCTUM II. Et ait illis: venite post me. *Ibidem.* Videte (b) vocationem vestram: venire ad Religionem summa perfectio est; non perfecte in ea vivere, summa damnatio. Quid prodest, si in loco quies teneatur, & inquietudo in corde fervetur? si in habitatione sit silentium, & in habitatoribus vitiorum sit tumultus, & colluctatio passionum? Sæpe (c) mutare locum conamur, ignorantes: quia si desit Spiritus, non adjuvat locus. Loth in Sodomis Sanctus extitit, in monte peccavit. Quod loca mentem non muniant, ipse humani generis primus testatur Parens, qui in paradiso cecidit. Sed minus sunt omnia, quæ loquimur

ex terra : nam si locus salvare potuisset, Satan de Cælo non caderet.

PUNCTUM III. At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. *Ibidem.* Fidelis (*d*) obedientia nescit moras, fugit crastinum, ignorat tarditatem, prævenit præcipientem. Vera obedientia, debet esse devota sine dedignatione; voluntaria sine contradictione, simplex sine discussione; perseverans sine cessatione; universalis sine exceptione. *Hæc sunt Sanctæ obedientiæ insignia. Sed utinam meæ, & tuæ! Hanc hodie obedientiam multi desiderant: ut extra obedientiam esse queant. Obedire gestiunt; sed ut omnia secundum ipsorum voluntatem præcipiantur, importune extorquent. Non est obediens, qui obediendo proprium sequitur judicium. B. P. N.*

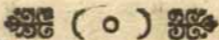
Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Faciam vos fieri pisces hominum. *Ibidem.* Sic (*e*) debet esse sermo Dei fidelibus, tanquam pisci hamus; tunc capit, quando capitur. Et reti, & hamo piscatur perfectius.

Re-

Reti turba concluditur, singularis eligitur hamo. Piscatores Christus, cum rebus fidei, paucissimos misit: atque ita ex omni genere tam multos pisces, & tam multo mirabiliores, quanto rariores, etiam ipsos Philosophos cœpit. Hæc fit etiam (f) nostri propositi summa: quod sentimus, loquamur; quod loquimur, sentiamus: concordet sermo cum vita. Mundari (g) prius oportet, & sic alios mundare: Sapientem fieri, & sic alios facere sapientes: Lumen fieri, & sic alios illuminare.

PUNCTUM II. Secuti sunt eum. *Ibidem.* Si Christum perfecte sequi desideras, legem naturæ, Dei, Ecclesiæ, & Religionis perfecte impleas. Nam, (h) quamvis legem perfectissimam habeamus, si tamen ea, quæ barbari faciunt, faciamus; barbaris etiam deteriores sumus. Quod lex bona sit, nostrum non est; sed munus Christi est. Nihil in hac vita lex Christianos adjuvat, si non fervetur; quin potius accusat: quod sub lege sancta positi, contra legem impie

vivamus. Memento cujus capitis sis membrum. Noli te iterum diaboli sub-
jicere servituti : quia pretium tuum fan-
guis Christi est.

(a) S. Bernar. Serm. ad Cler. (b) S. Euseb.
(c) S. Gregor. (d) S. Bern. (e) S. August. (f)
Sen. (g) S. Gregor. Nazianz. (h) S. Salvianus.

VI. Decembr.

IN FESTO S. NICOLAI EPISCOPI.

Varia talentorum divinitio.

Mane.

PUNCTUM I.

Homo peregre proficiscens vocavit
servos suos. *Matth. 25.* Vis, (a)
ut serviatur caro tua animæ tuæ : Deo ser-
viatur animæ tuæ. *Nulla damnosior servi-
tus cogitari potest servitute peccati.* Ser-
vitus (b) peccati, est servitutum servi-
tus. Servus peccati, servus est tot do-
minorum, quot peccatorum. Imperant
illi vitia, non Domini, sed tyranni;
non benevoli, sed inimici. Præsumunt,
sed sine utilitate; imperant, sed sine mi-
seratione; mandant, sed sine discre-
tione.

PUN-

PUNCTUM II. Et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii autem unum. *Ibidem.* Idcirco (c) desidiosus ingenium sæpe accipit, ut de negligentia justius puniatur: quia, quod sine labore assequi potuit, scire contempsit. Ideo nonnunquam studiosus tarditate intelligentiæ premitur, ut eo majora præmia retributionis inveniat, quo magis in studio elaborat. Dum ingeniosi (d) per negligentiam in malis remanent; simplices, quos ingenii penna non adjuvat, ad obtinenda Regni æterni mœnia, virtus operationis levat. Sicut (e) qui tardus est, pro intentione tamen boni studii præmium percipit: ita qui præstitum sibi ex Deo ingenium negligit, condemnationis reus existit.

PUNCTUM III. Qui quinque talenta acceperat, operatus est in eis, & lucratus est alia quinque. *Ibidem.* Incremento (f) ditescunt proprio, qui profectu delectantur alieno. Lucrum de talentis referunt, qui his ad salutem propriam & proximorum uti non negligunt. *Qui (g) in Via Domini socios habere*

bere desiderant, & ita ad Deum tendunt, ne ad eum soli perveniant: quibus cum desit, quod indigenti porrigant, rudes, & ignavos ad viam salutis dirigunt: Qui Deo placentes, cauti sibi, utiles proximo fieri adlaborant. Tu igitur (b) quamvis fame conficiaris, quamvis cinerem comedas, quamvis semper lachrymis madeas, & nihil cuiquam proficias; nihil magnum facis, lucraris nihil. S. Chrysoſt.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Qui vero unum acceperat, abiens fodit in terram. *Ibidem.* Abscondere (i) talentum in terra est, acceptum ingenium in terrenis actibus implicare, & non lucrum spirituale acquirere. *Defodere talentum est, donis naturæ, & gratiæ nec ad suam, nec ad proximorum utilitatem uti velle.* Nihil (k) boni facere, nihil aliud est, quam facere aliquid mali. Nullus (l) fructus otii, immo magis dispendium. Otiosus Esau amisit primatus benedictionem. Quum te (m) tædio affici sentis, noli propterea desistere a studio spirituali: sed juvantis Dei
re-

require manum, & trahi te post eum obsecra.

PUNCTUM II, Venit Dominus servorum illorum, & posuit rationem cum eis. *Ibidem.* In illo (n) tanto examine, electorum omnium, & reproborum multitudo deducetur, & quid unusquisque sit lucratus, ostendetur. Ibi omnes Domini gregis Pastores, cum animarum lucris apparebunt, qui Deo subditum post se gregem trahent. Cum igitur tot Pastores, cum gregibus suis, ante æterni Pastoris oculos venerint; nos miseri quid dicturi sumus, qui ad Dominum nostrum, post negotium vacui redimus? qui Pastorum nomen habuimus, & oves, quas ex nutrimento nostro debebamus ostendere, non habemus?

(a) S. August. (b) Petrus Cellen. (c) S. Gregor. (d) S. Chrysoft. (e) S. Bernar. (f) S. Leo. (g) Ex S. Gregor. (h) S. Chrysoft. (i) S. Hier. (k) S. Chrysoft. (l) S. Aug. (m) S. Bern. (n) S. Gregor.

VIII. Decembr.

FESTUM IMMACUL. CONCEPTIONIS
B. M. V.

Vide 8. Septembr.

XXI. Decembr.

IN FESTO SANCTI THOMÆ
APOSTOLI.

*Thomæ incredulitas viva Fide
corrigitur.*

Mane.

PUNCTUM I.

THomas unus ex duodecim non erat cum eis. *Joan.* 20. Qui (a) separat se a communitate, separat se a gratia. Malum (b) quod nemo videt, nemo arguit. Ubi non timetur reprehensor, securus accedit tentator. In Conventu vero si quæ bona agis, nemo prohibet; malum autem facere si vis, non licet. Quid (c) prodest recondere se, & oculos hominum, auresque vitare? bona conscientia turbam advocat; mala, & in solitudine anxia est. Si honesta sunt, quæ facis, omnes sciant: si turpia, quid refert neminem scire, cum tu scias? O te miserum, si contemnis hunc testem!

PUNCTUM II. Nisi videro in manibus ejus fixuras clavorum, non credam. *Ibidem.*

Ali-

Aliter (*d*) aliquid sapere, quam res se habeat, humana tentatio est: nimis amando sententiam suam, usque ad præcidendæ communionis scelus provenire, præsumptio est. Aperiendi (*e*) sunt mentis oculi, ut cognoscamus Dei inimicum constitui, qui propriam sequitur voluntatem. Propria (*f*) voluntas Deum impugnat, & adversus eum extollitur. Ipsa est, quæ Paradisum spoliat, infernum ditat, sanguinem Christi evacuat, & ditioni diaboli mundum subjugat. *Omniem diem amissum crede, quo propriam non fregeris voluntatem.*

PUNCTUM III. Venit JESUS januis clausis. *Ibidem.* *Januæ cordis, sunt sensus corporis.* Clausas (*g*) januas habent, qui contra humani lapsus negligentiam, hæc officia corporis sub forti custodia stricta tenent. Quibus profecto resurgens Dominus apparet: quia ejus gloriam tanto clarius accipiunt, quanto per sensuum custodiam Passionis ejus Mysterium strictius sequuntur. Ingenti (*b*) providentia posuit Deus in oculis & visum, & fletum: ut qui delictum committunt vi-

dendo, pœnas persolvant plorando. Heu! (i) quam multis cupiditatibus vitæ nostræ via incisa est: quas ne videres, vel eruendi erant oculi.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Infer digitum tuum huc. *Ibidem.* In omnibus (k) adversitatibus meis, non inveni tam efficax medium, quam Vulnera Salvatoris. *Hic* (l) *Dei vindictam effugimus, hic a dæmonum incursionibus defendimur, hic a calamitatibus mundi protegimur, hic a mortis amaritudine liberamur.* Passio tua (m) Domine Jesu ultimum est refugium, singulare remedium deficiente sapientia, justitia non sufficiente. Sanctitatis succumbentibus meritis, illa succurrit. Quum defecerit virtus mea, non conturbabor, scio quid faciam: calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.

PUNCTUM II. Noli esse incredulus, sed fidelis. *Ibidem.* Ecce (n) quid a te requirat immensa illa Pietas! quod facile possit implere nuda paupertas, despecta mediocritas, indocta simplicitas: Ne
per

per multas distraharis ambages, ne duris difficultatibus involvaris, quod a te, & in te reposcitur, intra te est: oris famulatus, & cordis affectus, secundum illud: Corde creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem. In anima tua reposuit omnia animæ præsidia Deus tuus: ut unde peccatum egreditur, inde & peccati medicina peteretur.

(a) Thom. a Kemp. (b) S. Bernard. (c) Sen.
 (d) S. Augustin. (e) Isaias Abb. (f) S. Bernar.
 (g) S. Greg. (h) Cornel. (i) Sen. (k) S. August.
 (l) ex Cornel. (m) S. Bern. (n) S. Chrysoptom.

IN FESTIS EVANGELISTARUM.

Lectio Discipulorum Christi.

Mane.

PUNCTUM I.

Designavit Dominus & alios septuaginta duos. *Lucæ 10.* Jam tum numerum Discipulorum Christi auxisti, dum votis solennibus, in verba cælestis Magistri juravisti. Huic (a) vitæ instituto quid est, quod jure æquiparari possit? quid

elegantius fingi, mutua inter se morum, animorumque contemperatione? homines ex diversis nationibus, ac regionibus profectos, per exactam morum, ac disciplinæ similitudinem, adeo velut in unum coaluisse, ut in pluribus corporibus, unus tantum inesse animus videatur? ubi omnia communia: communis Deus, communis pietatis mercatura, communis salus, communia certamina, communes labores, communia præmia, & certantium coronæ.

PUNCTUM II. Dicebat illis: messis quidem multa, operarii autem pauci. *Ibidem.* Digne (*b*) noscamus, quid sumus? & quid sumus professione, actione potius, quam nomine demonstramus: ut nomen congruat actioni, & actio respondeat nomini. Ne sit Deifica professio, & illicita actio; ne sit religiosus amictus, & irreligiosus profectus; ne sit gradus excelsus, & deformis excessus; ne locutionem simulemus columbinam, & mentem habeamus caninam; ne professionem monstremus ovinam, & ferocitatem habeamus lupinam;

nam ; verbo : ne mercenarii sed veri simus operarii.

PUNCTUM III. Nolite portare facculum. *Ibidem.* Video (c) quiddam, quod sine dolore videri non debet : post aggressam Christi militiam, rursus implicari secularibus, rursus terrenis cupiditatibus immergi. Nummum (d) addunt nummo, & marsupium suffocantes, matronarum opes venantur obsequiis. Modica esca in hamo ponitur : ut in eo facculi protrahantur. Sic bestiae, sic aves, sic capiuntur & pisces. Parum tribuunt, ut amplius accipiant. Sunt (e) ditiores monachi, quam fuerant seculares. Possident opes sub Christo paupere, quas sub locuplete diabolo non habuerant.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Pax huic domui. *Ibidem.* Falsae (f) pacis tres sunt species : pax aestimata, pax simulata, pax imperata. Dum inter saeculares pacem quaerimus ; aestimant seculares, quod pacem inter nos habemus. Dum in vestimentis o-

vium foras eximus, & intus quasi lupi rapaces gregem dispergimus; pacem simulamus, sed non habemus. Dum Prælati subditis imperant, & eos disciplinæ legibus non coarctant, pacem docent, & non tenent. Æstimant pacem seculares: simulant perversi claustrales: imperant, & non tenent tepidi Pastores. sic æstimatur a nescientibus, simulatur a non habentibus, imperatur a non tenentibus.

PUNCTUM II. Nolite transire de domo in domum. *Ibidem.* Ordo (g) Curia, & ordo claustralis divisus est. Ibi sedes in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficias innocentem; hic audis: non sedi cum consilio vanitatis, & cum iniqua gerentibus non introibo: Ibi insidiaris, ut rapias pauperem; hic dicis: Odivi Ecclesiam malignantium, & cum impiis non sedebo. Ibi dextera tua repleta est muneribus; hic lavas inter innocentes manus tuas. Ibi laudatur peccator in desideriis animæ suæ & iniquus benedicitur; hic benedicitur Deus. Si vis esse Curialis:
lau-

laudas, quod non debes; defendis, quod non expedit; operaris quod non licet; loqueris, quod non decet.

(a) S. Basil. Const. monast. c. 19. (b) S. Ambros. (c) S. Bern. homil. 4. super Missus est. (d) S. Hieron. ad Rust. Monach. (e) Idem ad Heliodor. Monach. (f) Hugo de Claustro animæ L. 3. (g) Idem de duodecim abus.

IN FESTIS DOCTORUM.

Sal Sapientiæ Pastoralis.

Mane.

PUNCTUM I

VOS estis sal terræ. *Mattb. 5.* Quasi (a) inter bruta animalia, petra salis eruditione, & exemplo esse debemus. Tunc autem (b) aliis recta prædicamus, si dicta rebus ostendimus: si nos ipsi divino amore compungimur, & humanæ vitæ, quæ sine culpa transiri nequaquam potest, quotidianis lachrymis maculas lavamus. Tunc vero de nobis vere compungimur, si studiose Patrum præcedentium facta pensamus:

mus : ut ex conspecta illorum gloria , in nostris nobis oculis nostra vita fordescat. Jam ad externa negotia delapsi sumus : & aliud ex honore suscipimus , aliud ex officio exhibemus. Hi , qui nobis commissi sunt , quotidie per multas nequitias pereunt ; & eos ad infernum tendere , negligenter videmus. Sed quomodo nos vitam corrigere valemus alienam , qui negligimus nostram ?

PUNCTUM II. Quod si sal evanuerit , in quo salietur ? *Ibidem* : Pensemus , (c) qui unquam per linguam nostram conversi ? qui de perverso suo opere , nostra increpatione correpti , pœnitentiam egerunt ? quis luxuriam ex nostra eruditione deseruit ? quis avaritiam , quis superbiam declinavit ? *Si bonus Pastor es , salem doctrinæ , & disciplinæ ovis porrige.* Pastor es ? (d) vides oviculas Domini , ignaras periculi , ferri ad præcipitia , nec occurris ? non revocas ? non saltem voce cohibes ? sic memor es Dominici Sacramenti , ut cum ille derelictis nonaginta novem in Cœlis , propter unam , quæ erraverat , in terras

ras descenderit ; nos in ullo prorsus, incurandis oviculis , Magistri Pastoris sequamur exemplum ?

PUNCTUM III. Ad nihilum valet ultra. *Ibidem.* Quid (e) nos , o pastores agimus ! quando mercedem consequimur , & tamen operarii nequaquam sumus. Fructus Sanctæ Ecclesiæ percipimus ; sed tamen pro æterna Ecclesia minime laboramus. Pensemus , cujus damnationis sit , sine labore percipere mercedem laboris ? Ante (f) omnia peto , ut cogitet Religiosa prudentia tua , nihil esse in hac vita , & maxime hoc tempore facilius , & hominibus acceptabilius , Presbyteri , Diaconi , *Magistri* officio , si perfunctorie res agatur ; sed nihil apud Deum miserabilius , & tristius , & damnabilius.

Die eadem Vesperi.

PUNCTUM I. Vos estis lux mundi. *Ibidem.* Quasi dicat : Accendi (g) ego luminaria , accende tu illis clariora : nam potes his , qui in errore sunt , lumen veritatis accendere. Qualis vero (b)

F f

erit

erit ædificatio discipuli, si intelligat Magistro se esse majorem? unde non solum Presbyteri & Diaconi debent magnopere providere, ut cunctum populum, cui præsent, conversatione, sermone, ac scientia præeant; verum etiam inferior gradus, Exorcistæ, Lectores, Custodes ædium, Acolythy, & omnes omnino, qui domui Dei deserviunt: quia vehementer Ecclesiam Dei destruit, meliores Laicos esse, quam Clericos.

PUNCTUM II. Non potest Civitas abscondi supra montem posita. *Ibidem.* Nihil est, (i) quod hominem sic efficiat conspicuum, etiam si magno ambitu appetat latere: ut splendor virtutis. Sicut ipso sole circumdatus, justus homo refulget. Quid namque est, (k) quod omnipotens Deus, & virtutes suas taceri voluit, & tamen ab his, qui illuminati sunt, quasi invitatus indicatur? nisi, quod servis suis exemplum dedit: ut ipsi virtutes suas occultari desiderent, & tamen ut alii eorum exemplo proficiant? prodantur invitati, & facta sua

occultando se ipsos custodiant? eorum occultatio fit custodia propria, eorum publicatio fit utilitas aliena. *Sed heu! heu mihi Domine!* dum (l) monstrare, qualis debet esse Pastor invigilo; pulchrum depinxi hominem, Pictor fœdus.

(a) Ex S. Greg. (b) Idem homil. 17. in Ev. (c) Orig. hom. 7. in Josue. (d) Idem ibidem. (e) S. Hieronym. homil. 7. super dignus est. (f) S. Augustin. ad Val. (g) S. Chrysoft. in Gen. (h) S. Hieron. (i) S. Chrysoft. (k) S. Gregor. L. 19. Mor. (l) Idem in Pastor.

Cetera Festa Decembris vide post Domin. IV. Adventus.

I N D E X

MEDITATIONUM.

Dominicæ, & Festa Mobilia decurrunt
suo ordine: ut in Missali Rom.

Pag.

O Rdo Exercitiorum pro Renov. Vot. in Nativit. Domini celebranda	14
Ordo Exercitiorum pro Renov. Vot. in Circumcisionem Domini trans- lata - - - - -	18
Ordo Exercitiorum pro Renov. Vot. in Paschate peragenda - - - - -	107
Dedicatio Ecclesiæ: <i>Zachæus est ipse dives quærebat videre JESUM.</i> Lu- cæ 19. - - - - -	283
1. Jan. Circumcisio Domini: <i>Postquam consummati sunt dies octo,</i> Lucæ 2.	287
6. Jan. Epiphania Domini: <i>Ecce Magi ab Oriente venerunt,</i> Matth 2.	290
18. Jan. Cathedra S. Petri Romæ: vide 29. Junii - - - - -	343
25. Jan. Conversio S. Pauli: <i>Dixit Pe- trus ad JESUM: Ecce nos reliqui- mus omnia,</i> Matth. 19.	295
2. Febr. Purificatio B. M. V. <i>Postquam impleti sunt dies purgationis Ma- riæ,</i> Lucæ 2. - - - - -	299
22. Febr. Cathedra S. Petri Antiochiæ: vide 29. Junii.	

25. Febr.

25. Febr.	S. Mathiæ Ap. <i>Confiteor tibi Pater.</i> Matth. 11.	-	303
19. Martii.	S. Josephi Sponsi B. M. V. <i>Cum esset desponsata.</i> Matth. 1.	-	307
25. Martii.	Annunciatio B. M. V. <i>Misus est Angelus Gabriel.</i> Lucæ 1.	-	311
23. April.	S. Adalberti Ep. & M. <i>Ego sum vitis vera.</i> Joan. 15.	-	315
24. April.	S. Georgii M. <i>Ego sum vitis, vos palmites.</i> Joan. 15.	-	319
25. April.	S. Marci Evangelistæ : vide in Com. Ev.	-	435
1. Maji.	SS. Philippi & Jacobi Apostolorum : <i>Non turbetur cor vestrum.</i> Joan. 14.	-	323
3. Maji.	Inventio S. Crucis : <i>Erat homo ex Pharisæis.</i> Joan. 3.	-	327
6. Maji.	S. Joannis ante portam Latin. vide 25. Julii.	-	356
8. Maji.	Apparitio S. Michaelis : vide 29. Septemb.	-	400
16. Maji.	S. Joannis Nepomuceni : vide Dominica 2. Adventus	-	6
11. Jun.	S. Barnabæ Apostoli : <i>Ecce ego mitto vos sicut oves.</i> Matth. 10.	-	331
24. Jun.	Nativitas S. Joannis Baptistæ : <i>Elisabeth impletum est tempus pariendi.</i> Lucæ 1.	-	335
27. Jun.	S. Ladislai Regis Hung. <i>Sint lumbi vestri præcincti.</i> Lucæ 12.	-	339
29. Jun.	SS. Petri & Pauli Ap. <i>Quem</i>	-	

dicunt homines esse Filium hominis.

- Matth. 16. - - - 343
2. Jul. Visitatio B. M. V. *Exurgens Maria abiit in montana.* Lucae 1. 347
22. Jul. S. Mariæ Magdalena: *Rogavit IESum quidam de Pbarisæis.* Lucae 7. - - - 352
25. Jul. S. Jacobi Apostoli: *Accessit ad IESum mater filiorum Zebedæi.* Matth. 20 - - - 356
26. Jul. S. Annæ Matris B. V. M. *Simile est Regnum Cælorum thesauro.* Matth. 13. - - - 360
6. Aug. Transfiguratio Domini: vide Dominica 2. Quadragesimæ. 90
10. Aug. S. Laurentii M. *Nisi granum frumenti cadens in terram.* Joan. 12. 364
15. Aug. Assumptio B. M. V. *Intravit Christus in quoddam Castellum.* Lucae 10 - - - 368
- Dominica infra Octavam Assumption. S. Joachim. vide 8. Septemb. 384
20. Aug. S. Stephani Regis Hung. *Homo quidam nobilis.* Lucae 19. 372
24. Aug. S. Bartholomæi Ap. *Exiit IESus in montem orare.* Lucae 6. 376
27. Aug. B. P. N. Josephi Calasantii. *Nolite timere pusillus grex.* Lucae 12. 380
- Vel: *Sint lumbi vestri præcincti* 339
8. Septemb. Nativitas B. M. V. *Liber Generationis.* Matth. 1. 384

Dominica infra Octav. Nativ. SS. No-		
minis Mariæ: <i>Nomen Virginis Ma-</i>		
<i>ria. Lucæ I.</i>		388
14. Sept.	Exaltatio S Crucis: <i>Nunc ju-</i>	
	<i>dicium est mundi. Joan. 10.</i>	292
21. Sept.	S. Matthæi Ap. <i>Vidit JESUS</i>	
	<i>hominem sedentem in telonio. Mat-</i>	
	<i>thæi 9.</i>	396
29. Sept.	S. Michaelis Arch. <i>Quis putas</i>	
	<i>major est in Regno Cælorum. Mat-</i>	
	<i>thæi 18</i>	400
18. Octob.	S. Lucæ Evangelistæ: vide	
	in Com. Evang.	435
28. Octob.	SS. Simonis & Judæ Apost.	
	<i>Hæc mando vobis, ut diligatis in-</i>	
	<i>vicem. Joan. 15.</i>	404
1. Nov.	OO. SS. <i>Beati pauperes spiri-</i>	
	<i>tu. Matth. 5.</i>	408
5. Nov.	S. Emerici Ducis Hung. vide	
	27. Junii.	339
11. Nov.	S. Martini Ep. <i>Nemo lucernam</i>	
	<i>accendit. Lucæ II.</i>	412
19. Nov.	S. Elifabet Viduæ: vide 26.	
	Julii.	360
21. Nov.	Præsentatio B. M. V. <i>Extol-</i>	
	<i>lens vocem quædam mulier. Lu-</i>	
	<i>cæ II.</i>	416
25. Nov.	S. Catharinæ V. & M. <i>Simile</i>	
	<i>est Regnum Cælorum decem Virgi-</i>	
	<i>nibus. Matth. 25.</i>	420

30. Nov. S. Andreæ Ap. <i>Ambulans JE-</i> <i>sus juxta mare. Matth. 4.</i>	424
6. Dec. S. Nicolai Ep. <i>Homo peregre</i> <i>proficiscens. Matth. 25.</i>	428
8. Dec. Immaculata Conceptio B. M. V. vide 8. Sept.	384
21. Dec. S. Thomæ Apostoli : <i>Thomas</i> <i>unus ex duodecim non erat cum eis.</i> Joan. 20.	432
In Festis Evangelistarum.	435
In Festis Doctorum.	439

Cetera Festa Decembris quære post Dominicam
2. Adventus.

Pag. 322. linea 8. & 9. ita corrigenda est : Negat
Dominus sæpe, quod petimus ; ut tribuat, quod
mallems. Pro certo non exaudiendum se &c.

F I N I S.

